

ဤသို့လျှင် စတုတ္ထနည်းအားဖြင့် ရူပါဝစရကုသိုလ်ဈာန်စိတ် (၄)ပါး ရှိပေသည်။ ဤစတုတ္ထနည်း၌ ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည် ဝိတက်နှင့် ဝိစာရ နှစ်ပါးတို့ကို ပြိုင်တူဖြုတ်၏။ ကျော်လွှားသွား၏။ ဉာဏ်ထက်မြက်သူ တိက္ခပညာဝါ ပုဂ္ဂိုလ်တည်း။ အကယ်၍ ဉာဏ်ထက်မြက်ပါမူ ဝိတက်ကို သတ်သတ်ဖြုတ်၍ ဝိစာရကို သတ်သတ်ဖြုတ်၏။ ထိုသို့ တစ်လုံးစီ သတ်သတ်ဖြုတ်ခဲ့သော် ရူပါဝစရဈာန် ငါးပါး ဖြစ်သည်။ ဉာဏ်နံ့သူ မန္တပုဂ္ဂိုလ်အတွက်တည်း။ ပဉ္စကနည်းတည်း။

ရူပါဝစရ ကုသိုလ်ဈာန်စိတ် (၅) မျိုး (ပဉ္စကနည်း)

- ၁။ ဝိတက်+ဝိစာရ+ဝီတိ+သုခ+ဧကဂ္ဂတာတည်းဟူသော ဈာန်အင်္ဂါ (၅)ပါးနှင့် အတူတကွဖြစ်သော ပထမဈာန်ကုသိုလ်စိတ် တစ်ပါး၊
- ၂။ ဝိစာရ+ဝီတိ+သုခ+ဧကဂ္ဂတာတည်းဟူသော ဈာန်အင်္ဂါ (၄)ပါးနှင့် အတူတကွ ဖြစ်သော ဒုတိယဈာန်ကုသိုလ်စိတ် တစ်ပါး၊
- ၃။ ဝီတိ+သုခ+ဧကဂ္ဂတာတည်းဟူသောဈာန်အင်္ဂါ (၃)ပါးနှင့် အတူတကွ ဖြစ်သော တတိယဈာန်ကုသိုလ်စိတ် တစ်ပါး၊
- ၄။ သုခ+ဧကဂ္ဂတာတည်းဟူသော ဈာန်အင်္ဂါ (၂)ပါးနှင့် အတူတကွ ဖြစ်သော စတုတ္ထဈာန်ကုသိုလ်စိတ် တစ်ပါး၊
- ၅။ ဥပေက္ခာ+ဧကဂ္ဂတာတည်းဟူသော ဈာန်အင်္ဂါ (၂)ပါးနှင့် အတူတကွ ဖြစ်သော ပဉ္စမဈာန် ကုသိုလ်စိတ် တစ်ပါး၊

ဤသည်တို့ကား ရူပါဝစရကုသိုလ်ဈာန်စိတ်တို့တည်း။

အကယ်၍ အသင်သူတော်ကောင်းသည် သမထယာနိကပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်၍ စတုတ္ထနည်းအားဖြင့် ဈာန် (၄)ပါး၊ ပဉ္စကနည်းအားဖြင့် ဈာန်(၅)ပါးတို့ကို ရရှိထားသူ ဖြစ်ခဲ့ပါမူ ဤဈာန်နာမ်တရားတို့မှလည်း ဝိပဿနာဉာဏ်၏ အရှုခံအာရုံစာရင်းတွင် ပါဝင်ကြပေသည်။ အသင်သူတော်ကောင်းကိုယ်တိုင် သိမ်းဆည်းရူပွားရမည့် နာမ်တရားတို့ပင် ဖြစ်ကြသည်။

တစ်ဖန် အကယ်၍ အသင်သူတော်ကောင်းသည် သမာပတ် (၈)ပါးလုံးကို ရရှိနေသူဖြစ်ပါမူ အရူပဈာန် သမာပတ် (၄)ပါးတို့သည်လည်း အသင်သူတော်ကောင်း၏ ဝိပဿနာဉာဏ်၏ အရှုခံအာရုံတို့ပင် ဖြစ်ကြပေသည်။

အရူပါဝစရ ကုသိုလ်ဈာန်တရား (၄) မျိုး

- ၁။ အာကာသာနဉ္စာယတန ကုသိုလ်စိတ် = အဆုံးအပိုင်းအခြား မရှိသော အာကာသ (= ကောင်းကင်ပညတ်) လျှင် တည်ရာအာရုံ ရှိသော ကုသိုလ်စိတ်၊
- ၂။ ဝိညာဏဉ္စာယတန ကုသိုလ်စိတ် = အာကာသာနဉ္စာယတနကုသိုလ် ဝိညာဏ် (= စိတ်)လျှင် တည်ရာအာရုံ ရှိသော ကုသိုလ်စိတ်၊
- ၃။ အာကိဉ္စညာယတန ကုသိုလ်စိတ် = အာကာသာနဉ္စာယတနဝိညာဏ်၏ မရှိခြင်း “နတ္ထိဘောပညတ်”လျှင် တည်ရာအာရုံ ရှိသော ကုသိုလ်စိတ်၊
- ၄။ နေဝသညာနာသညာယတန ကုသိုလ်စိတ် = သညာရှိသည်လည်း မဟုတ်၊ မရှိသည်လည်း မဟုတ်သော အာကိဉ္စညာယတန ကုသိုလ်စိတ်လျှင် တည်ရာအာရုံ ရှိသော ကုသိုလ်စိတ်၊

[ရန်ကုန်ရင်းကြမ်းတမ်းသော သညာကား မရှိ၊ အလွန်အလွန် သိမ်မွေ့နူးညံ့သော သညာသာ ရှိသော အာကိဉ္ဇညာယတန ကုသိုလ်ခန္ဓာလျှင် တည်ရာအာရုံရှိသော ဈာန်စိတ် ဟူလိုသည်။ သညာကို ဦးတည်၍ ဒေသနာတော်ကို ဟောတော်မူခြင်း ဖြစ်၏။ နေဝသညာနာသညာယတနသမာပတ် အတွင်း၌ တည်ရှိကြ ကုန်သော နာမ်တရား အားလုံးတို့သည်ပင် အလွန်အလွန် သိမ်မွေ့ကြပေသည်။ ယင်းသမာပတ်များကို ရှုပွားပုံ စနစ်ကို သမထကမ္မဋ္ဌာန်းပိုင်းတွင် ကြည့်ပါ။ မဟာဂ္ဂုတ်ဝိပါက်နှင့် ကြိယာစိတ်တို့ကား အသင်သူတော်ကောင်း၏ သန္တာန်ဝယ် ဤအချိန်အခါမျိုး၌ (တိဟိတ်ပုထုဇန်လူသားအဆင့်၌) ဖြစ်ခွင့်ရှိကြသော တရားများ မဟုတ်ကြခြင်း ကြောင့် အသင်သူတော်ကောင်း၏ ဝိပဿနာဉာဏ်၏ အရှုခံ အာရုံစာရင်းတွင် မပါဝင်နိုင်သေးဟု မှတ်ပါ။]

ဤဖော်ပြခဲ့ပြီးသော —

၁။ အကုသိုလ်စိတ်	—	၁၂ - မျိုး
၂။ အဟိတ်စိတ်	—	၁၇ - မျိုး
၃။ မဟာကုသိုလ်စိတ်	—	၈ - မျိုး
၄။ မဟာဝိပါက်စိတ်	—	၈ - မျိုး
၅။ ရူပါဝစရ ကုသိုလ်စိတ်	—	၅ - မျိုး (ပဉ္စကနည်း)
၆။ အရူပါဝစရ ကုသိုလ်စိတ်	—	၄ - မျိုး

အားလုံးပေါင်း (၅၄)မျိုးသော စိတ်တို့ကား တိဟိတ်ပုထုဇန်လူသား ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ ဝိပဿနာ ဉာဏ်၏ အရှုခံအာရုံ စိတ်အမျိုးအစားများ ဖြစ်ကြပေသည်။ ယင်းစိတ်တို့တွင် အကုသိုလ်စိတ်၊ အဟိတ်စိတ်၊ မဟာကုသိုလ်စိတ်၊ မဟာဝိပါက်စိတ်တို့ကား ကာမဘုံ၌ အဖြစ်များသောကြောင့် ကာမာဝစရစိတ်ဟူသော အမည်ကို ရရှိကြပေသည်။ ဟသိတုပ္ပါဒ်စိတ်နှင့် မဟာကြိယာစိတ် (၈)မျိုးတို့သည်လည်း ကာမာဝစရစိတ်ပင် ဖြစ်ကြသည်။ သို့သော် အသင်သူတော်ကောင်းအဖို့ ဝိပဿနာရှုရမည့် တရားများ မဟုတ်ကြသေးပေ။ အသင် သူတော်ကောင်း ရဟန္တာဖြစ်သွားသောအခါ၌သာ ဝိပဿနာရှုရမည့် တရားတို့ ဖြစ်ကြသည်။ တစ်ဖန် စိတ်တို့ မည်သည် စေတသိက်တို့နှင့် ကင်း၍ စိတ်ချည်းသက်သက် ဖြစ်ရိုးဓမ္မတာ မရှိကြသဖြင့် စိတ္တက္ခဏ တစ်ခု တစ်ခု အတွင်းဝယ် စေတသိက်တို့နှင့်သာ အတူယှဉ်တွဲ၍ ဖြစ်နိုင်သည့် စွမ်းအားသာ ရှိကြသဖြင့် ဆက်လက်၍ စေတ- သိက်များ အကြောင်းကိုလည်း ဖော်ပြမည် ဖြစ်ပါသည်။

သို့သော် စေတသိက်တို့၏ အကြောင်းအရာကို မဖော်ပြမီ ယင်းစိတ်တို့ကို ဝိပဿနာရှုရန် မဟာသတိပဋ္ဌာန သုတ္တန် တွင် ဘုရားရှင်၏ ညွှန်ကြားတော်မူချက်ကို ဆက်လက်၍ ရေးသားတင်ပြအပ်ပါသည်။

စိတ္တာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်

ကထဉ္စ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု စိတ္တေ စိတ္တာနုပဿီ ဝိဟရတိ။ ဣဓ ဘိက္ခဝေ ဘိက္ခု —

- ၁။ သရာဂံ ဝါ စိတ္တံ “သရာဂံ စိတ္တ”န္တိ ပဇာနာတိ၊
- ၂။ ဝီတရာဂံ ဝါ စိတ္တံ “ဝီတရာဂံ စိတ္တ”န္တိ ပဇာနာတိ။
- ၃။ သဒေါသံ ဝါ စိတ္တံ “သဒေါသံ စိတ္တ”န္တိ ပဇာနာတိ၊
- ၄။ ဝီတဒေါသံ ဝါ စိတ္တံ “ဝီတဒေါသံ စိတ္တ”န္တိ ပဇာနာတိ။
- ၅။ သမောဟံ ဝါ စိတ္တံ “သမောဟံ စိတ္တ”န္တိ ပဇာနာတိ၊
- ၆။ ဝီတမောဟံ ဝါ စိတ္တံ “ဝီတမောဟံ စိတ္တ”န္တိ ပဇာနာတိ။

နာမ်ကမ္မဋ္ဌာန်းပိုင်း - အရူပပရိဂ္ဂဟအခန်း

၇။ သံခိတ္တံ ဝါ စိတ္တံ “သံခိတ္တံ စိတ္တ”န္တိ ပဇာနာတိ၊

၈။ ဝိက္ခိတ္တံ ဝါ စိတ္တံ “ဝိက္ခိတ္တံ စိတ္တ”န္တိ ပဇာနာတိ။

၉။ မဟဂ္ဂတံ ဝါ စိတ္တံ “မဟဂ္ဂတံ စိတ္တ”န္တိ ပဇာနာတိ၊

၁၀။ အမဟဂ္ဂတံ ဝါ စိတ္တံ “အမဟဂ္ဂတံ စိတ္တ”န္တိ ပဇာနာတိ။

၁၁။ သဉတ္တရံ ဝါ စိတ္တံ “သဉတ္တရံ စိတ္တ”န္တိ ပဇာနာတိ၊

၁၂။ အနုတ္တရံ ဝါ စိတ္တံ “အနုတ္တရံ စိတ္တ”န္တိ ပဇာနာတိ။

၁၃။ သမာဟိတံ ဝါ စိတ္တံ “သမာဟိတံ စိတ္တ”န္တိ ပဇာနာတိ၊

၁၄။ အသမာဟိတံ ဝါ စိတ္တံ “အသမာဟိတံ စိတ္တ”န္တိ ပဇာနာတိ။

၁၅။ ဝိမုတ္တံ ဝါ စိတ္တံ “ဝိမုတ္တံ စိတ္တ”န္တိ ပဇာနာတိ၊

၁၆။ အဝိမုတ္တံ ဝါ စိတ္တံ “အဝိမုတ္တံ စိတ္တ”န္တိ ပဇာနာတိ။ (မ-၁-၇၆။)

= ရဟန်းတို့ . . . အဘယ်သို့လျှင် ရဟန်းသည် စိတ်၌ စိတ်ကို အကြိမ်ကြိမ် ရှုလေ့ ရှိသည် ဖြစ်၍ နေလေ သနည်း?

ရဟန်းတို့ . . . ဤ ငါဘုရားရှင်၏ သာသနာတော်၌ ရဟန်းသည် —

၁။ ရာဂနှင့် တကွသော စိတ်ကိုလည်း “ရာဂနှင့် တကွသောစိတ်”ဟု သိ၏။

၂။ ရာဂကင်းသော စိတ်ကိုလည်း “ရာဂကင်းသော စိတ်”ဟု သိ၏။

၃။ ဒေါသနှင့် တကွသော စိတ်ကိုလည်း “ဒေါသနှင့် တကွသော စိတ်”ဟု သိ၏။

၄။ ဒေါသကင်းသော စိတ်ကိုလည်း “ဒေါသကင်းသော စိတ်”ဟု သိ၏။

၅။ မောဟနှင့် တကွသော စိတ်ကိုလည်း “မောဟနှင့် တကွသော စိတ်”ဟု သိ၏။

၆။ မောဟကင်းသော စိတ်ကိုလည်း “မောဟကင်းသော စိတ်”ဟု သိ၏။

၇။ သံခိတ္တစိတ်ကိုလည်း “သံခိတ္တစိတ်”ဟု သိ၏။

၈။ ဝိက္ခိတ္တစိတ်ကိုလည်း “ဝိက္ခိတ္တစိတ်”ဟု သိ၏။

၉။ မဟဂ္ဂုတ်စိတ်ကိုလည်း “မဟဂ္ဂုတ်စိတ်”ဟု သိ၏။

၁၀။ အမဟဂ္ဂုတ်စိတ်ကိုလည်း “အမဟဂ္ဂုတ်စိတ်”ဟု သိ၏။

၁၁။ သဉတ္တရစိတ်ကိုလည်း “သဉတ္တရစိတ်”ဟု သိ၏။

၁၂။ အနုတ္တရစိတ်ကိုလည်း “အနုတ္တရစိတ်”ဟု သိ၏။

၁၃။ သမာဟိတစိတ်ကိုလည်း “သမာဟိတစိတ်”ဟု သိ၏။

၁၄။ အသမာဟိတစိတ်ကိုလည်း “အသမာဟိတစိတ်”ဟု သိ၏။

၁၅။ ဝိမုတ္တစိတ်ကိုလည်း “ဝိမုတ္တစိတ်”ဟု သိ၏။

၁၆။ အဝိမုတ္တစိတ်ကိုလည်း “အဝိမုတ္တစိတ်”ဟု သိ၏။ (မ-၁-၇၆။)

အဋ္ဌကထာ အပ္ပင်

ဤအထက်ပါ ပါဠိတော်ကို တိတိကျကျ သိရှိနားလည်နိုင်ရန်အတွက် အဋ္ဌကထာဆရာတော်က အောက်ပါ အတိုင်း ဖွင့်ဆိုထားတော်မူ၏။

တတ္ထ သရာဂန္တိ အဋ္ဌဝိဓံ လောဘသဟဂတံ။ ဝီတရာဂန္တိ လောကီယကုသလာဗျာကတံ။ ဣဒံ ပန ယသ္မာ သမ္မသနံ န ဓမ္မသမောဓာနံ၊ တသ္မာ ဣဓ ဧကပဒေဝိ လောကုတ္တရံ န လဗ္ဘတိ။ သေသာနိ စတ္တာရိ အကုသလ-
စိတ္တာနိ နေဝ ပုရိမပဒံ၊ န ပစ္ဆိမပဒံ ဘဇန္တိ။ သဒေါသန္တိ ဒုဝိဓံ ဒေါသသဟဂတံ။ ဝီတဒေါသန္တိ လောကီယ-
ကုသလာဗျာကတံ။ သေသာ ဒသာကုသလစိတ္တာနိ နေဝ ပုရိမံ ပဒံ၊ န ပစ္ဆိမံ ပဒံ ဘဇန္တိ။ သမောဟန္တိ ဝိစိကိစ္ဆာ-
သဟဂတဉ္စေဝ ဥဒ္ဓစ္စသဟဂတဉ္စာတိ ဒုဝိဓံ။ ယသ္မာ ပန မောဟော သဗ္ဗာကုသလေသု ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ တသ္မာ တာနိဝိ
ဣဓ ဝဋ္ဋန္တိယေဝ။ ဣမသ္မိ ယေဝ ဟိ ဒုကေ ဒွါဒသာကုသလစိတ္တာနိ ပရိယာဒိဏ္ဏာနီတိ။ ဝီတမောဟန္တိ လောကီယ-
ကုသလာဗျာကတံ။ သံခိတ္တန္တိ ထိနမိဒ္ဓါနုပတိတံ၊ ဧတဉ္စိ သံကုဋိတစိတ္တံ နာမ။ ဝိက္ခိတ္တန္တိ ဥဒ္ဓစ္စသဟဂတံ၊ ဧတဉ္စိ
ပသဋ္ဌစိတ္တံ နာမ။

မဟာဂ္ဂတန္တိ ရူပါရူပါဝစရံ။ အမဟာဂ္ဂတန္တိ ကာမာဝစရံ။ သဥတ္တရန္တိ ကာမာဝစရံ။ အနုတ္တရန္တိ ရူပါဝစရန္တ
အရူပါဝစရန္တ။ တတြာပိ သဥတ္တရံ ရူပါဝစရံ၊ အနုတ္တရံ အရူပါဝစရမေဝ။ သမာဟိတန္တိ ယဿ အပ္ပနာသမာဓိ
ဥပစာရသမာဓိ ဝါ အတ္ထိ။ အသမာဟိတန္တိ ဥဘယသမာဓိဝိရဟိတံ။ ဝိမုတ္တန္တိ တဒင်္ဂဝိက္ခမ္ဘနဝိမုတ္တိဟိ ဝိမုတ္တံ။
အဝိမုတ္တန္တိ ဥဘယဝိမုတ္တိဝိရဟိတံ။ သမုစ္ဆေဒပဋိပ္ပဿဒ္ဓိနိဿရဏဝိမုတ္တိနံ ပန ဣဓ ဩကာသောဝ နတ္ထိ။
(မ-ဋ္ဌ-၁-၁-၂၈၄။)

၁။ သရာဂစိတ် = ရာဂနှင့် တက္ခသော စိတ် — လောဘနှင့် အတူတကွ ဖြစ်သော အာရုံ၌ တွယ်တာတပ်မက်
တတ်သော လောဘမူစိတ် (၈)မျိုးသည် သရာဂစိတ် မည်၏။

၂။ ဝီတရာဂစိတ် = ရာဂကင်းသောစိတ် — လောကီ ကုသိုလ်စိတ် အဗျာကတစိတ်သည် ရာဂကင်းသော
ဝီတရာဂစိတ် မည်၏။ ဤ ဝီတရာဂစိတ် အရ လက္ခဏာရေး သုံးတန်တင်ကာ ဝိပဿနာ ရှုပွားသုံးသပ်
ထိုက်သော စိတ်ကိုသာ ဘုရားရှင် ရည်ရွယ်တော်မူ၍ ဟောကြားထားတော်မူခြင်း ဖြစ်၏။ ရာဂကင်းသည့်
ဝီတရာဂစိတ် အမည်ရသော တရားအားလုံးကို ပေါင်းရုံးရေတွက်ပြသည်ကား မဟုတ်ပေ။ ထိုသို့ ဝိပဿနာ
ဉာဏ်၏ အရှုခံအာရုံ စိတ်တို့ကိုသာ ဘုရားရှင်သည် ရည်ညွှန်းထားတော်မူခြင်းကြောင့် ဖော်ပြပြီး ဖော်ပြဆဲ
စိတ်အမျိုးအစား (၁၆)မျိုးတို့တွင် မည်သည့် စိတ်အမျိုးအစား၌မျှ လောကုတ္တရာစိတ်ကို မရအပ်ပေ၊
လောကုတ္တရာစိတ် မပါဝင်ပေ။

လောကီကုသိုလ်စိတ် — တိဟိတံ ပုထုဇနိလူသားတစ်ဦး အဆင့်၌သာ တည်ရှိနေသေးသော အသင်
သူတော်ကောင်းသည် သမာပတ် (၈)ပါးတို့ကိုလည်း ရရှိခဲ့ပါမူ — အသင်၏ သန္တာန်၌ ဖြစ်နိုင်သော လောကီ
ကုသိုလ်စိတ်တို့မှာ —

၁။ မဟာကုသိုလ်စိတ်	—	၈ - မျိုး
၂။ ရူပါဝစရကုသိုလ်စိတ်	—	၅ - မျိုး
၃။ အရူပါဝစရကုသိုလ်စိတ်	—	၄ - မျိုး
အားလုံးပေါင်းသော်	—	၁၇ - မျိုး

ဤ (၁၇) မျိုးသောစိတ်တို့သာ ဖြစ်ကြ၏။ အကယ်၍ အသင်သူတော်ကောင်းသည် အာနာပါနစတုတ္ထ
ဈာန်မျှလောက်ကိုသာ ရရှိသူ ဖြစ်ပါမူ စတုတ္ထနည်းအားဖြင့် ရူပါဝစရဈာန် (၄)ပါး၊ ပဉ္စကနည်းအားဖြင့် ရူပါ-
ဝစရဈာန် (၅)ပါးသာ ရရှိနိုင်၏။ သို့အတွက် မဟာကုသိုလ်စိတ်များနှင့် ရူပါဝစရကုသိုလ်စိတ်များသာ အသင်၏
သန္တာန်၌ ဖြစ်ခွင့်ရနိုင်သည်။

အဗျာကတ — ကုသိုလ်လည်း မဟုတ်သော အကုသိုလ်လည်း မဟုတ်သော လောကီ ဝိပါက် ကြိယာ စိတ်တို့သည် အဗျာကတ မည်ကုန်၏။ ထိုတွင် တိဟိတ်ပုထုဇန လူသားဖြစ်သော အသင်သူတော်ကောင်း၏ သန္တာန်၌ ရရှိနိုင်သော ဖြစ်နိုင်ခွင့်ရှိသော အဗျာကတစိတ်တို့မှာ —

၁။ ပဉ္စဒွါရာဝဇ္ဇန်း၊ မနောဒွါရာဝဇ္ဇန်းဟူသော အဟိတ်ကြိယာစိတ်	—	၂ - မျိုး
၂။ အဟိတ် အကုသလဝိပါက်စိတ်	—	၇ - မျိုး
၃။ အဟိတ် ကုသလဝိပါက်စိတ်	—	၈ - မျိုး
၄။ မဟာဝိပါက်စိတ်	—	၈ - မျိုး
အားလုံးပေါင်းသော်	—	၂၅ - မျိုး သော စိတ်တို့တည်း။

ပဉ္စဒွါရာဝိထိတို့၌ — ပဉ္စဒွါရာဝဇ္ဇန်း၊ စက္ခုဝိညာဏ် (သောတဝိညာဏ်၊ ယာနဝိညာဏ်၊ ဇိဝှိဝိညာဏ်၊ ကာယဝိညာဏ်)၊ သမ္ပဋိစ္ဆိဋ်၊ သန္တိရဏ၊ တဒါရုံ စိတ်တို့ ဖြစ်ကြ၏။

မနောဒွါရာဝိထိတို့၌ — မနောဒွါရာဝဇ္ဇန်းနှင့် တဒါရုံစိတ်တို့ ဖြစ်ကြ၏။

ကြွင်းကျန်ကုန်သော —

၁။ ရူပါဝစရ ဝိပါက်စိတ်	—	၅ - မျိုး
၂။ အရူပါဝစရ ဝိပါက်စိတ်	—	၄ - မျိုး
၃။ ဟသိတုပ္ပါဒ် အဟိတ်ကြိယာစိတ်	—	၁ - မျိုး
၄။ မဟာကြိယာစိတ်	—	၈ - မျိုး
၅။ ရူပါဝစရ ကြိယာစိတ်	—	၅ - မျိုး
၆။ အရူပါဝစရ ကြိယာစိတ်	—	၄ - မျိုး
အားလုံးပေါင်းသော်	—	၂၇ - မျိုး

ဤ (၂၇)မျိုးသော ဝိပါက် ကြိယာစိတ်တို့ကား တိဟိတ် ပုထုဇနလူသားမျှသာရှိသေးသော အသင်သူ တော်ကောင်း၏ သန္တာန်၌ ဖြစ်ခွင့် မရနိုင်သေးသော စိတ်တို့ ဖြစ်ကြ၏။

တစ်ဖန် ဒေါသမူစိတ် နှစ်မျိုး မောဟမူစိတ် နှစ်မျိုးဟူသော ဤလေးမျိုးကုန်သော စိတ်တို့ကား သရာဂ စိတ် ဝိတရာဂစိတ် နှစ်ပုဒ်လုံးတို့၌ မပါဝင်ကြပေ။ သို့သော် အသင်သူတော်ကောင်းကိုယ်တိုင် ဝိပဿနာရှုပွားရမည့် ဝိပဿနာဉာဏ်၏ အရှုခံအာရုံ စာရင်းတွင်ကား ယင်းစိတ်လေးမျိုးတို့သည် ပါဝင်လျက်ပင် ရှိကြ၏။ သဒေါသစိတ် သမောဟစိတ် စသည်ဖြင့် ဘုရားရှင်သည် ဆက်လက်၍ ဟောကြားထားတော်မူပေသည်။

၃။ **သဒေါသစိတ် = ဒေါသနှင့် တက္ခသောစိတ်** — ဒေါသနှင့် အတူတကွဖြစ်သော ဒေါသမူစိတ် နှစ်မျိုးတည်း။

၄။ **ဝိတဒေါသစိတ် = ဒေါသကင်းသောစိတ်** — လောကီကုသိုလ်စိတ်နှင့် လောကီ အဗျာကတစိတ်သည် ဒေါသကင်းသော ဝိတဒေါသစိတ် မည်၏။ (လောကီကုသိုလ်နှင့် လောကီအဗျာကတစိတ်တို့ကို အထက် တွင် ရေးပြခဲ့သည့်အတိုင်းမှတ်ပါ။) လောဘမူစိတ် (၈)မျိုးနှင့် မောဟမူစိတ် (၂) မျိုး - ဤ (၁၀)မျိုးသော အကုသိုလ်စိတ်တို့သည် သဒေါသစိတ် ဝိတဒေါသစိတ် (၂) မျိုးလုံး၌ မပါဝင်ကြပေ။

၅။ **သမောဟစိတ် = မောဟနှင့် တက္ခသောစိတ်** — မောဟမူစိတ် (၂)မျိုးသည် မောဟနှင့် တက္ခသော သမောဟစိတ် မည်၏။ တစ်နည်း - မောဟသည် အကုသိုလ်စိတ် အားလုံးတို့၌ ဖြစ်သည့်အတွက်

အကုသိုလ် (၁၂)မျိုးလုံးတို့သည် သမောဟစိတ် မည်ကုန်၏။

၆။ **ဝိတမောဟစိတ် = မောဟကင်းသောစိတ်** — လောကီကုသိုလ်စိတ်နှင့် လောကီအဗျာကတစိတ်သည် ဝိတမောဟစိတ် မည်၏။ (အထက်တွင် ရှင်းပြခဲ့သည့်အတိုင်းသာ မှတ်ပါ။)

၇။ **သံခိတ္တစိတ် = ကျုံ့သောစိတ်** — စိတ်ထိုင်းမှိုင်းမှု = ထိန, စေတသိက်တို့ ထိုင်းမှိုင်းမှု = မိဒ္ဓ - ဤတရား နှစ်ပါးသို့ အစဉ်လိုက်သော အာရုံမှ တွန့်ဆုတ်သော စိတ်မျိုးတည်း။

၁။ လောဘမူ သသင်္ခါရိကစိတ်	—	၄ - မျိုး
၂။ ဒေါသမူ သသင်္ခါရိကစိတ်	—	၁ - မျိုး
အားလုံးပေါင်းသော်	—	၅ - မျိုး

ဤ (၅)မျိုးသော စိတ်တို့ကို သံခိတ္တစိတ် = ကျုံ့သောစိတ် = အာရုံမှ တွန့်ဆုတ်သောစိတ်ဟု ဆိုလိုသည်။

၈။ **ဝိက္ခိတ္တစိတ် = ပျံ့လွင့်သောစိတ်** — ဥဒ္ဓစ္စနှင့် အတူတကွ ဖြစ်သော မောဟမူစိတ်သည် ထိုထိုအာရုံ အမျိုးမျိုး၌ ပြာပုံပေါ်သို့ ခဲကျသကဲ့သို့ ပျံ့လွင့်နေသောကြောင့် ဝိက္ခိတ္တစိတ် မည်၏။

၉။ **မဟဂ္ဂတစိတ် = မဟဂ္ဂုတ်စိတ်** —

- က။ ကိလေသာတို့ကို ဝိက္ခမ္ဘနပဟာန်ဖြင့် ခပ်ကြာကြာ ခွာထားနိုင်သော စွမ်းအား ရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း၊
- ခ။ ပြန့်ပြော ကြီးကျယ်သော အကျိုးရှိသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း၊
- ဂ။ ယင်း မဟဂ္ဂုတ်စိတ်တို့ကို ဝင်စားနိုင်သော သူတော်ကောင်းတို့၏ သန္တာန်၌ ယင်းမဟဂ္ဂုတ်စိတ်တို့သည် တစ်နာရီ နှစ်နာရီ, တစ်ရက် နှစ်ရက် စသည်ဖြင့် ရှည်သော နာမ်သန္တတိအစဉ်အားဖြင့် အဆက်မပြတ် ဆက်တိုက် ဖြစ်နိုင်သောစွမ်းအား ရှိခြင်းကြောင့်လည်းကောင်း၊
- ဃ။ ကြီးကျယ် မြင့်မြတ်သည်၏ အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိသောကြောင့်လည်းကောင်း၊
- င။ တစ်နည်းဆိုရသော် - ကြီးကျယ် မြင့်မြတ်ကုန် ပြန့်ပြောကုန်သော ကုသိုလ်ဆန္ဒဓာတ် စသည့် စွမ်းအား တို့ဖြင့်သာ ရအပ် ရောက်အပ်သော အကျင့် ဖြစ်သောကြောင့်လည်းကောင်း ရူပါဝစရစိတ် အရူပါဝစရ စိတ်တို့သည် မဟဂ္ဂုတ်စိတ် မည်ကုန်၏။ (မ-ဋီ-၁-၃၇၂။)

တိဟိတ်ပုထုဇနိလူသားသာ ဖြစ်နေသေးသော အသင်သူတော်ကောင်း၏သန္တာန်၌ကား ရူပါဝစရကုသိုလ် အရူပါဝစရကုသိုလ်ဟူသော မဟဂ္ဂုတ်စိတ် (၉)မျိုးသာ (သမာပတ် ၈-ပါးတို့ကို ရရှိပါလျှင်) ဖြစ်နိုင်ခွင့် ရှိပေသည်။

၁၀။ **အမဟဂ္ဂတစိတ် = မဟဂ္ဂုတ် မဟုတ်သော စိတ်** —

ဝိပဿနာဉာဏ်၏ အရှုခံအာရုံ ဖြစ်သော စိတ်တို့ကိုသာ ရည်ညွှန်း၍ ဟောကြားတော်မူခြင်းကြောင့် မဟဂ္ဂုတ် မဟုတ်သော စိတ်ဟူသည် ကာမာဝစရစိတ်ကိုသာ ဆိုလိုပေသည်။ ထို ကာမာဝစရစိတ်တို့တွင် ဟသိတုပ္ပါဒ် ကြိယာစိတ် တစ်မျိုးနှင့် မဟာကြိယာစိတ် (၈)မျိုးတို့ကား ရဟန္တာအရှင်မြတ်ကြီးတို့၏ သန္တာန်၌ ဖြစ်ကြသဖြင့် အသင်ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌ —

၁။ အကုသိုလ်စိတ်	—	၁၂ - မျိုး
၂။ အဟိတ်စိတ်	—	၁၇ - မျိုး

နာမ်ကမ္မဋ္ဌာန်းပိုင်း - အရူပပရိဂ္ဂဟအခန်း

၃။ မဟာကုသိုလ်စိတ်	—	၈ - မျိုး
၄။ မဟာဝိပါက်စိတ်	—	၈ - မျိုး
အားလုံးပေါင်းသော်	—	၄၅ - မျိုး

ဤ (၄၅)မျိုးသော ကာမာဝစရစိတ်တို့သာ ဖြစ်နိုင်ခွင့် ရှိကြပေသည်။

၁၁။ သဥတ္တရစိတ် = မိမိထက် လွန်မြတ်သောတရား ရှိသောစိတ် —

ဝိပဿနာဉာဏ်၏ အရှုခံအာရုံ ဖြစ်ကြသော လောကီစိတ်တို့တွင် ကာမာဝစရစိတ်ထက် မဟဂ္ဂုတ် အမည်ရသော ရူပါဝစရ အရူပါဝစရစိတ်တို့က သာလွန်၍ မြင့်မြတ်ကြ၏။ သို့အတွက် ကာမာဝစရစိတ်ကို သဥတ္တရစိတ် = မိမိထက် လွန်မြတ်သော တရားရှိသော စိတ်ဟု ဆိုရ၏။

၁၂။ အနုတ္တရစိတ် = မိမိထက် လွန်မြတ်သောတရား မရှိသောစိတ် —

ဝိပဿနာဉာဏ်၏ အရှုခံအာရုံ ဖြစ်ကြသော စိတ်တို့တွင် မဟဂ္ဂုတ် အမည်ရသော ရူပါဝစရစိတ် အရူပါဝစရစိတ်တို့ကား အသာဆုံး အမြတ်ဆုံးစိတ်တို့ ဖြစ်ကြ၏။ ယင်း မဟဂ္ဂုတ်စိတ်တို့ထက် သာလွန်မြင့်မြတ်သော ဝိပဿနာဉာဏ်၏ အရှုခံအာရုံ ဖြစ်သည့် လောကီစိတ်သည် မရှိသည်သာတည်း။ ထို့ကြောင့် မဟဂ္ဂုတ်စိတ်တို့သည် အနုတ္တရစိတ်တို့ မည်ကြ၏။ ထို မဟဂ္ဂုတ်စိတ်တို့တွင်လည်း ရူပါဝစရစိတ်ထက် အရူပါဝစရစိတ်က သာလွန်မြင့်မြတ်ရကား ရူပါဝစရစိတ်သည် သဥတ္တရစိတ် အမည်ရ၍ အရူပါဝစရစိတ်သည် အနုတ္တရစိတ် အမည် ရရှိပြန်သည်။

၁၃။ သမာဟိတစိတ် — အပ္ပနာဈာန်သမာဓိ သို့မဟုတ် ဥပစာရသမာဓိဟူသော သမာဓိ တစ်မျိုးမျိုးနှင့် အတူတကွဖြစ်သော တည်ကြည်သောစိတ် = သမာဓိရှိသောစိတ်၊ ဥပစာရသမာဓိဇော အပ္ပနာသမာဓိဇော စိတ်တို့တည်း။

၁၄။ အသမာဟိတစိတ် — အပ္ပနာဈာန်သမာဓိ၊ ဥပစာရသမာဓိ ဟူသော သမာဓိနှစ်မျိုးမှ ကင်းလွတ်နေသော မတည်ကြည်သောစိတ် = သမာဓိမရှိသောစိတ်၊ ဥပစာရသမာဓိ အပ္ပနာသမာဓိမှ ကင်းနေသော ကာမာဝစရ စိတ်များတည်း။

၁၅။ ဝိမုတ္တစိတ် = ကိလေသာတို့မှ လွတ်မြောက်သောစိတ် — ကာမာဝစရကုသိုလ်စိတ်သည် ကိလေသာတို့မှ တဒင်္ဂအားဖြင့်လွတ်မြောက်သောကြောင့် ဝိမုတ္တစိတ် မည်၏။ မဟဂ္ဂုတ်ကုသိုလ်စိတ် (၉)မျိုးသည်လည်း (= ရူပါဝစရ ကုသိုလ်စိတ် (၅) မျိုး အရူပါဝစရကုသိုလ်စိတ် (၄)မျိုးသည်လည်း) ကိလေသာတို့ကို တစ်နာရီ ဈာန်ဝင်စားနေပါက တစ်နာရီပတ်လုံး၊ နှစ်နာရီ ဈာန်ဝင်စားနေပါက နှစ်နာရီပတ်လုံး - ဤသို့ စသည်ဖြင့် ခပ်ကြာကြာ ဝိက္ခမ္ဘနပဟာန်အားဖြင့် ခွာထားနိုင်သောကြောင့် ကိလေသာတို့မှ လွတ်မြောက်သော ဝိမုတ္တစိတ်ပင် မည်၏။ (မ-ဋီ-၁-၃၇၂။)

၁၆။ အဝိမုတ္တစိတ် = တဒင်္ဂအားဖြင့်လည်းကောင်း၊ ဝိက္ခမ္ဘနအားဖြင့်လည်းကောင်း ကိလေသာတို့မှ မလွတ်မြောက်သောစိတ် — အသင်သူတော်ကောင်းအတွက် ကွက်၍ ဆိုရမူ —

- ၁။ ပဉ္စဒွါရာဝဇ္ဇန်း၊ မနောဒွါရာဝဇ္ဇန်း၊
- ၂။ ပဉ္စဝိညာဏ်၊
- ၃။ သမ္ပဋိစ္ဆိင်း၊
- ၄။ သန္တိရဏ၊

- ၅။ ဝုဋ္ဌော၊
- ၆။ အကုသိုလ်ဇော၊
- ၇။ တဒါရုံစိတ်တို့ပင် ဖြစ်ကြသည်။ (မ-ဇီ-၁-၃၇၂။)

ဤအပိုင်းကား ဝိပဿနာဉာဏ်၏ အရှုခံအာရုံ ဖြစ်ကြသော စိတ်တို့ကိုသာ ဘုရားရှင်သည် ရည်ညွှန်း၍ ဟောကြားထားတော်မူခြင်းကြောင့် -

- ၁။ ကိလေသာတို့ကို အကြွင်းမဲ့ အမြစ်ပြတ် ပယ်သတ်သောကြောင့် ကိလေသာတို့မှ အမြစ်ပြတ် လွတ်မြောက် သွားသော အရိယမဂ်စိတ်ဟူသော သမုစ္ဆေဒဝိမုတ္တိ၊
- ၂။ အရိယမဂ်တရားက ပယ်ရှားပြီးသော ကိလေသာအပူမီးတို့ကို အငြိမ်းကြီး ငြိမ်းအောင် ငြိမ်းသတ်လျက် ကိလေသာတို့မှ လွတ်မြောက်သော ဖိုလ်စိတ်ဟူသော ပဋိပ္ပဿဒ္ဓိ ဝိမုတ္တိ၊
- ၃။ တဏှာမှ လွတ်မြောက်ရာ (ကိလေသာတို့မှ လွတ်မြောက်ရာ)ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ဟူသော နိဿရဏဝိမုတ္တိ- ဤ ဝိမုတ္တိတရားသုံးပါးတို့၏ အရာဌာနမဟုတ်ပေဟု မှတ်သားပါ။ (မ-ဇီ-၁-၃၇၂။)

ဤကား မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ္တန် စိတ္တာနုပဿနာပိုင်းတွင် မည်သည့်စိတ်တို့ကို သို့မဟုတ် စိတ်+ စေတသိက် = နာမ်တရားတို့ကို ဝိပဿနာ ရှုရမည်ဟု ဝိပဿနာဉာဏ်၏ အရှုခံအာရုံစိတ်တို့ကို ညွှန်ကြားထား တော်မူသော ဘုရားဟော ဒေသနာတော်ပင် ဖြစ်ပေသည်။

ဤဒေသနာတော်၌ ဘုရားရှင်သည် သရာဂစိတ် သဒေါသစိတ် သမောဟစိတ်ဟူသော အကုသိုလ်စိတ် တို့ကိုလည်း ဝိပဿနာ ရှုပွားသုံးသပ်ရန် ညွှန်ကြားထားတော်မူပေသည်။ ဤအချက်ကိုကား နိဗ္ဗာန်ကို လိုလား တောင့်တလျက်ရှိသော အသင်သူတော်ကောင်းသည် မမေ့သင့်ပေ။

ဤ ညွှန်ကြားတော်မူချက်များကို ဦးထိပ်ရွက်ပန်ဆင်လျက် ဤကျမ်းတွင် -

- ၁။ ကုသိုလ်ဇောများ ပါဝင်သည့် ပဉ္စဒွါရဝီထိ မနောဒွါရဝီထိ၊
- ၂။ အကုသိုလ်ဇောများ ပါဝင်သည့် ပဉ္စဒွါရဝီထိ မနောဒွါရဝီထိ -

ဤဝီထိ အမျိုးမျိုးတို့ကို တစ်နည်းဆိုရသော် ယင်းဝီထိတို့၏အတွင်း၌ တည်ရှိကြကုန်သော စိတ္တက္ခဏတိုင်း စိတ္တက္ခဏတိုင်း၌ အတူယှဉ်တွဲ ဖြစ်ကြကုန်သော နာမ်တရားစုတို့ကို နာမ်တုံး နာမ်ခဲဟူသော နာမ်ဃန အသီးအသီး ကို ဉာဏ်ဖြင့် ဖြိုခွဲဖျက်ဆီးလျက် ပရမတ်သို့ ဉာဏ်အမြင်ဆိုက်အောင် သိမ်းဆည်းရှုပွားပုံ စနစ်တို့ကို ဖော်ပြထား ပါသည်။

ဤအရာဝယ် အကုသိုလ်ဇောဝီထိ နာမ်တရားစုတို့ကို သိမ်းဆည်းရှုပွားမှုနှင့် ပတ်သက်၍ အချို့သူတော် ကောင်းတို့ကား ဘဝင်မကျနိုင် မကျေနပ်နိုင် ဖြစ်ကြပြန်၏။ “အကုသိုလ်တရားတွေကို ရှုနေလျှင် အကုသိုလ်တရား တွေ ထပ်ဖြစ်မနေဖူးလား”ဟုလည်း မေးကြပြန်၏။

ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်တိုင်က မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ္တန်တွင် အကုသိုလ်စိတ်တို့ကိုလည်း ဝိပဿနာရှုပွား သုံးသပ်ရန် ညွှန်ကြားထားကြောင်းကို ရှင်းပြသောအခါတွင်လည်း - “မဟာသတိပဋ္ဌာနသုတ္တန်တွင် ဘုရားရှင်၏ အကုသိုလ်တရားတို့ကို ဝိပဿနာရှုပွား သုံးသပ်ရန် ညွှန်ကြားချက်မှာ သူ့ဟာသူ အလိုအလျောက် အကုသိုလ် တရားတို့ ဖြစ်ပေါ်လာသောအခါ၌သာ ဝိပဿနာရှုရန် ညွှန်ကြားတော်မူခြင်း ဖြစ်၏။ အကုသိုလ်တရားတို့ကို သက်သက် လိုက်ရှုနေရန် ညွှန်ကြားတော်မူခြင်းမဟုတ်” - ဟု ဆင်ခြေ ပေးကြပြန်၏။

ဤအရာတွင် တရားစစ် တရားမှန်ကို လိုလားတောင့်တလျက်ရှိသော အသင်သူတော်စင်အတွက် အနည်းငယ် ရှင်းလင်းတင်ပြပါရစေ။

ဗုဒ္ဓအဘိဓမ္မာ၌ တစ်နည်းဆိုရသော် ပရမတ္ထသစ္စာနယ်၌ “ သူ့ဟာသူ အလိုအလျောက်” ဖြစ်ပေါ်လာသော တရားဟူ၍ကား မရှိစကောင်းသည်သာလျှင် ဖြစ်ပေသည်။ အောက်ပါ ဒေသနာတော်ကို ဖတ်ရှုကြည့်ပါ။

အယောနိသော ဘိက္ခဝေ မနသိကရောတော အနုပ္ပန္နာ စေဝ ကာမတ္ထန္ဒော ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဥပ္ပန္နော စ ကာမတ္ထန္ဒော ဘိယျောဘာဝါယ ဝေပုလ္လာယ သံဝတ္တတိ။ အနုပ္ပန္နော စေဝ ဗျာပါဒေါ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဥပ္ပန္နော စ ဗျာပါဒေါ ဘိယျောဘာဝါယ ဝေပုလ္လာယ သံဝတ္တတိ။ အနုပ္ပန္နဉ္စေဝ ထိနမိဒ္ဓံ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဥပ္ပန္နဉ္စ ထိနမိဒ္ဓံ ဘိယျောဘာဝါယ ဝေပုလ္လာယ သံဝတ္တတိ။ အနုပ္ပန္နဉ္စေဝ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စံ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဥပ္ပန္နဉ္စ ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စံ ဘိယျောဘာဝါယ ဝေပုလ္လာယ သံဝတ္တတိ။ အနုပ္ပန္နာ စေဝ ဝိစိကိစ္ဆာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ ဥပ္ပန္နာ စ ဝိစိကိစ္ဆာ ဘိယျောဘာဝါယ ဝေပုလ္လာယ သံဝတ္တတိ။

(သံ-၃-၈၃ - အယောနိသောမနသိကာရသုတ္တန်။)

= ရဟန်းတို့ . . . မသင့်လျော်သောအားဖြင့် အာရုံကို နှလုံးသွင်းတတ်သော အယောနိသောမနသိကာရ ရှိသသူအား -

၁။ မဖြစ်ပေါ်လာသေးသော ကာမဂုဏ်၌ လိုလားတောင့်တမှု = ကာမတ္ထန္ဒသည်လည်း ဖြစ်ပေါ်လာ၏။
ဖြစ်ပေါ်လာပြီးသော ကာမဂုဏ်၌ လိုလားတောင့်တမှု = ကာမတ္ထန္ဒသည်လည်း အတိုင်းထက် အလွန် ဖြစ်ခြင်းငှာ ပြန့်ပြောခြင်းငှာ ဖြစ်၏။

၂။ မဖြစ်ပေါ်လာသေးသော ပျက်စီးစေလိုမှု = ဗျာပါဒသည်လည်း ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ဖြစ်ပေါ်ပြီးသော ပျက်စီးစေလိုမှု = ဗျာပါဒသည်လည်း အတိုင်းထက် အလွန် ဖြစ်ခြင်းငှာ ပြန့်ပြောခြင်းငှာ ဖြစ်၏။

၃။ မဖြစ်ပေါ်လာသေးသော စိတ်စေတသိက်တို့၏ လေးလံထိုင်းမှိုင်းမှု = ထိနမိဒ္ဓသည်လည်း ဖြစ်ပေါ်လာ၏။
ဖြစ်ပေါ်လာပြီးသော စိတ်စေတသိက်တို့၏ လေးလံ ထိုင်းမှိုင်းမှု = ထိနမိဒ္ဓသည်လည်း အတိုင်းထက် အလွန် ဖြစ်ခြင်းငှာ ပြန့်ပြောခြင်းငှာ ဖြစ်၏။

၄။ မဖြစ်ပေါ်လာသေးသော စိတ်ပျံ့လွင့်မှု နောင်တတစ်ဖန် ပူပန်မှု = ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စသည်လည်း ဖြစ်ပေါ်လာ၏။
ဖြစ်ပေါ်လာပြီးသော စိတ်ပျံ့လွင့်မှု နောင်တတစ်ဖန်ပူပန်မှု = ဥဒ္ဓစ္စကုက္ကုစ္စသည်လည်း အတိုင်းထက် အလွန် ဖြစ်ခြင်းငှာ ပြန့်ပြောခြင်းငှာ ဖြစ်၏။

၅။ မဖြစ်ပေါ်လာသေးသော မဝေခွဲနိုင်မှု တွေးတောယုံမှားမှု = ဝိစိကိစ္ဆာသည်လည်း ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ဖြစ်ပေါ်လာပြီးသော မဝေခွဲနိုင်မှု တွေးတောယုံမှားမှု ဝိစိကိစ္ဆာသည်လည်း အတိုင်းထက်အလွန် ဖြစ်ခြင်းငှာ ပြန့်ပြောခြင်းငှာ ဖြစ်၏။ (သံ-၃-၈၃။)

ဤဒေသနာတော်အရ အယောနိသောမနသိကာရသည် ခပ်သိမ်းကုန်သော အကုသိုလ်တရားတို့၏ အနီးကပ်ဆုံးသော အကြောင်းရင်းတစ်ခု ဖြစ်ပေသည်။ နာမ်တရားအားလုံးတို့နှင့် ဆက်ဆံသော -

၁။ မှီရာဝတ္ထုရုပ် ရှိခြင်း၊

၂။ စွဲမှီစရာအာရုံ ထင်ရှားရှိခြင်း -

၃။ ဖဿစသော သမ္ပယုတ်တရားတို့က ကျေးဇူးပြုပေးခြင်းစသော အကြောင်းတရားတို့လည်း ရှိကြသည် သာဖြစ်၏။ [ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ပိုင်းတွင် ထင်ရှားလတ္တံ့။ ဤနာမ်ကမ္မဋ္ဌာန်းပိုင်း (၂၈၈-၂၈၉-၂၉၅) တို့၌လည်း- ကောင်း၊ (၃၀၅) စသည်တို့၌လည်းကောင်း လှမ်း၍ ကြည့်ပါဦး။]

သို့အတွက် ပရမတ္ထသစ္စာနယ်၌ “သူ့ဟာသူ အလိုအလျောက် ဖြစ်ပေါ်လာသော ပရမတ်တရား မည်သည်” မရှိစကောင်းသည်သာလျှင် ဖြစ်ပေသည်။

သိမ်းဆည်း ရှုပ္ပားရခြင်း၏ အကြောင်းရင်း

ပရမတ် ဉာဏ်ပညာမျက်စိ မရှိကြသူ ပုထုဇန့် ငမိုက်သားတို့ကား သံသရာတစ်လျှောက်ဝယ် ကုသိုလ် တရားတို့ အပေါ်၌သော်လည်းကောင်း၊ အကုသိုလ်တရားတို့ အပေါ်၌သော်လည်းကောင်း တဏှာ မာန ဒိဋ္ဌိ တို့ဖြင့် အစွဲကြီး စွဲနေကြ၏။

“ငါ့စိတ်က သူများစိတ်နှင့် မတူဘူး”

“ငါ့စေတနာက သူများစေတနာနှင့် မတူဘူး”

“ငါ့သဒ္ဓါတရားက သူများ သဒ္ဓါတရားနှင့် မတူဘူး”

“ငါ့ဉာဏ်က သူများဉာဏ်နှင့် မတူဘူး” ဤသို့ စသည်ဖြင့်လည်းကောင်း

“ငါ့လောဘက သူများလောဘနှင့် မတူဘူး”

“ငါ့မာနက သူများမာနနှင့် မတူဘူး”

“ငါ့ဒေါသက သူများဒေါသနှင့် မတူဘူး” —

ဤသို့ စသည်ဖြင့်လည်းကောင်း ကုသိုလ်တရား အကုသိုလ်တရားတို့ အပေါ်၌ အစွဲကြီး စွဲနေတတ်ကြ၏။ အကုသိုလ်တရားများ ဖြစ်နေမှုကိုပင် ဂုဏ်ယူနေတတ်ကြ၏။ ကျေနပ်နေတတ်ကြ၏။

သားအကြောင်း သမီးအကြောင်းဆိုလျှင် မြေးအကြောင်းဆိုလျှင် နားထောင်၍ မကုန်နိုင်အောင် ဟိမဝန္တာ ချီးမွန်းခန်း ဖွင့်တတ်ကြ၏။ ရွေးရွေး အကုသိုလ်ကို အာရုံယူ၍ နောက်နောက် အကုသိုလ်များလည်း ဖြစ်နေ တတ်ကြ၏။ ကုသိုလ်ကို အကြောင်းပြု၍လည်း ဂုဏ်ယူတတ်ကြပြန်၏။ မာန်မာနတွေ ဖြစ်တတ်ကြပြန်၏။ အလှူ ချင်း ပြိုင်လိုကြ၏။ တရားချင်း ပြိုင်လိုကြ၏။ သားချင်း ပြိုင်လိုကြ၏။ သမီးချင်း ပြိုင်လိုကြ၏။ ဤသို့ စသည်ဖြင့် ကုသိုလ် အကုသိုလ်တို့ကို အကြောင်းခံ၍ နောက်ထပ် အကုသိုလ်များလည်း အယောနိသောမနသိကာရကို အခြေခံလျက် ကြိမ်ဖန်များစွာ ဖြစ်နေတတ်ကြ၏။

ယင်း ကုသိုလ်တရား အကုသိုလ်တရားတို့ အပေါ်၌ အစွဲကြီး စွဲနေသော ယင်း တဏှာ မာန ဒိဋ္ဌိစွဲတို့ကို ကျူပင်ခုတ် ကျူငုတ်မျှ မကျန် တွန်းလှန်ဖြိုဖျက်နိုင်ရန် အမြစ်ပြတ် ပယ်ရှားနိုင်ရန်အတွက် ယင်းကုသိုလ်တရား အကုသိုလ်တရားတို့ကိုလည်း အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တ လက္ခဏာရေးသုံးတန် တစ်လှည့်စီတင်ကာ ဝိပဿနာ ရှုပ္ပား သုံးသပ်ရခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

ထိုသို့ အကုသိုလ်တရားတို့ကိုလည်း ဝိပဿနာ ရှုပ္ပားသုံးသပ်နိုင်ရန်အတွက် ယင်း အကုသိုလ်တရား တို့ကိုလည်း သိမ်းဆည်းခြင်း ဉာဏ်ဖြင့် ပိုင်းခြားယူခြင်း အရူပပရိဂ္ဂဟလုပ်ငန်းရပ်ကို ရှေးဦးစွာ ပြုလုပ်ရမည် ဖြစ်ပေသည်။

သို့သော် စိတ်တို့မည်သည် စေတသိက်တို့နှင့် ကင်း၍ မဖြစ်စကောင်းသောကြောင့် ယခုအခါတွင် စေတသိက်တို့၏ အကြောင်းကို ဆက်လက်၍ တင်ပြပေအံ့။

စေတသိက်ပိုင်းဆိုင်ရာ သိမှတ်စရာ

စိတ်နှင့် ယှဉ်သော စေတသိက်တို့၏ လက္ခဏာ (၄) ပါး

- ၁။ ကေုပ္ပါဒ = စိတ်နှင့် တူသောဖြစ်ခြင်း = စိတ်နှင့် အတူဖြစ်ခြင်း၊
- ၂။ ကေနိရောဓ = စိတ်နှင့် တူသောချုပ်ခြင်း = စိတ်နှင့် အတူချုပ်ခြင်း၊
- ၃။ ကောလမ္မဏ = စိတ်နှင့် တူသောအာရုံရှိခြင်း၊
- ၄။ ကေဝတ္ထုက = စိတ်နှင့် တူသောမှီရာဝတ္ထုရှိခြင်း -

ဤသို့အားဖြင့် စေတသိက်တို့၌ ဤ **စေတောယုတ္တလက္ခဏာ** (၄)ပါး ရှိကြပေသည်။ မည်သည့်စေတသိက်မဆို စိတ်၌ ယှဉ်သောအခါ ကာမဘုံ ရူပဘုံဟု ခေါ်ဆိုအပ်သော ခန္ဓာ (၅)ပါးရှိသည့် ပဉ္စဝေါကာရဘုံ၌ ဤအင်္ဂါ (၄)ပါးနှင့် ညီညွတ်ကြရခြင်း ဓမ္မတာဖြစ်သည်။ နာမ်ခန္ဓာ (၄)ပါးသာရှိသည့် စတုဝေါကာရဟု အမည်ရသော အရူပဘုံ၌ကား စိတ်နှင့်တူသော မှီရာဝတ္ထုရှိခြင်းဟူသော ကေဝတ္ထုက အင်္ဂါတစ်ပါး ယုတ်လျော့ပေသည်။ မှီရာဝတ္ထုရုပ်မရှိသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ယင်းစေတသိက်တို့မှာ (၅၂)မျိုး ရှိပေသည်။ ထိုစေတသိက် (၅၂)မျိုးတို့ကို ဤတွင် ရှေးဦးစွာ ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

စေတသိက် (၅၂) မျိုး

- ၁။ သမ္မုခိတ္တသာဓာရဏစေတသိက် = စိတ်အားလုံးနှင့် ဆက်ဆံသော စေတသိက် (၇)လုံး၊
 - ၂။ ပကိဏ်းစေတသိက် = ပြိုးပြွမ်းယှဉ်သော စေတသိက် (၆)လုံး၊
= (အချို့စိတ်၌ ယှဉ်၍ အချို့စိတ်၌ မယှဉ်သော စေတသိက်ဟု ဆိုလိုပေသည်။)
 - ၃။ အကုသိုလ်စေတသိက် = အကုသိုလ်စိတ်တို့၌ ထိုက်သလိုယှဉ်သော စေတသိက် (၁၄)လုံး၊
 - ၄။ သောဘဏစေတသိက် = တင့်တယ်ကောင်းမြတ်သော သောဘဏစိတ်တို့၌ ထိုက်သလို ယှဉ်သော စေတသိက် (၂၅)လုံး၊
- ဤသို့လျှင် အားလုံးပေါင်းသော် စေတသိက် (၅၂)လုံး ဖြစ်သည်။

သမ္မုခိတ္တသာဓာရဏ စေတသိက် (၇) လုံး

= (စိတ်အားလုံးနှင့် ဆက်ဆံသော = စိတ်တိုင်း စိတ်တိုင်း၌ ယှဉ်သော စေတသိက်)

- ၁။ ပဿ = အာရုံကို တွေ့ထိသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းသဘော၊ (လက္ခဏာ)
= အာရုံနှင့် အသိစိတ်ကို ဆက်စပ်ပေးခြင်းသဘော၊ (ရသ)
- ၂။ ဝေဒနာ = အာရုံ၏ အရသာကို ခံစားခြင်းသဘော၊
- ၃။ သညာ = အာရုံကို မှတ်သားခြင်းသဘော၊
- ၄။ စေတနာ = အာရုံပေါ်သို့ ယှဉ်ဖက် စိတ်စေတသိက် = သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို ရောက်အောင် စေ့ဆော်ပေးခြင်း = နှိုးဆော်ပေးခြင်းသဘော၊
- ၅။ ကေဂ္ဂတာ = အာရုံတစ်ခုတည်းပေါ်သို့ စိတ်ကျရောက်နေခြင်းသဘော၊
= တည်ငြိမ်နေခြင်းသဘော၊
= သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို ဖရိုဖရဲ မကြစေခြင်းသဘော၊

[စိတ္တက္ခဏတစ်ခုအတွင်း၌ အတူယှဉ်တွဲ ဖြစ်ကြကုန်သော စိတ်+စေတသိက်တရားတို့ကို သမ္ပယုတ်တရားဟု ခေါ်သည်။]

၆။ **နိဗ္ဗိတ** = ယှဉ်ဖက် စိတ်+စေတသိက် သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို စောင့်ရှောက်ပေးခြင်းသဘော၊
= နာမ်သက်စောင့်ဓာတ်၊

၇။ **မနုဿိကာရ** = အာရုံဘက်သို့ စိတ်ကို (= သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို) ဦးလှည့် တွန်းပို့ပေးခြင်းသဘော၊
= အာရုံကို နှလုံးသွင်းခြင်းသဘော၊

ဤသည်တို့ကား စိတ်အားလုံးနှင့် ယှဉ်သော သဗ္ဗစိတ္တသာဓာရဏစေတသိက် (၇)မျိုးတည်း။

ပကိဏ်းစေတသိက် (၆) လုံး

(= ခြိုးမြှမ်းယှဉ်သော စေတသိက် ၆-လုံး)

ဤ စေတသိက် (၆)လုံးတို့သည်ကား အချို့သော စိတ်၌သာ ယှဉ်၍ အချို့သော စိတ်၌ မယှဉ်ကြပေ၊ ဟိုတစ်ချို့ သည်တစ်ချို့ ရောရောပြွမ်းပြွမ်း ယှဉ်သော စေတသိက်များ ဖြစ်ကြသည်။

၁။ **ဝိတဏ်** = အာရုံပေါ်သို့ ယှဉ်ဖက် စိတ်+စေတသိက် (= သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို) ရှေးရှုတင်ပေးခြင်းသဘော၊
= ကြံစည်ခြင်းသဘော၊

၂။ **ဝိဇာရ** = အာရုံကို ထပ်ကာ ထပ်ကာ သုံးသပ်ဆင်ခြင်ခြင်း ဆုပ်နယ်ခြင်းသဘော၊
= ထပ်၍ ထပ်၍ ယူခြင်းသဘော၊

၃။ **အဓိမောက္ခ** = အာရုံကို ဆုံးဖြတ်ချက်ချခြင်းသဘော၊

၄။ **ဝီရိယ** = ကြိုးစားအားထုတ်ခြင်းသဘော၊

(အာရုံတစ်ခုပေါ်၌ ယှဉ်ဖက်စိတ်+စေတသိက် = သမ္ပယုတ်တရားတို့ ဖြစ်ပေါ်လာအောင် ကြိုးစားအားထုတ်ခြင်းသဘော ဖြစ်သည်။ မကောင်းဘက်၌လည်း လောဘဖြစ်အောင် ဒေါသဖြစ်အောင် မောဟဖြစ်အောင် စသည်ဖြင့် ကြိုးစားမှု၊ အကောင်းဘက်၌လည်း အလောဘဖြစ်အောင် အဒေါသဖြစ်အောင် အမောဟဖြစ်အောင် စသည်ဖြင့် ကြိုးစားမှုမျိုးတည်း။)

၅။ **ပီတိ** = အာရုံကို နှစ်သက်ခြင်းသဘော၊

၆။ **ဆန္ဒ** = အာရုံကို လိုလားတောင့်တခြင်းသဘော၊
= အာရုံကို ပြုလုပ်လိုခြင်းသဘော၊

[အာရုံတစ်ခုပေါ်၌ လောဘ ဖြစ်လိုသည့်သဘော၊ ဒေါသ ဖြစ်လိုသည့်သဘော၊ မောဟ ဖြစ်လိုသည့်သဘော၊ အလောဘ ဖြစ်လိုသည့်သဘော၊ အဒေါသ ဖြစ်လိုသည့်သဘော၊ အမောဟ ဖြစ်လိုသည့်သဘော - ဤသို့ စသည်ဖြင့် သိပါလေ။]

အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သော သဗ္ဗစိတ္တသာဓာရဏစေတသိက် (၇)လုံးနှင့် ဤပကိဏ်းစေတသိက် (၆)လုံး = နှစ်ရပ်ပေါင်း (၁၃)လုံးကုန်သော စေတသိက်တို့ကို **အညသမာန်း**စေတသိက်ဟု ခေါ်၏။ ယင်း စေတသိက်တို့သည် အကုသိုလ်စိတ်စေတသိက်တို့နှင့် ယှဉ်ခိုက် အကုသိုလ်ဟူသော အမည်ကို ရရှိကြ၏။ ကုသိုလ်စိတ်စေတသိက်တို့နှင့် ယှဉ်ခိုက် ကုသိုလ်ဟူသော အမည်ကို ရရှိကြ၏။ ဝိပါက်+ကြိယာ = အဗျာကတတရားတို့နှင့် ယှဉ်ခိုက် အဗျာကတဟူသော အမည်ကို ရရှိကြ၏။ တစ်နည်းဆိုရသော် အသောဘဏစိတ် = မတင့်တယ်သော

စိတ်တို့နှင့် ယှဉ်ခိုက် အသောဘဏ္ဍာဟူသော အမည်ကို ရရှိကြ၏။ သောဘဏ္ဍာစိတ် = တင့်တယ်သောစိတ်တို့နှင့် ယှဉ်ခိုက် သောဘဏ္ဍာဟူသော အမည်ကို ရရှိကြ၏။ အကောင်းအဆိုး နှစ်ဖက်ရ စေတသိက်တို့ ဖြစ်ကြသည်။

စေတနာ-မနသိကာရ-ဝိတက်-အထူး

စိတ္တက္ခဏတစ်ခု အတွင်း၌ အတူယှဉ်တွဲ၍ ပြိုင်တူဖြစ် ပြိုင်တူပျက်ကြသော အာရုံလည်း တူ၍ မှီရာ ဝတ္ထုရုပ်လည်း တူကြသော စိတ်စေတသိက်တရားစုတို့ကို သမ္ပယုတ်တရားဟု ခေါ်၏။

ဝိတက်သည် မိမိနှင့်ယှဉ်ဖက် သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို အာရုံပေါ်သို့ ရောက်အောင် ရှေးရှုတင်ပေးတတ်၏။ စေတနာကား ဝိတက်သည် တင်ပေးအပ်သော သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို အာရုံနှင့် စေ့နေအောင် စပ်နေအောင် အာရုံ၌ ယှဉ်စပ်ပေး၏။ မနသိကာရသည်ကား သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို အာရုံပေါ်သို့ ဖြောင့်ဖြောင့်မတ်မတ် ရောက်အောင် ပြုလုပ်ပေး၏။ မောင်းနှင်ပေး၏။

ဤအချက်နှင့် ပတ်သက်၍ တောင်မြို့ မဟာဂန္ဓာရုံဆရာတော်ဘုရားက မိမိ၏ - သင်္ဂြိုဟ်ဘာသာဋီကာ- စေတသိက်ပိုင်းတွင် အောက်ပါအတိုင်း ရှင်းလင်းတင်ပြထား၏။

“စေတနာသည် အာရုံ၌ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို ဖွဲ့စပ်ခြင်းလက္ခဏာ ရှိ၏။ မနသိကာရသည် သမ္ပယုတ် တရားတို့ကို အာရုံနှင့် ယှဉ်စပ်ပေးခြင်း ကိစ္စရှိ၏”ဟု ဆိုပြီးလျှင် ဝိတက်သည် သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို အာရုံသို့ တင်ပေးခြင်း လက္ခဏာရှိ၏ဟု ဆိုပြန်ရာ ထိုသုံးပါး သဘောတူသကဲ့သို့ ရှိသောကြောင့် အဘယ်သို့ အထူး မှတ်အပ်ပါသနည်းဟု မေး -

အဖြေကား - လှေအပြေးပြိုင်ရာ၌ ဦးက ပန်းဆွတ်သူ၊ ဝမ်းက လှော်သူ၊ ပဲ့က ပဲ့ကိုင်ပေးသူ - ဤလူသုံး- ယောက်တို့ တစ်ပြိုင်နက် လှေကို လှော်ကြသော်လည်း ဝမ်းက လှော်သူမှာ ပန်းတိုင်သို့ အတွင်ရောက်အောင် လှော်ပေးဖို့သာ အရေးကြီး၏။ ပဲ့ကိုင်သူမှာ ပန်းတိုင်သို့ ဖြောင့်ဖြောင့် သွားစေဖို့သာ အရေးကြီး၏။ ဦးက လှော်သူ မှာ ပန်းတိုင်သို့ အရောက်တွင် ပန်းဆွတ်မိဖို့ ကိစ္စကသာ အရေးကြီးလေသည်။ ဤဥပမာအတိုင်း ဝိတက် မနသိ- ကာရ စေတနာတို့ အာရုံကို တစ်ပြိုင်နက်ယူကြသော်လည်း ဝိတက်မှာ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို အာရုံသို့ ရောက်သွား အောင် အတွင်း၌လျက် တင်ပေးဖို့ တာဝန်ရှိ၏။ လှေဝမ်းက လှော်သူနှင့် တူ၏။ မနသိကာရမှာ အာရုံသို့ ဖြောင့် ဖြောင့် ရောက်သွားအောင် သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို ဖြောင့်ပေးဖို့ တာဝန် ရှိ၏။ ပဲ့က လှော်သူနှင့် တူ၏။ စေတနာမှာ အာရုံ၌ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို စပ်ဖွဲ့ပေးဖို့ ကိစ္စရှိ၏။ ပန်းဆွတ်သူနှင့် တူ၏။ [အာရုံက ပန်းတိုင်နှင့် တူပုံ သမ္ပယုတ်တရားများက လှေနှင့် တူပုံကိုလည်း ချဲ့ထွင်၍ ယူရာ၏။] (သင်္ဂြိုဟ်ဘာသာဋီကာ-၉၈။)

အကုသိုလ်စေတသိက် (၁၄) လုံး

အကုသိုလ်စေတသိက် အမည်ရသော စေတသိက်တို့မှာ (၁၄)လုံး ရှိကြသည်။ ထိုတွင် -

- ၁။ အကုသလသာဓာရဏစေတသိက် = အကုသိုလ်စိတ်အားလုံးနှင့် ဆက်ဆံသောစေတသိက် - (၄)လုံး၊
- ၂။ လောဘမူစိတ်နှင့်သာ ထိုက်သလိုယှဉ်သော လောဘအုပ်စု စေတသိက် - (၃)လုံး၊
- ၃။ ဒေါသမူစိတ်နှင့်သာ ထိုက်သလိုယှဉ်သော ဒေါသအုပ်စု စေတသိက် - (၄)လုံး၊
- ၄။ သမင်္ခါရိက အကုသိုလ်စိတ်တို့နှင့်သာ ယှဉ်သော သမင်္ခါရိကအုပ်စုဝင် စေတသိက် - (၂)လုံး၊

၅။ မောဟမူစိတ်နှင့်သာ ထိုက်သလိုယှဉ်သော မောဟအုပ်စု စေတသိက် — (၁)လုံး —
ဤသို့လျှင် အကုသိုလ် စေတသိက် (၁၄)လုံး ရှိပေသည်။

အကုသလသာဓာရဏ စေတသိက် (၄) လုံး

(= အကုသိုလ်စိတ်အားလုံးနှင့် ဆက်ဆံသော စေတသိက် ၄-လုံး)

- ၁။ **မောဟ** = အာရုံ၏ သဘောမှန်ကို မသိခြင်းသဘော = အသိမှားခြင်းသဘော၊
- ၂။ **အဟိရိက** = (က) ဒုစရိုက်တရား၊ (ခ) လောဘ ဒေါသ မောဟစသည့် အကုသိုလ်တရားတို့မှ မရှုက်ခြင်း သဘော၊
- ၃။ **အနောတ္တပ္ပ** = (က) ဒုစရိုက်တရား၊ (ခ) လောဘ ဒေါသ မောဟစသည့် အကုသိုလ်တရားတို့မှ မကြောက် ခြင်းသဘော၊
- ၄။ **ဥဒ္ဓစ္စ** = အာရုံပေါ်၌ စိတ်မငြိမ်မသက် ပျံ့လွင့်နေခြင်းသဘော၊

လောဘအုပ်စု စေတသိက် (၃) လုံး

- ၅။ **လောဘ** = အာရုံကို “ငါ - ငါ့ဟာ”ဟု စွဲယူခြင်းသဘော၊
= အာရုံကို လိုလားတပ်မက်ခြင်းသဘော၊
= အာရုံ၌ ကပ်ငြိခြင်းသဘော၊
- ၆။ **ဒိဋ္ဌိ** = အာရုံကို နိစ္စ သုခ အတ္တ သုဘဟု စွဲလမ်းယုံကြည်ခြင်းသဘော၊
= အယူမှားခြင်းသဘော၊ ခံယူချက်မှားခြင်းသဘော၊
- ၇။ **မာန** = “ငါ ငါ”ဟု စိတ်တက်ကြွ မြင့်မောက်ခြင်းသဘော၊
= ထောင်လွှားခြင်းသဘော၊
= အသာယူလိုခြင်းသဘော၊

ရှင်းလင်းချက်

ပရမတ္ထတော အဝိဇ္ဇာမာနေသု ကုတ္တိပုရိသာဒီသု ဇေတိ၊ ဝိဇ္ဇာမာနေသုပိ ခန္ဓာဒီသု န ဇေတိတိ အဝိဇ္ဇာ။
(ဝိသုဒ္ဓိ-၂-၁၅၇။)

မောဟကိုပင် အဝိဇ္ဇာဟုလည်း ခေါ်သည်။ (၃၁)ဘုံအတွင်း၌ တည်ရှိသော သက်ရှိလောက သက်မဲ့လောက = သက်ရှိအရာဝတ္ထု သက်မဲ့အရာဝတ္ထုတို့ကို ပရမတ္ထသစ္စာနယ်မှ ဉာဏ်ပညာမျက်စိဖြင့် ခွဲခြားစိတ်ဖြာ၍ ဓာတ်ခွဲကြည့်လျှင် —

- ၁။ ရုပ်တရားအစုအပုံ၊
- ၂။ နာမ်တရားအစုအပုံ၊
- ၃။ ရုပ်+နာမ်အစုအပုံမျှသာ ရှိသည်ဟု သိအံ့၊ ထိုအသိမှာလည်း မှန်၏၊ နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်တည်း။
- ၄။ အကြောင်းတရားအစုအပုံ အကျိုးတရားအစုအပုံမျှသာ ရှိသည်ဟု သိအံ့၊ ထိုအသိမှာလည်း မှန်၏၊ ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်တည်း။

ထို ရုပ်-နာမ်-ကြောင်း-ကျိုး တရားစုတို့ကို ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ အကြောင်းတရားတို့က ပြုပြင်ပေးပါမှ ဖြစ်ပေါ်လာရသောကြောင့် သင်္ခါရတရားတို့ဟူ၍ ခေါ်၏။ ထိုသင်္ခါရတရားတို့ကား ဖြစ်ပြီးလျှင် ပျက်တတ်သည့် အနိစ္စတရားတို့သာ ဖြစ်ကြ၏။ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်း ဒဏ်ချက်ဖြင့် အမြဲမပြတ် ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခံရသည့် ဒုက္ခတရားတို့သာ ဖြစ်ကြ၏။ မပျက်စီးဘဲ အကျိတ်အခဲ အခိုင်အမာ အနှစ်သာရအားဖြင့် တည်နေသည့် အတ္တမဟုတ်သည့် အနတ္တတရားတို့သာ ဖြစ်ကြ၏။ ရွံရှာစက်ဆုပ်ဖွယ် အသုဘတရားတို့သာ ဖြစ်ကြ၏။ သို့အတွက် ယင်းသင်္ခါရ တရားတို့ကို -

- ၅။ အနိစ္စတရား၊
- ၆။ ဒုက္ခတရား၊
- ၇။ အနတ္တတရား၊
- ၈။ အသုဘတရားတို့သာ ဖြစ်ကြသည်ဟု သိအံ့၊ ထိုအသိမှာလည်း မှန်နေ၏။ ဝိပဿနာဉာဏ်များပင်တည်း။

သို့အတွက် (၃၁)ဘုံ အတွင်း၌ တည်ရှိကြကုန်သော သက်ရှိသက်မဲ့ အရာဝတ္ထုတို့ကို -

- ၁။ ရုပ်တရားအစုအပုံ၊ နာမ်တရားအစုအပုံ၊ ရုပ်+နာမ်အစုအပုံ = ခန္ဓာ (၅)ပါးအစုအပုံ = အာယတန (၁၂)ပါးအစုအပုံ = ဓာတ် (၁၈)ပါးအစုအပုံတို့ဟုလည်းကောင်း၊
- ၂။ အကြောင်းတရားအစုအပုံ အကျိုးတရားအစုအပုံတို့ဟုလည်းကောင်း၊
- ၃။ အနိစ္စတရားအစုအပုံ ဒုက္ခတရားအစုအပုံ အနတ္တတရားအစုအပုံ အသုဘတရားအစုအပုံတို့ဟုလည်းကောင်း - သိရှိနေပါက ထိုအသိကို အသိမှန် = သမ္မာဒိဋ္ဌိ = ဝိဇ္ဇာဉာဏ်ဟု ဆိုရပေသည်။

ထိုသို့ အမှန်အတိုင်းမသိဘဲ သက်ရှိအရာဝတ္ထုတို့ကို ယောက်ျား မိန်းမ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ လူ နတ် ဗြဟ္မာ စသည်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သက်မဲ့အရာဝတ္ထုတို့ကို ရွှေ ငွေ သစ်ပင် ရေ မြေ တောတောင် စသည်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ သက်ရှိသက်မဲ့ အရာဝတ္ထုအားလုံးကို နိစ္စတရား သုခတရား အတ္တတရား သုဘတရားဟုလည်းကောင်း ပြောင်းပြန် သိမြင်နေပါက အသိမှား = အဝိဇ္ဇာဟု ခေါ်ဆိုရပေသည်။

ဤတွင် အဝိဇ္ဇာ = မောဟနှင့် ဒိဋ္ဌိ = မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့၏ သဘောကို ပိုမို၍ နက်ရှိုင်းစွာ သဘောပေါက်နားလည်စေရန် ဝိပဿနာနယ်၌ အရေးတကြီး သိသင့်သော အတ္တစွဲနှစ်မျိုးကို ဆက်လက်၍ ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

အတ္တစွဲ နှစ်မျိုး

လောကသမညာအတ္တစွဲနှင့် သာသနာပ အယူအဆရှိကြသည့် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့ ကြံဆအပ်သော အတ္တဒိဋ္ဌိစွဲဟု အတ္တစွဲနှစ်မျိုး ရှိပေသည်။

၁။ **လောကသမညာအတ္တစွဲ** - သက်ရှိအရာဝတ္ထုတို့ကို ယောက်ျား မိန်းမ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ လူ နတ် ဗြဟ္မာ ကျွဲ နွား တိရစ္ဆာန် စသည်ဖြင့် စွဲယူမှု သက်မဲ့အရာဝတ္ထုတို့ကိုလည်း ရွှေငွေ လယ်ယာ အိုးအိမ် သစ်ပင် ရေမြေ တောတောင် - စသည်ဖြင့် စွဲယူမှုတည်း။ လောကလူတို့ ခေါ်ဝေါ်သုံးစွဲသည့်အတိုင်း တကယ် ထင်ရှားရှိသည်ဟု စွဲလမ်း ယုံကြည်မှုမျိုးတည်း။ ယင်းလောကသမညာ အတ္တစွဲကိုပင် လောကလူတို့ ခေါ်ဝေါ်သုံးစွဲသည့် ဝေါဟာရ၏ အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော **ဝေါဟာရ = သတ္တသညာ** - ဟုလည်း ခေါ်၏။ (မ-ဇီ-၁-၃၆၅-၃၆၆။)

အထက်တွင် ရှင်းပြခဲ့သည့်အတိုင်း အဇ္ဈတ္တ ဗဟိဒ္ဓ သက်ရှိလောက၌ ရုပ်-နာမ်-ကြောင်း-ကျိုး = သင်္ခါရတရားတို့ကို သိမ်းဆည်းနိုင် ဉာဏ်ဖြင့် ပိုင်းခြားယူနိုင်သောအခါ သက်ရှိလောကတစ်ခုလုံးကို သင်္ခါရတရားအစုအပုံ

အနိစ္စတရား ဒုက္ခတရား အနတ္တတရား အသုဘတရား အစုအပုံဟု သိမြင်ခဲ့သော် စွဲယူခဲ့သော် ထိုသိမြင်မှု စွဲယူမှုမှာ မှန်၏။ ယောက်ျား မိန်းမ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ လူ နတ် ဗြဟ္မာ ကျွဲ နွား တိရစ္ဆာန် စသည့် သတ္တဝါသည် တကယ်ထင်ရှားရှိ၏ဟု သိနေခဲ့သော် စွဲယူခဲ့သော် ယုံကြည်ခဲ့သော် ထိုအသိ ထိုစွဲယူမှု ထိုယုံကြည်မှုသည် မှားနေ၏။

တစ်ဖန် သက်မဲ့အရာဝတ္ထုတို့ကို (ဗဟိဒ္ဓကို ရှုနိုင်သောအခါ) ဓာတ်ကြီး (၄)ပါးကို မြင်အောင် စိုက်၍ ရှုလိုက်ပါက ရုပ်ကလာပ်အမှုန်များကိုသာ တွေ့ရှိမည် ဖြစ်သည်။ ယင်းရုပ်ကလာပ်အမှုန်များကို ဉာဏ်ပညာ မျက်စိဖြင့် ခွဲခြားစိတ်ဖြာ၍ ရှုကြည့်ပါက = ဓာတ်ခွဲကြည့်ပါက ဥတု ခေါ်သည့် တေဇောဓာတ်ကြောင့် ဖြစ်ပေါ်နေကြသော ဩဇာလျှင် (၈)ခုမြောက်ရှိသော ဥတုဇဉ်းဋ္ဌမကရုပ်များနှင့် အသံပါသော် ဥတုဇသဒ္ဓနဝကရုပ်များကိုသာ တွေ့ရှိမည်ဖြစ်သည်။ ဥတုဟူသည် ရုပ်ကလာပ် တစ်ခု တစ်ခုအတွင်း၌ ပါဝင်တည်ရှိသော တေဇောဓာတ်ကို ခေါ်သည်။ ယင်း သက်မဲ့ ရွှေ ငွေ စသော အရာဝတ္ထုတို့မှာ ရုပ်ကလာပ်တို့ဖြင့် ဖွဲ့စည်းတည်ဆောက်ထားသော ရုပ်ကလာပ်တို့၏ အပေါင်းအစုသာ ဖြစ်ရကား ယင်းကလာပ်တစ်ခုတွင် ပါဝင်တည်ရှိသော တေဇောဓာတ် ဥတုသည် နောက်ထပ် ကလာပ်အသစ်အသစ်ကို ဖြစ်စေနိုင်သော စွမ်းအားရှိ၏။ အကြောင်းမကုန်သေးသမျှ ဖြစ်ပျက်နေကြသော ဓမ္မသဘာဝတို့၏ အစုအပုံတို့သာ ဖြစ်ကြသည်။ သို့အတွက် ယင်းသက်မဲ့အရာဝတ္ထုတို့ကို ဥတုဇဉ်းဋ္ဌမက ရုပ်တရားအစုအပုံဟုလည်းကောင်း၊ အသံပါခဲ့သော် ဥတုဇသဒ္ဓနဝက ရုပ်တရားအစုအပုံဟု လည်းကောင်း သိမြင်ခဲ့သော် ထိုအသိသည် မှန်နေ၏။ အနိစ္စတရားအစုအပုံ ဒုက္ခတရားအစုအပုံ အနတ္တတရားအစုအပုံ အသုဘတရားအစုအပုံဟု သိမြင်ခဲ့သော် ထိုအသိလည်း မှန်နေ၏။ ရွှေ ငွေ စသည်ဖြင့် သိခဲ့သော် ထို အသိကား မှားနေ၏။ ရွှေ ငွေ စသည်ဖြင့် စွဲယူခဲ့သော် ယုံကြည်ခဲ့သော် ထိုစွဲယူမှု ယုံကြည်မှုသည်လည်း မှားနေ၏။ ဤကား လောကသမညာအတ္တစွဲ သို့မဟုတ် ဝေါဟာရသတ္တသညာစွဲတည်း။

၂။ အတ္တဒိဋ္ဌိစွဲ

ဤ အတ္တဒိဋ္ဌိစွဲ၌ - (က) ပရမတ္ထဒိဋ္ဌိစွဲ

(ခ) ဇီဝအတ္တဒိဋ္ဌိစွဲ - ဟု အကြမ်းစားအားဖြင့် နှစ်မျိုး ခွဲနိုင်၏။

(က) ပရမတ္ထ = ပရမအတ္တဒိဋ္ဌိစွဲ

လောကကြီးနှင့်တကွ သတ္တဝါအသီးအသီးကို ဖန်ဆင်းနေသော ဖန်ဆင်းရှင်အတ္တ = ပရမတ္ထ = ပရမအတ္တ ရှိသည်ဟု စွဲယူမှု ခံယူချက်မှားမှုသည် ပရမအတ္တဒိဋ္ဌိစွဲတည်း။

(ခ) ဇီဝအတ္တဒိဋ္ဌိစွဲ

သတ္တဝါ အသီးအသီး သန္တာန်၌ အဖန်ဆင်းခံရသော ဇီဝကောင် = အသက်ကောင် = လိပ်ပြာကောင် = ဝိညာဏ်ကောင် = အတ္တကောင် ရှိသည်ဟု စွဲယူမှု ခံယူချက်မှားမှုသည် ဇီဝအတ္တဒိဋ္ဌိစွဲတည်း။ ခန္ဓာ (၅)ပါးတို့တွင် တစ်ပါးပါးကိုသော်လည်းကောင်း နှစ်ပါး သုံးပါး စသည်ကိုလည်းကောင်း အတ္တဟု စွဲယူတတ်၏။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိဟုလည်း ခေါ်ဆို၏။ ခပ်သိမ်းသော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အယူဝါဒမှန်သမျှတို့သည် ဤသက္ကာယဒိဋ္ဌိ၌ အခြေစိုက်လျက် ရှိကြ၏။

သန္တောကာယော သက္ကာယော = ထင်ရှားရှိသော ခန္ဓာ (၅)ပါး အပေါင်းသည် သက္ကာယတည်း။ သက္ကာယအမည်ရသော ခန္ဓာ (၅)ပါး၌ အတ္တဟု စွဲယူမှု ခံယူချက်မှားမှုသည် သက္ကာယဒိဋ္ဌိတည်း။

ယင်းသက္ကာယဒိဋ္ဌိ = အတ္တဒိဋ္ဌိသို့ အစဉ်လိုက်သည်၏ အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်ပေါ်နေသော သညာကို **သတ္တသညာ** ဟုလည်း ခေါ်ဆိုတော်မူကြသည်။ (မ-ဇီ-၁-၃၆၅။)

ဤသို့လျှင် အတ္တဒိဋ္ဌိသို့ အစဉ်လိုက်သည်၏ အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော သတ္တသညာ (= ဇီဝကောင် အတ္တကောင် တကယ်ထင်ရှားရှိသည်ဟု စွဲလမ်းယုံကြည်သော သတ္တသညာ)နှင့် လူတို့ခေါ်ဝေါ်သုံးစွဲသည့် ဝေါဟာရ၏ အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော သတ္တသညာ (= ယောက်ျား မိန်းမ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ လူ နတ် ဗြဟ္မစသည် တကယ်ထင်ရှား ရှိ၏ဟု လူတို့ ခေါ်ဝေါ်သည့်အတိုင်း စွဲလမ်းယုံကြည်နေသော သတ္တသညာ)ဟု သတ္တသညာ နှစ်မျိုး ရှိပေသည်။ (မ-ဇီ-၁-၃၆၅-၃၆၆။)

အတ္တဒိဋ္ဌိသို့ အစဉ်လိုက်သည်၏ အစွမ်းဖြင့် ဖြစ်ပေါ်လာသော သတ္တသညာမှာ အတ္တဒိဋ္ဌိစွဲတည်း။ လူတို့ ခေါ်ဝေါ်သည့် ဝေါဟာရအတိုင်း ဖြစ်ပေါ်လာသော သတ္တသညာမှာ လောကသမညာ အတ္တစွဲတည်း။ ဤသို့လျှင် အတ္တစွဲ နှစ်မျိုးရှိသည်ဟု အကြမ်းစားအားဖြင့် မှတ်သားပါ။ ထိုအတ္တစွဲ နှစ်မျိုးကို သဘောပေါက်ပါမှ မောဟနှင့် ဒိဋ္ဌိကို ပို၍ သဘောပေါက်နိုင်မည် ဖြစ်သည်။

မောဟ နှင့် ဒိဋ္ဌိ

မောဟသည် (၃၁)ဘုံအတွင်း၌ တည်ရှိကြသော သက်ရှိသက်မဲ့ အရာဝတ္ထုတို့ကို နိစ္စ သုခ အတ္တ သုဘဟု အသိမှား၏။ ဒိဋ္ဌိသည် (၃၁)ဘုံ အတွင်း၌ တည်ရှိကြသော သက်ရှိသက်မဲ့ အရာဝတ္ထုတို့ကို နိစ္စ သုခ အတ္တ သုဘဟု ယုံကြည်ချက် ခံယူချက် မှား၏။ နိစ္စ သုခ အတ္တ သုဘဟု အသိမှားမှုကား မောဟ၊ နိစ္စ သုခ အတ္တ သုဘဟု အယူမှားမှုကား ဒိဋ္ဌိတည်း။

ဒေါသအုပ်စု ဧတသိက် (၄) လုံး

- ၈။ **ဒေါသ** = စိတ်ခက်ထန် ကြမ်းတမ်းခြင်းသဘော၊
= ဖျက်ဆီးလိုခြင်းသဘော၊
- ၉။ **ဣဿာ** = သူတစ်ပါး၏ ဂုဏ်သိရ် စည်းစိမ်ချမ်းသာကို ငြူစူ စောင်းမြောင်းခြင်းသဘော၊
= ကိုယ့်ထက်သာ မနာလိုမှုသဘော၊
- ၁၀။ **မစ္ဆရိယ** = မိမိ စည်းစိမ်ကို လျှို့ဝှက်ခြင်းသဘော၊
= သူတစ်ပါးတို့နှင့် ဆက်ဆံမှုကို သည်းမခံနိုင်ခြင်းသဘော၊
= မိမိစည်းစိမ်ကို အထိမခံနိုင်ခြင်းသဘော၊
- ၁၁။ **ကုက္ကစ္ဆ** = (က) ပြုခဲ့ပြီး ကျင့်ခဲ့ပြီးသော မကောင်းမှု အကုသိုလ်နှင့် ဒုစရိုက်တရားတို့ကို ပြုခဲ့မိ ကျင့်ခဲ့မိ၍ နောင်တတစ်ဖန် ပူပန်ခြင်းသဘော၊
(ခ) မပြုလိုက်မိ မကျင့်လိုက်မိသော ကောင်းမှုကုသိုလ်နှင့် သုစရိုက်တရားတို့ကို မပြုလိုက်ရ မကျင့်လိုက်ရ၍ နောင်တတစ်ဖန် ပူပန်ခြင်းသဘော၊

သသင်္ခါရိကအုပ်စုဝင် ဧတသိက် (၂) လုံး

- ၁၂။ **ထိန** = စိတ်ထိုင်းမှိုင်းခြင်းသဘော၊
= စိတ်မရွှင်လန်း မထက်သန်ခြင်းသဘော၊

- ၁၃။ မိစ္ဆာ = ယှဉ်ဖက် စေတသိက်တို့ ထိုင်းမှိုင်းခြင်းသဘော၊
 = ယှဉ်ဖက် စေတသိက်တို့ မရွှင်လန်း မထက်သန်ခြင်းသဘော၊

မောဟအုပ်စု စေတသိက် (၁) လုံး

- ၁၄။ ဝိစိကိစ္ဆာ = (၁) သဗ္ဗညုသမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ ဘုရားစစ် ဘုရားမှန်၊
 (၂) မဂ် ဖိုလ် နိဗ္ဗာန် ဓမ္မက္ခန္ဓာဟူသော တရားစစ် တရားမှန်၊
 (၃) အရိယသံဃာစစ် သံဃာမှန်၊
 (၄) သီလကျင့်စဉ် သမာဓိကျင့်စဉ် ပညာကျင့်စဉ်ဟူသော သိက္ခာသုံးပါး၊
 (၅) သံသရာ၏ ရှေးအစွန်းဟူသော အတိတ်ဘဝ = အတိတ်ခန္ဓာ၊
 (၆) သံသရာ၏ နောက်အစွန်းဟူသော အနာဂတ်ဘဝ = အနာဂတ်ခန္ဓာ၊
 (၇) သံသရာ၏ ရှေးအစွန်း နောက်အစွန်းဟူသော အတိတ်+အနာဂတ် ဘဝ = အတိတ်+အနာဂတ် ခန္ဓာ နှစ်မျိုးလုံး၊
 (၈) ကြောင်း-ကျိုး ဆက်နွယ်မှု ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သဘောတရား -

ဤ (၈)ဌာနတို့၌ ယုံမှားသံသယရှိခြင်းသဘော၊

[မှတ်ချက် - ကံ-ကံ၏ အကျိုးတရား၌ သံသယရှိခြင်းများလည်း ဤကြောင်း-ကျိုး ဆက်နွယ်မှု ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် သဘောတရား၌ သံသယရှိမှုတွင် အကျိုးဝင်လျက် ရှိပေသည်။] (အဘိ-၁-၂၀၈။ စာပိုဒ်-၁၀၀၈။)

ဤကား အကုသိုလ်စေတသိက် (၁၄)လုံးတည်း။

သောဘဏ္ဍာစေတသိက် = အကောင်းစေတသိက် (၂၅) လုံး

သောဘဏ္ဍာစေတသိက် (၂၅)လုံးမှာ -

- (က) သောဘဏ္ဍာသာဓာရဏစေတသိက် = သောဘဏ္ဍာအမည်ရသော အကောင်းစိတ်အားလုံးနှင့် ဆက်ဆံသော စေတသိက် - (၁၉) လုံး၊
 (ခ) ဝိရတီစေတသိက် - (၃) လုံး၊
 (ဂ) အပ္ပမညာစေတသိက် - (၂) လုံး၊
 (ဃ) ပညိန္ဒြေစေတသိက် - (၁) လုံး -
 အားလုံးပေါင်းသော် - (၂၅) လုံး ဖြစ်သည်။

သောဘဏ္ဍာသာဓာရဏ စေတသိက် (၁၉) လုံး

- ၁။ သဒ္ဓါ = (ဝိစိကိစ္ဆာ၌ ဖော်ပြခဲ့သော) (၈)ဌာနတို့၌ ယုံမှု+ကြည်မှု သဘော၊
 = ယုံကြည်ခြင်းသဘော၊
 = သက်ဝင် တည်နေခြင်းသဘော၊

[မှတ်ချက် - ဤကား ခြုံငုံ၍ ရေးသားထားခြင်း ဖြစ်သည်။ နေရာဌာနသို့ လိုက်၍ ခွဲခြားယူတတ်ဖို့ လိုပေသည်။

- (၁) ဘုရားဂုဏ်ကို အာရုံယူ၍ နာမ်တရားတို့ကို သိမ်းဆည်းရာ၌ သဒ္ဓါတရားမှာ ဘုရားဂုဏ်၌ ယုံကြည်မှု ဖြစ်သည်။ အလားတူပင် -
- (၂) တရားဂုဏ်ကို အာရုံယူရာ၌ တရားဂုဏ်ကို ယုံကြည်မှု၊
- (၃) သံဃာဂုဏ်ကို အာရုံယူရာ၌ သံဃာဂုဏ်ကို ယုံကြည်မှု၊
- (၄) သီလကို အာရုံယူရာ၌ သီလသိက္ခာ = သီလကျင့်စဉ်ကို ယုံကြည်မှု၊ သမာဓိပိုင်း၌ ဈာန်သမာဓိသိက္ခာ = ဈာန်သမာဓိကျင့်စဉ်ကို ယုံကြည်မှု၊ ပညာပိုင်း၌ ရုပ်နာမ်ပရမတ်တို့၏ သဘာဝမှန်ကို ထွင်းဖောက်သိသည့် ပညာသိက္ခာ = ပညာကျင့်စဉ်၌ ယုံကြည်မှု၊
- (၅) အတိတ်ကို ရှုရာ၌ အတိတ်ခန္ဓာတို့၌ ယုံကြည်မှု၊
- (၆) အနာဂတ်ကို ရှုရာ၌ အနာဂတ်ခန္ဓာတို့၌ ယုံကြည်မှု၊
- (၇) အတိတ်+အနာဂတ် နှစ်မျိုးလုံးကို ရှုရာ၌ အတိတ်+အနာဂတ် ခန္ဓာနှစ်မျိုးလုံး၌ ယုံကြည်မှု၊
- (၈) ကြောင်း-ကျိုး ဆက်နွယ်မှု ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ကို ရှုရာ၌ ကြောင်း-ကျိုး ဆက်နွယ်မှု ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် သဘော တရားတို့၌ ယုံကြည်မှု -

ဤသို့ စသည်ဖြင့် အရှုခံအာရုံသို့လိုက်၍ ယုံကြည်မှုများ ကွဲပြားမှုကို သဘောပေါက်ပါလေ။]

- ၂။ **သတိ** = ဘုရား တရားစသော ကုသိုလ်နှင့် စပ်ဆိုင်ရာ အာရုံ၌ ယှဉ်ဖက် စိတ်စေတသိက် သမ္ပယုတ်တရား တို့ကို ဗူးတောင်းကဲ့သို့ မပေါ်စေဘဲ ကျောက်ဖျာကဲ့သို့ နှစ်မြုပ်စေခြင်းသဘော၊
= အာရုံ၌ စိတ်ခိုင်မြဲခြင်းသဘော၊
= အာရုံကို မမေ့ပျောက်ခြင်းသဘော၊
- ၃။ **ဟိရီ** = မကောင်းမှု အကုသိုလ်တရားနှင့် ဒုစရိုက်တရားမှ ရှုက်ခြင်းသဘော၊
- ၄။ **ဩတ္တပ္ပ** = မကောင်းမှု အကုသိုလ်တရားနှင့် ဒုစရိုက်တရားမှ ကြောက်ခြင်းသဘော၊
- ၅။ **အလောဘ** = လောကီအာရုံ၌ စိတ်မကပ်ငြိခြင်း မတပ်မက်ခြင်းသဘော၊
= “ငါ့ဟာ”ဟု မစွဲယူခြင်းသဘော၊

[**မှတ်ချက်** - လောကီအာရုံဟူသည် မိမိရှုပွားသည့် (၃၁)ဘုံ နယ်မြေအတွင်း၌ တည်ရှိသော သက်ရှိ သက်မဲ့ ကာမဝတ္ထုအစုစုဟူသော အရှုခံအာရုံ တစ်မျိုးမျိုးကိုသာ ဆိုလိုရင်း ဖြစ်သည်ဟု မှတ်ပါ။ ဥပမာ - ရူပါရုံကဲ့သို့သော အာရုံမျိုးတည်း။]

- ၆။ **အဒေါသ** = အာရုံပေါ်၌ စိတ်မခက်ထန် မကြမ်းတမ်းခြင်းသဘော၊
= အာရုံကို မဖျက်ဆီးလိုခြင်းသဘော၊
- ၇။ **တတြမဇ္ဈတ္တတာ** = (စိတ်တက်ကြွ မြင့်မောက်မှု = မာန၊ စိတ်တွန့်ဆုတ်မှု = ထိန+မိဒ္ဓ - ဤတရား နှစ်မျိုးဘက်သို့ စိတ်ကို မရောက်စေဘဲ စိတ်စေတသိက်တို့ကို မိမိတို့၏ ဆိုင်ရာကိစ္စ ၌ အပိုအလွန် မရှိစေရအောင်) အာရုံ၌ စိတ်ကို အလယ်အလတ်ထားခြင်းသဘော။
အာရုံကို လျစ်လျူ ရှုခြင်းသဘော၊
- ၈။ **ကာယပဿန္နိ** = စေတသိက်တို့ ငြိမ်းအေးခြင်းသဘော၊
- ၉။ **စိတ္တပဿန္နိ** = စိတ်ငြိမ်းအေးခြင်းသဘော၊
- ၁၀။ **ကာယလဟုတာ** = စေတသိက်တို့ လျင်မြန်ပေါ့ပါးခြင်းသဘော၊

- ၁၁။ နိတ္တလဟုတာ = စိတ်လျင်မြန် ပေါ့ပါးခြင်းသဘော၊
- ၁၂။ ကာယမုဒုတာ = စေတသိက်တို့ နူးညံ့ခြင်းသဘော၊
- ၁၃။ နိတ္တမုဒုတာ = စိတ်နူးညံ့ခြင်းသဘော၊
- ၁၄။ ကာယကမ္မညတာ = စေတသိက်တို့ ဒါန-သီလ-ဘာဝနာစသည့် ထိုထို ကုသိုလ်မှု၌ ခံ့ညားခြင်းသဘော၊
= အချိုးကျ အဆင်ပြေခြင်းသဘော၊
(ဘာဝနာမှု ဖြစ်လျှင် - ရှုလို့ အချိုးကျ အဆင်ပြေခြင်းသဘော၊)
- ၁၅။ နိတ္တကမ္မညတာ = စိတ်၏ ဒါန သီလ ဘာဝနာစသည့် ထိုထို ကုသိုလ်မှု၌ ခံ့ညားခြင်းသဘော၊
= အချိုးကျ အဆင်ပြေခြင်းသဘော၊
(ဘာဝနာမှု ဖြစ်လျှင် - ရှုလို့ အချိုးကျ အဆင်ပြေခြင်းသဘော၊)
- ၁၆။ ကာယပါရုညတာ = စေတသိက်တို့ ဒါန သီလ ဘာဝနာစသည့် ထိုထို ကုသိုလ်မှု၌ ပြွမ်းတီးလေ့လာ နိုင်နင်းခြင်းသဘော၊
= ကျွမ်းကျင် လိမ္မာခြင်းသဘော၊
= ကိလေသာ အနာကင်းခြင်းသဘော၊
- ၁၇။ နိတ္တပါရုညတာ = စိတ်၏ ဒါန သီလ ဘာဝနာစသည့် ထိုထို ကုသိုလ်မှု၌ ပြွမ်းတီးလေ့လာ နိုင်နင်းခြင်း သဘော၊
= ကျွမ်းကျင်လိမ္မာခြင်းသဘော၊
= ကိလေသာအနာ ကင်းခြင်းသဘော၊
- ၁၈။ ကာယုဇုကတာ = စေတသိက်တို့၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်းသဘော၊
= မာယာ သာဌေယျ အက္ခေအကောက် ကင်းခြင်းသဘော၊
- ၁၉။ နိတ္တုဇုကတာ = စိတ်၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်းသဘော၊
= မာယာ သာဌေယျ အက္ခေအကောက် ကင်းခြင်းသဘော၊

[မှတ်ချက် - ထင်ရှားရှိသော အပြစ်ကို ဖုံးကွယ်ထားခြင်းသဘောကား မာယာတည်း။ ထင်ရှားမရှိသော ဂုဏ်ကို ထင်ရှားပြခြင်းသဘောကား သာဌေယျတည်း။]

ဗိရတိ စေတသိက် (၃) လုံး

- ၁။ သမ္မာဝါဒာ = အသက်မွေးဝမ်းကြောင်းနှင့် မစပ်ဆိုင်သော ဝစီဒုစရိုက်လေးပါးမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းသဘော၊
= ဝစီဒုစရိုက်ကို မလွန်ကျူးခြင်းသဘော၊
- ၂။ သမ္မာကမ္မန္တ = အသက်မွေးဝမ်းကြောင်းနှင့် မစပ်ဆိုင်သော ကာယဒုစရိုက်သုံးပါးမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း သဘော၊
= ကာယဒုစရိုက်ကို မလွန်ကျူးခြင်းသဘော၊
- ၃။ သမ္မာအာဇီဝ = အသက်မွေးဝမ်းကြောင်းနှင့် စပ်ဆိုင်သော ဝစီဒုစရိုက်လေးပါး၊ ကာယဒုစရိုက်သုံးပါးမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းသဘော၊
= ဝစီဒုစရိုက် ကာယဒုစရိုက်ကို မလွန်ကျူးခြင်းသဘော၊

အပ္ပမညာ စေတသိက် (၂) လုံး

- ၁။ ကရုဏာ = ဒုက္ခိတသတ္တဝါကို အာရုံပြု၍ သနားကြင်နာခြင်းသဘော၊
= ဆင်းရဲဒုက္ခမှ ကယ်တင်လိုခြင်းသဘော၊
- ၂။ မုဒိတာ = သုခိတသတ္တဝါကို အာရုံပြု၍ ကြည်သာဝမ်းမြောက်ခြင်းသဘော၊
= မငြူစူခြင်းသဘော၊

ပညိန္ဒြေ စေတသိက် (၁) လုံး

- ၁။ ပညိန္ဒြေ = ပရမတ္ထဓမ္မတို့၏ သဘောမှန်ကို ထွင်းဖောက်သိမြင်ခြင်းသဘော၊
= သစ္စာလေးပါး အမှန်တရားကို ထွင်းဖောက်သိမြင်ခြင်းသဘော၊

[မှတ်ချက်]— ဉာဏ်ဟုလည်းကောင်း၊ အမောဟုလည်းကောင်း၊ သမ္မာဒိဋ္ဌိဟုလည်းကောင်း၊ ဓမ္မဝိစယဟုလည်းကောင်း ခေါ်သော ပညာကိုပင် သစ္စာလေးပါးကို သိမှုကိစ္စ၌ အစိုးတရ ဖြစ်သောကြောင့် ပညိန္ဒြေဟု ခေါ်ဆိုပေသည်။]

ဤသည်တို့ကား အကောင်း သောဘဏစေတသိက် (၂၅)လုံးတို့တည်း။

ဤတွင် စေတသိက်(၅၂)လုံးတို့ကို ဖော်ပြပြီးဖြစ်သည်။ အဘိဓမ္မာအခြေခံပညာ အားနည်းကြသော ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်တို့ ကြိုတင် ကျက်မှတ်ရန်အတွက်သာ ရည်ရွယ်၍ စေတသိက် (၅၂)လုံးတို့ကို အထက်ပါ အတိုင်း သဘာဝလက္ခဏာကို ဦးစားပေးလျက် ရေးသားထားခြင်း ဖြစ်သည်။ အထက်ပါ ရှင်းလင်းချက် အတို ကောက်များမှာ အကျဉ်းချုပ် ဘာသာပြန်ဆိုချက်မျှသာ ဖြစ်သဖြင့် ယင်း စေတသိက်တို့၏ ကျယ်ပြန့်နက်ရှိုင်းသော သဘောတရားများကို အထက်ပါ ဘာသာပြန်မျှကို ဖတ်ရှုရုံမျှဖြင့် သိရှိခွင့် ရရှိနိုင်မည်ကား မဟုတ်ပေ။ သို့အတွက် သိသင့် သိထိုက်သော အချို့အချက်များကို လက္ခဏ-ရသ-ပစ္စုပဋ္ဌာန်-ပဒဋ္ဌာန်ပိုင်း - တွင် ထပ်မံ၍ ရှင်းလင်း တင်ပြဦးမည်သာ ဖြစ်သည်။ ပရမတ္ထဓမ္မများကို သိမ်းဆည်းရာ၌ အားထုတ်စ အာဒိကမ္မိက ပုဂ္ဂိုလ်သည် သဘာဝလက္ခဏာကသော်လည်းကောင်း၊ ရသကိစ္စကသော်လည်းကောင်း စတင်၍ နှလုံးသွင်းနိုင်သဖြင့် အချို့စေတသိက်များ၌ လက္ခဏနှင့် ရသ နှစ်မျိုး ဖော်ပြထားပါသည်။

နာမ်တရားများကို သိမ်းဆည်းပုံအပိုင်း

လှိုင်းသတ်မှတ်ပုံ

နာမ်တရားတို့ကို သိမ်းဆည်းရာ (= ဉာဏ်ဖြင့် ပိုင်းခြားယူရာ)၌ ရှေးတွင် ရှင်းလင်း တင်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း အာယတနဒွါရအလိုက် သိမ်းဆည်းရမည် ဖြစ်သည်။ ယင်းသို့ သိမ်းဆည်းရာ၌ ဈာန်ရသော သမထယာနိက ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သူမြတ်တို့က ဈာန်အင်္ဂါနှင့် ဈာနသမ္ပယုတ္တဓမ္မဖြစ်သော စိတ်+စေတသိက် = နာမ်တရားတို့က စ၍ သိမ်းဆည်းရ၏။ ဈာန်မရသူ သုဒ္ဓ္ဓဝိပဿနာယာနိက ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သူမြတ်တို့ကား -

တံ ရူပံ အာရမ္မဏံ ကတွာ ဥပ္ပန္နံ ဝေဒနံ သညံ သင်္ခါရေ ဝိညာဏဉ္စ “ဣဒံ အရူပ”န္တိ ပရိစ္ဆိန္တိတွာ -
(အဘိ-ဋ္ဌ-၁-၂၇၁။)

ဤသို့ စသည်ဖြင့် အဋ္ဌသာလိနီအဋ္ဌကထာစသော ကျမ်းကြီးများ၌ ဖွင့်ဆို ညွှန်ကြားထားတော်မူသည့်အတိုင်း ရုပ်တရားကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပေါ်လာကြကုန်သော နာမ်တရားတို့ကစ၍ သိမ်းဆည်းရမည် ဖြစ်သည်။ ဤ ကျမ်းတွင်ကား -

- ၁။ ရူပါရုံကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပေါ်လာကြကုန်သော စက္ခုဒွါရဝိသိတ်အစဉ်နှင့် နောက်လိုက် တဒနုဝတ္တိက မနောဒွါရဝိသိတ်အစဉ်၊ သုဒ္ဓမနောဒွါရဝိသိတ်အစဉ်တို့ကို သိမ်းဆည်းသည့်အပိုင်းကို **ရူပါရုံလှိုင်း**ဟု လည်းကောင်း၊
- ၂။ သဒ္ဓါရုံကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပေါ်လာကြကုန်သော သောတဒွါရဝိသိတ်အစဉ်နှင့် နောက်လိုက် တဒနုဝတ္တိက မနောဒွါရဝိသိတ်အစဉ်၊ သုဒ္ဓမနောဒွါရဝိသိတ်အစဉ်တို့ကို သိမ်းဆည်းသည့်အပိုင်းကို **သဒ္ဓါရုံလှိုင်း**ဟု လည်းကောင်း၊
- ၃။ ဂန္ဓာရုံကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပေါ်လာကြကုန်သော ဃာနဒွါရဝိသိတ်အစဉ်နှင့် နောက်လိုက် တဒနုဝတ္တိက မနောဒွါရဝိသိတ်အစဉ်၊ သုဒ္ဓမနောဒွါရဝိသိတ်အစဉ်တို့ကို သိမ်းဆည်းသည့်အပိုင်းကို **ဂန္ဓာရုံလှိုင်း**ဟု လည်းကောင်း၊
- ၄။ ရသာရုံကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပေါ်လာကြကုန်သော ဇိဝှိဒွါရဝိသိတ်အစဉ်နှင့် နောက်လိုက် တဒနုဝတ္တိက မနောဒွါရဝိသိတ်အစဉ်၊ သုဒ္ဓမနောဒွါရဝိသိတ်အစဉ်တို့ကို သိမ်းဆည်းသည့်အပိုင်းကို **ရသာရုံလှိုင်း**ဟု လည်းကောင်း၊
- ၅။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပေါ်လာကြကုန်သော ကာယဒွါရဝိသိတ်အစဉ်နှင့် နောက်လိုက် တဒနု-ဝတ္တိက မနောဒွါရဝိသိတ်အစဉ်၊ သုဒ္ဓမနောဒွါရဝိသိတ်အစဉ်တို့ကို သိမ်းဆည်းသည့် အပိုင်းကို **ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံလှိုင်း** ဟုလည်းကောင်း၊

၆။ ဓမ္မာရုံ အမည်ရသည့် -

- ၁။ ပဿာဒရုပ် (၅)ပါး
- ၂။ သုခုမရုပ် (၁၆)ပါး
- ၃။ စိတ်+စေတသိက် = နာမ်တရား
- ၄။ အာနာပါနပဋိဘာဂနိမိတ် ကသိုဏ်းပဋိဘာဂနိမိတ်စသော ပညတ် - ဟူသော

ဤတရားစုတို့တွင် တစ်မျိုးမျိုးကိုဖြစ်စေ၊ အများစုကိုဖြစ်စေ အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပေါ်လာကြကုန်သော မနောဒွါရဝိသိတ်အစဉ်များကို သိမ်းဆည်းသည့်အပိုင်းကို **ဓမ္မာရုံလှိုင်း**ဟုလည်းကောင်း -

ဤသို့ အသီးအသီး ခေါ်ဝေါ်သုံးစွဲထားပါသည်။

ထို (၆)လိုင်းတို့တွင် ဓမ္မာရုံလိုင်းသည် ဝိထိစိတ်အမျိုးအစား အရေအတွက် နည်းပါးသည့်အတွက် ဤ ကျမ်းတွင် ဓမ္မာရုံလိုင်းမှစ၍ သိမ်းဆည်းပုံကို ဖော်ပြထားပါသည်။ ဈာန်ကို ဝိပဿနာ၏ အခြေပါဒက ပြု၍ ဝိပဿနာသို့ ကူးလာသော သမထယာနိက ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သူမြတ်တို့အတွက်လည်း အထူးဆီလျော်လျောက် ပတ် ကောင်းမြတ်သည်သာ ဖြစ်ပေသည်။

သမထယာနိကနှင့် သုဒ္ဓိဝိပဿနာယာနိက

သမထယာနိကပုဂ္ဂိုလ်များသည် ဈာန်ကို အခြေပါဒကပြု၍ ဝိပဿနာသို့ ကူးရာ၌ -

- ၁။ ရုပ်တရားကစ၍ သိမ်းဆည်းသည့် နည်းတစ်နည်း၊
- ၂။ နာမ်တရားကစ၍ သိမ်းဆည်းသည့် နည်းတစ်နည်း - ဟု

သိမ်းဆည်းပုံ နည်းလမ်းနှစ်သွယ်ရှိရာ ရုပ်တရားကစ၍ သိမ်းဆည်းပုံ နည်းစနစ်ကို ရုပ်ကမ္မဋ္ဌာန်းပိုင်းတွင် ဖော်ပြထားခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ထိုရုပ်တရားကစ၍ သိမ်းဆည်းခြင်းဟူသော ရုပ်ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ရှေးဦးစွာ စတင်၍ အားသစ်သောနည်းသည် **သုဒ္ဓိဝိပဿနာယာနိကပုဂ္ဂိုလ်**အတွက်လည်း အကျိုးဝင်လျက် ရှိပေသည်။

အကယ်၍ သမထယာနိကပုဂ္ဂိုလ်သည် -

- ၁။ ရုပ်တရားကို သိမ်းဆည်းပြီး၍ နာမ်တရားကို သိမ်းဆည်းလိုလတ်သော်လည်းကောင်း၊
 - ၂။ ရုပ်တရားကစ၍ သိမ်းဆည်းမှုကို မပြုလုပ်လိုဘဲ နာမ်တရားကစ၍ သိမ်းဆည်းလိုလတ်သော်လည်းကောင်း
- အောက်ပါ စည်းကမ်းသတ်မှတ်ချက်ကို လိုက်နာပါ။

တံ သမ္မာဒေတုကာမေန **သမထယာနိကေန** တာဝ ဌပေတွာ နေဝသညာနာသညာယတနံ အဝသေသ- ရူပါရူပါဝစရဇ္ဈာနာနံ အညတရတော ဝုဋ္ဌာယ ဝိတက္ကာဒိနိ ဈာနင်္ဂါနိ တံသမ္ပယုတ္တာ စ ဓမ္မာ **လက္ခဏာရသဒိဝသေန** ပရိဂ္ဂဟေတဗ္ဗာ။ (ဝိသုဒ္ဓိ-၂-၂၂၂။)

ဤ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂအဋ္ဌကထာက ဖွင့်ဆိုထားတော်မူသည့်အတိုင်း ရှေးဦးစွာ ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည် မိမိ ရရှိ ထားပြီးကုန်သော ဈာန်တို့တွင် နေဝသညာနာသညာယတနဈာန်မှ တစ်ပါးကုန်သော ဈာန်တို့တွင် တစ်ခုခုသော ဈာန်ကို ဝင်စားပါ။ ထိုနောင် ထိုဈာန်မှ ထပါ။ ထိုဈာန်မှ ထပြီးသောအခါ ဝိတက်စသော ဈာန်အင်္ဂါတို့ကို လည်းကောင်း၊ ထိုဈာန်နှင့် ယှဉ်သော စိတ်+စေတသိက် = ဈာနသမ္ပယုတ်တရားတို့ကိုလည်းကောင်း **လက္ခဏာ-ရသ** စသည်တို့၏ အစွမ်းဖြင့် သိမ်းဆည်းပါ။

လက္ခဏာ-ရသ-ပစ္စုပ္ပန်-ပဒဋ္ဌာန်အားဖြင့် အပြည့်အစုံ သိမ်းဆည်းပုံကို **လက္ခဏာဒိဝတုက္ကပိုင်း**တွင် အပြည့်အစုံ ဖော်ပြမည် ဖြစ်ပါသည်။ အာဒိကမ္မိက = ဦးစွာ အားထုတ်စဖြစ်သော၊ နာမ်ကမ္မဋ္ဌာန်းကို စတင်အား သစ်စဖြစ်သော ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်များအတွက် ပရမတ္ထဓမ္မတို့၏ ကိုယ်ပိုင် သဘာဝလက္ခဏာက စ၍သော် လည်းကောင်း၊ ရသက စ၍သော်လည်းကောင်း နာမ်တရားများကို သိမ်းဆည်းပုံကို ဤတွင် ရှေးဦးစွာ ဖော်ပြ အပ်ပါသည်။

ဈာနသမာပတ္တိဝီထိ

ဈာန်နာမ်တရားတို့ကို စတင်၍ သိမ်းဆည်းရာဝယ် —

၁။ အာဒိကမ္မိကဈာနဝီထိ၊

၂။ ဈာနသမာပတ္တိဝီထိ — ဟု

ဈာနဝီထိ (၂)မျိုး ရှိရာတွင် ဈာနသမာပတ္တိဝီထိ အတွင်းရှိ နာမ်တရားတို့က စ၍ သိမ်းဆည်းရန် အထက် ပါ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂအဋ္ဌကထာစကားရပ်က ညွှန်ပြလျက် ရှိ၏။ (ဝိသုဒ္ဓိ-၂-၂၂၂ - ကြည့်။)

ထိုဈာနဝီထိ (၂)မျိုးတို့တွင် အာဒိကမ္မိကဈာနဝီထိဟူသည် ဈာန်ကို ဦးစွာရသော ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်၏ အစဆုံးသော ဈာနဝီထိတည်း။ ဈာနသမာပတ္တိဝီထိဟူသည် မိမိ ရရှိထားပြီးသော ဈာန်ကို ဝသီဘော်ငါးတန် နိုင်နင်းအောင် လေ့ကျင့်ပြီးသော ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်ဝယ် ရပြီးဈာန်ကို တစ်ဖန်ထပ်၍ ဝင်စားတိုင်း ဖြစ်ပေါ်လာသော ဈာနဝီထိတည်း။

ဈာန်နာမ်တရားများကစ၍ နာမ်တရားများကို သိမ်းဆည်းလိုသော နာမ်ကမ္မဋ္ဌာန်းကို စတင်အားသစ်လို သော ဈာနလာဘီ ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည် အာဒိကမ္မိကဈာနဝီထိ၏ အတွင်း၌ တည်ရှိကုန်သော ဈာန်နာမ် တရားတို့က စ၍ နာမ်တရားများကို သိမ်းဆည်းခဲ့သော် ထိုယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်အဖို့ ထိုဈာန်နာမ်တရားတို့ကို သိမ်းဆည်းဖို့ရန် အလွန်ခက်ခဲနေမည်သာ ဖြစ်သည်။ ခက်ခဲခြင်း၏ အကြောင်းရင်းမှာ ဤသို့ ဖြစ်၏။

သမထယာနိက ဈာနလာဘီပုဂ္ဂိုလ်သည် မိမိ ရရှိထားပြီးသောဈာန်တို့ကို ဝသီဘော်ငါးတန် နိုင်နင်းအောင် လေ့ကျင့်ပြီးသောအခါမှ ဈာန်သမာပတ်များကို နိုင်နင်းစွာ အဝါးဝစွာ ဝင်စားနိုင်ပြီးသောအခါမှ ထိုဈာန်သမာဓိ တစ်ခုခုကို ဝိပဿနာ၏ အခြေပါဒကပြု၍ ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိစခန်းသို့ ကူးတက်လာခြင်းဖြစ်ရာ ဈာန်တရားတို့ကို ဝသီ ဘော် ငါးတန် နိုင်နင်းပြီးရာ အချိန်အခါတွင် ထိုအာဒိကမ္မိကဈာနဝီထိ၏ အတွင်း၌ တည်ရှိကြကုန်သော နာမ် တရားတို့သည် ခဏပစ္စုပ္ပန်တရား သန္တတိပစ္စုပ္ပန်တရားများ မဟုတ်ကြတော့ဘဲ အဒ္ဓါပစ္စုပ္ပန်တရားများသာ ဖြစ် နေကြ၏။ နာမ်ကမ္မဋ္ဌာန်းကို စတင် အားသစ်ဖို့ရန် အချိန်ဆိုက်ရောက်လာသော ထို ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်ဝယ် ထို အာဒိကမ္မိကဈာန်နာမ်တရားတို့သည် —

၁။ လွန်ခဲ့သော နာရီပေါင်းများစွာကသော်လည်းကောင်း၊

၂။ လွန်ခဲ့သော ရက်ပေါင်းများစွာကသော်လည်းကောင်း၊

၃။ လွန်ခဲ့သော လပေါင်းများစွာကသော်လည်းကောင်း —

ဖြစ်ခဲ့ပြီးသော ဈာန်နာမ်တရားစုတို့သာ ဖြစ်ကြ၏။ ပစ္စုပ္ပန်သုံးမျိုးတို့တွင် အဒ္ဓါပစ္စုပ္ပန်အမည်ရသော တရားစုတို့သာ ဖြစ်ကြ၏။ သို့အတွက် ထိုယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည် လွန်ခဲ့သော နာရီပေါင်းများစွာက၊ သို့မဟုတ် ရက်ပေါင်းများစွာက၊ သို့မဟုတ် လပေါင်းများစွာက ဖြစ်ခဲ့ပြီးသော ချုပ်နှံပြီးသော နာမ်တရားတို့ကို စတင် သိမ်းဆည်းရန်မှာ အလွန်ခက်ခဲနေဦးမည်သာ ဖြစ်သည်။ သို့အတွက် ဈာနသမာပတ္တိဝီထိ၏ အတွင်း၌ တည်ရှိ ကြကုန်သော ဈာန်နာမ်တရားတို့က စတင်၍ သိမ်းဆည်းရန် နာမ်ကမ္မဋ္ဌာန်းကို စတင်၍ အားသစ်ရန် အဋ္ဌကထာ ဆရာတော်က ဖွင့်ဆိုတော်မူခြင်းဖြစ်ပေသည်။ အနုပဒသုတ္တန် ဒေသနာတော်နှင့် အညီပင် ဖြစ်ပေသည်။

မုချ အားဖြင့် ခဏပစ္စုပ္ပန်သည်သာ ပစ္စုပ္ပန်အမည်ရ၍ အဒ္ဓါပစ္စုပ္ပန် သန္တတိပစ္စုပ္ပန်တို့ကား ပရိယာယ် အားဖြင့်သာ ပစ္စုပ္ပန်ဟူသော အမည်ကို ရရှိကြပေသည်။

ဧတ္ထ စ ခဏာဒိကထာဝ နိပ္ပရိယာယ။ သေသာ သပရိယာယ။ (ဝိသုဒ္ဓိ-၂-၁၀၃။)

နာမ်တရားတို့ကို သိမ်းဆည်းသော ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း၊ နာမ်တရားတို့ကို ဝိပဿနာ ဘာဝနာကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းနေသော ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း နာမ်တရားတို့ကို သန္တတိပစ္စုပ္ပန်မှ ခဏပစ္စုပ္ပန်သို့ ဆိုက်အောင် သိမ်းဆည်းရမည် ဖြစ်၏။ ဝိပဿနာ ရှုပွားသုံးသပ်ရမည် ဖြစ်၏။ အကြောင်းမူ နာမ်တုံးနာမ်ခဲဟူသော နာမ်ယနလေးမျိုးတို့ကို ဉာဏ်ဖြင့် ဖြိုခွဲဖျက်ဆီးနိုင်ပါမှ နာမ်ယန ပြုပါမှ နာမ်ပရမတ်သို့ ဉာဏ်အမြင် ဆိုက်ရောက်မည် ဖြစ်သည်။ ပရမတ်သို့ ဉာဏ်အမြင် ဆိုက်ပါမှ နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်ကို ရရှိမည် ဖြစ်သည်။ ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိစခန်းသို့ ဆိုက်မည် ဖြစ်သည်။ အနတ္တသို့ ဉာဏ်အမြင် ဆိုက်မည် ဖြစ်သည်။ သို့အတွက် ဈာနသမာပတ္တိဝီရိယ၏ အတွင်း၌ တည်ရှိကြကုန်သော ဈာန်နာမ်တရားတို့က စတင်၍ သိမ်းဆည်းနိုင်ပါမှ ယင်း နာမ်တရားတို့ကို ဉာဏ်ဖြင့် ပိုင်းခြားယူနိုင်ပါမှ အာဒိကမ္မိကပုဂ္ဂိုလ်များအဖို့ ချောမောလွယ်ကူမည် ဖြစ်သဖြင့် ပရမတ်သို့ လျင်မြန်စွာ ဉာဏ်အမြင် ဆိုက်ရောက်နိုင်မည် ဖြစ်သဖြင့် ဈာနသမာပတ္တိဝီရိယ၏ အတွင်း၌ တည်ရှိကြ ကုန်သော ဈာန်နာမ်တရားတို့က စတင်၍ နာမ်တရားတို့ကို သိမ်းဆည်းရန် အဋ္ဌကထာဆရာတော်က ညွှန်ကြား- တော်မူခြင်း ဖြစ်ပေသည်။

သို့သော် အာဒိကမ္မိကဈာနဝီရိယ၏အတွင်း တည်ရှိကြကုန်သော နာမ်တရားတို့ကို ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည် ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်ပိုင်းသို့ ရောက်ရှိသောအခါ အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန်ဟူသော ကာလသုံးပါး အတွင်း၌ တည်ရှိကုန်သော ရုပ်တရား နာမ်တရား အကြောင်းတရား အကျိုးတရားတို့ကို သိမ်းဆည်းသောအခါ၌သော်- လည်းကောင်း၊ ဝိပဿနာပိုင်းသို့ ရောက်သောအခါ **ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂအဋ္ဌကထာ သမ္မသနဉာဏ်ပိုင်း** (ဝိသုဒ္ဓိ-၂-၂၄၅) တွင် ညွှန်ကြားထားသည့်အတိုင်း အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် ကာလသုံးပါး အတွင်း၌ တည်ရှိကြကုန်သော ရုပ်တရား နာမ်တရားတို့ကို ဝိပဿနာရှုရာ အပိုင်း၌သော်လည်းကောင်း ရောနှော၍ သိမ်းဆည်း ရှုပွားနိုင် သည်သာ ဖြစ်သည်။

တစ်ဖန် ဈာန်နှင့် ဈာန်အင်္ဂါတို့ကို ဆင်ခြင်သော **ပစ္စဝေက္ခဏာဝီရိယ**များလည်း ရှိကြ၏။ ယင်းပစ္စဝေက္ခဏာ ဇောဝီရိယတို့မှာ ကာမဇောတွင် အကျိုးဝင်သဖြင့် ဤတွင် မဖော်ပြတော့ပေ။ မနောဒွါရာဝဇ္ဇန်း၊ ဇော (၇)ကြိမ် အနေဖြင့်ဖြစ်သော ကာမဇော မနောဒွါရိကဇောဝီရိယ စိတ်အစဉ်များသာ ဖြစ်ကြသဖြင့် ရုပ်တရားကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပေါ်လာကြကုန်သော မနောဒွါရိကဇောဝီရိယ စိတ်အစဉ်များကို သိမ်းဆည်း ရှုပွားတတ်သော ယောဂါဝစရ ပုဂ္ဂိုလ်သူမြတ်တို့အဖို့ လွယ်ကူနေမည်သာ ဖြစ်သည်။ ဤတွင် အာဒိကမ္မိကဈာနဝီရိယပုံစံနှင့် ဈာနသမာပတ္တိဝီရိယ ပုံစံများကို ဆရာစဉ်ဆက် သင်ကြားပို့ချခဲ့သည့် သင်္ကေတအတိုင်း ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

ထိုဝီရိယများသည် ရဟန္တာအရှင်မြတ်ကြီးတို့၏ သန္တာန်၌လည်း ဖြစ်နိုင်ကြ၏။ ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့၏ ဈာနဝီရိယများတွင် အကျိုးဝင်သော ကာမဇော မဟဂ္ဂုတ်ဇောတို့မှာ ကြိယာဇောများသာ ဖြစ်ကြ၏။ ယင်းကြိယာ- ဇောများစောပုံကို ဤကျမ်းတွင် ချန်လှပ်ထားပါသည်။ ပုထုဇန် သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့နှင့် သက်ဆိုင်သော ဝိပဿနာ ရှုကွက်ကိုသာ ဤကျမ်း၌ ဖော်ပြထားသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ အလားတူပင် ရုပ် (၂၈)ပါးကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပေါ် လာကြကုန်သော နာမ်တရားတို့ကို သိမ်းဆည်း ရှုပွားသည့် အပိုင်းတွင်လည်း ကြိယာဇောများကို ချန်လှပ်ထား၍ ကုသိုလ်ဇောဝီရိယစိတ်အစဉ် အကုသိုလ်ဇောဝီရိယစိတ်အစဉ်များကိုသာ ဖော်ပြထားပါသည်။

အာဒိကမ္မိက ပထမဈာနဝီရိယ

အစဆုံးရသော ပထမဈာနဝီရိယ ဖြစ်ပုံကား -

ပထမဈာန်ကို ရစေနိုင်သော ကမ္မဋ္ဌာန်း (၂၅)မျိုးတို့တွင် အာနာပါနကမ္မဋ္ဌာန်းကို စီးဖြန်းဖန်များသဖြင့် ဈာန်ရလုလတ်သော် - အလွန် ကြည်လင်တောက်ပနေသော အာနာပါနပဋိဘာဂနိမိတ်အာရုံသည် မနောဒွါရ

(= ဘဝင်မနောအကြည်)၌ ထင်လာနေပေသည်။ ထိုပဋိဘာဂနိမိတ်အာရုံကိုပင် ဝင်သက်လေ ထွက်သက်လေဟု အဖန်ဖန် အထပ်ထပ်ပွားများ၍ ပထမဈာန်ကို ရလိုလတ်သော် ကံ-ကမ္မနိမိတ်-ဂတိနိမိတ် သုံးမျိုးတို့တွင် အတိတ် ဘဝ သေခါနီးကာလ မရဏာသန္ဓေဇောသည် ယူခဲ့သော နိမိတ်ကို အာရုံပြု၍ ဘဝင်္ဂစလန = လှုပ်သောဘဝင်၊ ဘဝင်္ဂပစ္ဆေဒ = ရပ်သောဘဝင် - ဟူသော ဘဝင်နှစ်ကြိမ် ဖြစ်၍ ချုပ်၏။ ထိုနောင် ထိုပဋိဘာဂနိမိတ်ကို အာရုံ ပြု၍ မနောဒွါရာဝဇ္ဇန်း၊ ပညာနံသော မန္တပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌ - ပရိကံ၊ ဥပစာရ၊ အနုလုံ၊ ဂေါတြဘု-ဟု ဥပစာရသမာဓိဇော လေးကြိမ်၊ ပညာထက်သော တိက္ခပညပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌ ဥပစာရ၊ အနုလုံ၊ ဂေါတြဘု - ဟု ဥပစာရသမာဓိဇော သုံးကြိမ်၊ ထိုနောင် အပ္ပနာသမာဓိဇော တစ်ကြိမ် အကျတွင် ဝီထိစိတ်အစဉ် ပြတ်၍ ဘဝင် ဖြစ်ထိုက်သမျှ ဖြစ်လေသည်။ (ပထဝီကသိုဏ်း၊ သြဒါတကသိုဏ်း၊ စသော ကသိုဏ်းပဋိဘာဂနိမိတ်ကို အာရုံပြု၍ အာဒိကမ္မိကပထမဈာန်ဝီထိ ဖြစ်ရာ၌လည်း နည်းတူ သဘောပေါက်ပါ။)

အာဒိကမ္မိက ပထမဈာန်ဝီထိပုံစံ

မန္တပုဂ္ဂိုလ် = န - ဒ - မ - ပ - ဥ - နု - ဂေါ - ဈာန် - ဘဝင် . . .

တိက္ခပုဂ္ဂိုလ် = န - ဒ - မ - ဥ - နု - ဂေါ - ဈာန် - ဘဝင် . . .

ဒုတိယဈာန် တတိယဈာန် စတုတ္ထဈာန်တို့၌လည်း နည်းတူချလေ။

န = ဘဝင်္ဂစလန = လှုပ်သောဘဝင် (အတိတ် မရဏာသန္ဓေဇော၏ အာရုံ)၊

ဒ = ဘဝင်္ဂပစ္ဆေဒ = ရပ်သောဘဝင် (အတိတ် မရဏာသန္ဓေဇော၏ အာရုံ)၊

မ = မနောဒွါရာဝဇ္ဇန်း = ပဋိဘာဂနိမိတ်ကို ဆင်ခြင်သောစိတ်၊

ပ = ပရိကံ = အပ္ပနာဈာန်ဖြစ်ပေါ်လာရန် ပြုပြင် စီရင်တတ်သောစိတ်၊

ဥ = ဥပစာရ = အပ္ပနာဈာန်၏ အနီး၌ ကပ်၍ ဖြစ်တတ်သောစိတ်၊

နု = အနုလောမ = အနုလုံ = ရှေးရှေး ပရိကံနှင့် နောက်နောက် အပ္ပနာတို့အား လျော်သောစိတ်၊

ဂေါ = ဂေါတြဘု = ကာမအနွယ်ကို လွှမ်းမိုး ဖိစီးတတ် ဖြတ်တတ်သောစိတ်၊

ဈာန် = ပဋိဘာဂနိမိတ်အာရုံကို စိုက်စိုက်စူးစူး အထူးမြဲမြံ ရှုအားသန်သောစိတ်၊
(အာရမ္မဏူပနိဇ္ဈာနဈာန် = ပဋိဘာဂနိမိတ်အာရုံသို့ ကပ်၍ စိုက်စိုက်စူးစူး အထူး မြဲမြံ ရှုအားသန်သောစိတ် - ဟူလိုသည်။)

ပရိကမ္မ - ဥပစာရ - အနုလောမ - ဂေါတြဘု

ပကတိစိတ္တေဟိ ဗလဝတရဝိတက္ကဝိစာရပီတိသုခစိတ္တေကဂ္ဂတာနိ ယာနိ အပ္ပနာယ ပရိကမ္မတ္တာ ပရိကမ္မာနီတိပိ၊ ယထာ ဂါမာဒိနံ အာသန္နပဒေသော ဂါမူပစာရော နဂရူပစာရောတိ ဝုစ္စတိ၊ ဧဝံ အပ္ပနာယ အာသန္နတ္တာ သမိပစာရတ္တာ ဝါ ဥပစာရာနီတိပိ၊ ဣတော ပုဗ္ဗေ ပရိကမ္မာနံ၊ ဥပရိ အပ္ပနာယ စ အနုလောမတော အနုလောမာနီတိပိ ဝုစ္စန္တိ။ ယဉ္ဇေတ္ထ သဗ္ဗန္တိမံ၊ တံ ပရိတ္တဂေါတ္တာဘိဘဝနတော၊ မဟဂ္ဂတဂေါတ္တာဘဝနတော စ ဂေါတြဘူတိပိ ဝုစ္စတိ။ (ဝိသုဒ္ဓိ-၁-၁၃၄။)

ဣတော ပုဗ္ဗေ ပရိကမ္မာနုန္တိ နာနာဝဇ္ဇနဝီထိယံ ပရိကမ္မာနံ။ (မဟာဋီ-၁-၁၆၁။)

ပရိကံ - မဟဂ္ဂုတ် အမည်ရသော အပ္ပနာဈာန်ဇောများ ဖြစ်ပေါ်လာရန် ပြုပြင် စီရင်တတ်သော ကာမာဝစရ ဥပစာရသမာဓိဇောစိတ် တစ်မျိုးသည် ပရိကံ မည်၏။

ဥပစာရ — ယဒိ အာသန္နတ္တာ ဥပစာရတာ၊ ဂေါတြဘုနော ဧဝ ဥပစာရသမညာ သိယာတိ အာဟ “သမိပစာရတ္တာ ဝါ”တိ။ အနတ္တသန္ဓေပိ ဟိ နာတိဒုရပဝတ္တိ သမိပစာရီ နာမ ဟောတိ။ အပ္ပနံ ဥပေစ္စ စရန္တိတိ ဥပစာရနိ။ (မဟာဋီ-၁-၁၆၁။)

ရွာ၏ အနီးဖြစ်သော အရပ်ကို ရွာဥပစာ, မြို့၏ အနီးဖြစ်သော အရပ်ကို မြို့ဥပစာဟု ဤသို့ စသည်ဖြင့် ခေါ်ဝေါ်သုံးစွဲသကဲ့သို့ အလားတူပင် အပ္ပနာဈာန်မှ နီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း, တစ်နည်းဆိုရသော် အနီးအပါး၌ ကျင်လည်တတ်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း ပရိကံ အမည်ရသော ကာမာဝစရ ဥပစာရ သမာဓိဇော၏ နောက်၌ ကပ်လျက် ဖြစ်ပေါ်လာသော ကာမာဝစရ ဥပစာရသမာဓိဇောစိတ်ကို ဥပစာရဟူ၍ ခေါ်ဆိုအပ်၏။

အပ္ပနာဈာန်ဇောမှ နီးသည်၏ အဖြစ်ကြောင့် ယင်းသို့ ဥပစာရ အမည်ရခဲ့သော် အပ္ပနာဈာန်ဇောနှင့် တစ်စပ်တည်း ဆက်စပ်နေသော ဂေါတြဘု၏သာလျှင် ဥပစာရဟူသော အမည်သမညာသည် ဖြစ်သင့်၏ဟူသော လျဉ်းပါးဖွယ်ရာ ရှိလာပြန်၏။ သို့အတွက် — **သမိပစာရတ္တာ** — ဟု နောက်တစ်မျိုးထပ်၍ ဖွင့်ပြန်သည်။ ဤ စကားအရ အပ္ပနာဇောနှင့် ကပ်လျက်ရှိသော ဂေါတြဘုဇောကို ဥပစာရဟု မခေါ်ဆိုဘဲ အပ္ပနာဇော၏ အနီး အပါး၌ ကျင်လည်တတ် ဖြစ်တတ်သော ဂေါတြဘု၏ ရှေးနားက ကာမဇောများကို ဥပစာရဟု ခေါ်ဝေါ်ရသည် မှတ်ပါ။ မှန်ပေသည် အလွန် မနီးကပ်ပါသော်လည်း မဝေးလွန်းသော အရပ်၌ ဖြစ်သော တရားသည် သမိပစာရီ = အနီးအပါး၌ ဖြစ်သော တရားမည်သည်သာ ဖြစ်ပေသည်။ (မဟာဋီ-၁-၁၆၁။)

အနုလောမ — အနုလောမ အမည်ရသော ကာမာဝစရ ဥပစာရသမာဓိဇောသည် ရှေးရှေးပရိကံတို့၏ ကိစ္စကိုလည်း ဆက်လက်၍ ရွက်ဆောင်တတ်၏။ နောက်နောက်သော အပ္ပနာဈာန်ကိုလည်း ပေါ်လာစေတတ်၏။ သို့အတွက် ရှေးရှေးပရိကံနှင့် နောက်နောက်အပ္ပနာတို့အား လျော်စွာ ဖြစ်တတ်သောကြောင့် ယင်းကာမဇောသည် အနုလောမ မည်၏။ ရှေးရှေးပရိကံဟူရာ၌ အပ္ပနာဇောဝီထိ၏ အတွင်း၌ တည်ရှိသော ပရိကံကို ဆိုလိုသည် မဟုတ်။ အပ္ပနာဝီထိ မရောက်မီ အပ္ပနာဝီထိ မကျမီ အထူးထူးသော အာဝဇ္ဇန်း ရှိကြကုန်သော ရှေးရှေးဝီထိ တို့၏ အတွင်း၌ တည်ရှိခဲ့ကြကုန်သော ဖြစ်ခဲ့သမျှ ဇောတို့ကိုလည်း အပ္ပနာဈာန်ဇော ဖြစ်ပေါ်လာအောင် စီမံ ပေးကြသည် ဖြစ်၍ ပရိကံဟုပင် ခေါ်ဆိုရလေသည်။ (ဝိသုဒ္ဓိ-၁-၁၃၄။ မဟာဋီ-၁-၁၆၁။)

ဂေါတြဘု — ဤ ကာမာဝစရ ဥပစာရသမာဓိဇောတို့တွင် နောက်ဆုံးဖြစ်သော ကာမဇောသည် ကာမာဝစရအန္ဓယ်ကို လွှမ်းမိုးကျော်လွန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း, မဟဂ္ဂုတ်အန္ဓယ်ကို ပွားစေတတ် သည်၏ အဖြစ်ကြောင့်လည်းကောင်း ဂေါတြဘု (= ဂေါတြဘူ)ဟူ၍လည်း ခေါ်ဆိုအပ်၏။

ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော သဘောရှိကြကုန်သော မန္တပညပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌ လေးကြိမ်, တိက္ခပညပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌ သုံးကြိမ် ဖြစ်ပေါ်သွားကြကုန်သော ထိုဇောတို့သည် ပြကတေသော ကာမာဝစရစိတ်တို့ထက် အထူး အားရှိသော အလွန် အားကောင်းမောင်းသန်သော စွမ်းအင်အပြည့်အဝရှိသော ဝိတက်+ဝိစာရ+ပီတိ+သုခ +ဧကဂ္ဂတာဟူသော ဈာန်အင်္ဂါ (၅)ပါး ထင်ရှား ရှိကုန်သော ကာမာဝစရတရားတို့ ဖြစ်ကြကုန်၏။ ဥပစာရ ကာမာဝစရသမာဓိဇောတို့ ဖြစ်ကြကုန်၏။

မယူအပ်သေးသည်ကိုသာ ယူရသော **အဂဟိတဂ္ဂဟဏ**နည်းအားဖြင့် ဆိုရမူ - မန္တပညပုဂ္ဂိုလ်၏သန္တာန်၌ ဖြစ်ပေါ်သွားသော အပ္ပနာဝီထိ အတွင်း၌ လေးကြိမ်ကုန်သော ကာမာဝစရ ဥပစာရသမာဓိဇောတို့တွင် —

၁။ ပထမဇောကား ပရိကံ မည်၏။

- ၂။ ဒုတိယဇောကား ဥပစာရ မည်၏၊
- ၃။ တတိယဇောကား အနုလောမ မည်၏၊
- ၄။ စတုတ္ထဇောကား ဂေါတြဘူ မည်၏၊
- ၅။ ပဉ္စမဇောကား အပ္ပနာဈာန်စိတ်တည်း။

တစ်ဖန် တိက္ခပညပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌ ဖြစ်ပေါ်သွားသော အပ္ပနာဝီထိ အတွင်း၌ သုံးကြိမ်ကုန်သော ကာမာဝစရ ဥပစာရသမာဓိဇောတို့တွင် —

- ၁။ ပထမဇောကား ဥပစာရ မည်၏၊
- ၂။ ဒုတိယဇောကား အနုလောမ မည်၏၊
- ၃။ တတိယဇောကား ဂေါတြဘူ မည်၏၊
- ၄။ စတုတ္ထဇောကား အပ္ပနာဈာန်စိတ်တည်း။ (ဝိသုဒ္ဓိ-၁-၁၃၄။)

ဤဝီထိစိတ်တို့တွင် မနောဒွါရာဝဇ္ဇန်းမှစ၍ ဝီထိစိတ်အားလုံးသည် အာနာပါနပဋိဘာဂနိမိတ် ကသိုဏ်း-ပဋိဘာဂနိမိတ်စသော ပဋိဘာဂနိမိတ်တစ်ခုခုကို အာရုံပြုသည်။ ရွှေ့နောက်တွင် ဘဝင်တို့ကား အတိတ်ဘဝ သေခါနီးကာလက မရဏာသန္ဓဇောသည် ယူအပ်ခဲ့သော ကံ-ကမ္မနိမိတ်-ဂတိနိမိတ် ဟူသော အာရုံသုံးမျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးမျိုးကို အာရုံပြုသည်။ ယင်းအာရုံကား ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ် တစ်ဦးနှင့် တစ်ဦး မတူညီကြပေ။ မိမိ၏ ဘဝင်သည် မည်ကဲ့သို့သော အာရုံကို အာရုံပြုနေသည် သိနေသည်ဟူသော အချက်ကား ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်ပိုင်း ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ပိုင်းသို့ ရောက်ရှိသောအခါ သိရှိခွင့်ကို ရရှိမည် ဖြစ်ပေသည်။

ဈာနသမာပတ္တိဝီထိ ပုံစံများ

မန္တပုဂ္ဂိုလ် = န - ဒ - မ - ပ - ဥ - န - ဂေါ - ဈာန် - ဈာန် - အကြိမ်များစွာ . . .
 တိက္ခပုဂ္ဂိုလ် = န - ဒ - မ - ဥ - န - ဂေါ - ဈာန် - ဈာန် - အကြိမ်များစွာ . . .

မိမိ ရရှိထားပြီးသော ဈာန်ကို ခိုင်မြဲစေခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ ဝသီဘော်ရောက် ကမ်းတစ်ဖက်သို့ပေါက် ပါရုဏမြောက်စေခြင်းငှာလည်းကောင်း၊ မျက်မှောက်ဘဝ၌ ဈာနသုခ = ဈာန်ချမ်းသာကို ခံစားစံစားပါရခြင်း အလို့ငှာလည်းကောင်း၊ အဘိညာဏ်၏ အခြေပါဒက အကျိုးငှာလည်းကောင်း၊ ဝိပဿနာ၏ အခြေပါဒက အကျိုးငှာလည်းကောင်း - ဤသို့စသော ရည်ရွယ်ချက်တို့ဖြင့် မိမိရရှိထားပြီးသော ဈာန်ကို အဖန်ဖန် အထပ် ထပ် ဝင်စားသော ဝီထိစိတ်အစဉ်ကို **ဈာနသမာပတ္တိဝီထိ** — ဟု ခေါ်ဆိုသည်။ ဤအပိုင်း၌ကား —

- ၁။ ပထမဈာနသမာပတ္တိဝီထိ၊
- ၂။ ဒုတိယဈာနသမာပတ္တိဝီထိ၊
- ၃။ တတိယဈာနသမာပတ္တိဝီထိ၊
- ၄။ စတုတ္ထဈာနသမာပတ္တိဝီထိ —

ဟူသော စတုတ္ထနည်းအရ ဈာနသမာပတ္တိဝီထိ (၄)မျိုးကိုသာ ဖော်ပြထားပါသည်။

တစ်ဖန် ဤကျမ်းတွင် သမာဓိပိုင်းဝယ် အာနာပါနကမ္မဋ္ဌာန်းကိုသာ ဦးတည်၍ ရေးသားထားခဲ့သဖြင့် ဈာန်နာမ်တရားတို့ကို သိမ်းဆည်းသည့် အပိုင်းတွင်လည်း အာနာပါနဈာန်လမ်းမှ ဈာန်နာမ်တရားတို့ကို စတင်၍ သိမ်းဆည်းပုံကို ဦးစွာ ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

အာနာပါနပထမဈာန် နာမ်တရားများ

အာနာပါနကမ္မဋ္ဌာန်းကို တစ်ဖန်ပြန်၍ နှလုံးသွင်း ရှုပွားပါ။ အလွန်ကြည်လင်တောက်ပနေသော အာနာပါန ပဋိဘာဂနိမိတ်ကို အာရုံယူ၍ ပထမဈာန်သမာဓိကို ထူထောင်ပါ။ ပထမဈာန်သမာဓိကို တစ်ဖန်ပြန်၍ ဝင်စားပါ။

ဝိတက်+ဝိစာရ+ပီတိ+သုခ+ဧကဂ္ဂတာ — ဟူသော ဈာန်အင်္ဂါ (၅)ပါးတို့သည် အသင် ယောဂီသူတော်- ကောင်း၏ ဉာဏ်ဝယ် အထူး ထင်ရှားလာသောအခါ ထိုပထမဈာန်မှ ထ၍ ထိုဈာန်အင်္ဂါ (၅)ပါးတို့ကို စတင် သိမ်းဆည်းပါ။ ဈာန်အင်္ဂါ (၅)ပါးတို့သည် အသင်ယောဂီသူတော်ကောင်း၏ ဉာဏ်ဝယ် ငါးပါးလုံး ပြိုင်တူ အဆက်မပြတ် ဆက်တိုက် အကြိမ်များစွာ ဖြစ်နေသည်ကို မြင်အောင် ရှုပါ။ ဈာန်အင်္ဂါတို့သည် အကယ်၍ မထင်မရှား ဖြစ်နေသေးပါက အာနာပါနပထမဈာန်ကိုပင် တစ်ဖန်ပြန်၍ ဝင်စားပါ။ ဈာန်အင်္ဂါများ အထူးထင်ရှား လာသောအခါ —

- ၁။ ဘဝင်မနောအကြည်ဓာတ်ကို သိမ်းဆည်းပါ။
- ၂။ အာနာပါနပဋိဘာဂနိမိတ်ကို အာရုံ ပြန်ယူပါ။

ထိုအချိန်တွင် ဈာန်မှ ထစဖြစ်၍ ယင်းအာနာပါနပဋိဘာဂနိမိတ်အာရုံမှာ လွယ်လွယ်နှင့် ပျောက်မသွားဘဲ ရှိနေဦးမည်သာ ဖြစ်သည်။ ထိုအခါ ယင်း အာနာပါနပဋိဘာဂနိမိတ်အာရုံက ဘဝင်မနောအကြည်ဓာတ်၌ ထင်လာ သောအခါ ရှေးရှုကျရောက်လာသောအခါ ဈာန်အင်္ဂါများကို လွယ်ကူစွာပင် သိမ်းဆည်း၍ ရရှိနိုင်မည်ဖြစ်ပါ သည်။ ဈာန်အင်္ဂါများသည် အထူးထင်ရှားနေမည် ဖြစ်ပေသည်။ ထိုသို့ ဈာန်အင်္ဂါများသည် အသင်၏ ဉာဏ်ဝယ် အထူး ထင်ရှားလာသောအခါ ယင်းဈာန်အင်္ဂါငါးပါးတို့၏ အကြိမ်များစွာ ပြိုင်တူ ဆက်တိုက်ဖြစ်မှုကို ဉာဏ်ဖြင့် မြင်အောင် ကြည့်ပါ။ ဉာဏ်ဖြင့် ပိုင်းခြားယူပါ။ သိမ်းဆည်းပါ။

သတိဗြူရန် — ဈာနသမာပတ္တိဝိထိစိတ်အစဉ်တွင် ပထမဈာန်အပ္ပနာဇောတို့၏ ရှေးဝယ် တစ်နည်းဆိုရ သော် ပထမဈာန်-ဈာန်အင်္ဂါငါးပါးတို့၏ ရှေးဝယ် မနောဒွါရာဝဇ္ဇန်း၊ ပရိကံ၊ ဥပစာရ၊ အနုလုံ၊ ဂေါတြဘူဟူသော ကာမာဝစရနာမ်တရားတို့လည်း ပါဝင်နေသည် ဖြစ်သော်လည်း — **ဝိတက္ကာဒိနိ ဈာနင်္ဂါနိ တံသမ္ပယုတ္တာ ဓမ္မော လက္ခဏာရသာဒိဝသေန ပရိဂ္ဂဟေတဗ္ဗာ။** (ဝိသုဒ္ဓိ-၂-၂၂၂။) — စသည်ဖြင့် ဈာန်အင်္ဂါနှင့် ဈာနသမ္ပယုတ် တရားတို့က စ၍ နာမ်တရားတို့ကို သိမ်းဆည်းရန် **သမထယာနိက**ပုဂ္ဂိုလ်အား ညွှန်ကြားထားသဖြင့် ဤကျမ်း၌ လည်း ဈာန်အင်္ဂါတို့ကို စတင်၍ သိမ်းဆည်းရန် ညွှန်ကြားရခြင်း ဖြစ်သည်။ ဈာန်အင်္ဂါနှင့် ဈာနသမ္ပယုတ်တရား တို့ကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် သိမ်းဆည်းပြီးသော အခါတွင်မူကား တစ်ဖန်ပြန်၍ ဝိထိစိတ်အစဉ်အတိုင်း သိမ်းဆည်း ရဦးမည်သာဖြစ်ပေသည်။

ဤပထမဈာနသမာပတ္တိဝိထိ အတွင်းဝယ် တည်ရှိကြသော ပရိကံ၊ ဥပစာရ၊ အနုလုံ၊ ဂေါတြဘူ ဟူသော ကာမာဝစရ ဥပစာရသမာဓိဇောများနှင့် အပ္ပနာဈာန်ဇောတို့မှာ ကာမာဝစရတရား မဟဂ္ဂုတ်တရားဟု ကွဲပြားမှု ရှိသော်လည်း ယင်းဇောစိတ်တို့၏ စိတ္တက္ခဏ တစ်ခု တစ်ခု အတွင်း၌ အတူယှဉ်တွဲ ဖြစ်ကြသော သမ္ပယုတ္တဓမ္မ အမည်ရသည့် စိတ်စေတသိက်တရားစုတို့ကား ဤ ပထမဈာနသမာပတ္တိဝိထိဝယ် တူညီလျက်ပင် ရှိပေသည်။ အဟုန်ပြင်းစွာ ဖြစ်တတ်သော ဇောသဘောတရားအားဖြင့်လည်း တူညီလျက်ပင် ရှိပေသည်။ ဥပစာရဇောနှင့် အပ္ပနာဇောတို့သည် အာနာပါနပဋိဘာဂနိမိတ်ကိုပင် အာရုံပြုကြသဖြင့် အာရုံချင်းလည်း တူညီလျက်ပင် ရှိသည်။ (အာနာပါနဈာန်ပိုင်းဖြစ်၍ အာနာပါနကို ကွက်၍ ဆိုခြင်း ဖြစ်သည်။)

ထို့ကြောင့် ထို ပရိကံ၊ ဥပစာရ၊ အနုလုံ၊ ဂေါတြဘူ ဇောများကိုလည်း အပ္ပနာဈာန်ဇော၏ အနီးအပါး၌ ဖြစ်လေ့ရှိသော သမာဓိနှင့် ယှဉ်သောကြောင့် ကာမာဝစရ ဥပစာရသမာဓိဇောများဟုလည်း ခေါ်ဆိုပေသည်။

ထိုဥပစာရသမာဓိအခိုက်၌ ဈာန်အင်္ဂါများလည်း ထင်ရှားလျက်ပင်ရှိ၏။ သို့သော် ထာမဂတ ခေါ်သည့် စွမ်းအားနှင့် ပြည့်ဝစုံညီသည့် အဆင့်သို့ကား မရောက်ရှိသေးပေ။ သို့အတွက် အဘိဓမ္မာအခြေခံပညာ အားနည်းသူ ယောဂီဝစရပုဂ္ဂိုလ်များကား ပရိကံ၊ ဥပစာရ၊ အနုလုံ၊ ဂေါတြဘူ ဟူသော အမည်နာမများကိုကား သိရှိနိုင်မည် မဟုတ်ပါ။ အပ္ပနာဈာန်၏ အနီးအပါး၌ ဖြစ်သော ဇောများ အနေဖြင့်သာ သိရှိနေမည် ဖြစ်ပေသည်။

ယောဂီဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည် အပ္ပနာဇောအတွင်း၌ တည်ရှိသော ဈာန်အင်္ဂါနှင့် ဈာနသမ္ပယုတ္တဓမ္မ အမည်ရသည့် စိတ်စေတသိက်တရားစုတို့ကို အောင်မြင်စွာ သိမ်းဆည်းနိုင်သောအခါ ယင်းဥပစာရဈာန်ဇောများ အတွင်း၌ တည်ရှိကြသော နာမ်တရားတို့ကိုလည်း လွယ်ကူစွာပင် သိမ်းဆည်းနိုင်မည် ဖြစ်ပေသည်။ သို့အတွက် အခက်အခဲ ရှိသော ယောဂီဝစရပုဂ္ဂိုလ်တို့အား တစ်ရံတစ်ခါ မနောဒွါရာဝဇ္ဇန်း၊ ဇော အကြိမ်များစွာ ဖြစ်နေမှုကိုပင် မြင်အောင် ရှုပါ။ နာမ်တရားတို့ကို သိမ်းဆည်းပါဟု ညွှန်ကြားပေးရ၏။ ယင်းသို့သော ညွှန်ကြားချက်မှာ ဝီထိစိတ်အစဉ် စည်းကမ်းနှင့် မညီညွတ်သည် မှန်သော်လည်း လက်တွေ့ရှုသည့် အလုပ်ခွင်တွင်ကား ပညာနဲ့သူတို့အတွက် လွယ်ကူလျက်ပင် ရှိပေသည်။

စတင်အားသန်ပုံ

ထိုဈာန်အင်္ဂါငါးပါးတို့သည် အသင်ယောဂီသူတော်ကောင်း၏ ဉာဏ်ဝယ် ထင်ရှားလာသောအခါ ယင်းဈာန်အင်္ဂါငါးပါးတို့သည် [(၅)လုံးပြီး နောက် (၅)လုံး၊ နောက် (၅)လုံးပြီး နောက် (၅)လုံး - ဤသို့ စသည်ဖြင့်] အကြိမ်များစွာ ဆက်တိုက် ဖြစ်နေမှုကို ဉာဏ်ဖြင့် မြင်အောင် ကြည့်ပါ။ ဉာဏ်ဖြင့် ပိုင်းခြားယူပါ။ သိမ်းဆည်းပါ။ ယင်းသို့ ဈာန်အင်္ဂါငါးပါးတို့၏ ဇောစိတ္တက္ခဏ တစ်ခု တစ်ခု အတွင်း၌ ပြိုင်တူ အကြိမ်များစွာ ဆက်တိုက်ဖြစ်နေမှုကို သိမ်းဆည်းနိုင်ပါက ယင်းဈာန်နှင့် ယှဉ်ဖက်ဖြစ်ကုန်သော ဈာနသမ္ပယုတ်တရားစုတို့ကို -

- ၁။ အသိစိတ်က စ၍သော်လည်းကောင်း၊
- ၂။ ဝေဒနာက စ၍သော်လည်းကောင်း၊
- ၃။ ဖဿက စ၍သော်လည်းကောင်း -

ဤနာမ်ကမ္မဋ္ဌာန်း သိမ်းဆည်းရှုပွားနည်း သုံးနည်းတို့တွင် တစ်နည်းနည်းဖြင့် ယင်းနာမ်တရားတို့ကို တစ်လုံးမှစ၍ တဖြည်းဖြည်း တစ်လုံးစီ တစ်လုံးစီ တိုး၍ တိုး၍ (၃၄)မျိုးသော ပထမဈာန်နာမ်တရားတို့ကို ကုန်စင်အောင် သိမ်းဆည်းပါ။ ဉာဏ်နဲ့သူ ယောဂီဝစရ ပုဂ္ဂိုလ်သူမြတ်တို့အတွက် ယင်းပထမဈာန်နာမ်တရား (၃၄)မျိုးတို့ကို ဤတွင် ထပ်မံ၍ ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

ပထမဈာန် နာမ်တရား (၃၄) လုံး

- ၁။ **အသိစိတ်** = အာနာပါနပဋိဘာဂနိမိတ်အာရုံကို ရယူခြင်းသဘော၊
[ဗိဇာနနံ အာရမ္မဏဿ ဥပလဒ္ဓိ (မူလဋီ-၁-၈၇)ဟူသော မူလဋီကာနှင့်အညီ အာရုံကို သိသည်ဟူရာ၌ ထိုအာရုံကို လှမ်း၍ အာရုံယူရာ အာရုံယူ၍ ရမ္မသဘောသာ ဖြစ်သည်။ အကယ်၍ အာရုံကို ယူ၍ မရရှိပါက ထိုအာရုံကို သိသည်ဟု မဆိုနိုင်ပေ။]
- ၂။ **ပဿ** = အာနာပါနပဋိဘာဂနိမိတ်အာရုံကို တွေ့ထိသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းသဘော၊ (လက္ခဏ)
= အာနာပါနပဋိဘာဂနိမိတ်အာရုံနှင့် အသိစိတ်ကို ဆက်စပ်ပေးခြင်းသဘော၊ (ရသ)

၃။ ဝေဒနာ = အာနာပါနပဋိဘာဂနိမိတ်အာရုံ၏ အရသာကို ခံစားခြင်းသဘော (ပထမဈာန်၌ သော-မနဿဝေဒနာ)

[မှတ်ချက် - နောက်စေတသိက်တို့၌ အာရုံဟု ဆိုရာ၌ အာနာပါနပဋိဘာဂနိမိတ် အာရုံကိုပင် အထူးရည်ညွှန်းနေသည်ဟု မှတ်ပါ။]

၄။ သညာ = အာရုံကို မှတ်သားခြင်းသဘော။

၅။ စေတနာ = အာရုံပေါ်သို့ ယှဉ်ဖက် စိတ်စေတသိက် = သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို ရောက်အောင် စေ့ဆော်ပေးခြင်း = နှိုးဆော်ပေးခြင်းသဘော။

၆။ ကေဂ္ဂတာ = အာရုံတစ်ခုတည်းပေါ်သို့ စိတ်ကျရောက်နေခြင်းသဘော။
= တည်ငြိမ်နေခြင်းသဘော။
= သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို ဖရိုဖရဲ မကျစေခြင်းသဘော။

၇။ နိဗ္ဗိတ = သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို စောင့်ရှောက်ပေးခြင်းသဘော (= နာမ်သက်စောင့်ဓာတ်)။

၈။ မနသိကာရ = အာရုံဘက်သို့ စိတ်ကို (= သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို) ဦးလှည့် တွန်းပို့ပေးခြင်းသဘော။
= မောင်းနှင်ပေးခြင်းသဘော။
= အာရုံကို နှလုံးသွင်းခြင်းသဘော။

၉။ ဝိတက် = အာရုံပေါ်သို့ စိတ်ကို (= သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို) ရှေးရှု တင်ပေးခြင်းသဘော။
= ကြံစည်ခြင်းသဘော။

၁၀။ ဝိဇာရ = အာရုံကို ထပ်ကာထပ်ကာ သုံးသပ်ဆင်ခြင်ခြင်း ဆုပ်နယ်ခြင်း သဘော။
= အာရုံကို ထပ်၍ထပ်၍ ယူခြင်းသဘော။

၁၁။ အဓိမောက္ခ = အာရုံကို ဆုံးဖြတ်ချက် ချခြင်းသဘော။

၁၂။ ဝီရိယ = အာရုံကို သိအောင် (= သမ္ပယုတ်တရားတို့ ဖြစ်အောင်) ကြိုးစားအားထုတ်ခြင်းသဘော။
[မှတ်ချက် - သမာဓိသိက္ခာပိုင်း ဖြစ်သဖြင့် သမာဓိထူထောင်ခိုက်၊ ဈာန်သမာပတ် ဝင်စားခိုက်တို့၌ - အထူးသဖြင့် အာနာပါနပဋိဘာဂနိမိတ်အာရုံ၌ ဘာဝနာစိတ်ကို ငြိမ်ဝပ်စွာ ကပ်၍ တည်နေအောင် ကြိုးစားမှု သဘောပင် ဖြစ်သည်။ ဝီရိယသည် သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို အာရုံ၌ ခိုင်ခံ့အောင် တည်တံ့အောင် အားပေး ထောက်ပံ့ထားခြင်း ပဂ္ဂဟလုပ်ငန်းကိစ္စကို ပြုလုပ်ပေးသည်။]

၁၃။ ပီတိ = အာရုံကို နှစ်သက်ခြင်းသဘော။

၁၄။ ဓန္ဒ = အာရုံကို သိလိုခြင်းသဘော။
= အာရုံ၌ စိတ်တည်ကြည်လိုခြင်း = သမာဓိဖြစ်လိုခြင်း = သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို ဖြစ်စေလိုခြင်းသဘော။

၁၅။ သဒ္ဓါ = ဈာန်သမာဓိသိက္ခာ (= ဈာန်သမာဓိကျင့်စဉ်)ကို ယုံကြည်ခြင်းသဘော။

[သဒ္ဓါ ဖြစ်ရာ (၈)ဌာနတို့၌ သိက္ခာသုံးပါးလည်း ပါဝင်လျက်ပင် ရှိ၏။ ဈာန်သမာဓိသိက္ခာ (= ဈာန်သမာဓိကျင့်စဉ်) ကို ယုံကြည်ခြင်းသည်လည်း သဒ္ဓါပင် ဖြစ်သည်။]

၁၆။ သတိ = အာရုံ၌ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို ဗူးတောင်းကဲ့သို့ မပေါ်စေဘဲ ကျောက်ဖျာကဲ့သို့ နှစ်မြှုပ်စေခြင်းသဘော။
= အာရုံကို မမေ့ပျောက်ခြင်းသဘော။

= အာရုံ၌ စိတ်ခိုင်မြဲခြင်းသဘော၊

၁၇။ **ဟိရိ** = မကောင်းမှု အကုသိုလ်တရား ဒုစရိုက်တရားမှ ရှုက်ခြင်းသဘော၊

၁၈။ **ဩတ္တပ္ပ** = မကောင်းမှု အကုသိုလ်တရား ဒုစရိုက်တရားမှ ကြောက်ခြင်းသဘော၊

[ဤ ဟိရိ - ဩတ္တပ္ပတရား နှစ်ပါးကား ဈာန်သမာဓိအခိုက်၌ ရှေးရှုတည်နေရုံ တည်နေခြင်း သဘောသာ ဖြစ်သည်။ အထူးသဖြင့် ဤအပိုင်းတွင် အာနာပါနပဋိဘာဂနိမိတ်ကိုသာ အာရုံမူနေသည့်အခိုက် ဖြစ်ရကား အကုသိုလ်ဒုစရိုက်တို့နှင့် ထိပ်တိုက် ရင်ဆိုင် တွေ့နေသည့် အချိန်အခိုက်လည်း မဟုတ်သောကြောင့် ဖြစ်သည်။ အရှက်အကြောက်ရှိ၍သာ သိက္ခာသုံးရပ် အကျင့်မြတ်ကို ဖြည့်ကျင့်နေခြင်း ဖြစ်၏။ ယင်းရှက်မှု ကြောက်မှုတို့ကား ဈာန်မဝင်စားမီ၊ ဝင်စားပြီး၊ ဝင်စားဆဲ အချိန်တို့၌ အသင်ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သူမြတ်၏ နာမ်သန္တတိအစဉ်ဝယ် ရှေးရှုတည်နေကြသည်သာ ဖြစ်၏။]

၁၉။ **အလောဘ** = အာရုံ၌ စိတ်မကပ်ငြိခြင်း မတပ်မက်ခြင်းသဘော၊

= အာရုံကို ငါ့ဟာဟု မစွဲယူခြင်းသဘော၊

၂၀။ **အဒေါသ** = အာရုံ၌ စိတ်မခက်ထန် မကြမ်းတမ်းခြင်းသဘော၊

= အာရုံကို မဖျက်ဆီးလိုခြင်းသဘော၊

၂၁။ **တတြမန္တုတ္တတာ** = အာရုံ၌ စိတ်ကို အလယ်အလတ်ထားခြင်းသဘော၊

= အာရုံကို လျစ်လျူရှုခြင်းသဘော၊

၂၂။ **ကာယပဿန္တိ** = အာရုံ၌ စေတသိက်တို့၏ ငြိမ်းအေးခြင်းသဘော၊

၂၃။ **နိတ္တပဿန္တိ** = အာရုံ၌ စိတ်၏ ငြိမ်းအေးခြင်းသဘော၊

၂၄။ **ကာယလဟုတာ** = အာရုံ၌ စေတသိက်တို့၏ လျင်မြန်ပေါ့ပါးခြင်းသဘော၊

၂၅။ **နိတ္တလဟုတာ** = အာရုံ၌ စိတ်၏ လျင်မြန်ပေါ့ပါးခြင်းသဘော၊

၂၆။ **ကာယမုဒုတာ** = အာရုံ၌ စေတသိက်တို့၏ နူးညံ့ခြင်းသဘော၊

၂၇။ **နိတ္တမုဒုတာ** = အာရုံ၌ စိတ်၏ နူးညံ့ခြင်းသဘော၊

၂၈။ **ကာယကမ္မညတာ** = အာရုံ၌ စေတသိက်တို့၏ ခုံညားခြင်းသဘော၊

= အာရုံကို ရှုလို့ အချိုးကျ အဆင်ပြေခြင်းသဘော၊

၂၉။ **နိတ္တကမ္မညတာ** = အာရုံ၌ စိတ်၏ ခုံညားခြင်းသဘော၊

= အာရုံကို ရှုလို့ အချိုးကျ အဆင်ပြေခြင်းသဘော၊

၃၀။ **ကာယပါရုညတာ** = အာရုံ၌ စေတသိက်တို့၏ ပြွမ်းတီးလေ့လာနိုင်နင်းခြင်း သဘော၊

= ကျွမ်းကျင် လိမ္မာခြင်းသဘော၊

= ကိလေသာ အနာကင်းခြင်းသဘော၊

၃၁။ **နိတ္တပါရုညတာ** = အာရုံ၌ စိတ်၏ ပြွမ်းတီးလေ့လာ နိုင်နင်းခြင်းသဘော၊

= ကျွမ်းကျင် လိမ္မာခြင်းသဘော၊

= ကိလေသာ အနာကင်းခြင်းသဘော၊

၃၂။ **ကာယုဇုကတာ** = အာရုံ၌ စေတသိက်တို့၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်းသဘော၊

= မာယာ သာဌေယျ အက္ခေအကောက် ကင်းခြင်းသဘော၊

- ၃၃။ နိတ္တုရကတာ = အာရုံ၌ စိတ်၏ ဖြောင့်မတ်ခြင်းသဘော၊
= မာယာ သာဌေယျ အက္ခေအကောက် ကင်းခြင်းသဘော၊
- ၃၄။ ပညာ = အာနာပါနပဋိဘာဂနိမိတ်အာရုံကို ထိုးထွင်းသိမြင်ခြင်းသဘော၊
(ဈာနသမ္မာဒိဋ္ဌိပင်တည်း။)

ဤသည်တို့ကား အာနာပါနပဋိဘာဂနိမိတ် အာရုံကို အာရုံယူ၍ ဖြစ်ပေါ်လာကြကုန်သော ပထမဈာန် နာမ်တရား (၃၄)လုံးတို့ပင် ဖြစ်ကြသည်။ ထို (၃၄)လုံးတို့တွင် ဈာန်အင်္ဂါများကို ဇောစိတ္တက္ခဏတိုင်း၌ ငါးလုံးစီ ငါးလုံးစီ ဉာဏ်ဖြင့် ပိုင်းခြားယူနိုင် သိမ်းဆည်းနိုင်သောအခါ ကျန် စိတ်+စေတသိက်တရားတို့ကို တစ်စ တစ်စ တိုး၍ ဆက်လက် သိမ်းဆည်းရမည် ဖြစ်သည်။

နမူနာတစ်ခု ပုံစံပြုရသော်

အသိစိတ်က စ၍ တစ်လုံးစီ တစ်လုံးစီ ပထမ ရှုကြည့်ပါ။ အသိစိတ် တစ်လုံးကို ဇောစိတ္တက္ခဏတိုင်း၌ အကြိမ်များစွာ အဟုန်ပြင်းစွာ ဆက်တိုက် ဖြစ်နေမှုကို ဉာဏ်ဖြင့် ပိုင်းခြားယူနိုင် သိမ်းဆည်းနိုင်သောအခါ နောက် ထပ် ဖဿတစ်လုံး ထပ်တိုး၍ အသိစိတ်နှင့် ဖဿ နှစ်လုံးတို့သည် ဇောစိတ္တက္ခဏတိုင်း၌ ပြိုင်တူဖြစ်နေသည်ကို ဉာဏ်ဖြင့် မြင်အောင် ရှုပါ။ သိမ်းဆည်းပါ။ အောင်မြင်မှု ရရှိခဲ့သော် ဝေဒနာ စသည့် ကျန်စေတသိက်တို့ကိုလည်း တဖြည်းဖြည်း တစ်လုံးစီ တစ်လုံးစီ တိုး၍ တိုး၍ (၃၄)လုံး ပြည့်သည်တိုင်အောင် ဆက်လက်၍ ရှုကြည့်ပါ။ ဉာဏ်ဖြင့် ပိုင်းခြားယူပါ။ သိမ်းဆည်းပါ။ ဇောစိတ္တက္ခဏတိုင်းဝယ် သုံးလုံး သုံးလုံး၊ လေးလုံး လေးလုံး၊ ငါးလုံး ငါးလုံး - ဤသို့ စသည်ဖြင့် ပြိုင်တူဖြစ်နေမှုကို အသိဉာဏ်ဝယ် ရှင်းရှင်းကြီး မြင်နေအောင် လေ့ကျင့်ပါ။

ဤဈာနဓမ္မ အမည်ရသည့် ပထမဈာန်နာမ်တရား (၃၄)လုံးတို့ကို ဇောစိတ္တက္ခဏတိုင်း၌ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ကြီး ဉာဏ်ဖြင့် ပိုင်းခြားယူနိုင် သိမ်းဆည်းနိုင်သောအခါ ပထမဈာနသမာပတ္တိ ဝီထိစိတ်အစဉ်အတိုင်း ပုံစံအတိုင်း ဆက်လက်၍ သိမ်းဆည်းပါ။

၁။ မနောဒွါရာဝဇ္ဇန်း၌ နာမ်တရား	(၁၂)လုံး၊
၂။ ပရိကံ၌ နာမ်တရား	(၃၄)လုံး၊
၃။ ဥပစာ၌ နာမ်တရား	(၃၄)လုံး၊
၄။ အနုလုံ၌ နာမ်တရား	(၃၄)လုံး၊
၅။ ဂေါတြဘူ၌ နာမ်တရား	(၃၄)လုံး၊
၆။ ဈာန်ဇောတိုင်း၌ နာမ်တရား	(၃၄)လုံးစီ -

ဤ နာမ်တရားတို့ကို စိတ္တက္ခဏတိုင်း၌ နာမ်ယနခေါ်သည့် နာမ်တုံး နာမ်ခဲတို့ကို ပြိုကွဲအောင် ဉာဏ်ဖြင့် ဖြိုခွဲဖျက်ဆီးလျက် ပရမတ်သို့ ဉာဏ်အမြင်ဆိုက်အောင် သိမ်းဆည်းပါ။

မနောဒွါရာဝဇ္ဇန်း - နာမ်တရား (၁၂) လုံး

မနောဒွါရာဝဇ္ဇန်း၌ နာမ်တရား (၁၂)လုံး ဟူသည်မှာ - အသိစိတ်၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ စေတနာ၊ ဧကဂ္ဂတာ၊ ဇီဝိတ၊ မနသိကာရ၊ ဝိတက်၊ ဝိစာရ၊ အဓိမောက္ခ၊ ဝီရိယတို့ ဖြစ်ကြသည်။ ယင်းနာမ်တရားစု အားလုံး တို့သည်လည်း ဤအပိုင်းတွင်ကား အလွန်ကြည်လင်တောက်ပနေသော အာနာပါနပဋိဘာဂနိမိတ် အာရုံကိုပင် အာရုံပြုကြပေသည်။

နာမ်ရုပ် - သိမ်းဆည်းပါ

ယင်း ပထမဈာနသမာပတ္တိဝီရိယ၏ အတွင်း၌ တည်ရှိသော နာမ်တရားတို့ကို စိတ္တက္ခဏတိုင်း၌ တစ်လုံးစီ တစ်လုံးစီ ခွဲခြားစိတ်ဖြာ၍ သိမ်းဆည်းနိုင်ခဲ့သော် ယင်းနာမ်တရားအားလုံးတို့ကို ခြုံငုံ၍ သိမ်းဆည်းရန် ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂ အဋ္ဌကထာ၌ ဤသို့ ညွှန်ကြားထားတော်မူသည်။

ပရိဂ္ဂဟေတွာ သဗ္ဗမ္ပေတံ အာရမ္မဏာဘိမုခံ နမနတော နမနဋ္ဌေန နာမန္တိ ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗံ။
(ဝိသုဒ္ဓိ-၂-၂၂၂။)

သော သဗ္ဗေပိ တေ အရူပဓမ္မေ နမနလက္ခဏေန ဧကတော ကတွာ “ဧတံ နာမ”န္တိ ပဿတိ။
(ဝိသုဒ္ဓိ-၂-၂၂၃။)

= ထိုယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သူမြတ်သည် ထိုအလုံးစုံကုန်သော (ပထမဈာနသမာပတ္တိဝီရိယ၏ အတွင်း၌ စိတ္တ-က္ခဏတိုင်းဝယ် တည်ရှိကြကုန်သော) နာမ်တရားတို့ကိုလည်း အလွန် ကြည်လင်တောက်ပနေသော အာနာပါန ပဋိဘာဂနိမိတ် အာရုံဘက်သို့ ညွှတ်ကိုင်နှိုင်းတတ်သော သဘောလက္ခဏာအားဖြင့် တစ်ပေါင်းတစ်စုတည်း ပြု၍ “ဤကား နာမ်တရား”ဟု ရှု၏၊ ရှုပါ သိမ်းဆည်းပါ။

ဤညွှန်ကြားချက်များအရ ပထမဈာနသမာပတ္တိဝီရိယ၏ အတွင်း၌ စိတ္တက္ခဏတိုင်းဝယ် တည်ရှိကြကုန်သော နာမ်တရားတို့ကို ရှေးဦးစွာ အသိစိတ် ဖဿ ဝေဒနာ သညာ စေတနာ စသည်ဖြင့် တစ်လုံးစီ တစ်လုံးစီ ဉာဏ်ဖြင့် ခွဲခြားစိတ်ဖြာ၍ ရှုပါ။ ထိုနောင် မနောဒွါရာဝဇ္ဇန်း၌ နာမ်တရား (၁၂)လုံး၊ ဇောစိတ္တက္ခဏတိုင်း၌ နာမ်တရား (၃၄)လုံးတို့ကို စိတ္တက္ခဏတိုင်းဝယ် ပြိုင်တူ ပြိုင်တူ ဖြစ်မှုကို ဉာဏ်ဖြင့် မြင်အောင် ဆက်လက်ရှုပါ။ ယင်းနာမ်တရားတို့သည် စိတ္တက္ခဏတိုင်းဝယ် ပြိုင်တူ ပြိုင်တူ ဖြစ်နေမှုကို ထင်ထင်ရှားရှား ဉာဏ်ဖြင့် တွေ့မြင်သောအခါ ယင်းနာမ်တရားအားလုံးကို ခြုံငုံ၍ ယင်းနာမ်တရားတို့၏ အာနာပါနပဋိဘာဂနိမိတ်အာရုံသို့ ညွှတ်ကိုင်နှိုင်းနေသည့်သဘောကို ဉာဏ်ဖြင့် မြင်အောင် ကြည့်၍ “နာမ်တရား နာမ်တရား”ဟု ဆက်လက် သိမ်းဆည်းပါ။ ခွဲရှုခြင်း ခြုံရှုခြင်းဟူသော နှစ်နည်းလုံးကို အသုံးပြုရမည် ဖြစ်သည်။

[မှတ်ချက် - ဤ၌ အာနာပါနပဋိဘာဂနိမိတ်ကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပေါ်လာကြကုန်သော နာမ်တရားတို့ကို သိမ်းဆည်းခိုက်ကိုသာ ရေးသားနေဆဲ ဖြစ်သဖြင့် အာနာပါနပဋိဘာဂနိမိတ်ကို ဦးတည်၍ ပြောဆိုနေခြင်း ဖြစ်သည်။ ကျန်ကမ္မဋ္ဌာန်းတို့၌လည်း နည်းတူပင် သဘောပေါက်ပါ။ အကယ်၍ အသင်ယောဂီသူတော်ကောင်းသည် ကသိုဏ်း (၁၀)ပါး၊ သမာပတ် (၈)ပါး၊ စတုရာရက္ခကမ္မဋ္ဌာန်း စသည်တို့ကို လေ့ကျင့်ထားပြီးသူ ဖြစ်ပါက ယင်းဈာနဓမ္မ အမည်ရသည့် နာမ်တရားတို့ကိုလည်း နည်းမှီ၍ ဆက်လက် သိမ်းဆည်းပါ။]

ဤကား အသိစိတ်က စ၍ ဈာနဓမ္မ အမည်ရသည့် နာမ်တရားတို့ကို သိမ်းဆည်းပုံ အမြွက်တည်း။ ဖဿကစ၍ သိမ်းဆည်းရာ၊ ဝေဒနာကစ၍ သိမ်းဆည်းရာတို့၌လည်း နည်းတူပင် သဘောပေါက်ပါ။

အသိစိတ်က စ၍ ဈာနဓမ္မ အမည်ရသည့် နာမ်တရားတို့ကို သိမ်းဆည်းသည့်နည်း၊ ဖဿက စ၍ သိမ်းဆည်းသည့်နည်း၊ ဝေဒနာက စ၍ သိမ်းဆည်းသည့်နည်း - ဤနာမ်ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ရှုပွားနည်း သိမ်းဆည်းနည်း သုံးနည်းတို့တွင် တစ်နည်းနည်းဖြင့် နာမ်တရားတို့ကို = အပ္ပနာဇောစိတ္တက္ခဏတိုင်း၌ ပါဝင်တည်ရှိကြသော နာမ်တရား (၃၄)လုံးတို့ကို ခြုံငုံ၍ နာမ်တရား နာမ်တရားဟု သိမ်းဆည်းသော်လည်း (၃၄)မျိုးကုန်သော ပရမတ္ထဓာတ်သားတို့ကို ပရမတ္ထဓာတ်သားတစ်ခုတည်း အနေဖြင့် မမြင်ဘဲ ဖဿ ဝေဒနာ သညာ စေတနာ ဝိညာဏ် စသည်ဖြင့် ပရမတ္ထဓာတ်သား တစ်လုံးစီ တစ်လုံးစီကို ဉာဏ်ဖြင့် ခွဲခြားစိတ်ဖြာ၍ ပိုင်းခြားမှတ်သားနိုင်ရမည်ဟု

သိစေလို၍ အဋ္ဌကထာဆရာတော်က **ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗံ** (ဝိသုဒ္ဓိ-၂-၂၂၂။) - ဟု ညွှန်ကြားထားတော်မူပေသည်။

ဤဈာန်နှင့် ဈာနသမ္ပယုတ်တရားဟူသော ဈာနဓမ္မတရားစုတို့ကို နာမ်တုံးနာမ်ခဲဟူသော နာမ်ယန အသီးအသီးကို ဉာဏ်ဖြင့် ဖြိုခွဲဖျက်ဆီးလျက် ပို၍ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ထင်ထင်လင်းလင်း ရှင်းရှင်းကြီး သိမြင်သော အခါ သိမ်းဆည်းနိုင်သောအခါ - မနောဒွါရာဝဇ္ဇန်းနှင့် တကွ၊ ပရိကံ ဥပစာ အနုလုံ ဂေါတြဘု - အမည်ရသော ကာမာဝစရ ဥပစာရ သမာဓိဇောများနှင့်တကွ အပ္ပနာဈာန်ဇောအတွင်း၌ အတူယှဉ်တွဲ ဖြစ်ကြကုန်သော ပထမ ဈာနသမာပတ္တိဝီထိ၏ အတွင်း၌ တည်ရှိကြကုန်သော နာမ်တရားတို့ကို နာမ်ယန အသီးအသီးကို ဉာဏ်ဖြင့် ဖြိုခွဲ ဖျက်ဆီးလျက် ပရမတ်သို့ ဉာဏ်အမြင်ဆိုက်အောင် ဆက်လက်၍ သိမ်းဆည်းပါ။ ထိုနောင် ဆက်လက်၍ ပြုလုပ်ရမည့် လုပ်ငန်းခွင်ကို ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂအဋ္ဌကထာ၌ အောက်ပါအတိုင်း ညွှန်ကြားထားတော်မူပြန်၏။

တတော ယထာ နာမ ပုရိသော အန္တောဂေဟေ သပ္ပံ ဒိသ္မာ တံ အနုဗန္ဓမာနော တဿ အာသယံ ပဿတိ၊ ဧဝမေဝ အယမ္ပိ ယောဂါဝစရော တံ နာမံ ဥပပရိက္ခန္တော “ဣဒံ နာမံ ကိံ နိဿယ ပဝတ္တတီ”တိ ပရိယေသမာနော တဿ နိဿယံ ဟဒယရူပံ ပဿတိ။ တတော ဟဒယရူပဿ နိဿယဘူတာနိ၊ ဘူတာ- နိဿိတာနိ စ သေသုပါဒါယရူပါနီတိ ရူပံ ပရိဂ္ဂဟတိ။ သော သဗ္ဗမ္ပေတံ ရူပနတော ရူပန္တိ ဝဝတ္ထပေတိ။ တတော နမနလက္ခဏံ နာမံ၊ ရူပနလက္ခဏံ ရူပန္တိ သင်္ခေပတော နာမ ရူပံ ဝဝတ္ထပေတိ။ (ဝိသုဒ္ဓိ-၂-၂၂၂။)

= အထက်ပါ အဋ္ဌကထာ၏ ဆိုလိုရင်းမှာ ဤသို့ ဖြစ်၏။

ဈာနဓမ္မ အမည်ရသည့် ဈာန်နာမ်တရားတို့ကို သိမ်းဆည်းပြီးသောအခါ - လောကဥပမာအားဖြင့် ယောက်ျားတစ်ဦးသည် အိမ်တွင်း၌ မြွေကို တွေ့မြင်ခဲ့သော် ထိုမြွေ၏ နောက်သို့ အစဉ်လိုက်လျက် ကြည့်ရှုသည် ရှိသော် ထိုမြွေ၏ ကိန်းဝပ်တည်နေရာ နေရာကို တွေ့မြင်ရသကဲ့သို့ ဤဥပမာအတူပင်လျှင် ဤ ယောဂါဝစရ ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း ထိုနာမ်တရားကို -

“ဤ နာမ်တရားသည် အဘယ်ကို မှီ၍ ဖြစ်နေသနည်း” -

ဟု ဉာဏ်ပညာဖြင့် စူးစမ်းဆင်ခြင်လတ်သော် ရှာဖွေကြည့်လတ်သော် ထိုနာမ်တရား၏ မှီရာ ဟဒယ ရုပ်ကို တွေ့မြင်လေ၏။ ထိုနောင် ဟဒယရုပ်၏ မှီရာ ဘူတရုပ် = ဓာတ်ကြီး (၄)ပါးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဘူတရုပ် = ဓာတ်ကြီး (၄)ပါးကို မှီ၍ ဖြစ်နေကြကုန်သော ဟဒယရုပ်မှ ကြွင်းကျန်ကုန်သော ဥပါဒါရုပ်တို့ကိုလည်းကောင်း ဤသို့လျှင် ရုပ်တရားကို ဉာဏ်ဖြင့် ပိုင်းခြားယူ၏ = သိမ်းဆည်း၏။ ထို ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည် ဤအလုံးစုံသော ရုပ်တရားကို ဖောက်ပြန်တတ်သော အနက်သဘောအားဖြင့် ရုပ်ဟု ပိုင်းခြားမှတ်သား၏။ ထိုနောင် -

၁။ အာရုံသို့ ညွတ်တတ်သော သဘောလက္ခဏာရှိသော တရားကား နာမ်၊

၂။ ဖောက်ပြန်တတ်သော သဘောလက္ခဏာရှိသော တရားကား ရုပ် - ဟု

အကျဉ်းအားဖြင့် နာမ်နှင့် ရုပ်ကို ပိုင်းခြားမှတ်သား၏။ (ဝိသုဒ္ဓိ-၂-၂၂၂။)

ဤအထက်ပါ အဋ္ဌကထာ၏ သတ်မှတ်ချက် ညွှန်ကြားတော်မူချက်အတိုင်း ဈာန်နာမ်တရားတို့ကို သိမ်း ဆည်းပြီးသော ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည် ဈာန်နာမ်တရားတို့၏ မှီရာ ဟဒယ = နှလုံးအိမ်၌ တည်ရှိကြကုန်သော ဟဒယဝတ္ထုနှင့်တကွ (၅၄)မျိုးကုန်သော ဘူတရုပ် ဥပါဒါရုပ်တို့ကိုပါ ဆက်လက်သိမ်းဆည်း၍ နာမ်ရုပ်ကို ပိုင်းခြား မှတ်သားရမည် ဖြစ်သည်။ သို့အတွက် **အာနာပါနပဋိဘာဂနိမိတ်**ကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပေါ်လာကြကုန်သော ဈာန်နာမ်တရားတို့နှင့် မှီရာ ဝတ္ထုရုပ်တို့ကို အောက်ပါအတိုင်း ဇယားဖြင့် ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

“အာနာပါနပဋိဘာဂနိမိတ်အာရုံ”
ဓမ္မာရုံလိုင်း - မနောဒွါရ - ချာနသမာပတ္တိ ဝိထိ ဇယား

ဟဒယရှိ မှီရာဝတ္ထုရုပ်	၅၄	၅၄	၅၄	၅၄	၅၄	၅၄ . . .
	မ	ပ	ဥ	န	ဂေါ	ဇ . . . (စာနိဗ္ဗာန် အကြိမ်များစွာ)
ပထမဈာန်	၁၂	၃၄	၃၄	၃၄	၃၄	၃၄ . . .
ဒုတိယဈာန်	၁၂	၃၄	၃၄	၃၄	၃၄	၃၂ . . . (ဝိတက်+ဝိစာရ ပြုတ်)
တတိယဈာန်	၁၂	၃၄	၃၄	၃၄	၃၄	၃၁ . . . (ပိတိ - ထပ်ပြုတ်)
စတုတ္ထဈာန်	၁၂	၃၃	၃၃	၃၃	၃၃	၃၁ . . . (သုခပြုတ် - ဥပေက္ခာဝင်)

အကယ်၍ အသင်ယောဂီသူတော်ကောင်းသည် ကသိုဏ်း (၁၀)ပါး သမာပတ် (၈)ပါးတို့ကို ပွားများထားပြီးသူ ဖြစ်ပါက ယင်း နာမ်တရားတို့ကိုလည်း အောက်ပါဇယားအတိုင်း ဆက်လက်၍ သိမ်းဆည်းပါ။

ကသိုဏ်း ပဋိဘာဂနိမိတ်အာရုံ
ဓမ္မာရုံလိုင်း - မနောဒွါရ - ချာနသမာပတ္တိ ဝိထိဇယား

ဟဒယရှိ မှီရာဝတ္ထုရုပ်	၅၄	၅၄	၅၄	၅၄	၅၄	၅၄ . . .
	မ	ပ	ဥ	န	ဂေါ	ဇ . . . (စာနိဗ္ဗာန် အကြိမ်များစွာ)
ပထမဈာန်	၁၂	၃၄	၃၄	၃၄	၃၄	၃၄ . . .
ဒုတိယဈာန်	၁၂	၃၄	၃၄	၃၄	၃၄	၃၂ . . . (ဝိတက်+ဝိစာရ ပြုတ်)
တတိယဈာန်	၁၂	၃၄	၃၄	၃၄	၃၄	၃၁ . . . (ပိတိ - ထပ်ပြုတ်)
စတုတ္ထဈာန်	၁၂	၃၃	၃၃	၃၃	၃၃	၃၁ . . . (သုခပြုတ် - ဥပေက္ခာဝင်)
အာကာသာနဉာယတနဈာန်	၁၂	၃၃	၃၃	၃၃	၃၃	၃၁ . . . (ဥပေက္ခာ - ဧကဂ္ဂတာ)
ဝိညာဏဉာယတနဈာန်	။	။	။	။	။	။ ။
အာကိဉ္ဇညာယတနဈာန်	။	။	။	။	။	။ ။
နေဝသညာနာသညာယတနဈာန်	။	။	။	။	။	။ ။

ဝိတက် - ဝိစာရ - ပိတိ

တတ္ထ ဝိတက္ကဝိစာရာနံ ဂူပသမာတိ ဝိတက္ကဿ စ ဝိစာရဿ စာတိ ဣမေသံ ဒွိန္ဒံ ဂူပသမာ သမတိက္ကမာ၊ ဒုတိယဇ္ဈာနက္ခယော အပါတုဘာဝါတိ ဂုတ္တံ ဟောတိ။ (ဝိသုဒ္ဓိ-၁-၁၅၁။)

ပုဗ္ဗဘာဂေ ပရိကမ္မဥပစာရစိတ္တာနိ သဝိတက္ကသဝိစာရာနိ သပ္ပိတိကာနိ . . . (အဘိ-ဋ-၂-၂၃၇။)

ဤအထက်ပါ အဋ္ဌကထာကြီးတို့၏ ဖွင့်ဆိုထားတော်မူချက်များအရ ပရိကံ ဥပစာရ အနုလုံ ဂေါတြဘု ဟူသော ကာမာဝစရ ဥပစာရသမာဓိဇောတို့၌ ဝိတက် ဝိစာရ ပီတိတို့ကား ယှဉ်လျက်ပင် ရှိပေသည်။ ဒုတိယဈာန် စသည့် အပ္ပနာဈာန်သမာဓိတို့၏ အခိုက်၌သာလျှင် ဝိတက် ဝိစာရတို့ မယှဉ်ကြခြင်း ဖြစ်သည်။ (စတုတ္ထနည်းကို ရည်ညွှန်းထားပါသည်။) သို့သော် စတုတ္ထဈာန်၏ ကာမာဝစရ ဥပစာရသမာဓိဇောတို့၏ အခိုက်၌လည်း ပီတိ မယှဉ်နိုင်ကြောင်းကို ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂအဋ္ဌကထာတွင် ဤသို့ ဖွင့်ဆိုထား၏။

အယံ ပန ဝိသေသော၊ ယသ္မာ သုခဝေဒနာ အဒုက္ခမသုခါယ ဝေဒနာယ အာသေဝနပစ္စယေန ပစ္စယော န ဟောတိ၊ စတုတ္ထဈာနေ စ အဒုက္ခမသုခါယ ဝေဒနာယ ဥပ္ပဇ္ဇိတဗ္ဗံ၊ တသ္မာ တာနိ ဥပေက္ခာဝေဒနာသမ္ပယုတ္တာနိ ဟောန္တိ။ ဥပေက္ခာသမ္ပယုတ္တတ္ထာယေဝ စေတ္ထ ပီတိပိ ပရိဟာယတီတိ။ (ဝိသုဒ္ဓိ-၁-၁၆၀။)

တာနိတိ အပ္ပနာဝိထိယံ ဇေနာနိ သန္ဓာယာဟ။ (မဟာဋီ-၁-၁၈၉။)

ဤဆိုလတ္တံ့ကား ထူးခြားချက်တည်း။ သုခဝေဒနာသည် အဒုက္ခမသုခ အမည်ရသော ဆင်းရဲ မဟုတ် ချမ်းသာ မဟုတ်သည့် အလယ်အလတ်ခံစားမှု ဥပေက္ခာဝေဒနာအား အာသေဝနပစ္စယသတ္တိဖြင့် ကျေးဇူးမပြုနိုင် ဖြစ်ခဲ့၏။ စတုတ္ထဈာန်၌လည်း အဒုက္ခမသုခ အမည်ရသော ဥပေက္ခာဝေဒနာသာ ဖြစ်သင့်၏။ ထို့ကြောင့် စတုတ္ထဈာန်ဝိထိ၏ အတွင်း၌ တည်ရှိကြကုန်သော လေးကြိမ် သို့မဟုတ် ငါးကြိမ်ကုန်သော ကာမာဝစရ ဥပစာရ သမာဓိဇော အပ္ပနာဈာန်ဇောတို့သည်လည်း ဥပေက္ခာဝေဒနာနှင့်သာ ယှဉ်ကြရကုန်၏။ ဤ စတုတ္ထဈာန်ဝိထိ၌ ဇောစိတ်တို့သည် ဥပေက္ခာဝေဒနာနှင့် ယှဉ်နေသည့် အတွက်ကြောင့်ပင်လျှင် ပီတိသည်လည်း ယုတ်လျော့ သွားရပေသည်။ (ဝိသုဒ္ဓိ-၁-၁၆၀။ မဟာဋီ-၁-၁၈၉။)

ဗြဟ္မစိုရ်တရား လေးပါး - ချာနသမာပတ္တိဝိထိ ဇယား

မေတ္တာ - ဗြဟ္မစိုရ်

ဟဒယရှိ မှီရာဝတ္ထုရုပ်	၅၄	၅၄	၅၄	၅၄	၅၄	၅၄ ...
	မ	ပ	ဥ	နု	ဂေါ	ဇ ... (ဈာန်ဇော အကြိမ်များစွာ)
ပထမဈာန်	၁၂	၃၄	၃၄	၃၄	၃၄	၃၄ ...
ဒုတိယဈာန်	၁၂	၃၄	၃၄	၃၄	၃၄	၃၂ ... (ဝိတက်+ဝိစာရ ပြုတ်)
တတိယဈာန်	၁၂	၃၄	၃၄	၃၄	၃၄	၃၁ ... (ပီတိ - ထပ်ပြုတ်)

ကရုဏာ - ဗြဟ္မစိုရ်

ဟဒယရှိ မှီရာဝတ္ထုရုပ်	၅၄	၅၄	၅၄	၅၄	၅၄	၅၄ ...
	မ	ပ	ဥ	နု	ဂေါ	ဇ ... (ဈာန်ဇော အကြိမ်များစွာ)
ပထမဈာန်	၁၂	၃၅	၃၅	၃၅	၃၅	၃၅ ...
ဒုတိယဈာန်	၁၂	၃၅	၃၅	၃၅	၃၅	၃၃ ... (ဝိတက်+ဝိစာရ ပြုတ်)
တတိယဈာန်	၁၂	၃၅	၃၅	၃၅	၃၅	၃၂ ... (ပီတိ - ထပ်ပြုတ်)

မုဒိတာ - ဖြောင့်မတ်ခြင်း

ဟဒယရှိ မှီရာဝတ္ထုရုပ်	၅၄	၅၄	၅၄	၅၄	၅၄	၅၄ . . .
	မ	ပ	ဥ	နု	ဂေါ	ဇ . . . (ဈာန်ဇော အကြိမ်များစွာ)
ပထမဈာန်	၁၂	၃၅	၃၅	၃၅	၃၅	၃၅ . . .
ဒုတိယဈာန်	၁၂	၃၅	၃၅	၃၅	၃၅	၃၃ . . . (ဝိတက်+ဝိစာရ ပြုတ်)
တတိယဈာန်	၁၂	၃၅	၃၅	၃၅	၃၅	၃၂ . . . (ပီတိ - ထပ်ပြုတ်)

ဥပေက္ခာ - ဖြောင့်မတ်ခြင်း

ဟဒယရှိ မှီရာဝတ္ထုရုပ်	၅၄	၅၄	၅၄	၅၄	၅၄	၅၄ . . .
	မ	ပ	ဥ	နု	ဂေါ	ဇ . . . (ဈာန်ဇော အကြိမ်များစွာ)
စတုတ္ထဈာန်	၁၂	၃၃	၃၃	၃၃	၃၃	၃၁ . . .

အကယ်၍ အသင်ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သူမြတ်သည် အရိုးစုကမ္မဋ္ဌာန်း အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်းတို့ကိုလည်း အပ္ပနာ ဈာန်သမာဓိဆိုက်အောင် ရှုထားပြီးသူ ရှုထားနိုင်သူ ဖြစ်ပါက ရွံရှာစက်ဆုပ်ဖွယ် ပဋိကူလအနေဖြင့် နှလုံးသွင်း အပ်သော အရိုးစုကမ္မဋ္ဌာန်း၌ ပထမဈာန်၊ အသုဘကမ္မဋ္ဌာန်း၌လည်း ပထမဈာန်နာမ်တရားတို့ကို အာနာပါန ပဋိဘာဂနိမိတ် ကသိုဏ်းပဋိဘာဂနိမိတ်တို့ကို အာရုံယူ၍ ဖြစ်ပေါ်လာကြသော ဈာန်သမာပတ္တိဝိထိ ဇယားများတွင် ပါဝင်သည့် ပထမဈာန်ဇယားအတိုင်း သိမ်းဆည်းပါ။ သို့အတွက် ဈာန်ဓမ္မ အမည်ရကြသည့် ဈာန်နာမ်တရားတို့ကို သိမ်းဆည်းရာ၌ အထက်ပါ ဇယားများဖြင့်ပင် လုံလောက်နေပြီ ဖြစ်သည်။

ဈာန်ရသူတို့ အတွက်သာ

လာဘိနော ဧဝ ပန မဟဂ္ဂတစိတ္တာနိ သုပါကဋ္ဌာနိ ဟောန္တိ။ (မဟာဋီ-၂-၃၅၃။)

ဈာန်ရသူတို့၏ အသိဉာဏ်၌သာလျှင် မဟဂ္ဂုတ်စိတ် အမည်ရကုန်သော ဈာန်နာမ်တရားတို့သည် ကောင်းစွာ ထင်ရှားကုန်၏ဟု ဖွင့်ဆိုထားသောကြောင့် ဈာန်ရသော ဈာန်လာဘိပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်သာလျှင် ဈာန်နာမ်တရားတို့ကို သိမ်းဆည်း ရှုပွားရမည် ဖြစ်ပေသည်။ ဈာန်မရသော သုက္ခဝိပဿက (= ဈာန်စေးခန်းခြောက်သော ဝိပဿနာ ရှိသော) ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား ဈာန်နာမ်တရားတို့ကို သိမ်းဆည်းမှုကို ချန်လှပ်ထားရမည် ဖြစ်သည်။

ဈာန်နာမ်တရားတို့ကို သိမ်းဆည်းပြီးသော ဈာန်လာဘိ ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း၊ ဈာန် မရသော သုက္ခဝိပဿကပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း ကာမာဝစရ နာမ်တရားတို့ကို ဆက်လက်၍ သိမ်းဆည်း ရမည် ဖြစ်သည်။ ။ ဧဝံ ဆသု ဒွါရေသု အရူပဿ နိဗ္ဗတ္တိ ပဿိတဗ္ဗာ။ (ဝိသုဒ္ဓိ-၂-၂၅၃။)ဟူသော ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂ အဋ္ဌကထာ၏ ညွှန်ကြားထားတော်မူချက် အတိုင်းပင် ဒွါရ (၆) ပါးတို့၌ နာမ်တရား၏ ဖြစ်မှုကို ဉာဏ်ဖြင့် မြင် အောင် သိမ်းဆည်း ရှုပွားရမည်သာ ဖြစ်သည်။

ရှေးဦးစွာ သိမ်းဆည်းရမည့် ကာမာဝစရ နာမ်တရား

တသ္မာ တံ ရူပံ အာရမ္မဏံ ကတ္တာ ဥပ္ပန္နံ ဝေဒနံ, သညံ, သင်္ခါရေ, ဝိညာဏဉ္စ “ဣဒံ အရူပ”န္တိ ပရိစ္ဆိန္ဒိတော အနိစ္စာဒိတော ပဿတိ။ (အဘိ-ဋ္ဌ-၁-၂၇၁။ ဝိသုဒ္ဓိ-၂-၃၀၀။)

အချို့သော ကာမာဝစရနာမ်တရားတို့သည် ယေဘုယျအားဖြင့် ပညတ်နှင့် ပရမတ် နှစ်မျိုးလုံးကိုပင် အာရုံပြုကြ၏။ ထိုတွင် အထက်ပါ အဋ္ဌကထာကြီးများ၏ ညွှန်ကြားထားတော်မူချက်များအတိုင်း အသင်ယောဂါဝစရ ပုဂ္ဂိုလ်သူမြတ်သည် ရုပ်တရားကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပေါ်လာသော ဝေဒနာ သညာ သင်္ခါရ ဝိညာဏ်ဟူသော နာမ်တရားစုကို ရှေးဦးစွာ စတင်၍ သိမ်းဆည်း ရှုပွားရမည် ဖြစ်ပါသည်။

အချို့အရာ၌ ပညတ်ကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပေါ်လာသော နာမ်တရားတို့မှာ ထင်လွယ် မြင်လွယ်သဖြင့် ရုပ်တရားတို့ကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပေါ်လာသော နာမ်တရားတို့ကို သိမ်းဆည်းရာဝယ် အခက်အခဲရှိနေပါက ပညတ်ကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပေါ်လာကြကုန်သော နာမ်တရားတို့က စ၍ သိမ်းဆည်းပုံကို ဖော်ပြထားပါသည်။ ပညတ်ကို ရှုနေသည်ကား မဟုတ်၊ ပညတ်ကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပေါ်လာသော နာမ်တရားတို့ကိုသာ သိမ်းဆည်းနေခြင်း ဖြစ်သည်။ ရှုပွားနေခြင်းဖြစ်သည်။ အာနာပါနပဋိဘာဂနိမိတ်ကဲ့သို့သော ပညတ်ကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပေါ်လာကြကုန်သော ဈာန်နာမ်တရားတို့ကို သိမ်းဆည်းရှုပွားသကဲ့သို့ မှတ်ပါ။

တစ်ဖန်နာမ်တရားကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပေါ်လာကြကုန်သော နာမ်တရားတို့ကို နာမ်ကမ္မဋ္ဌာန်းကို စတင်၍ အားသစ်စဖြစ်သော အာဒိကမ္ပိက ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်အဖို့ ဒုပ္ပရိဂ္ဂါဟ = သိမ်းဆည်းဖို့ရန် ခက်ခဲသောကြောင့် မဖော်ပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဝိပဿနာပိုင်းသို့ ရောက်ရှိသောအခါ၌ကား ရူပသတ္တကရှုနည်း, အရူပသတ္တကရှုနည်းတို့၌ လည်းကောင်း, ဘင်္ဂဉာဏ်စသော အထက်ပိုင်း ဝိပဿနာဉာဏ်တို့၌လည်းကောင်း နာမ်တရားကို အာရုံယူ၍ ဖြစ်ပေါ်လာကြကုန်သော နာမ်တရားတို့ကိုလည်း ဝိပဿနာ ရှုပွားပုံစနစ်များကို ဖော်ပြထားပါသည်။ သို့သော် ဤ နာမရူပရိစ္ဆေဒဉာဏ်ပိုင်း၌ကား ရုပ်တရားကို အာရုံယူ၍ ဖြစ်ပေါ်လာသော ကာမာဝစရ နာမ်တရားတို့ကို သိမ်းဆည်းပုံကို ဦးစားပေး၍ ဖော်ပြထားပါသည်။

အာရုံ (၆) ပါး ခွဲပုံ

ရုပ်တရားတို့ကို အာရုံအလိုက် ခွဲတမ်းချလိုက်ပါက အာရုံ (၆)မျိုး ရရှိပေသည်။

- ၁။ ရူပါရုံ (အဆင်း),
- ၂။ သဒ္ဓါရုံ (အသံ),
- ၃။ ဂန္ဓာရုံ (အနံ့),
- ၄။ ရသာရုံ (အရသာ),
- ၅။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ (အတွေ့အထိ) (ပထဝီ, တေဇော, ဝါယော),
- ၆။ ဓမ္မာရုံ (က) ပဿာဒရုပ် = အကြည်ရုပ်ငါးပါး,
(ခ) သုခုမရုပ် = သိမ်မွေ့သော ရုပ် (၁၆)ပါး -

ဤသို့လျှင် ရုပ်တရားတို့ကို အာရုံအလိုက် ခွဲတမ်းချ လိုက်သော် အာရုံ (၆)မျိုး ရရှိပေသည်။ ထိုတွင် ဓမ္မာရုံ အမည်ရသော ဓမ္မာရုံလိုင်း၌ အကျုံးဝင်သော ရုပ်တရားတို့ကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပေါ်လာသော နာမ်တရားများမှာ ကာမာဝစရ မနောဒွါရိကဇောဝီထိ စိတ်အစဉ်များသာ ဖြစ်ကြသဖြင့် ဝီထိစိတ် အရေအတွက် နည်းပါးရကား နာမ်ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အားသစ်စ ယောဂီသူတော်စင်တို့အဖို့ ပိုမို၍ လွယ်ကူချောမောပေသည်။ သို့အတွက်

ဓမ္မာရုံလှိုင်းက စ၍ နာမ်တရားတို့ကို သိမ်းဆည်းရှုပွားပုံကို ရှေးဦးစွာ ဖော်ပြမည် ဖြစ်ပါသည်။

လှိုင်းသတ်မှတ်ပုံ

ရုပ် (၂၈)ပါးတို့ကို အာရုံအလိုက် ခွဲတမ်း ချလိုက်ခဲ့သော် အာရုံ (၆)ပါး ရရှိသဖြင့် ယင်းရုပ်တရားတို့ကို အာရုံယူ၍ ဖြစ်ပေါ်လာကြကုန်သော နာမ်တရားတို့ကိုလည်း (၆)လှိုင်း သတ်မှတ်ထားပါသည်။

- ၁။ ရူပါရုံကို အာရုံယူ၍ ဖြစ်ပေါ်လာကြကုန်သော နာမ်တရားတို့ကို **ရူပါရုံလှိုင်း** နာမ်တရားများဟုလည်းကောင်း၊
- ၂။ သဒ္ဒါရုံကို အာရုံယူ၍ ဖြစ်ပေါ်လာကြကုန်သော နာမ်တရားတို့ကို **သဒ္ဒါရုံလှိုင်း** နာမ်တရားများဟုလည်းကောင်း၊
- ၃။ ဂန္ဓာရုံကို အာရုံယူ၍ ဖြစ်ပေါ်လာကြကုန်သော နာမ်တရားတို့ကို **ဂန္ဓာရုံလှိုင်း** နာမ်တရားများဟုလည်းကောင်း၊
- ၄။ ရသာရုံကို အာရုံယူ၍ ဖြစ်ပေါ်လာကြကုန်သော နာမ်တရားတို့ကို **ရသာရုံလှိုင်း** နာမ်တရားများဟုလည်းကောင်း၊
- ၅။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို (= ပထဝီ၊ တေဇော၊ ဝါယော)တို့ကို အာရုံယူ၍ ဖြစ်ပေါ်လာကြကုန်သော နာမ်တရားတို့ကို **ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံလှိုင်း** နာမ်တရားများဟုလည်းကောင်း၊
- ၆။ ဓမ္မာရုံအမည်ရသည့် ပဿာဒရုပ် သုခမရုပ်တို့ကို၊ သို့မဟုတ် ယင်းဓမ္မာရုံ အမည်ရသည့် ရုပ်တစ်ခုခုကို အာရုံယူ၍ ဖြစ်ပေါ်လာကြကုန်သော နာမ်တရားတို့ကို **ဓမ္မာရုံလှိုင်း** နာမ်တရားများဟုလည်းကောင်း - အသီးအသီး ခေါ်ဝေါ်သုံးစွဲထားပါသည်။

ဉာဏ်နုသု သူတော်ကောင်းများအတွက် ခေါ်ဝေါ်လွယ်ကူစေရန် ရည်သန်၍ သုံးစွဲထားသော ဝေါဟာရများပင် ဖြစ်သည်။

ဓမ္မာရုံလှိုင်း ကာမာဝစရ နာမ်တရားများ

ဈာန်မရသော သုဒ္ဓဇိပဿနာယာနိကပုဂ္ဂိုလ်များသည် ဤအပိုင်းမှ စ၍ နာမ်ကမ္မဋ္ဌာန်းကို သိမ်းဆည်းရမည် ဖြစ်သည်။ ဈာန်ရသော သမထယာနိကပုဂ္ဂိုလ် တို့သည်လည်း ဈာန်ဓမ္မ အမည်ရသည့် ဈာန်နာမ်တရားတို့ကို သိမ်းဆည်းပြီးသောအခါ ဤကာမာဝစရ နာမ်တရားတို့ကိုလည်း ဆက်လက်၍ သိမ်းဆည်းရမည်သာ ဖြစ်ပေသည်။ ဤတွင် ဉာဏ်နုသု ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်တို့အတွက် စက္ခုအကြည်ဓာတ် ရုပ်တရားကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပေါ်လာကြကုန်သော အကောင်းအုပ်စုနာမ်တရားစုတို့ကို နမူနာပုံအဖြစ် ရှုပွားပုံစနစ်နှင့်တကွ ရှေးဦးစွာ ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

စက္ခုအကြည်ဓာတ် - ဓမ္မာရုံ - အာရုံ

ရှေးဦးစွာ ဝိပဿနာ၏ အခြေပါဒက ဖြစ်သော အာနာပါနဿတိသမာဓိကို စတုတ္ထဈာန် ဆိုက်သည်တိုင်အောင် သမာဓိ ထူထောင်ပါ။ အကယ်၍ အသင်ယောဂီ သူတော်ကောင်းသည် ဩဒါတကသိုဏ်းအထိ သမာဓိ ထူထောင်ပြီးသူ ဖြစ်ပါက ဩဒါတကသိုဏ်း စတုတ္ထဈာန်သမာဓိသို့ ဆိုက်သည်တိုင်အောင် သမာဓိ ထူထောင်လိုကလည်း သမာဓိ ထူထောင်ပါ။ ထိုသမာဓိမှ ထသောအခါ -

- ၁။ ဘဝင် = မနောအကြည်ဓာတ်ကို သိမ်းဆည်းပါ။ ဉာဏ်ဖြင့် ပိုင်းခြားယူပါ။ ဘဝင်မနောအကြည်ဓာတ်ကို သိမ်းဆည်းပြီးသောအခါ -

၂။ စက္ခုအကြည်ဓာတ်ကို လှမ်းအာရုံယူပါ။ သိမ်းဆည်းပါ။

(ရုပ်ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ကောင်းမွန်စင်ကြယ်စွာ သိမ်းဆည်းပြီးပါမှ နာမ်ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ ပြောင်းရွှေ့လာသူ သိမ်းဆည်းနေသူ ဖြစ်သဖြင့် ဤအချိန်တွင် စက္ခုအကြည်ဓာတ်ကို လွယ်လွယ်ကူကူ သိမ်းဆည်း၍ ရှု၍ ရနေမည်သာ ဖြစ်သည်။ ရှုတတ်နေမည်သာ ဖြစ်သည်။)

၃။ ထိုစက္ခုအကြည်ဓာတ်သည် ဘဝင်မနောအကြည်ဓာတ်၌ ထင်လာသောအခါ သို့မဟုတ် စက္ခုအကြည်ဓာတ်သည် ဘဝင်မနောအကြည်ဓာတ်၌ ရှေးရှုကျရောက်လာသောအခါ မနောဒွါရိကဇောဝီထိ စိတ်အစဉ်များ ဖြစ်ပေါ်လာမည် ဖြစ်သည်။

၄။ ထိုဝီထိတွင် ပါဝင်သော မနောဒွါရဝဇ္ဇန်းစိတ်က သို့မဟုတ် မနောဒွါရဝဇ္ဇန်းစိတ်နှင့် ယှဉ်တွဲလျက် ဖြစ်ပေါ်လာသော အဓိမောက္ခစေတသိက်က စက္ခုအကြည်ဓာတ်ဟု ဆုံးဖြတ်ကြည့်ပါ။ ယောနိသောမနသိကာရ ဖြစ်သဖြင့် ကုသိုလ်ဇောများ စောမည် ဖြစ်သည်။

၅။ ထိုမနောဒွါရိကဇောဝီထိ စိတ်အစဉ်တွင် ပါဝင်သော မနောဒွါရဝဇ္ဇန်း၌ စိတ်စေတသိက် (၁၂)လုံး၊ ဇောအသီးအသီး၌ နာမ်တရား (၃၄)လုံးစီ၊ တဒါရုံကျခဲ့သော် တဒါရုံ အသီးအသီး၌ နာမ်တရား (၃၄)လုံးစီ အသီးအသီး ရှိကြမည် ဖြစ်သည်။ ဉာဏ် ပီတိ နှစ်မျိုးလုံး ပါဝင်ခဲ့သော်သာ (၃၄)လုံး ဖြစ်သည်။ ဉာဏ် ပီတိများ တစ်မျိုးသော်လည်းကောင်း၊ နှစ်မျိုးလုံးသော်လည်းကောင်း မပါဝင်ခဲ့သော် (၃၃/၃၂)လုံးသော နာမ်တရားများ ရှိကြမည် ဖြစ်သည်။

ထိုတွင် မနောဒွါရဝဇ္ဇန်း၌ နာမ်တရား (၁၂)လုံး ဟူသည်မှာ - အသိစိတ်၊ ဖဿ၊ ဝေဒနာ၊ သညာ၊ စေတနာ၊ ဧကဂ္ဂတာ၊ ဇီဝိတ၊ မနသိကာရ၊ ဝိတက်၊ ဝိစာရ၊ အဓိမောက္ခ၊ ဝီရိယတို့ ဖြစ်ကြသည်။ ဇောနှင့် တဒါရုံ အသီးအသီး၌ နာမ်တရား (၃၄)လုံးတို့မှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ကြသည်။

နာမ်တရား (၃၄) လုံး

၁။ အသိစိတ် = စက္ခုအကြည်ဓာတ်အာရုံကို ရယူခြင်းသဘော။

၂။ ဖဿ = စက္ခုအကြည်ဓာတ်အာရုံကို တွေ့ထိသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဖြစ်ခြင်းသဘော။
= စက္ခုအကြည်ဓာတ်အာရုံနှင့် အသိစိတ်ကို ဆက်စပ်ပေးခြင်းသဘော။

၃။ ဝေဒနာ = စက္ခုအကြည်ဓာတ်အာရုံ၏ အရသာကို ခံစားခြင်းသဘော။ (သောမနဿဝေဒနာ၊
(နောက်စေတသိက်တို့၌ အာရုံ ဟုဆိုလျှင် စက္ခုအကြည်ဓာတ်အာရုံ ဟု မှတ်ပါ။)

၄။ သညာ = အာရုံကို (စက္ခုအကြည်ဓာတ်ဟု) မှတ်သားထားခြင်းသဘော။

၅။ စေတနာ = အာရုံပေါ်သို့ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို ရောက်အောင် စေ့ဆော်ပေးခြင်းသဘော။
= နှိုးဆော်ပေးခြင်းသဘော။

၆။ ဧကဂ္ဂတာ = အာရုံ တစ်ခုတည်းပေါ်သို့ စိတ်ကျရောက်နေခြင်းသဘော။
= တည်ငြိမ်နေခြင်းသဘော။
= သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို ဖရိုဖရဲ မကျစေခြင်းသဘော။

၇။ ဇီဝိတ = အာရုံ၌ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို စောင့်ရှောက်ပေးခြင်းသဘော။ (နာမ်သက်စောင့်ဓာတ်)။

၈။ မနသိကာရ = အာရုံပေါ်သို့ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို ဦးလှည့် တွန်းပို့ပေးခြင်းသဘော။
= မောင်းနှင်ပေးခြင်းသဘော။

- = အာရုံကို နှလုံးသွင်းခြင်းသဘော။
- ၉။ **ဝိတက်** = အာရုံပေါ်သို့ စိတ်ကို (သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို) ရှေးရှုတင်ပေးခြင်းသဘော။
- ၁၀။ **ဝိဇာရ** = အာရုံကို ထပ်ကာထပ်ကာ သုံးသပ်ဆင်ခြင်ခြင်း = ဆုပ်နယ်ခြင်းသဘော။
= ထပ်၍ ထပ်၍ ယူခြင်းသဘော။
- ၁၁။ **အဓိမောက္ခ** = အာရုံကို (စက္ခုအကြည်ဓာတ်) ဟု ဆုံးဖြတ်ချက်ချခြင်းသဘော။
- ၁၂။ **ဝိရိယ** = အာရုံကို သိအောင် ကြိုးစားအားထုတ်ခြင်းသဘော။
[သမ္ပယုတ်တရားအားလုံး ဖြစ်အောင် ကြိုးစားမှုပင် ဖြစ်သည်။ သို့သော် သိလိုမှုသဘောက ဦးဆောင်
နေသောကြောင့် ဤသို့ ရေးသားခြင်း ဖြစ်သည်။]
- ၁၃။ **ပီတိ** = အာရုံကို နှစ်သက်ခြင်းသဘော။
- ၁၄။ **ဓန္ဒ** = အာရုံကို သိလိုခြင်းသဘော။
- ၁၅။ **သဒ္ဓါ** = အာရုံကို ထိုးထွင်းသိသည့် ပညာသိက္ခာ = ပညာကျင့်စဉ်၌ ယုံကြည်ခြင်းသဘော။
[သီလသိက္ခာ = သီလကျင့်စဉ်၊ သမာဓိသိက္ခာ = သမာဓိကျင့်စဉ်၊ ပညာသိက္ခာ = ပညာ ကျင့်စဉ်ဟူသော
သိက္ခာ (၃)ရပ် ရှိ၏။ သာသနဗြဟ္မစရိယဟုလည်း ခေါ်၏။ ယင်း သိက္ခာ (၃)ရပ်တွင် ပညာသိက္ခာလည်း
ပါဝင်လျက် ရှိ၏။ စက္ခုအကြည်ဓာတ် ပရမတ်အာရုံကို ထွင်းဖောက်သိမြင်မှု သဘောတရားကား ပညိန္ဒြေ
စေတသိက်ပင် ဖြစ်၏။ ပညာသိက္ခာ၌ အကျုံးဝင်၏။ သို့အတွက် စက္ခုအကြည်ဓာတ်အာရုံကို ထိုးထွင်းသိသည့်
ပညာသိက္ခာ = ပညာကျင့်စဉ်၌ ယုံကြည်မှုမှာလည်း သဒ္ဓါပင် ဖြစ်သည်။ တစ်နည်းဆိုရသော် စက္ခုအကြည်ဓာတ်
သည် ပဋိစ္စသမုပ္ပန္နတရားစု ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်တရားစုတို့တွင် သဠာယတန စာရင်းတွင် ပါဝင်လျက် ရှိ၏။ ကြောင်း-
ကျိုး ဆက်နွယ်မှု ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သဘောတရားတို့ အပေါ်၌ ယုံကြည်မှုမှာလည်း သဒ္ဓါပင် ဖြစ်သည်။]
- ၁၆။ **သတိ** = အာရုံ၌ သမ္ပယုတ်တရားတို့ကို ဗူးတောင်းကဲ့သို့ မပေါ်စေဘဲ ကျောက်ဖျာကဲ့သို့ နှစ်မြှုပ်
စေခြင်းသဘော။
= အာရုံ၌ စိတ်ခိုင်မြဲခြင်းသဘော။
= အာရုံကို မမေ့ပျောက်ခြင်းသဘော။
- ၁၇။ **ဟိရိ** = မကောင်းမှု အကုသိုလ်တရား + ဒုစရိုက်တရားမှ ရှက်ခြင်းသဘော။
- ၁၈။ **ဩတ္တပ္ပ** = မကောင်းမှု အကုသိုလ်တရား + ဒုစရိုက်တရားမှ ကြောက်ခြင်းသဘော။
[အကုသိုလ်တရား + ဒုစရိုက်တရားတို့ကို ရှက်တတ် ကြောက်တတ်သောကြောင့်ပင် ယခုကဲ့သို့ ကုသိုလ်
ရေးဆိုင်ရာ ဘာဝနာလုပ်ငန်းရပ်တို့ကို ပြုလုပ်နေခြင်း ဖြစ်သည်။ သို့အတွက် ဤ ဟိရိ + ဩတ္တပ္ပတရား
နှစ်မျိုးသည် ယခုကဲ့သို့ စက္ခုအကြည်ဓာတ် ပရမတ်သဘောကို ထိုးထွင်းသိမြင်နေခိုက် ရှုပွားသုံးသပ်နေခိုက်၌
လည်းကောင်း၊ ထိုစက္ခုအကြည်ဓာတ်ကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပေါ်သွားကြကုန်သော နာမ်ပရမတ်တရားတို့ကို
ထိုးထွင်းသိမြင်နေခိုက် ရှုပွားသုံးသပ်နေခိုက်၌လည်းကောင်း ရှေးရှုတည်နေခြင်းသဘောမျှသာ ဖြစ်၏။ ဤ
ဘာဝနာ လုပ်ငန်းရပ်ကို အားမသစ်မီ၊ အားသစ်ဆဲ၊ အားသစ်ပြီး အချိန်အခါတို့၌ အသင် ယောဂါဝစရ
ပုဂ္ဂိုလ်သူမြတ်၏ သန္တာန်ဝယ် ရှေးရှုတည်နေရုံ သဘောမျှသာ ဖြစ်သည်။ စက္ခုအကြည်ဓာတ်ကို ထိုးထွင်း
သိနေသည့် အချိန်၊ စက္ခုအကြည်ဓာတ်ကို ထိုးထွင်းသိသည့် နာမ်တရားတို့ကို ထိုးထွင်းသိမြင်နေသည့် အချိန်ဝယ်
“ရှက်လှချည်ရဲ့၊ ကြောက်လှချည်ရဲ့”ဟု ဖြစ်နေသည်ကား မဟုတ်ပေ။]
- ၁၉။ **အလောဘ** = အာရုံ၌ စိတ်မကပ်ငြိခြင်း မတပ်မက်ခြင်းသဘော။

- = အာရုံကို ငါ့ဟာဟု မစွဲယူခြင်းသဘော၊
 - ၂၀။ အဒေါသ = အာရုံ၌ စိတ်မခက်ထန် မကြမ်းတမ်းခြင်းသဘော၊
= အာရုံကို မဖျက်ဆီးလိုခြင်းသဘော၊
 - ၂၁။ တတြမဇ္ဈတ္တတာ = အာရုံ၌ စိတ်ကို အလယ်အလတ်ထားခြင်းသဘော၊
= အာရုံကို လျစ်လျူ (လစ်လျူ) ရှုခြင်းသဘော၊
 - ၂၂။ ကာယပဿဒ္ဓိ = အာရုံ၌ စေတသိက်တို့၏ ငြိမ်းအေးခြင်းသဘော၊
 - ၂၃။ ဓိတ္တပဿဒ္ဓိ = အာရုံ၌ စိတ်၏ ငြိမ်းအေးခြင်းသဘော၊
 - ၂၄။ ကာယလဟုတာ = အာရုံ၌ စေတသိက်တို့၏ လျင်မြန်ပေါ့ပါးခြင်းသဘော၊
 - ၂၅။ ဓိတ္တလဟုတာ = အာရုံ၌ စိတ်၏ လျင်မြန်ပေါ့ပါးခြင်းသဘော၊
 - ၂၆။ ကာယမုဒုတာ = အာရုံ၌ စေတသိက်တို့၏ နူးညံ့ခြင်းသဘော၊
 - ၂၇။ ဓိတ္တမုဒုတာ = အာရုံ၌ စိတ်၏ နူးညံ့ခြင်းသဘော၊
 - ၂၈။ ကာယကမ္မညတာ = အာရုံ၌ စေတသိက်တို့၏ ခုံညားခြင်းသဘော၊
= အာရုံကို ရှုလို့ အချိုးကျ အဆင်ပြေခြင်းသဘော၊
 - ၂၉။ ဓိတ္တကမ္မညတာ = အာရုံ၌ စိတ်၏ ခုံညားခြင်းသဘော၊
= အာရုံကို ရှုလို့ အချိုးကျ အဆင်ပြေခြင်းသဘော၊
- [စက္ခုအကြည်ဓာတ်ကို ရှုခိုက်၊ စက္ခုအကြည်ဓာတ်ကို အာရုံယူသည့် နာမ်တရားတို့ကို ရှုခိုက် ဖြစ်သည်။ စက္ခုအကြည်ဓာတ်ကို လွယ်လွယ်ကူကူ ရှုလို့ ရနေခြင်းမှာ ဤကမ္မညတာစေတသိက်တို့၏ စွမ်းရည်ပင် ဖြစ်သည်။ စက္ခုအကြည်ဓာတ်ကို သိမ်းဆည်း ရှုပွားသည့် ဘာဝနာမှ၌ ခုံညားမှုသဘောပင် ဖြစ်သည်။ စက္ခုအကြည်ဓာတ်ကို အာရုံယူ၍ ဖြစ်ပေါ်လာကြကုန်သော နာမ်တရားတို့ကို တစ်ဖန်ပြန်၍ သိမ်းဆည်းရာ၌ လည်း နည်းတူပင် မှတ်ပါ။ ကျန်ပရမတ် တရားတို့၌လည်း နည်းတူ သဘောပေါက်ပါ။]
- ၃၀။ ကာယပါဂုညတာ = အာရုံ၌ စေတသိက်တို့၏ ပြွမ်းတီး လေ့လာနိုင်နင်းခြင်းသဘော၊
= ကျွမ်းကျင် လိမ္မာခြင်းသဘော၊
= ကိလေသာ အနာကင်းခြင်းသဘော၊
 - ၃၁။ ဓိတ္တပါဂုညတာ = အာရုံ၌ စိတ်၏ ပြွမ်းတီး လေ့လာနိုင်နင်းခြင်းသဘော၊
= ကျွမ်းကျင် လိမ္မာခြင်းသဘော၊
= ကိလေသာ အနာကင်းခြင်းသဘော၊
 - ၃၂။ ကာယုဇုကတာ = အာရုံ၌ စေတသိက်တို့၏ ပြောင့်မတ်ခြင်းသဘော၊
= မာယာ သာဌေယျ အက္ခေအကောက် ကင်းခြင်းသဘော၊
 - ၃၃။ ဓိတ္တုဇုကတာ = အာရုံ၌ စိတ်၏ ပြောင့်မတ်ခြင်း သဘော၊
= မာယာ သာဌေယျ အက္ခေအကောက် ကင်းခြင်းသဘော၊
 - ၃၄။ ပညာ = စက္ခုအကြည်ဓာတ်အာရုံကို ထိုးထွင်းသိမြင်ခြင်းသဘော၊

[စတုသစ္စသမ္မာဒိဋ္ဌိ အမည်ရသော သမ္မာဒိဋ္ဌိ (၄)မျိုးတို့တွင် - ဒုက္ခေ ဉာဏံ - အရ ဒုက္ခသစ္စာကို ထိုးထွင်း သိသည့် သမ္မာဒိဋ္ဌိသည်လည်း တစ်ခုအပါအဝင် ဖြစ်၏။ သံဓိဇ္ဈေန ပဉ္စပါဒါနက္ခန္ဓာ ဒုက္ခာ-ဟူသော ဓမ္မစကြာ

ဒေသနာတော်အတိုင်း ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ (၅)ပါးသည် ဒုက္ခသစ္စာဟူသော အမည်ကို ရရှိပေသည်။ ယင်း ဥပါဒါနက္ခန္ဓာ (၅)ပါးတို့တွင် ရူပက္ခန္ဓာလည်း ပါဝင်၏။ ယင်း ရူပက္ခန္ဓာတွင် စက္ခုအကြည်ဓာတ်လည်း ပါဝင်၏။ သို့အတွက် စက္ခုအကြည်ဓာတ်ကို ထိုးထွင်းသိသည့် ပညိန္ဒြေစေတသိက်သည်လည်း ဒုက္ခသစ္စာ၏ တစ်စိတ်တစ်ဒေသကို ထိုးထွင်းသိသည့် သမ္မာဒိဋ္ဌိဉာဏ်ပင် ဖြစ်သည်။]

မဟာကုသိုလ်စိတ် (၈) မျိုး

တစ်ခါတစ်ရံ ထိုကဲ့သို့ စက္ခုအကြည်ဓာတ်ကို အာရုံပြု၍ ရူပန်များလာသောအခါ၊ စက္ခုအကြည်ဓာတ်ကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပေါ်လာသော နာမ်တရားတို့ကို ရူပန်များလာသောအခါ ပီတိမဖြစ်ဘဲသော်လည်း ရှိတတ်၏။ ထိုအခါ ဝေဒနာမှာ ဥပေက္ခာဝေဒနာဖြစ်၍ စိတ်စေတသိက် (၃၃) ဖြစ်သည်။

တစ်ခါတစ်ရံ အလေ့အကျင့်များလာသောအခါ ရှုရင်းဖြင့် စိတ်မှာ အနည်းငယ် အပြင်အာရုံသို့ရောက်ခြင်း စသည်ဖြင့် ဖြစ်တတ်၏။ ထိုအခါမျိုး၌ အလွန်တိုတောင်းသော အချိန်ကာလကလေး၏ အတွင်း၌ပင် အပြင်အာရုံ တစ်လှည့် စက္ခုအကြည်ဓာတ်ကို တစ်လှည့် သိနေတတ်၏။ စက္ခုအကြည်ဓာတ်အာရုံကို သိမှုမှာလည်း လုံးဝပျောက်မသွားပေ။ ဥပါဒ်-ဋီ-ဘင် အနေအားဖြင့် ဖြစ်ပေါ်နေကြသော စက္ခုအကြည်ဓာတ်တို့ကို သိတန်သလောက်လည်း သိနေပေသည်။ ထိုကဲ့သို့သော အခါမျိုး၌ စက္ခုအကြည်ဓာတ်ကို အသစ်အသစ်ကို ထိုးထွင်းသိမြင်တတ်သည့် ပညာမပါ ဖြစ်တတ်၏။ ထိုအချိန်၌ စက္ခုအကြည်ဓာတ်ကို သိနေခြင်းမှာ ဉာဏဝိပဿနာဝိညာဏ်က သိနေခြင်း ဖြစ်၏။ ဝိညာဏ်သည် ပရမတ္ထဓမ္မအာရုံကို အသစ်အသစ်ကို ထွင်းဖောက်၍ မသိမြင်နိုင်သော်လည်း ပညာက သိပြီးသော ပရမတ္ထဓမ္မ အာရုံမျိုးကိုကား ဆက်လက်၍ သိနိုင်ပေသည်။ ထိုအခါမျိုး၌ စက္ခုအကြည်ဓာတ်ကို ရှုနေရသည်မှာ ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်နေလျှင် ပီတိပါဝင်၍ စိတ်စေတသိက် (၃၃)ပင် ဖြစ်သည်။ ဝေဒနာမှာ သောမနဿဝေဒနာ ဖြစ်သည်။

ပီတိနှင့် ဉာဏ် နှစ်မျိုးလုံး မပါဝင်သော် စိတ်စေတသိက် (၃၂) ဖြစ်သည်။ ဝေဒနာမှာ ပီတိ မပါ၍ ဥပေက္ခာဝေဒနာ ဖြစ်သည်။ ဤသို့လျှင် အောက်ပါအတိုင်း မဟာကုသိုလ်စိတ် (၄)မျိုး ဖြစ်သွားပေသည်။

- ၁။ ဉာဏ်နှင့် ပီတိ နှစ်မျိုးလုံး ယှဉ်သော်
သောမနဿသဟဂုတ် ဉာဏသမ္ပယုတ် မဟာကုသိုလ် - ၃၄
- ၂။ ဉာဏ်သာယှဉ်၍ ပီတိ မယှဉ်သော်
ဥပေက္ခာသဟဂုတ် ဉာဏသမ္ပယုတ် မဟာကုသိုလ် - ၃၃
- ၃။ ဉာဏ်မယှဉ်၊ ပီတိသာယှဉ်သော်
သောမနဿသဟဂုတ် ဉာဏဝိပဿယုတ် မဟာကုသိုလ် - ၃၃
- ၄။ ဉာဏ်နှင့် ပီတိ နှစ်မျိုးလုံး မယှဉ်သော်
ဥပေက္ခာသဟဂုတ် ဉာဏဝိပဿယုတ် မဟာကုသိုလ် - ၃၂

သသင်္ခါရိက - အသင်္ခါရိက

အထက်ပါ မဟာကုသိုလ်စိတ် အမျိုးအစား (၄)မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးမျိုးကိုသော်လည်းကောင်း၊ (၄)မျိုးလုံးကို သော်လည်းကောင်း ဖြစ်ပေါ်လာအောင် မိမိစိတ်ကို မိမိက တိုက်တွန်းရသော် သို့မဟုတ် သူတစ်ပါးက တိုက်တွန်းရသော် တိုက်တွန်းမှုရှိသော ယင်းကုသိုလ် (၄)မျိုးသည် သသင်္ခါရိက ဖြစ်၏။ ထိုကဲ့သို့ တိုက်တွန်းမှု မရှိသော် ယင်းမဟာကုသိုလ် (၄)မျိုးကား အသင်္ခါရိက ဖြစ်၏။ သသင်္ခါရိက၊ အသင်္ခါရိက နှစ်ရပ်ပေါင်းသော် မဟာကုသိုလ်

စိတ် (၈)မျိုး ဖြစ်သည်။ ဤ၌ သသင်္ခါရိက အသင်္ခါရိက ဖြစ်မှုနှင့် ပတ်သက်၍ စိတ်စေတသိက် အရေအတွက် အမျိုးအစား ကွဲပြားမှုကား မရှိပေ။ ထိုကုသိုလ်စိတ်များ ဖြစ်ပေါ်လာအောင် တိုက်တွန်းမှုရှိသည့် သသင်္ခါရိက သဘော၊ တိုက်တွန်းမှုမရှိသည့် အသင်္ခါရိကသဘောများကိုကား ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှုရင်းဖြင့် တဖြည်းဖြည်း သဘောပေါက်လာမည် ဖြစ်သည်။ သို့အတွက် ဤတွင် မဟာကုသိုလ်စိတ် အမျိုးအစား (၄)မျိုးကိုသာ ဖော်ပြ ထားပါသည်။

နာမ်တရားများကို သိမ်းဆည်းပုံ နည်းစနစ် (၃) မျိုး

နာမ်တရားများကို သိမ်းဆည်းရာ၌ ဈာန်နာမ်တရားတို့ကို သိမ်းဆည်းပုံ စနစ်ကို ရှေးတွင် ဖော်ပြခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။ ရုပ်တရားတို့ကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပေါ်လာကြကုန်သော ကာမာဝစရနာမ်တရားတို့ကို သိမ်းဆည်းရာ၌ကား သိမ်းဆည်းပုံ နည်းစနစ် (၃)မျိုး ရှိပေသည်။ ဤအကြောင်းကိုလည်း ရှေးတွင် ရှင်းပြခဲ့ပြီး ဖြစ်သည်။

- ၁။ မူလပဏ္ဏာသအဋ္ဌကထာ (မ-ဋ္ဌ-၁-၂၈၀-၂၈၁။) ဝေဒနာနုပဿနာပိုင်း၊
- ၂။ သက္ကပဉ္စသုတ်အဋ္ဌကထာ (ဒီ-ဋ္ဌ-၂-၃၁၄-၃၁၅။) ဝေဒနာနုပဿနာပိုင်း၊
- ၃။ သမ္မောဟဝိနောဒနီအဋ္ဌကထာ (အဘိ-ဋ္ဌ-၂-၂၅၂-၂၅၃။) ဝေဒနာနုပဿနာပိုင်း၊
- ၄။ ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂအဋ္ဌကထာ (ဝိသုဒ္ဓိ-၂-၂၂၆-၂၂၇။) ဒိဋ္ဌိဝိသုဒ္ဓိပိုင်းတို့၌ -

နာမ်ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ကြိုးစားအားထုတ်ရာဝယ် နာမ်တရားတို့ကို သိမ်းဆည်းရာ၌ -

- ၁။ ဖဿက စ၍ သိမ်းဆည်းသောနည်း၊
- ၂။ ဝေဒနာက စ၍ သိမ်းဆည်းသောနည်း၊
- ၃။ ဝိညာဏ်ကစ၍ သိမ်းဆည်းသောနည်း - ဟု သိမ်းဆည်းပုံ နည်းစနစ် (၃)မျိုး လာရှိပေသည်။

ထိုနည်း (၃)နည်းတို့တွင် -

- ၁။ အသိဉာဏ်၌ ဖဿ ထင်ရှားသော ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည် ဖဿက စ၍ နာမ်တရားတို့ကို သိမ်းဆည်း ခဲ့သော် ဖဿ တစ်လုံးတည်းကိုသာ မသိမ်းဆည်းဘဲ ဖဿနှင့် စိတ္တက္ခဏတစ်ခုအတွင်း၌ အတူယှဉ်တွဲ ဖြစ်ကြသည့် ဖဿ ဝေဒနာ သညာ စေတနာ ဝိညာဏ် ဟူသော ဖဿပဉ္စမကတရား (၅)ပါး ဦးဆောင်သည့် နာမ်တရားစုတို့ကိုပင် ဆက်လက်၍ သိမ်းဆည်းရမည် ဖြစ်သည်။
- ၂။ အသိဉာဏ်၌ ဝေဒနာ ထင်ရှားသော ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည် ဝေဒနာက စ၍ နာမ်တရားတို့ကို သိမ်းဆည်း ခဲ့သော် ဝေဒနာတစ်လုံးတည်းကိုသာ မသိမ်းဆည်းဘဲ ဝေဒနာနှင့် စိတ္တက္ခဏတစ်ခု အတွင်း၌ အတူယှဉ်တွဲ ဖြစ်ကြသည့် ဖဿ ဝေဒနာ သညာ စေတနာ ဝိညာဏ် ဟူသော ဖဿပဉ္စမက တရား (၅)ပါး ဦးဆောင် သည့် နာမ်တရားစုတို့ကိုပင် ဆက်လက်၍ သိမ်းဆည်းရမည် ဖြစ်သည်။
- ၃။ အသိဉာဏ်၌ ဝိညာဏ် ထင်ရှားသော ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း ဝိညာဏ်က စ၍ နာမ်တရားတို့ကို သိမ်းဆည်းခဲ့သော် ဝိညာဏ်တစ်ခုတည်းကိုသာ မသိမ်းဆည်းဘဲ ဝိညာဏ်နှင့် စိတ္တက္ခဏတစ်ခု၏ အတွင်း၌ အတူယှဉ်တွဲ ဖြစ်ကြသည့် ဖဿ ဝေဒနာ သညာ စေတနာ ဝိညာဏ် ဟူသော ဖဿပဉ္စမက တရား (၅)ပါး ဦးဆောင်သည့် နာမ်တရားစုတို့ကိုပင် ဆက်လက်၍ သိမ်းဆည်းရမည် ဖြစ်သည်။

သဗ္ဗံ ဘိက္ခဝေ အဘိညေယျံ။ (သံ-၂-၂၅၈။ ၃-၉-၆။)

သဗ္ဗစ္စ ခေါ ဘိက္ခဝေ အဘိဇာနံ။ (သံ-၂-၂၅၀။) -

ဤအထက်ပါသုတ္တန်တို့၌ ဘုရားရှင်ဟောကြားထားတော်မူသည့်အတိုင်း အလုံးစုံသော ရုပ်နာမ်ကို ပရိညာ

ပညာ (၃)မျိုးဖြင့် ပိုင်းခြားသိပါမှ သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲ ဘေးဒုက္ခဆိုးကြီး ကုန်ခန်းနိုင်မည်။ ဒုက္ခကုန်ရာ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက် ပြုနိုင်မည် ဖြစ်ရကား အဋ္ဌကထာများ၌ ဖဿပဉ္စမကတရားဟု ဖွင့်ဆိုထားခြင်းမှာ ပဓာနနည်း အားဖြင့်သာ ဖွင့်ဆိုထားခြင်း ဖြစ်သဖြင့် နာမ်တရားတို့ကို သိမ်းဆည်းရှုပွားရာ၌ စိတ္တက္ခဏတစ်ခု တစ်ခု၏ အတွင်း၌ တည်ရှိကြကုန်သော အတူယှဉ်တွဲ ဖြစ်ကြသည့် ယှဉ်ဖက် သမ္ပယုတ်တရား အားလုံးကိုပင် သိမ်းဆည်းရမည် ဖြစ်ကြောင်းကိုလည်း (မ-ဇီ-၁-၃၇၀။)၌ ရှင်းလင်းတင်ပြထားပေသည်။

သို့အတွက် ဤအထက်ပါ အဋ္ဌကထာ ဋီကာတို့၏ သတ်မှတ်ချက် ညွှန်ကြားထားတော်မူချက်အရ ဖဿက စ၍ ဖြစ်စေ၊ ဝေဒနာကစ၍ ဖြစ်စေ၊ အသိစိတ် (= ဝိညာဏ်)က စ၍ ဖြစ်စေ နာမ်တရားတို့ကို သိမ်းဆည်းရာ၌ စိတ္တက္ခဏတစ်ခု တစ်ခု၏ အတွင်း၌ ဖဿ တစ်လုံးတည်း၊ ဝေဒနာ တစ်လုံးတည်း၊ အသိစိတ် ဝိညာဏ် တစ်လုံး တည်းကိုသာ သိမ်းဆည်းရသည်ကား မဟုတ်။ ယှဉ်ဖက် စိတ်+စေတသိက် = သမ္ပယုတ်တရား အားလုံးကိုပင် သိမ်းဆည်းရမည် သိမ်းဆည်းရသည်ဟု မှတ်သားပါလေ။

အနုပဿနာ (၄) ပါး

၁။ ရုပ်တရားကို အဦးမူ၍ ရုပ်-နာမ်-ကြောင်း-ကျိုး = သင်္ခါရတရားတို့ကို သိမ်းဆည်းလျက် ယင်းသင်္ခါရ တရားတို့ကို လက္ခဏာရေးသုံးတန်သို့ တင်ကာ ဝိပဿနာဘာဝနာကမ္မဋ္ဌာန်းကို စီးဖြန်းအားထုတ်လျှင် ကာယာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာန်ကို ပွားများအားထုတ်နေသည် မည်ပေသည်။

၂။ ဝေဒနာကို အဦးမူ၍ ရုပ်-နာမ်-ကြောင်း-ကျိုး = သင်္ခါရတရားတို့ကို သိမ်းဆည်းလျက် ယင်းသင်္ခါရတရား တို့ကို လက္ခဏာရေးသုံးတန်သို့တင်ကာ ဝိပဿနာဘာဝနာ ကမ္မဋ္ဌာန်းကို စီးဖြန်းအားထုတ်လျှင် ဝေဒနာ- နုပဿနာသတိပဋ္ဌာန်ကို ပွားများအားထုတ်နေသည် မည်ပေသည်။

၃။ အသိစိတ် = ဝိညာဏ်ကို အဦးမူ၍ ရုပ်-နာမ်-ကြောင်း-ကျိုး = သင်္ခါရတရားတို့ကို သိမ်းဆည်းလျက် ယင်းသင်္ခါရတရားတို့ကို လက္ခဏာရေးသုံးတန်သို့ တင်ကာ ဝိပဿနာဘာဝနာကမ္မဋ္ဌာန်းကို စီးဖြန်းအား ထုတ်လျှင် စိတ္တာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာန်ကို ပွားများအားထုတ်နေသည် မည်ပေသည်။

၄။ ဖဿကို အဦးမူ၍ ရုပ်-နာမ်-ကြောင်း-ကျိုး = သင်္ခါရတရားတို့ကို သိမ်းဆည်းလျက် ယင်းသင်္ခါရတရားတို့ကို လက္ခဏာရေးသုံးတန်သို့ တင်ကာ ဝိပဿနာဘာဝနာကမ္မဋ္ဌာန်းကို စီးဖြန်း အားထုတ်လျှင် ဓမ္မာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်ကို ပွားများ အားထုတ်နေသည် မည်ပေသည်။

တစ်ဖန် - ယင်းသင်္ခါရတရားတို့ကိုပင် -

က။ နိဝရဏ (၅)ပါး နည်းဖြင့်လည်းကောင်း၊

ခ။ ခန္ဓာ (၅)ပါးနည်းဖြင့် (၅)ပုံ ပုံ၍လည်းကောင်း၊

ဂ။ အာယတန (၁၂)ပါးနည်းဖြင့် (၁၂)ပုံ ပုံ၍လည်းကောင်း၊

ဃ။ ဓာတ် (၁၈)ပါးနည်းဖြင့် (၁၈)ပုံ ပုံ၍လည်းကောင်း၊

င။ ဗောဇ္ဈင် (၇)ပါးနည်းဖြင့်လည်းကောင်း၊

စ။ သစ္စာဒေသနာနည်းဖြင့် ဒုက္ခသစ္စာတစ်ပုံ သမုဒယသစ္စာတစ်ပုံ နှစ်ပုံ ပုံ၍လည်းကောင်း -

ဝိပဿနာဘာဝနာကမ္မဋ္ဌာန်းကို စီးဖြန်း အားထုတ်လျှင်လည်း ဓမ္မာနုပဿနာ သတိပဋ္ဌာန်ကိုပင် ပွားများ အားထုတ် နေသည် မည်ပေသည်။

အထက်တွင် ဖော်ပြထားသော နာမ်ကမ္မဋ္ဌာန်းသိမ်းဆည်းနည်း (၃)နည်းတို့တွင် ဝေဒနာက စ၍ နာမ်တရား

တို့ကို သိမ်းဆည်းသော နည်းမှာ ဝေဒနာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာန် ဖြစ်သည်။ အသိစိတ် ဝိညာဏ်ကစ၍ သိမ်းဆည်းသော နည်းမှာ စိတ္တာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာန် ဖြစ်သည်။ ဖဿက စ၍ သိမ်းဆည်းသော နည်းမှာ ဓမ္မာနုပဿနာသတိပဋ္ဌာန် ဖြစ်သည်။ ဤကျမ်းတွင်ကား အသိစိတ် = ဝိညာဏ်ကစ၍ နာမ်တရားတို့ကို သိမ်းဆည်းပုံကို ဖော်ပြထားပါသည်။ ဖဿက စ၍ သိမ်းဆည်းသောနည်း၊ ဝေဒနာက စ၍ သိမ်းဆည်းသော နည်းတို့မှာ အသိစိတ် ဝိညာဏ်က စ၍ သိမ်းဆည်းပုံကို သဘောပေါက်လျှင် မခက်ခဲတော့ပြီ ဖြစ်သည်။ အသင်ယောဂီသူတော်ကောင်းသည် ထိုသို့ နာမ်တရားတို့ကို သိမ်းဆည်းရာ၌ ရှေးဦးစွာ အသိစိတ် ဝိညာဏ်တစ်လုံးကိုသာ ဦးစားပေး၍ သိမ်းဆည်းပါ။ အသိစိတ် တစ်လုံးတည်းကိုပင် [မနောဒွါရာဝဇ္ဇန်း၊ ဇော (၇)ကြိမ်၊ တဒါရုံ (၂)ကြိမ် - ပုံစံဖြင့်] ဝီထိတစ်ခုနှင့် တစ်ခု အကြား၌ ဘဝင်များခြားလျက် မနောဒွါရိကဇောဝီထိပေါင်းများစွာ ဖြစ်မှုကို မြင်အောင် ရှုပါ။ ဉာဏ်ဖြင့် ပိုင်းခြားယူပါ။ သိမ်းဆည်းပါ။ အသိစိတ်တစ်လုံးကို ပို၍ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် သိမ်းဆည်းပြီးပါက အသိစိတ် ဖဿ နှစ်လုံးတို့ကို စိတ္တက္ခဏာ တစ်ခုတစ်ခု၏ အတွင်း၌ ပြိုင်တူယှဉ်တွဲ ဖြစ်မှုကို ဉာဏ်ဖြင့် မြင်အောင် ကြည့်၍ သိမ်းဆည်းပါ။ ထိုနောင် တစ်စတစ်စ တိုး၍ မနောဒွါရာဝဇ္ဇန်း၌ (၁၂)လုံး၊ ဇော အသီးအသီး၌ (၃၄)လုံးစီ၊ တဒါရုံ အသီးအသီး၌ (၃၄)လုံးစီသော နာမ်တရားတို့ကို ဆက်လက်၍ သိမ်းဆည်းပါ။ ဉာဏ်ဖြင့် ပိုင်းခြားယူပါ။ မိမိ၏ ဉာဏ်စွမ်းအင်နှင့် ချိန်၍ တစ်စတစ်စ တိုး၍ သိမ်းဆည်းသွားရန် ဖြစ်သည်။

ကာမာဝစရ နာမ်တရားတို့ကို သိမ်းဆည်းရာ၌ အရေးအကြီးဆုံးသော လိုက်နာရမည့် စည်းကမ်းတစ်ရပ်ကို ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂအဋ္ဌကထာ၌ သတ်မှတ်ထားပေးသည်။ ယင်းသတ်မှတ်ချက်ကို စာမျက်နှာ (၈) စသည်၌ ဖော်ပြခဲ့၏။ ယင်းစည်းကမ်းချက်မှာ - နာမ်တရားကို သိမ်းဆည်းလိုသော ယောဂီဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည် ရုပ်တရားကို ကောင်းမွန်စင်ကြယ်စွာ သိမ်းဆည်းတတ်သည့် ရူပပရိဂ္ဂဟဉာဏ်ကို ရရှိထားပြီး ဖြစ်ရမည်ဟူသော အချက်ပင် ဖြစ်သည်။

အကယ်၍ နာမ်တရားများ မထင်ရှားခဲ့သော်

သစေ ပနဿ တေန တေန မုခေန ရူပံ ပရိဂ္ဂဟေတွာ အရူပံ ပရိဂ္ဂဏှတော သုခုမတ္တာ အရူပံ န ဥပဋ္ဌာတိ။ တေန ဓုရနိက္ခေပံ အကတွာ ရူပမေဝ ပုနုပ္ပန် သမ္ပသိတဗ္ဗံ မနသိကာတဗ္ဗံ ပရိဂ္ဂဟေတဗ္ဗံ ဝဝတ္ထပေတဗ္ဗံ။ ယထာ ယထာ ဟိဿ ရူပံ သုဝိက္ခာလိတံ ဟောတိ နိဇ္ဇဋ္ဌံ သုပရိသုဒ္ဓိ။ တထာ တထာ တဒါရမ္မဏာ အရူပဓမ္မာ သယမေဝ ပါကဋ္ဌာ ဟောန္တိ။ (ဝိသုဒ္ဓိ-၂-၂၂၅။)

ရုပ်ကမ္မဋ္ဌာန်း၌ အသိဉာဏ် သန့်ရှင်း၍ ရုပ်တရားကို ကောင်းမွန်စင်ကြယ်စွာ သိမ်းဆည်းပြီးသော ယောဂီဝစရ ပုဂ္ဂိုလ်သူမြတ်သည် - ဖဿက စ၍ သိမ်းဆည်းသောနည်း၊ ဝေဒနာက စ၍ သိမ်းဆည်းသောနည်း၊ အသိစိတ် = ဝိညာဏ်က စ၍ သိမ်းဆည်းသောနည်းဟူသော နာမ်ကမ္မဋ္ဌာန်းကို သိမ်းဆည်းနည်း (၃)နည်းတို့တွင် တစ်နည်းနည်းဖြင့် ဖြစ်စေ၊ ရုပ်နာမ် (၂)ပါးနည်း၊ ခန္ဓာ (၅)ပါးနည်း၊ အာယတန (၁၂)ပါးနည်း၊ ဓာတ် (၁၈)ပါးနည်း စသော ရုပ်နာမ်တို့ကို သိမ်းဆည်းသည့် နည်းအမျိုးမျိုးတို့တွင် တစ်နည်းနည်းဖြင့် ဖြစ်စေ - ရုပ်တရားကို သိမ်းဆည်းပြီး၍ နာမ်တရားကို သိမ်းဆည်းလတ်သော် ထိုယောဂီဝစရပုဂ္ဂိုလ်အား နာမ်တရားတို့၏ အလွန်သိမ်မွေ့သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် နာမ်တရားသည် အသိဉာဏ်၌ အကယ်၍ မထင်လာ မမြင်လာသည် ဖြစ်အံ့။ ထိုယောဂီဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည် နာမ်ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ကြိုးပမ်းခြင်း ကမ္မဋ္ဌာန်း ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးကြီးကို လျော့ချခြင်း ပစ်လွှင့်ခြင်းကို မပြုမူ၍ ရုပ်တရားကိုသာလျှင် နေ့ညမစဲ လုံ့လသည်းလျက် ကြိမ်ဖန်များစွာ ထပ်ကာထပ်ကာ လက္ခဏာစသော အားဖြင့် ကောင်းစွာ စုံစမ်းအပ်၏။ ရုပ်တရားကိုပင်လျှင် လက္ခဏာ ရသ ပစ္စုပ္ပန် ပဒဋ္ဌာန်နည်းအားဖြင့် စူးစမ်းအပ်၏။ နှလုံးသွင်းအပ်၏။ ပိုင်းခြားတတ်သော ဉာဏ်ပညာဖြင့် ပိုင်းခြား၍ ယူအပ်၏။ အချင်းချင်း မရောယှက်သောအားဖြင့် ဉာဏ်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်အပ် ပိုင်းခြားမှတ်သားအပ်၏။

အကျိုးထူးကား — အကြင် အကြင်သို့သော အခြင်းအရာအားဖြင့် ရုပ်တရားကို လက္ခဏာ ရသ ပစ္စုပ္ပန် ပဒဋ္ဌာန်နည်းအားဖြင့် စူးစမ်းအပ်သည်ရှိသော်၊ နှလုံးသွင်းအပ်သည်ရှိသော်၊ ပိုင်းခြားယူတတ်သော ဉာဏ်ပညာဖြင့် ပိုင်းခြား၍ ယူအပ်သည်ရှိသော်၊ အချင်းချင်း မရောယှက်သောအားဖြင့် ဉာဏ်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်အပ် ပိုင်းခြားမှတ်သား အပ်သည်ရှိသော် ထိုယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သူမြတ်၏ အသိဉာဏ်ဝယ် ရုပ်တရားသည် ကောင်းစွာ သုတ်သင်အပ် သည်ဖြစ်၍ စင်ကြယ်သန့်ရှင်းစွာ ထင်လာ၏။ ရုပ်တရားတို့၏ တစ်ခုနှင့် တစ်ခု မရောယှက်သောအားဖြင့် ရာဇ မတ်ကွက်ကန့် သံကွန်ချာ ဖြန့်သကဲ့သို့ တစ်ကန့်စီ တစ်ကန့်စီ စီရရီ အသိဉာဏ်၌ ထင်လာခြင်း မြင်လာခြင်း ကြောင့် အချင်းချင်း ရောယှက်ရှုပ်ထွေးခြင်း ကင်းနေ၏။ အလွန်အလွန် ထက်ဝန်းကျင်မှ စင်ကြယ် သန့်ရှင်းလျက် ရှိ၏။ ထိုထို သုံးသပ် စူးစမ်း ဆင်ခြင် နှလုံးသွင်းသည့် အစီအရင်အတိုင်းပင်လျှင် ထိုရုပ်တရားလျှင် အာရုံရှိကြ ကုန်သော ရုပ်တရားကိုပင် အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပေါ်လာကြကုန်သော နာမ်တရားတို့သည် အလိုလိုပင်လျှင် ပင်ကိုယ် သဘော အတိုင်းပင်လျှင် ထိုယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်၏ အသိဉာဏ်၌ ထင်လာကြကုန်၏။ (ဝိသုဒ္ဓိ-၂-၂၂၅။)

ဤအထက်ပါ အဋ္ဌကထာ၏ ညွှန်ကြား သတ်မှတ်ချက်အတိုင်း အသင် ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သူမြတ်သည် ရုပ်တရားကိုပင် အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပေါ်လာကြကုန်သော နာမ်တရားတို့ကို သိမ်းဆည်းရာ၌ နာမ်တရားတို့၏ သိမ် မွေ့သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် အသိဉာဏ်၌ မထင်လာ မမြင်လာခဲ့သော် ရုပ်တရားတို့ကိုပင်လျှင် လက္ခဏာ ရသ ပစ္စုပ္ပန်ပဒဋ္ဌာန်နည်းအားဖြင့် အသိဉာဏ်၌ သန့်ရှင်းသထက် သန့်ရှင်းအောင် ထပ်မံ၍ ကြိတ်ချေပေးရဦးမည်ဟု မှတ်သားပါလေ။ ရုပ်ကမ္မဋ္ဌာန်းပိုင်ပါမှ နာမ်ကမ္မဋ္ဌာန်းသို့ ကူးသင့်သော မဏိဇောတ ပြည်တန်မြထက် သာလွန်၍ အဖိုးထိုက်တန်သော ရှေးထုံးဟောင်း ဥပဒေသကြီး တစ်ခုပင် ဖြစ်သည်။

ကြေးမုံ ဥပမာ

ထင်ရှားစေအံ့ — မစင်ကြယ် မသန့်ရှင်းသော ကြေးမုံအပြင်၌ ပကတိမျက်နှာ၏ ပုံတူအရိပ်ကို ကြည့်ရှု သော၊ မျက်စိအမြင်နှင့် ပြည့်စုံသော ယောက်ျားအား မျက်နှာရိပ်သည် မထင်လာငြားအံ့။ ထို ယောက်ျားသည် “မျက်နှာရိပ်သည် မထင်လာပါတကား”ဟု ကြေးမုံကို မစွန့်ပစ်လိုက်လေရာ။ စင်စစ်သော်ကား ထိုကြေးမုံကို အဖန် တလဲလဲ ပွတ်သပ်အပ်၏။ ထိုယောက်ျားအား စင်ကြယ်သန့်ရှင်းသော ကြေးမုံအပြင်၌ မျက်နှာရိပ်သည် အလိုလိုပင်လျှင် ထင်ရှားလာတတ်ပေ၏။

ဆီကြိတ်သည့် ဥပမာ

ဆီကို အလိုရှိသော ယောက်ျားသည် နှမ်းမှုန့်ကို ဆီဆုံ၌ (= ဆီပွတ်ဆုံ၌) ထည့်လောင်း၍ ရေနွေးဖြင့် ပက်ဖျန်း၍ တစ်ကြိမ် နှစ်ကြိမ် ညှစ်ကာမျှဖြင့် ဆီသည် မထွက်လာလတ်သော် နှမ်းမှုန့်ကို မစွန့်ပစ်လိုက်လေရာ။ စင်စစ်သော်ကား ထိုနှမ်းမှုန့်ကို အဖန်တလဲလဲ ရေနွေးဖြင့် ပက်ဖျန်း၍ နယ်၍ နယ်၍ ညှစ်ယူရ၏။ ဤသို့ ပြုလုပ်နေသော ထိုဆီပွတ်သည့် ယောက်ျားအတွက် အထူးသဖြင့် ကြည်လင်သော နှမ်းဆီသည် ထွက်ပေါ် လာတတ်၏။

ခပေါင်းရေကြည်စေ့ ဥပမာ

နောက်ဥပမာ တစ်မျိုးကား — ရေကို ကြည်လင်စေလိုသော ယောက်ျားသည် ခပေါင်းရေကြည်စေ့ကို ကိုင်၍ ရေအိုးအတွင်း၌ လက်ကိုချ၍ တစ်ကြိမ် နှစ်ကြိမ်တိုင်တိုင် ခပေါင်းရေကြည်စေ့ဖြင့် အိုးကို ပွတ်တိုက် ခါမျှဖြင့် ရေသည် မကြည်လာလတ်သည်ရှိသော် ခပေါင်းရေကြည်စေ့ကို မစွန့်ပစ်သေးဘဲ စင်စစ်အားဖြင့် ထို ခပေါင်းရေကြည်စေ့ကို အဖန် တလဲလဲ သွေးပွတ်အပ်၏။ ဤသို့ ထိုယောက်ျားသည် ပြုလတ်သော် ပါးလှသော

သွက်သွက်သော ညွှန်သည် နစ်သွား၏။ အနည်ထိုင်သွား၏။ ရေသည် ကြည်လာ၏။ အထူးသဖြင့် သန့်ရှင်းကြည်လင်လာ၏။

ဤ ဥပမာများ အတူပင်လျှင် နာမ်ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အားသစ်လျက် ရှိသော ထို ယောဂါဝစရ ရဟန်းတော်သည် နာမ်တရား၏ သိမ်မွေ့သည့် အတွက်ကြောင့် အသိဉာဏ်၌ မထင်လာ မမြင်လာခဲ့သော် နာမ်တရားကို သိမ်းဆည်းသည့် တာဝန် ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးကို လျော့ညံ့လုံ့လ ဝန်ချခြင်းကို မပြုမူ၍ ရုပ်တရားကိုသာလျှင် အဖန်ဖန် အထပ်ထပ် လက္ခဏာ ရသ ပစ္စုပ္ပန် ပဋိဋ္ဌာန်အားဖြင့် စူးစမ်းအပ်၏။ နှလုံးသွင်းအပ်၏။ ပိုင်းခြားတတ်သော ဉာဏ်ပညာဖြင့် ပိုင်းခြား၍ ယူအပ်၏။ ရုပ်တရားတို့၏ ရုပ်ကလာပ်တစ်ခု တစ်ခုအတွင်း၌ ရုပ်တရားတစ်ခုနှင့် တစ်ခု အချင်းချင်း မရောယှက်အောင် ဉာဏ်ဖြင့် ဆုံးဖြတ်အပ် ပိုင်းခြားမှတ်သားအပ်၏။

ထိုသို့ ကြိုးပမ်းခဲ့သော် ထိုယောဂါဝစရ ရဟန်းတော်၏ အသိဉာဏ်ဝယ် ရုပ်တရားသည် ကောင်းစွာ သုတ်သင်အပ်သည်ဖြစ်၍ စင်ကြယ်သန့်ရှင်းစွာ ထင်လာ၏။ ရုပ်တရားတို့၏ တစ်ခုနှင့် တစ်ခု မရောယှက်သောအားဖြင့် ရာဇမတ်ကွက်ကန့် သံကွန်ချာ ဖြန့်သကဲ့သို့ တစ်ကန့်စီ တစ်ကန့်စီ စီရရီ အသိဉာဏ်၌ ထင်လာခြင်းကြောင့် အချင်းချင်း ရောယှက်ရှုပ်ထွေးခြင်း ကင်းနေ၏။ အလွန် အလွန် ထက်ဝန်းကျင်မှ စင်ကြယ်သန့်ရှင်းလျက် ရှိ၏။ ထိုအခါ နာမ်တရားတို့ကို မသိအောင် ဖုံးလွှမ်းပိတ်ဆို့ထားတတ်ကုန်သော ဉာဏ်၏ ဆန့်ကျင်ဘက် သမ္မောဟစသော ကိလေသာအညစ်အကြေး အနည်တို့သည် ငြိမ်းသည်ဖြစ်၍ နစ်မြုပ်သွားကြကုန်၏။ ညွှန်၏ အထက်၌ တည်ရှိသော ရေသည် ကြည်လင်နေသကဲ့သို့ စိတ်သည် ကြည်လင်သန့်ရှင်းလာ၏။ ထိုရုပ်တရားလျှင် အာရုံရှိကြကုန်သော ထိုရုပ်တရားကိုပင် အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပေါ်လာကြကုန်သော နာမ်တရားတို့သည် အလိုလိုပင်လျှင် ပင်ကိုယ်သဘောအတိုင်း ထင်ရှားလာကြကုန်၏။ (ဝိသုဒ္ဓိ-၂-၂၂၅-၂၂၆။)

ဤကား နာမ်ကမ္မဋ္ဌာန်းကို အားသစ်စ ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်၏ အသိဉာဏ်ဝယ် နာမ်တရားတို့သည် မထင်လာခဲ့ပါမူ ရုပ်တရားကိုပင် အသိဉာဏ် သန့်ရှင်းအောင် ပြန်လည် ရှုပွားသုံးသပ်ရန် ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂအဋ္ဌကထာ၏ ညွှန်ကြားချက် တစ်ရပ်ပင် ဖြစ်သည်။

ယခုတစ်ဖန် စက္ခုအကြည်ဓာတ်ကို အာရုံယူ၍ ဖြစ်ပေါ်လာကြကုန်သော မဟာကုသိုလ် မနောဒွါရိကဇောဝီထိစိတ်အစဉ် နာမ်တရားတို့ကို သိမ်းဆည်းပုံ ဉာဏ်ဖြင့် ပိုင်းခြားယူပုံကို ထပ်မံ၍ အကျဉ်းချုပ်ကာ ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

လုပ်ငန်းခွင် အဆင့်ဆင့်

၁။ အာနာပါနဿတိသမာဓိကို စတုတ္ထဈာန်သို့တိုင်အောင် တစ်ဖန်ပြန်၍ သမာဓိ ထူထောင်ပါ။

ထိုဈာန်မှ ထ၍ -

၂။ (၆)ဒွါရ (၄၂)ကောဋ္ဌာသတို့၌ တည်ရှိသော ရုပ်တရားအားလုံးကို တစ်ဖန်ပြန်၍ သိမ်းဆည်းပါ။

၃။ ဘဝင်မနောအကြည်ဓာတ်ကို သိမ်းဆည်းပါ။ ဉာဏ်ဖြင့် ပိုင်းခြားယူပါ။ ထိုနောင် -

၄။ စက္ခုအကြည်ဓာတ်ကို လှမ်း၍ အာရုံယူပါ။ သိမ်းဆည်းပါ။

ထို စက္ခုအကြည်ဓာတ်သည် ဘဝင်မနောအကြည်ဓာတ်၌ ထင်လာသောအခါ၊ သို့မဟုတ် စက္ခုအကြည်ဓာတ်သည် ဘဝင်မနောအကြည်ဓာတ်၌ ရှေးရှုကျရောက်လာသောအခါ ထိုစက္ခုအကြည်ဓာတ်အာရုံကို သိနေသော (= အာရုံပြုနေသော) မနောဒွါရိကဇောဝီထိ စိတ်အစဉ်များ ဖြစ်ပေါ်လာမည် ဖြစ်သည်။ ထိုမနောဒွါရိကဇောဝီထိစိတ်အစဉ်များတွင် ပါဝင်တည်ရှိနေသော မနောဒွါရာဝဇ္ဇန်းက -

၁။ စက္ခုအကြည်ဓာတ်ဟု ဆင်ခြင် ဆုံးဖြတ်သောအခါ -

စက္ခုအကြည်ဓာတ်ဟု သိနေသော ရှုနေသော ဝီထိစိတ်အစဉ်များ ဘဝင်ခြားလျက် ဆက်ကာဆက်ကာ ဖြစ်ပေါ်နေမည် ဖြစ်သည်။ အလားတူပင် -

၂။ ထိုစက္ခုအကြည်ဓာတ်ကို ရုပ်တရားဟု ဆင်ခြင် ဆုံးဖြတ်သောအခါ ရုပ်တရားဟု သိနေသော ရှုနေသော မနောဒွါရိကဇောဝီထိ စိတ်အစဉ်များ၊

၃။ ထိုစက္ခုအကြည်ဓာတ်၏ ဖြစ်ပြီး ပျက်သွားခြင်းသဘောကို အာရုံယူ၍ အနိစ္စဟု ဆင်ခြင် ဆုံးဖြတ်သောအခါ ရှုသောအခါ အနိစ္စဟု သိနေသော ရှုနေသော မနောဒွါရိက ဇောဝီထိစိတ်အစဉ်များ၊

၄။ ထိုစက္ခုအကြည်ဓာတ်၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်း ဒဏ်ချက်ဖြင့် အမြဲမပြတ် ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခံရသည့်သဘောကို အာရုံယူ၍ ဒုက္ခဟု ဆင်ခြင်ဆုံးဖြတ်သောအခါ ရှုသောအခါ ဒုက္ခဟု သိနေသော ရှုနေသော မနောဒွါရိက ဇောဝီထိ စိတ်အစဉ်များ၊

၅။ ထိုစက္ခုအကြည်ဓာတ်၏ မပျက်စီးဘဲ အကျိတ်အခဲ အခိုင်အမာ အနှစ်သာရအားဖြင့် တည်နေသည့် အတ္တမဟုတ်သည့် သဘောကို အာရုံယူ၍ အနတ္တဟု ဆင်ခြင် ဆုံးဖြတ်သောအခါ အနတ္တဟု သိနေသော ရှုနေသော မနောဒွါရိကဇောဝီထိ စိတ်အစဉ်များ၊

၆။ ထိုစက္ခုအကြည်ဓာတ်၏ မကောင်းသော အနံ့အသက် စသည်တို့နှင့် ရောနှောနေသည့် ရွံရှာစက်ဆုပ်ဖွယ် အသုဘသဘောကို အာရုံယူ၍ အသုဘဟု ဆင်ခြင်ဆုံးဖြတ်သောအခါ အသုဘဟုသိနေသော ရှုနေသော မနောဒွါရိကဇောဝီထိ စိတ်အစဉ်များ အသီးအသီး ဖြစ်ပေါ်လာမည် ဖြစ်ပေသည်။

ဤအထက်ပါ -

၁။ စက္ခုအကြည်ဓာတ်ဟု

၂။ ရုပ်တရားဟု

၃။ အနိစ္စဟု

၄။ ဒုက္ခဟု

၅။ အနတ္တဟု

၆။ အသုဘဟု -

အသီးအသီးသော ဆင်ခြင်ဆုံးဖြတ်မှုမှာ ယောနိသောမနသိကာရပင် ဖြစ်၏။ နည်းမှန်လမ်းမှန် နှလုံးသွင်းမှုတည်း။ ယင်း ယောနိသောမနသိကာရ၏ တရားကိုယ်မှာ ဤအရာ၌ မနောဒွါရိကဇောဝီထိတို့၏ အခြေခံ အကြောင်းရင်းဖြစ်သော ဇဝနပဋိပါဒကမနသိကာရ အမည်ရသော မနောဒွါရာဝဇ္ဇန်း နာမ်တရားစု (= စိတ် + စေတသိက် = ၁၂)မျိုးတို့ပင် ဖြစ်ကြသည်။ မနောဒွါရာဝဇ္ဇန်း၏ ဆင်ခြင် ဆုံးဖြတ်မှုမှာ ယောနိသောမနသိကာရ ဖြစ်နေသဖြင့် နှလုံးသွင်းမှန်နေရကား ပုထုဇနံ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့အတွက် ကုသိုလ်ဇောများသာ စောနေမည် ဖြစ်ပေသည်။

ယောနိသော ဘိက္ခဝေ မနသိ ကရောတော အနုပ္ပန္နာ စေဝ ကုသလာ ဓမ္မာ ဥပ္ပဇန္တိ၊ ဥပ္ပန္နာ စ အကုသလာ ဓမ္မာ ပရိဟာယန္တိ။ (အံ-၁-၁၂။)

ယောနိသော ဘိက္ခဝေ မနသိ ကရောတော အနုပ္ပန္နာ စေဝ ဗောဇ္ဈင်္ဂီ ဥပ္ပဇန္တိ၊ ဥပ္ပန္နာ စ ဗောဇ္ဈင်္ဂီ ဘာဝနာပါရိပူရိ ဂစ္ဆန္တိ။ (အံ-၁-၁၃။)

= ရဟန်းတို့ . . . နည်းမှန်လမ်းမှန် နှလုံးသွင်းတတ်သည့် ယောနိသောမနသိကာရ ရှိသသူအား မဖြစ်ပေါ်လာသေးသော ကုသိုလ်တရားတို့သည်လည်း ဖြစ်ပေါ်လာကုန်၏။ ဖြစ်ပေါ်ပြီးသော အကုသိုလ်တရားတို့သည်လည်း ဆုတ်ယုတ်ပျက်စီးကုန်၏။ (အံ-၁-၁၂။)

= ရဟန်းတို့ . . . နည်းမှန်လမ်းမှန် နှလုံးသွင်းတတ်သည့် ယောနိသောမနသိကာရ ရှိသသူအား မဖြစ်ပေါ်လာသေးသော ဗောဇ္ဈင်တရားတို့သည်လည်း ဖြစ်ပေါ်လာကုန်၏။ ဖြစ်ပေါ်ပြီးသော ဗောဇ္ဈင်တရားတို့သည်လည်း ဘာဝနာ၏ ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်ရှိကြကုန်၏။ (အံ-၁-၁၃။)

ဤအထက်ပါ ပါဠိတော်နှင့် အညီ ယောနိသောမနသိကာရ ရှိလျှင် ကုသိုလ်ဇောများ စောမည် ဖြစ်၏။ ယောနိသောမနသိကာရ မရှိဘဲ အယောနိသောမနသိကာရ ဖြစ်နေလျှင်လည်း ကုသိုလ်ဇောများ မစောနိုင်တော့ဘဲ အကုသိုလ်ဇောများသာ စောနေမည်ဖြစ်၏။ သို့ဖြစ်ရကား ကုသိုလ်ဇောများ စောရေးအတွက် ယောနိသောမနသိကာရမှာ အနီးစပ်ဆုံးသော အကြောင်းတရားတစ်ရပ် ဖြစ်နေ၏။ အသင်ယောဂါဝစရ ပုဂ္ဂိုလ်သူမြတ်သည် ကုသိုလ်ဇောဝီထိ စိတ်အစဉ်များကို သိမ်းဆည်းရှုပွားလိုပါက ဉာဏ်ဖြင့် ပိုင်းခြားယူလိုပါက ယောနိသောမနသိကာရကိုကား ဖြစ်ပေါ်လာအောင် ကြိုးပမ်းရမည်သာ ဖြစ်ပေသည်။ ထိုသို့ ကြိုးပမ်းလိုက်ပါက မဖြစ်ပေါ်လာသေးသော ကုန္တ ဗိုလ် ဗောဇ္ဈင် မဂ္ဂင်တရားတို့လည်း ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်လာကြမည် ဖြစ်၏။ ဖြစ်ပေါ်ပြီးသော ကုန္တ ဗိုလ် ဗောဇ္ဈင် မဂ္ဂင်တရားတို့လည်း ဘာဝနာ၏ ပြည့်စုံခြင်းသို့ (= အရဟတ္တမဂ်တိုင်သော ဘာဝနာ၏ ပြည့်စုံခြင်းသို့) ရောက်ရှိသွားကြမည် ဖြစ်ပေသည်။

အသင်ယောဂါဝစရ ပုဂ္ဂိုလ်သူမြတ်၏ စိတ်အစဉ်ကို အရဟတ္တမဂ် အရဟတ္တဖိုလ်ဟူသည့် အမြင့်မားဆုံးသော အဆင့်သို့ ရောက်ရှိသည့်တိုင်အောင် မြှင့်တင်ပေးနေသော **ဘေးအကင်းဆုံး စိတ်ဓာတ် မြှင့်တင်ရေး လုပ်ငန်းရပ်ကြီး**ပင် ဖြစ်ပေသည်။

ယင်း (၆)မျိုးကုန်သော ယောနိသောမနသိကာရတို့တွင် အသင်ယောဂီသူတော်ကောင်းသည် နံပါတ် (၁) ဖြစ်သည့် စက္ခုအကြည်ဓာတ်ဟု သိနေသော မနောဒွါရိကဇောဝီထိ စိတ်အစဉ်များကို ရှေးဦးစွာ စတင်၍ သိမ်းဆည်းကြည့်ပါ။ အသိစိတ် ဝိညာဏ်က စ၍ဖြစ်စေ၊ ဖဿက စ၍ဖြစ်စေ၊ ဝေဒနာက စ၍ဖြစ်စေ သိမ်းဆည်းနိုင်ပါသည်။

အကယ်၍ အသိစိတ် ဝိညာဏ်က စ၍ သိမ်းဆည်းခဲ့သော် အသိစိတ်တို့မှာ —

၁။ မနောဒွါရာဝဇ္ဇန်း (၁)ကြိမ်၊

၂။ ဇော (၇)ကြိမ်၊

၃။ တဒါရုံ (၂)ကြိမ် —

ဟူသော စိတ္တနိယာမ လမ်းကြောင်းအတိုင်း ယေဘုယျအားဖြင့် ဖြစ်ပေါ်နေပုံကို ရှေးဦးစွာ ဉာဏ်ဖြင့် မြင်အောင် ပိုင်းခြားယူနိုင်အောင် လေ့ကျင့်ပါ။ ဤ၌ ယေဘုယျဟု ပြောဆိုခြင်းမှာ ရံခါ ယခု အသင်ယောဂီသူတော်ကောင်းသည် ရှုနေဆဲ အာရုံဖြစ်သော စက္ခုအကြည်ဓာတ်ကဲ့သို့သော အာရုံက အသင်ယောဂီ၏ စိတ်အစဉ်ဝယ် မထင်မရှား ဝိုးတိုးဝါးတား ဖြစ်နေခဲ့သော် တဒါရုံ မကျနိုင်တော့ဘဲ ဇောတွင်ပင် ဝီထိစိတ်အစဉ်များ ရပ်စဲသွားနိုင်သောကြောင့် ဖြစ်၏။ ဘဝင်မနောအကြည်ဓာတ်၌ စက္ခုအကြည်ဓာတ်သည် ထင်နေသောအခါ ဘဝင်မနောအကြည်ဓာတ်ကို အစွဲပြု၍ ဟဒယဝတ္ထုရုပ်ကို မှီ၍ ယင်း စက္ခုအကြည်ဓာတ်ကို သိနေသည့် မနောဒွါရိကဇောဝီထိ စိတ်အစဉ်များသည် ဝီထိတစ်ခုနှင့် ဝီထိတစ်ခု၏ အကြားတွင် ဘဝင်များခြားလျက် အကြိမ်များစွာ ဆက်တိုက်ဖြစ်နေပုံကို ဉာဏ်ဖြင့် မြင်အောင် ကိုယ်တိုင်မျက်မှောက် ထွင်းဖောက်သိအောင် လေ့ကျင့်ပါ။

ဝတ္ထုနှင့် အာရုံကို ပူးတွဲသိမ်းဆည်းလျက် လေ့ကျင့်နေသော လုပ်ငန်းခွင် ဖြစ်သဖြင့် အောင်မြင်မှုကား အနှေးနှင့် အမြန် ရရှိမည်သာ ဖြစ်ပါသည်။ အောင်မြင်မှုရခဲ့သော် စေတသိက်များကို တစ်လုံးစီ တစ်လုံးစီ တစ်စတစ်စ တိုး၍ -

- ၁။ မနောဒွါရာဝဇ္ဇန်း၌ နာမ်တရား (၁၂)လုံး၊
- ၂။ ဇော အသီးအသီး၌ နာမ်တရား (၃၄)လုံးစီ၊
- ၃။ တဒါရုံ အသီးအသီး၌ နာမ်တရား (၃၄)လုံးစီ -

ပြည့်သည်တိုင်အောင် ဉာဏ်ဖြင့် မြင်အောင် ရှုပါ။ ယင်း နာမ်တရား အသီးအသီးတို့၏ စိတ္တက္ခဏတစ်ခု တစ်ခု အတွင်း၌ ပြိုင်တူ ဖြစ်နေမှုကို မြင်အောင် လေ့ကျင့်ပါ။ ကြွင်းကျန်သော ယောနိသောမနသိကာရတို့၌ လည်း နည်းတူပင် ရှုပါ။ ထိုသို့ ရှုရာ၌ ဈာန်ဇောများကဲ့သို့ အကြိမ်များစွာ မဖြစ်ဘဲ ဇော (၇)ကြိမ်သာ ယေဘုယျ အားဖြင့် စောနေသည်ကို သဘောပေါက်အောင် ကြိမ်ဖန်များစွာ လေ့ကျင့်ပါ။ ထိုသို့ ရှုရာ၌ ဇောနှင့် တဒါရုံ တို့တွင် -

- ၁။ ရံခါ ဉာဏ်+ပီတိ နှစ်မျိုးလုံး ပါဝင်သည်လည်း ရှိ၏။ သောမနဿဝေဒနာနှင့် ယှဉ်၍ ဉာဏသမ္ပယုတ် ကုသိုလ် ဖြစ်၏။
 - ၂။ ရံခါ ဉာဏ်ယှဉ်၍ ပီတိ မယှဉ်သည်လည်း ရှိ၏။ ဥပေက္ခာဝေဒနာနှင့် ယှဉ်၍ ဉာဏသမ္ပယုတ်ကုသိုလ် ဖြစ်၏။
 - ၃။ ရံခါ ဉာဏ်မယှဉ်ဘဲ ပီတိသာ ယှဉ်သည်လည်း ရှိ၏။ သောမနဿဝေဒနာနှင့် ယှဉ်၍ ဉာဏဝိပ္ပယုတ် ကုသိုလ် ဖြစ်၏။
 - ၄။ ရံခါ ဉာဏ်+ပီတိ နှစ်မျိုးလုံး မယှဉ်သည်လည်း ရှိ၏။ ဥပေက္ခာဝေဒနာနှင့် ယှဉ်၍ ဉာဏဝိပ္ပယုတ်ကုသိုလ် ဖြစ်၏။
- ပေါင်းသော် (၄)ချက် ဖြစ်သည်။

- ၁။ စက္ခုအကြည်ဓာတ်ဟု ရှုရာ၌ ဉာဏ်နှင့် ပီတိ၊ ယှဉ်-မယှဉ်သို့လိုက်၍ (၄)ချက်လှည့်လျက် ရှုရမည်ဖြစ်သည်။
- ၂။ အလားတူပင် စက္ခုအကြည်ဓာတ်ကို ရုပ်တရားဟု ရှုရာ၊
- ၃။ အနိစ္စဟု ရှုရာ၊
- ၄။ ဒုက္ခဟု ရှုရာ၊
- ၅။ အနတ္တဟု ရှုရာ၊
- ၆။ အသုဘဟု ရှုရာ -

တို့၌လည်း အသီးအသီး (၄)ချက်စီပင် ရှုပါ။ အားလုံးပေါင်းသော် (၄ × ၆ = ၂၄)ကြိမ် ရှုရမည် ဖြစ်သည်။

သော သဗ္ဗေပိ တေ အရူပဓမ္မေ နမနလက္ခဏေန ဧကတော ကတွာ “ဧတံ နာမ”န္တိ ပဿတိ။
(ဝိသုဒ္ဓိ-၂-၂၂၃။)

ထိုသို့ ရှုရာ၌ ဝီထိစိတ္တက္ခဏတိုင်း၌ နာမ်တရား အသီးအသီးကို ကုန်စင်အောင် ပြိုင်တူ ယှဉ်တွဲဖြစ်နေမှုကို ဉာဏ်ဖြင့် မြင်အောင် သိမ်းဆည်းနိုင်သောအခါ ရှုနိုင်သောအခါ = စိတ္တနိယာမလမ်းကြောင်းအတိုင်း ဖြစ်ပေါ် သွားကြသော နာမ်တရားစုတို့ကို ယန အသီးအသီး ပြုအောင် ဉာဏ်ဖြင့် ဖြိုခွဲ ဖျက်ဆီးလျက် သိမ်းဆည်းနိုင် ရှုပွားနိုင်သောအခါ ယင်းနာမ်တရား အားလုံးတို့၏ စက္ခုအကြည်ဓာတ် အာရုံဘက်သို့ ညွှတ်ကိုင်နှိုင်းနေသည့် အနက်သဘောကို အာရုံယူ၍ -

နာမ်ကမ္မဋ္ဌာန်းပိုင်း - အရူပပရိဂ္ဂဟအခန်း

“ဤကား နာမ်တရား”ဟု သို့မဟုတ်

“နာမ်တရား နာမ်တရား”ဟု ရှုပါ။

သသင်္ခါရိက

စက္ခုအကြည်ဓာတ်ကို အာရုံယူသည့် မဟာကုသိုလ်ဇောများ ဖြစ်ပေါ်လာအောင် မိမိကိုယ်တိုင် တိုက်တွန်းရမှု သူတစ်ပါးတို့က တိုက်တွန်းရမှုသဘောကို သသင်္ခါရိက ဟု ခေါ်သည်။

အသင်္ခါရိက

စက္ခုအကြည်ဓာတ်ကို အာရုံယူသည့် မဟာကုသိုလ်ဇောများ ဖြစ်ပေါ်လာအောင် မိမိကိုယ်တိုင် မိမိ တိုက်တွန်းရမှု၊ သူတစ်ပါးတို့က တိုက်တွန်းရမှု မရှိဘဲ မဟာကုသိုလ်ဇောများ ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့သော် ယင်းကုသိုလ်ဇောတို့မှာ အသင်္ခါရိက ဖြစ်ကြ၏။

သသင်္ခါရိကနှင့် အသင်္ခါရိက ကွဲပြားမှုကို အကြောင်းပြု၍ စိတ်စေတသိက် အရေအတွက် မကွဲပြားသဖြင့် ဤစာမူ၌ (၄)ချက်သာ ဖော်ပြအပ်ပါသည်။ သသင်္ခါရိက၌ (၄)ချက်၊ အသင်္ခါရိက၌ (၄)ချက် ရှိသဖြင့် နှစ်ရပ် ပေါင်းသော် မဟာကုသိုလ်စိတ် (၈)မျိုး ဖြစ်သည်။ (ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့၏ သန္တာန်၌သာ ဖြစ်သော မဟာကြိယာ စိတ်များ၌လည်း နည်းတူပင် မှတ်ပါ။)

ဓမ္မာရုံလိင်း သုဒ္ဓမ္မနောဒွါရဝိထိ အကောင်းအုပ်စု ဇယား

ဟဒယရှိ မှီရာဝတ္ထုရုပ် = ၅၄		၅၄	၅၄	
မနောဒွါရဝဇ္ဇန်း		ဇော (၇) ကြိမ်	တဒါရုံ (၂) ကြိမ်	(၄) ချက် ရှုပါ။
၁။ စက္ခုအကြည်ဓာတ်ဟု -	၁၂	၃၄	၃၄	ဉာဏ်ယှဉ်-ပီတိယှဉ်
	၁၂	၃၃	၃၃	ဉာဏ်ယှဉ်-ပီတိမယှဉ်
	၁၂	၃၃	၃၃	ဉာဏ်မယှဉ်-ပီတိယှဉ်
	၁၂	၃၂	၃၂	ဉာဏ်မယှဉ်-ပီတိမယှဉ်
၂။ ရုပ်တရားဟု -	၁၂	၃၄ (၃၃/၃၃/၃၂)	၃၄ (၃၃/၃၃/၃၂)	(၄)ချက်ပင် ရှုပါ။
၃။ အနိစ္စဟု -	၁၂	၃၄ (၃၃/၃၃/၃၂)	၃၄ (၃၃/၃၃/၃၂)	။
၄။ ဒုက္ခဟု -	၁၂	၃၄ (၃၃/၃၃/၃၂)	၃၄ (၃၃/၃၃/၃၂)	။
၅။ အနတ္တဟု -	၁၂	၃၄ (၃၃/၃၃/၃၂)	၃၄ (၃၃/၃၃/၃၂)	။
၆။ အသုဘဟု -	၁၂	၃၄ (၃၃/၃၃/၃၂)	၃၄ (၃၃/၃၃/၃၂)	။

သဘောပေါက်ရန်

ဤ၌ စက္ခုအကြည်ဓာတ်ကို -

၁။ စက္ခုအကြည်ဓာတ်ဟု သိနေသော စိတ်စေတသိက်၊

၂။ ရုပ်တရားဟု သိနေသော စိတ်စေတသိက်၊

၃။ အနိစ္စဟု သိနေသော စိတ်စေတသိက်၊

၄။ ဒုက္ခဟု သိနေသော စိတ်စေတသိက်၊

၅။ အနတ္တဟု သိနေသော စိတ်စေတသိက်၊

၆။ အသုဘဟု သိနေသော စိတ်စေတသိက် -

တို့ကိုသာ ရှုနေခြင်း ဖြစ်သည်ကို သဘောပေါက်ပါလေ။

ပုံစံတူ ရှုရန် ရုပ်အစစ်များ

၁။ သောတအကြည်ဓာတ်

၂။ ဃာနအကြည်ဓာတ်

၃။ ဇိဝှါအကြည်ဓာတ်

၄။ ကာယအကြည်ဓာတ်

၅။ အာပေါဓာတ်

၆။ ကုတ္တိဘာဝရုပ်

၇။ ပုရိသဘာဝရုပ်

၈။ ဟဒယဝတ္ထုရုပ်

၉။ ဇီဝိတရုပ်

၁၀။ ဩဇာရုပ်

ဓမ္မာရုံလိုင်းစာရင်းဝင် ရုပ်အစစ်များမှာ စက္ခုအကြည်ဓာတ်နှင့် တကွ အားလုံးပေါင်းသော် (၁၁)မျိုး ရှိ၏။ စက္ခုအကြည်ဓာတ်ကို ရှုလိုပါက စက္ခုဒသကကလာပ်ကို ဓာတ်ခွဲလျက် ရုပ်သဘောတရား (၁၀)မျိုးထဲမှ စက္ခုအကြည်ဓာတ်ကို ရွေးထုတ်၍ ယင်းစက္ခုအကြည်ဓာတ်ကို အာရုံယူ၍ ဖြစ်ပေါ်လာကြကုန်သော နာမ်တရားတို့ကို အထက်ပါ ဇယားအတိုင်း ဆက်လက်၍ ရှုပါ။ အလားတူပင် သောတအကြည်ဓာတ်ကို ရှုလိုကလည်း သောတဒသက ကလာပ်ကို ဓာတ်ခွဲလျက် သောတအကြည်ဓာတ်ကို ရွေးထုတ်၍ ယင်းသောတအကြည်ဓာတ်ကို အာရုံယူ၍ ဖြစ်ပေါ်လာကြကုန်သော နာမ်တရားတို့ကို ဆက်လက်၍ ရှုပါ။ ကျန်ရုပ်တရားတို့၌လည်း ဆိုင်ရာ ရုပ်ကလာပ် တစ်ခုခုကို ဓာတ်ခွဲ၍ မိမိ ရှုပွားလိုသော ရုပ်အစစ်ကို ရွေးထုတ်၍ ယင်းရုပ်တရားကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပေါ်လာကြကုန်သော နာမ်တရားတို့ကို ဆက်လက်၍ ရှုရမည် ဖြစ်သည်။ အရှုခံအာရုံ ရုပ်တရားဘက်၌လည်းကောင်း၊ အာရုံယူတတ်သည့် အာရမ္မဏီက နာမ်တရားဘက်၌လည်းကောင်း နှစ်ဘက်လုံး၌ ရုပ်ယန နာမ်ယနဟူသော ရုပ်တုံးရုပ်ခဲ နာမ်တုံးနာမ်ခဲတို့ကို ဖြိုခွဲဖျက်ဆီးလျက် ပရမတ်သို့ ဉာဏ်အမြင် ဆိုက်အောင် သိမ်းဆည်းရှုပွားပါလေ။

ထိုတွင် အဇ္ဈတ္တ၌ အမျိုးသားယောဂီသည် ပုရိသဘာဝရုပ် = ပုမ္မာဝရုပ်ကိုသာ ရှုရန်ဖြစ်သည်။ အမျိုးသမီးယောဂီသည် ကုတ္တိဘာဝရုပ်ကိုသာ ရှုရန်ဖြစ်သည်။ ဗဟိဒ္ဓ၌ကား ဗဟိဒ္ဓချင်း တူညီ၍ သာမန်ပေါင်းစု ခြုံငုံလျက် ဘာဝရုပ် (၂)မျိုးလုံးကိုပင် ရှုနိုင်ပါသည်။

တဒါရုံ အကြောင်း သိကောင်းစရာ

သမ္မောဟဝိနောဒနီ အဋ္ဌကထာအပွင့်

တဒါရုံ ဟူသည် ဇောယူသည့် အာရုံကိုပင် ဆက်လက်၍ အာရုံယူသည့် ဝိပါက်စိတ်တစ်မျိုး ဖြစ်ကြောင်းကို ရှေးစာမျက်နှာ (၃၈-၄၁)တို့၌ ရှင်းပြထားခဲ့၏။ နာမ်ဝိထိစိတ်အစဉ်များကို သိမ်းဆည်းရှုပွားရာ၌ ဇောများ၏ နောင်၌ ဆက်လက်၍ ဖြစ်ပေါ်လာတတ်သော တဒါရုံတို့ကိုပါ ရောနှော၍ သိမ်းဆည်းရှုပွားရသဖြင့် မည်သည့် ဇောစိတ်များ၏ နောင်၌ မည်သည့်တဒါရုံများ ကျနိုင်သည် မကျနိုင်သည်ဟူသော အကြောင်းအချက်များကိုလည်း ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် သိထားသင့်ပေသည်။ ဤအချက်နှင့် ပတ်သက်၍ သမ္မောဟဝိနောဒနီ အဋ္ဌကထာ ကြီးတွင် အောက်ပါအတိုင်း ရှင်းလင်း ဖွင့်ဆိုထားပေသည်။

၁။ ဧကာဒသ တဒါရမ္မဏစိတ္တာနိ နာမဂေါတ္တံ အာရဗ္ဘ ဇဝနေ ဇဝိတေ တဒါရမ္မဏံ န ဂဏန္တိ။

၂။ ပဏ္ဏတ္တိံ အာရဗ္ဘ ဇဝနေ ဇဝိတေ တဒါရမ္မဏံ န လဗ္ဘတိ။

၃။ တိလက္ခဏာရမ္မဏိကဝိပဿနာယ တဒါရမ္မဏံ န လဗ္ဘတိ။

၄။ ဥဋ္ဌာနဂါမိနိယာ ဗလဝဝိပဿနာယ တဒါရမ္မဏံ န လဗ္ဘတိ။

၅။ ရူပါရူပဓမ္မေ အာရဗ္ဘ ဇဝနေ ဇဝိတေ တဒါရမ္မဏံ န လဗ္ဘတိ။

[ရူပါရူပဓမ္မေတိ ရူပါရူပါဝစရေ ဓမ္မေ။ (မူလဋီ-၂-၁၀၃။)]

၆။ မိစ္ဆတ္တနိယတဓမ္မေသု တဒါရမ္မဏံ န လဗ္ဘတိ။

၇။ သမ္မတ္တနိယတဓမ္မေသု တဒါရမ္မဏံ န လဗ္ဘတိ။

၈။ လောကုတ္တရဓမ္မေ အာရဗ္ဘ ဇဝနေ ဇဝိတေ တဒါရမ္မဏံ န လဗ္ဘတိ။

၉။ အဘိညာဉာဏံ အာရဗ္ဘ ဇဝနေ ဇဝိတေ တဒါရမ္မဏံ န လဗ္ဘတိ။

၁၀။ ပဋိသမ္ဘိဒါဉာဏံ အာရဗ္ဘ ဇဝနေ ဇဝိတေ တဒါရမ္မဏံ န လဗ္ဘတိ။

၁၁။ ကာမာဝစရေ ဒုဗ္ဗလာရမ္မဏေ တဒါရမ္မဏံ န လဗ္ဘတိ။

၁၂။ ဆသု ဒွါရေသု ဗလဝါရမ္မဏေ အာပါထဂတေယေဝ လဗ္ဘတိ။

၁၃။ လဗ္ဘမာနဉ္စ ကာမာဝစရေယေဝ လဗ္ဘတိ။

၁၄။ ရူပါရူပဘဝေ တဒါရမ္မဏံ နာမ နတ္ထိ။ (အဘိ-ဋ္ဌ-၂-၁၇၄။)

၁။ မဟာဝိပါက်စိတ် — ၈ - မျိုး

၂။ အဟိတ်ကုသလဝိပါက် သောမနဿသန္တိရဏ — ၁ - မျိုး

၃။ အဟိတ်ကုသလဝိပါက် ဥပေက္ခာသန္တိရဏ — ၁ - မျိုး

၄။ အဟိတ်အကုသလဝိပါက် ဥပေက္ခာသန္တိရဏ — ၁ - မျိုး

အားလုံးပေါင်းသော် — ၁၁ - မျိုး

ဤသည်တို့ကား ဇောယူသည့် အာရုံကို ဆက်လက်ယူသည့် တဒါရုံကိစ္စကို ရွက်ဆောင်နိုင်သည့် စိတ် (၁၁)မျိုးတို့ ဖြစ်ကြသည်။

၁။ တဒါရုံကိစ္စ တပ်နိုင်သော တဒါရုံကိစ္စကို ရွက်ဆောင်နိုင်သော တဒါရုံစိတ်ဟူသော အမည်ကို ရထိုက်သော တဒါရုံ ဖြစ်ကြောင်းဖြစ်ရာ စိတ်အမျိုးအစား (၁၁)မျိုးတို့သည် အမည်နာမပညတ်ကိုသော်လည်းကောင်း အနွယ် ဂေါတ္တပညတ် (ဂေါတမဟူသော အနွယ်ပညတ် ဥဒ္ဓိစ္စဗြာဟ္မဏ စသော အမည်ပညတ်)ကိုသော်

လည်းကောင်း အာရုံပြု၍ ဇောသည် စောလတ်သည်ရှိသော် တဒါရုံကိစ္စ တဒါရုံ၏ အဖြစ်ကို မယူနိုင်ကုန်၊ ဇောယူသည့် အာရုံကို မယူနိုင်ကုန်။ (ယင်းဝိပါကစိတ် တစ်မျိုးမျိုးသည် တဒါရုံကိစ္စကို ရွက်ဆောင်လျက် ဇောယူသည့် အာရုံကို ယူလျက် ဖြစ်ပေါ်မလာ ဟူလိုသည်။)

၂။ အမည်နာမပညတ်၊ အနွယ်ဂေါတ္တပညတ်မှ တစ်ပါးသော ယောက်ျား မိန်းမ ပုဂ္ဂိုလ် သတ္တဝါ စသော ပညတ်အမျိုးမျိုးကို အာရုံပြု၍ ဇောသည် စောလတ်သည်ရှိသော် ထိုဇောနောင်၌ တဒါရုံကို မရအပ်ပေ။

၃။ ရုပ်-နာမ်-ကြောင်း-ကျိုး (= သင်္ခါရတရား)တို့၏ အနိစ္စအခြင်းအရာ၊ ဒုက္ခအခြင်းအရာ၊ အနတ္တအခြင်းအရာ လက္ခဏာသာလျှင် အာရုံရှိသော = လက္ခဏာရမ္မဏိက ဝိပဿနာဇောများ ဖြစ်ရာအခါ၌ ယင်းသင်္ခါရ တရားတို့၏ အနိစ္စအခြင်းအရာကို သိနေသော အနိစ္စာနုပဿနာဉာဏ်ဟူသော ဝိပဿနာဇော၊ ဒုက္ခ အခြင်းအရာကို သိနေသော ဒုက္ခာနုပဿနာဉာဏ်ဟူသော ဝိပဿနာဇော၊ အနတ္တအခြင်းအရာကို သိနေ သော အနတ္တာနုပဿနာဉာဏ်ဟူသော ဝိပဿနာဇော - ဤဝိပဿနာဇော အသီးအသီးတို့၏ နောင်၌ လည်း တဒါရုံကို မရအပ်ပေ။

၄။ အကြောင်းနှင့်အကျိုး ဆက်သွယ်လျက် အဆက်မပြတ် ဖြစ်ပေါ်နေသော သင်္ခါရတရားတို့၏ ဖြစ်စဉ် ဟူသော သင်္ခါရပဝတ္တတို့မှ ထမြောက်သော အရိယမဂ်ဉာဏ်သို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်သော အားကြီးသော ဝုဋ္ဌာနဂါမိနိ ဗလဝိပဿနာဇောများ ဖြစ်ရာအခါ၌ တဒါရုံကို မရအပ်ပေ။

၅။ မဟဂ္ဂုတ်တရားဟု အမည်ရသော ရူပါဝစရဈာန် အရူပါဝစရဈာန် အဝင်အပါ ဖြစ်သော ရူပါဝစရတရား အရူပါဝစရတရားတို့ကိုအာရုံပြု၍ ဇောသည် စောလတ်သည်ရှိသော် ထိုဇော၏ နောင်၌လည်း တဒါရုံကို မရအပ်ပေ။

- ၆။ (က) အမိကို သတ်ခြင်း = မာတုယာတကကံ၊
(ခ) အဖကို သတ်ခြင်း = ပိတုယာတကကံ၊
(ဂ) ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်အား သတ်ခြင်း = အရဟန္တာယာတကကံ၊
(ဃ) ဘုရားရှင်အား သွေးစိမ်းတည်စေခြင်း = လောဟိတုပ္ပါဒကကံ၊
(င) သံဃာကို သင်းခွဲခြင်း = သံဃဘေဒကကံ -

ဤ (၅)ပါးတို့ကား အခြားမဲ့ ဘဝ၌ ကျိန်းသေ အပါယ်၌ အကျိုးပေးမြဲသော အာနန္တရိက = အနန္တရိယ ကံကြီးတို့တည်း။

- (က) အဟေတုကဝါဒ = အကြောင်းမရှိဟု စွဲယူသော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊
(ခ) အကိရိယဝါဒ = ပြုသော်လည်း ပြုသည် မမည်ဟု စွဲယူသော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ၊
(ဂ) နတ္ထိကဝါဒ = အကျိုးမရှိဟု စွဲယူသော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ -

ဤဒိဋ္ဌိကြီး (၃)ပါးတို့ကား ကံ-ကံ၏အကျိုးတရားကို ပစ်ပယ်သော ဒိဋ္ဌိကြီး (၃)မျိုးတို့တည်း။ ယင်းမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ (၃)မျိုးကို နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိဟု ခေါ်၏။ သေသည်တိုင်အောင် မစွန့်လွှတ်ခဲ့သော် အပါယ်၌ အကျိုးပေးမြဲသော တရားပင်တည်း။

ယင်းအနန္တရိယကံကြီး (၅)ပါးနှင့် နိယတမိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ - ဤတရား (၆)မျိုးကို မိစ္ဆတ္တနိယတတရားဟု ခေါ်၏။
(အဘိ-၁-၂၁၁။)

ယင်းမိစ္ဆတ္တနိယတတရားတို့၌ တဒါရုံကို မရအပ် မရနိုင်။ [အရိယမဂ်တရားသည် ကုသိုလ်ဘာဝနာဟု

ခေါ်ဆိုအပ်သော ဝိပဿနာဘာဝနာကြောင့် ပြီးစီးရသကဲ့သို့ မိစ္ဆတ္တနိယတ တရားတို့သည် အကုသိုလ်ဘာဝနာကြောင့် ပြီးစီးကုန်၏။ အကုသိုလ်တရားတို့သည်လည်း ထပ်ကာထပ်ကာ အဆက်မပြတ် ဖြစ်နေလျှင် ကိလေသာများကို တိုးပွားစေသောကြောင့် ဘာဝနာဟူသော အမည်ကို ရနိုင်ကုန်၏။ အကုသလဘာဝနာပင်တည်း။ ထိုအကုသိုလ်ဘာဝနာကြောင့် မိစ္ဆာသမာဓိတစ်မျိုး ဖြစ်နိုင်၏။ ထိုမိစ္ဆာသမာဓိကို အခြေခံ၍ မိစ္ဆတ္တနိယတသို့ သက်ဝင်နိုင်ရကား ထိုမိစ္ဆတ္တနိယတတရားတို့သည် ခွန်အားလည်း ကြီးမားကုန်၏။ ထို့ကြောင့် ထိုမိစ္ဆတ္တနိယတတရားတို့၌ ဇောဖြစ်လတ်သော် စောလတ်သော် ဇော၏နောက်သို့ အစဉ်လိုက်တတ်သော တဒါရုံနှင့်တကွ မဖြစ်ထိုက်ပေ။ ထို့ကြောင့် မိစ္ဆတ္တနိယတတရားတို့၌ တဒါရုံကို ပယ်မြစ်တော်မူခြင်း ဖြစ်သည်။ (မူလဋီ-၂-၁၀၃။)]

၇။ သမ္မတ္တနိယတ အမည်ရသော သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲ၌ အကျိုးမဝင်ကုန်သော လောကုတ္တရာ အရိယမဂ်ဇောတို့၏ နောင်၌လည်း တဒါရုံကို မရအပ်ပေ။ (မဂ္ဂဝီထိတို့၌ တဒါရုံ မကျနိုင် ဟုလိုသည်။)

၈။ မဂ်လေးတန် ဖိုလ်လေးတန် နိဗ္ဗာန်ဟူသော လောကုတ္တရာတရားတို့ကို အာရုံပြု၍ ဇော စောလတ်သော် တဒါရုံကို မရအပ်ပေ။

- [(က) မဂ်လေးပါးကို အာရုံပြုသော ပစ္စဝေက္ခဏာဇောများ၊
- (ခ) ဖိုလ်လေးပါးကို အာရုံပြုသော ပစ္စဝေက္ခဏာဇောများ၊
- (ဂ) နိဗ္ဗာန်ကို ဆင်ခြင်သော ပစ္စဝေက္ခဏာဇောများ နောင်၌ တဒါရုံ မကျနိုင်။
- (ဃ) တစ်ဖန် နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြုသော မဂ္ဂဝီထိ အတွင်း၌ တည်ရှိသော မဂ်ဇော ဖိုလ်ဇောများ နောင်၌လည်း တဒါရုံ မကျနိုင်။
- (င) နိဗ္ဗာန်ကို အာရုံပြုသော ဖလသမာပတ္တိဝီထိ အတွင်း၌ တည်ရှိသော ဖိုလ်ဇောများ နောင်၌လည်း တဒါရုံ မကျနိုင်ဟု ဆိုလို၏။

ယင်းသို့ဖြစ်သော် ဤလောကုတ္တရာဓမ္မအရ၌ သမ္မတ္တနိယတဓမ္မ အမည်ရသော အရိယမဂ်တရားများလည်း ပါဝင်နိုင်ပါလျက် သမ္မတ္တနိယတဓမ္မကို သီးခြားဖွင့်ဆိုခြင်းကား သမ္မတ္တနိယတတရား မိစ္ဆတ္တနိယတတရားတို့၏ အချင်းချင်း ဆန့်ကျင်ဘက်တို့၏ အဖြစ်၊ အလွန်အားရှိကုန်သည်၏ အဖြစ်ကြောင့် တဒါရုံ၏ တည်ရာ မဟုတ်သည်၏ အဖြစ်ကို ထင်ရှားပြခြင်း အကျိုးငှာ အဋ္ဌကထာ၌ သမ္မတ္တနိယတဓမ္မကို သီးခြားထုတ်ဆောင်ပြခြင်း ဖြစ်သည်။ (မူလဋီ-၂-၁၀၄။)]

၉။ အဘိညာဉ်ဉာဏ်ကို အာရုံပြု၍ ဇောသည် စောလတ်သော် တဒါရုံကို မရအပ်ပေ။

၁၀။ ပဋိသန္တိဒါဉာဏ်ကို အာရုံပြု၍ ဇောသည် စောလတ်သော် တဒါရုံကို မရအပ်ပေ။

၁၁။ ကာမာဝစရဖြစ်သော အားမရှိသော ရုပ်အာရုံ နာမ်အာရုံ၌ တဒါရုံကို မရအပ်ပေ။ [တဒါရုံ ဖြစ်နိုင်လောက်အောင် အားမရှိသော ဆိုင်ရာ ဒွါရ၌ ထင်လာသည့် အချိန်အခါမှ စ၍ ရေတွက်သော် ဥပါဒိပြီးနောက် စိတ္တက္ခဏပေါင်းများစွာသော်လည်းကောင်း၊ အနည်းငယ်သော်လည်းကောင်း လွန်ပြီးမှ ဆိုင်ရာ ဒွါရ၌ ထင်လာသဖြင့် စိတ္တက္ခဏ (၁၇)ချက် အသက်မပြည့်တော့သော မဟန္တာရုံ၊ ပရိတ္တာရုံ၊ အတိပရိတ္တာရုံများကို လည်းကောင်း၊ အလွန်အားနည်းနေသော မထင်ရှားသော အဝိဘူတာရုံများကိုလည်းကောင်း ဆိုလိုပေသည်။]

၁၂။ ဒွါရ (၆)ပါးတို့၌ အားကြီးသော အာရုံသည် တဒါရုံ ကျနိုင်လောက်အောင် အားကောင်းသော သက်တမ်းကြွင်းကျန်နေသေးသော ပဉ္စဒွါရ၌ အတိမဟန္တာရုံ မနောဒွါရ၌ ဝိဘူတာရုံသည် ရှေးရှု ကျရောက်သော်သာလျှင် ထင်ခြင်းသို့ ရောက်သော်သာလျှင် တဒါရုံကို ရအပ် ရနိုင်သည်။

၁၃။ ရအပ်ပြန်ပါသော်လည်း ကာမာဝစရအာရုံ၌သာလျှင် ရအပ် ရနိုင်သည်။

၁၄။ ရူပါဝစရဘုံ အရူပါဝစရဘုံ၌ တဒါရုံ မည်သည် မရှိစကောင်းပေ။

ဤကား ရှေးအဋ္ဌကထာတို့၌ ဖွင့်ဆိုချက် ဖြစ်သည်။ (အဘိ-ဋ္ဌ-၂-၁၄၇။)

အထက်ပါ အဋ္ဌကထာကြီးများ၏ ဖွင့်ဆိုချက်အရ ယေဘုယျအားဖြင့် တဒါရုံ ဟူသည် —

၁။ ကာမဇော ဖြစ်ခြင်း၊

၂။ ကာမသတ္တဝါ ဖြစ်ခြင်း၊

၃။ ကာမအာရုံ ဖြစ်ခြင်း —

ဟူသော အင်္ဂါ (၃)ရပ် စုံညီပါမှသာလျှင် ဇောနောင် တဒါရုံကျနိုင်၏။ ကာမအာရုံဟူသည် ကာမတရား အမည်ရသော ကာမ စိတ်စေတသိက်တရားတို့နှင့် ရုပ် (၂၈)ပါးတို့ ဖြစ်ကြသည်။ ကာမာဝစရသတ္တဝါတို့၏ သန္တာန်ဝယ် ကာမာဝစရ စိတ်+စေတသိက်ဟူသော ကာမတရားကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပေါ်လာကြသော ကာမာဝစရ မနောဒွါရိက ဇောဝီထိတို့၏အတွင်း ကာမဇောများ နောင်၌ တဒါရုံ ကျနိုင်၏။ ကာမဇော ဟူသည် —

၁။ အကုသိုလ်ဇော — ၁၂ - မျိုး

၂။ မဟာကုသိုလ်ဇော — ၈ - မျိုး

၃။ မဟာကြိယာဇော — ၈ - မျိုး

၄။ ဟသိတုပ္ပါဒ်ဇော — ၁ - မျိုး

အားလုံးပေါင်းသော် — ၂၉ - မျိုးတို့ ဖြစ်ကြ၏။

ထိုတွင် မဟာကြိယာဇောနှင့် ဟသိတုပ္ပါဒ်ဇောတို့ကား ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့၏ သန္တာန်၌သာ ဖြစ်ကြသော ဇောစိတ်တို့ ဖြစ်ကြ၏။ နာမ်ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ယခုမှ အားသစ်စ ဖြစ်သော အသင်ယောဂါဝစရ ပုဂ္ဂိုလ်သူမြတ်၏ သန္တာန်၌ကား အကုသိုလ်ဇော (၁၂)မျိုးနှင့် မဟာကုသိုလ်ဇော (၈)မျိုးတို့သာ ထိုက်သလို ဖြစ်ခွင့် ရှိကြပေသည်။

တစ်ဖန် ရုပ် (၂၈)ပါးသည်လည်း ကာမတရားပင် အမည်ရရှိသဖြင့် ရုပ် (၂၈)ပါးကိုပင် အာရုံပြု၍ သို့မဟုတ် ရုပ် (၂၈)ပါးတို့တွင် တစ်မျိုးမျိုးကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပေါ်လာကြသော ပဉ္စဒွါရိကဝီထိ မနောဒွါရိကဝီထိ စိတ်အစဉ် များဝယ် ကာမဇောများ နောင်၌လည်း တဒါရုံ ကျနိုင်၏။ သို့သော် ပဉ္စဒွါရိကဝီထိများ၌ အာရုံသည် အတိမဟန္တာရုံ ဖြစ်ပါမှ မနောဒွါရိကဝီထိများ၌ အာရုံသည် ဝိဘူတာရုံ ဖြစ်ပါမှသာလျှင် တဒါရုံ ကျနိုင်၏။ သို့အတွက် “ယေဘုယျ အားဖြင့်”ဟု ဆိုခြင်း ဖြစ်သည်။ ဤသတ်မှတ်ချက်အရ ပညတ်များကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပေါ်လာကြသော ဝီထိ စိတ်အစဉ်များ၌ ဇောနောင်ဝယ် တဒါရုံ မကျနိုင်ဟု မှတ်ပါ။

တစ်ဖန် ဝိဘင်းပါဠိတော်ကြီး၏ အဖွင့်ဖြစ်သော အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့သော **သမ္မောဟဝိနောဒနိအဋ္ဌကထာ** ကြီး၌ —

တိလက္ခဏာရမ္မဏိက ဝိပဿနာယ တဒါရမ္မဏံ န လဗ္ဘတိ။ (အဘိ-ဋ္ဌ-၂-၁၄၇။)

ရုပ်-နာမ်-ကြောင်း-ကျိုး = သင်္ခါရတရားတို့၏ အနိစ္စအခြင်းအရာ ဒုက္ခအခြင်းအရာ အနတ္တအခြင်းအရာ လက္ခဏာသာလျှင် အာရုံရှိသော = လက္ခဏာရမ္မဏိက ဝိပဿနာဇောများ၏ နောင်၌ တဒါရုံ မကျနိုင်ဟု ဖွင့်ဆို ထား၏။ ဤဖွင့်ဆိုချက်မှာ အလွန်အားကောင်းနေသည့် ဗလဝိပဿနာပိုင်းကိုသာ ရည်ရွယ်ထားသည်ဟု မှတ်ပါ။ အလွန်နုနယ်နေသေးသော = တရုဏ ဝိပဿနာဇောများ၏ နောင်၌ကား တဒါရုံ ကျခွင့်ရှိကြောင်း ဘုရားဟော ဒေသနာများလည်း အထင်အရှား ရှိသည်သာ ဖြစ်ပေသည်။

သေက္ခာ ဝါ ပုထုဇ္ဇနာ ဝါ ကုသလံ အနိစ္စတော ဒုက္ခတော အနတ္တတော ဝိပဿန္တိ၊ ကုသလေ နိရုဒ္ဓေ ဝိပါကော တဒါရမ္မဏတာ ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ (ပဋ္ဌာန-၁-၁၃၃။)

ကုသလေ နိရုဒ္ဓေတိ ဝိပဿနာဇဝနဝိထိယာ ပစ္စိန္နာယ။ **ဝိပါကော**တိ ကာမာဝစရဝိပါကော။ **တဒါရမ္မဏတာ**တိ တဒါရမ္မဏတာယ၊ တံ ကုသလဿ ဇဝနဿ အာရမ္မဏဘူတံ ဝိပဿိတကုသလံ အာရမ္မဏံ ကတွာ ဥပ္ပဇ္ဇတိတိ အတ္ထော။ န ကေဝလဉ္စ တဒါရမ္မဏဝသေနော၊ ပဋိသန္ဓိဘဝဂ်စုတိဝသေနာပိ။ ဝိပါကော ဟိ ကမ္မံ အာရမ္မဏံ ကတွာ ဂဟိတပဋိသန္ဓိကဿ ကုသလာရမ္မဏော ဟောတိယေဝ၊ သော ပန ဒုဗ္ဗိညေယျတ္တာ ဣဓ န ဒဿိတော။ (ပဋ္ဌာနပကရဏအဋ္ဌကထာ - အဘိ-ဋ္ဌ-၃-၄၃၆။)

အထက်ပါ ပါဠိတော် အဋ္ဌကထာတို့၏ ဆိုလိုရင်းမှာ ဤသို့ ဖြစ်၏။ သောတာပန် သကဒါဂါမ် အနာဂါမ် ဟူသော ကျင့်ဆဲ သေက္ခသုတေတိကောင်းကြီးတို့သည်လည်းကောင်း၊ ပုထုဇ္ဇန်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်းကောင်း ကုသိုလ် တရားကို (= ကုသိုလ်ဇော စောသည့် ဇောဝိထိတို့၏ အတွင်း၌ ပါဝင်တည်ရှိကြသော ၃၄-၃၃-စသော ကုသိုလ် နာမ်တရားစုကို) အနိစ္စဟု ဒုက္ခဟု အနတ္တဟု အသီးအသီး ဝိပဿနာ ရှုတော်မူကြကုန်၏။ ဝိပဿနာရှုနေသော ရှုတတ်သော မနောဒွါရိက ကုသိုလ်ဇောဝိထိစိတ်အစဉ်သည် ဇော (၇)ကြိမ် စေ့၍ ယင်းကုသိုလ်ဇောတွင်ပင် ဝိထိစဉ်သည် ချုပ်ဆုံးပြတ်စဲသွားသောအခါ တဒါရုံကိစ္စကို ရွက်ဆောင်ပေးနိုင်သော ကာမာဝစရဝိပါကံ တစ်မျိုး မျိုးသည် ရှုတတ်သော ဝိပဿနာကုသိုလ်ဇော၏ အရှုခံအာရုံဖြစ်သော ဝိပဿနာဉာဏ်၏ အရှုခံအာရုံကုသိုလ်ကို အာရုံပြု၍ (ဝိပဿနာဇောက ယူထားသည့် အာရုံကိုပင် ဆက်လက်၍ အာရုံပြုခြင်းဟူသော တဒါရုံကိစ္စကို ရွက်ဆောင်လျက်) ဖြစ်ပေါ်လာပေသည်။

ဤကာမာဝစရ ဝိပါကံစိတ်ကား သက်သက် တဒါရုံ၏အစွမ်းဖြင့်သာလျှင် ဖြစ်ပေါ်လာသည် မဟုတ်သေး၊ ပဋိသန္ဓေ ဘဝင် စုတိ၏ အစွမ်းဖြင့်လည်း ဖြစ်ပေါ်နိုင်သည်သာ ဖြစ်၏။ မှန်ပေသည် - ဝိပါကံနာမ်တရားသည် ကုသိုလ်ကံကို အာရုံပြု၍ ယူအပ်ပြီးသော ပဋိသန္ဓေ ရှိသောသူ၏ သန္တာန်ဝယ် ယင်းကုသိုလ်လျှင် အာရုံရှိသည် ယင်းကုသိုလ်ကိုပင် အာရုံပြုသည်သာ ဖြစ်သည်။ ထိုကုသိုလ်ကို အာရုံပြုနေသော ပဋိသန္ဓေ ဘဝင် စုတိ ကိစ္စ တပ်သော ဝိပါကံကား သိနိုင်ခဲ့သောကြောင့် ဤ၌ ဘုရားရှင်သည် ညွှန်ပြတော် မမူပေ။

(ပဋ္ဌာန-၁-၁၃၃။ အဘိ-ဋ္ဌ-၃-၄၃၆။)

အထူးသတိပြုသင့်သောအရာ

ဝိသုဒ္ဓိမဂ္ဂအဋ္ဌကထာ (၂-၂၆၁-၂၆၂။)၌ အရူပသတ္တကရှုနည်းများကို ဖော်ပြထား၏။ ရှေ့ဝိပဿနာစိတ်ကို နောက်ဝိပဿနာစိတ်ဖြင့် တစ်ဖန်ထပ်၍ ဝိပဿနာ ရှုရန် ညွှန်ကြားထား၏။ တစ်နည်းဆိုရသော် ရှေးဝိပဿနာ မနောဒွါရိကဇောဝိထိကို နောက်ဝိပဿနာ မနောဒွါရိကဇောဝိထိဖြင့် တစ်ဖန်ပြန်၍ ဝိပဿနာရှုရန် ညွှန်ကြား ထားတော်မူ၏။ တိဟိတပုထုဇ္ဇန်များအတွက် အထူးကွက်၍ ဆိုရမူ - အရှုခံကုသိုလ်နှင့် ရှုတတ်သောကုသိုလ် နှစ်မျိုးတို့တွင် -

- ၁။ အရှုခံကုသိုလ်မှာလည်း ဝိပဿနာကုသိုလ်ဇော နာမ်တရားစုသာ ဖြစ်၏။
- ၂။ ရှုတတ်သော ကုသိုလ်မှာလည်း ဝိပဿနာကုသိုလ်ဇော နာမ်တရားစုသာ ဖြစ်၏။

ယင်း ရှေးဝိပဿနာ ကုသိုလ်ဇောဝိထိကို နောက်ဝိပဿနာ ကုသိုလ်ဇောဝိထိဖြင့် ဝိပဿနာ ရှုလာရာ ယင်းဝိပဿနာဇောတို့က ပဋိသန္ဓေ ဘဝင် စုတိ ဟူသော အကျိုးကို ပေးဖို့ရန် အခွင့်သာလာသောအခါ မရဏာ သန္ဓေဇောတို့ကလည်း ယင်းဝိပဿနာဉာဏ်၏ အရှုခံကုသိုလ်တရားတို့ကိုပင် အာရုံယူလျက် ရှိ၏။ တစ်နည်းဆိုရ သော် မရဏာသန္ဓေဇောတို့ကလည်း ယင်း ဝိပဿနာဉာဏ်၏ အရှုခံကုသိုလ်တရားတို့၏ အနိစ္စအခြင်းအရာ

သို့မဟုတ် ဒုက္ခအခြင်းအရာ သို့မဟုတ် အနတ္တအခြင်းအရာကိုပင် အာရုံယူလျက် ရှိ၏။ ဘဝသစ်၏ ပဋိသန္ဓေ ဘဝင် စုတိတို့ကား ယင်း မရဏာသန္ဓေ၏ အာရုံကိုပင် ဆက်ခံရသဖြင့် ယင်းကုသိုလ်ကိုပင် အာရုံပြုရပေသည်။ ဤအချက်ကား သိနိုင်ခဲ့သောကြောင့် ဘုရားရှင် ညွှန်ပြတော် မမူဟု ဆိုလိုသည်။ ဤအချက်ကား ဝိပဿနာဇော တို့က ပဋိသန္ဓေကျိုး ပဝတ္တိကျိုးကို ပေးနိုင်ပုံ သာဓကတစ်ရပ်လည်း ဖြစ်ပေသည်။ (စာမျက်နှာ -၁၃၄- စသည် ကိုလည်း ကြည့်ပါ။)

သဘာဝယုတ္တိဖြင့် နှိုင်းချိန်ရန်

ယခုကဲ့သို့ ရုပ်နာမ်တို့ကို သိမ်းဆည်းနေဆဲ ဖြစ်သော နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်အခိုက်၌လည်း စက္ခုအကြည် ဓာတ်ကဲ့သို့သော ရုပ်ပရမတ်အစစ်များကို ဉာဏ်ဖြင့် ပိုင်းခြားယူခိုက်ဝယ် တစ်နည်းဆိုရသော် စက္ခုဒသကကလာပ် တစ်ခုအတွင်း၌ ပါဝင်တည်ရှိကြသော စက္ခုအကြည်ဓာတ်နှင့် တကွသော (၁၀)မျိုးသော ရုပ်ပရမတ်အစစ်တို့ကို ဉာဏ်ဖြင့် ပိုင်းခြားယူခိုက်ဝယ် ထိုရုပ်တရားတို့၏ ဖြစ်ပြီး ပျက်သွားသည့် အနိစ္စအခြင်းအရာကိုလည်း မြင်နေ သည်သာ ဖြစ်သည်။ အကြောင်းမူ သင်္ခတတရားတိုင်း၌ ဖြစ်မှု တည်မှု ပျက်မှု ဟူသော သင်္ခတလက္ခဏာ (၃)မျိုး ထင်ရှားရှိသောကြောင့် ဖြစ်၏။ ယင်းရုပ်ပရမတ်အစစ်တို့၏ အနိစ္စအခြင်းအရာကို ဉာဏ်ဖြင့် မြင်တွေ့နေသော် လည်း ရုပ်ပရမတ်အစစ်ကိုသာ အာရုံယူခိုက်ဝယ် တဒါရုံများ ကျခွင့်ရှိသည်သာ ဖြစ်သည်။ ယင်း ရုပ်ပရမတ် အစစ်များသည်လည်း ကာမတရား အမည်ရသောကြောင့် ဖြစ်၏။ အလားတူပင် ယခုကဲ့သို့ စက္ခုအကြည်ဓာတ်၏ အနိစ္စအခြင်းအရာကို အာရုံယူ၍ ဖြစ်ပေါ်လာသော အနိစ္စ အခြင်းအရာကို သိသိနေသော မနောဒွါရိက နာမ် တရားစုတို့ကို သိမ်းဆည်းခိုက် ဉာဏ်ဖြင့် ပိုင်းခြားယူခိုက်၌လည်း ဇောနောင် တဒါရုံများ ကျခွင့် ရှိနိုင်သည်သာ ဖြစ်သည်။ သို့အတွက် နုနယ်နေသေးသော တရုဏ ဝိပဿနာဇောများနောင်၌လည်း တဒါရုံ ကျခွင့်ရှိသည် ဟူသော အဆိုအမိန့်များမှာလည်း အလေးဂရုပြုထိုက်သော အဆိုအမိန့် တစ်ရပ်ပင် ဖြစ်ပေသည်။ ယင်းသို့ မယူခဲ့ပါလျှင် စက္ခုအကြည်ဓာတ်ကဲ့သို့သော ကာမတရားအစစ်ကို အာရုံယူ၍ ဖြစ်ပေါ်လာသော ကာမဇောများ နောင်၌ တဒါရုံကျခွင့်ရှိသည်ဟူသော အဆိုအမိန့်များမှာ အဓိပ္ပါယ်ကင်းမဲ့လျက် ရှိနေမည် ဖြစ်သည်။ စက္ခုအကြည် ဓာတ် ပရမတ်အစစ်ကို မြင်မှုနှင့် ယင်းစက္ခုအကြည်ဓာတ်၏ ဖြစ်ပြီး ပျက်သွားသည့် အနိစ္စအခြင်းအရာကို သိမြင်မှုတို့မှာ မကင်းစကောင်းသောကြောင့် ဖြစ်၏။ စက္ခုအကြည်ဓာတ်ကို ပရမတ်သို့ဆိုက်အောင် မြင်လျှင် ယနကား ပြုပြီ ဖြစ်၏။ ယနပြုမှလည်း ပရမတ်သို့ ဉာဏ်အမြင် ဆိုက်မည် ဖြစ်၏။ ပရမတ်သို့ ဉာဏ်အမြင် ဆိုက်လျှင်လည်း အနိစ္စ-ဒုက္ခ-အနတ္တ လက္ခဏာကား ဟုတ်မှန်တိုင်းသော မိမိ၏ သဘောလက္ခဏာအားဖြင့် ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်၏ အသိဉာဏ်၌ ထင်ရှားစွာ တည်လာသည်သာပင် ဖြစ်၏။

နာနာဓာတုယော ဝိနိဗ္ဗုဒ္ဓိတွာ ယနဝိနိဗ္ဗောဂေ ကတေ အနတ္တလက္ခဏံ ယာထာဝသရသတော ဥပဋ္ဌာတိ။
(အဘိ-ဋ္ဌ-၂-၄၇။)

စက္ခုအကြည်ဓာတ်၏ အနိစ္စသဘော ဒုက္ခသဘော အနတ္တသဘောကို သိနေသော တရုဏဝိပဿနာ ဇောများနောင်၌ တဒါရုံကျခွင့် ရှိနိုင်သကဲ့သို့ ယင်းစက္ခုအကြည်ဓာတ် ပရမတ္ထရုပ်တရားတို့၏ မကောင်းသော အဆင်း အနံ့စသည်တို့နှင့် ရုပ်ကလာပ်တစ်ခု၏ အတွင်း၌ အတူယှဉ်တွဲ၍ ဖြစ်နေကြသည့်အတွက် ရွံရှာစက် ဆုပ်ဖွယ် အသုဘသဘောကို အာရုံယူ၍ အသုဘဟု သိနေသော ဇောစိတ်တို့၏ နောင်၌လည်း တဒါရုံ ကျခွင့် ရှိသည်သာ ဖြစ်၏။ အသုဘအလောင်းကောင် ပညတ်ကို အာရုံယူနေသည်ကား မဟုတ်၊ စက္ခုအကြည်ဓာတ် ကဲ့သို့သော ပရမတ်အစစ် ရုပ်တရားတို့၏ မကောင်းသော အဆင်း အနံ့ စသည်တို့နှင့် ရုပ်ကလာပ်တစ်ခု၏ အတွင်း၌ အတူယှဉ်တွဲ၍ ဖြစ်နေရသည့် အတွက် ရွံရှာစက်ဆုပ်ဖွယ် အသုဘသဘောကိုသာ အာရုံယူနေခြင်း ဖြစ်သည်။ စက္ခုအကြည်ဓာတ် စသော ဓမ္မာရုံ အမည်ရသည့် ရုပ်တရားတို့ကို အာရုံယူ၍ ဖြစ်ပေါ်နေကြသော

မနောဒွါရိက ဇောများနောင်၌ တဒါရုံကျခွင့်ရှိသော်လည်း ထင်ရှားသည့် ဝိဘူတာရုံ ဖြစ်မှသာလျှင် တဒါရုံ ကျနိုင်ခွင့် ရှိပေသည်။

တစ်ဖန် မဟာကုသိုလ် ဇောများနောင်၌ မဟာဝိပါက တဒါရုံများနှင့် အဟိတ် သန္တီရဏတဒါရုံများသည် သောမနဿ ဥပေက္ခာ ထိုက်သလို ကျနိုင်၏။ အကုသိုလ်ဇောများ နောင်၌လည်း မဟာဝိပါက တဒါရုံများနှင့် အဟိတ် သန္တီရဏတဒါရုံများသည် သောမနဿ ဥပေက္ခာ ထိုက်သလို အလားတူပင် ကျနိုင်၏။ ဤကျမ်း၌ကား ဇယားများတွင် များသောအားဖြင့် တစ်မျိုးစီလောက်ကိုသာ ဦးစားပေးလျက် နမူနာအဖြစ် ဖော်ပြထားပါသည်။ ကျန်သည့် အပိုင်းများ၌ တဒါရုံကျပုံ ရှုကွက်များကို ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည် ရှုရင်းဖြင့် တဖြည်းဖြည်း သဘော ပေါက်လာလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်ထားပါသည်။ ယေဘုယျစည်းကမ်းသို့ လိုက်၍ -

- ၁။ သောမနဿဇောနောင်၌ သောမနဿတဒါရုံကိုလည်းကောင်း၊
- ၂။ ဥပေက္ခာဇောနောင်နှင့် ဒေါမနဿဇောနောင်၌ ဥပေက္ခာတဒါရုံကိုလည်းကောင်း၊
- ၃။ အကုသိုလ်ဇောများနောင်၌ အဟိတ်တဒါရုံများကိုလည်းကောင်း -

ဦးစားပေး၍ ဇယားများတွင် အသီးအသီး ချပြထားပါသည်။ သို့သော် ကုသိုလ်ဇောများနောင်၌ အဟိတ် ဝိပါကတဒါရုံများသည်လည်း ကျခွင့်ရှိနိုင်၏။ အကုသိုလ်ဇောများ နောင်၌လည်း မဟာဝိပါကတဒါရုံများ ကျခွင့် ရှိနိုင်သည်သာ ဖြစ်၏။

မဟာဝိပါကစိတ် (၈)မျိုးနှင့် အဟိတ် သန္တီရဏစိတ် (၃)မျိုး နှစ်ရပ်ပေါင်းသော် (၁၁)မျိုးသော စိတ်တို့သည် ဇောယူသည့် အာရုံကို ဆက်လက်ခံယူခြင်းတည်းဟူသော တဒါရုံကိစ္စကို ရွက်ဆောင်နိုင်ကြပေသည်။ ဤတွင် တိဟိတ်ပုထုဇန်များအတွက် အထူး ရည်ရွယ်၍ ဇောနောင် တဒါရုံကျနိုင်သည့် ဇယားတစ်ခုကို ဖော်ပြအပ်ပါသည်။ သောတာပန် သကဒါဂါမ် အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်း မိမိတို့ ပယ်ထားပြီးသော ကိလေသာတို့ကို နှုတ်ပယ်၍ နည်းတူ မှတ်ယူနိုင်ပါသည်။

တိဟိတ်ပုထုဇန်များအတွက် တဒါရုံ ဇယား

မဟာကုသိုလ်ဇော (၈) ခု တစ်ခုခုနောင်၌	တဒါရုံ (၁၁) မျိုး တစ်မျိုးမျိုး ကျနိုင်၏။
လောဘမူဇော (၈) ခု တစ်ခုခုနောင်၌	တဒါရုံ (၁၁) မျိုး တစ်မျိုးမျိုး ကျနိုင်၏။
ဒေါသမူဇော (၂) ခု တစ်ခုခုနောင်၌	ဥပေက္ခာတဒါရုံ (၆) မျိုး တစ်မျိုးမျိုး ကျနိုင်၏။
မောဟမူဇော (၂) ခု တစ်ခုခုနောင်၌	တဒါရုံ (၁၁) မျိုး တစ်မျိုးမျိုး ကျနိုင်၏။

ဝိပါက အမှန် - ဇော အပြန်

- ၁။ သဘာဝက္ကဋ္ဌာရုံ = သဘာဝအတိုင်း အလိုရှိအပ်သော က္ကဋ္ဌာရုံနှင့် သဘာဝအတိက္ကဋ္ဌာရုံ = သဘာဝအတိုင်း အလွန်အလိုရှိအပ်သော နှစ်သက်မြတ်နိုးအပ်သော က္ကဋ္ဌာရုံများကို ရှေးကုသိုလ်ကံကြောင့်သာ တွေ့ရ၏။ ထိုကြောင့် တဒါရုံများမှာ ကုသလဝိပါကတို့သာ ဖြစ်ခွင့် ရှိကြ၏။

ထိုတွင် ကုဋ္ဌမဇ္ဈတ္တ ခေါ်သော အလယ်အလတ် ဖြစ်သော သဘာဝက္ကဋ္ဌာရုံနှင့် တွေ့ကြုံသောအခါ အာဝဇ္ဇန်း နှင့် ဇောမှ တစ်ပါးသော ဝီထိစိတ်များသည် ရှေးကုသိုလ်ကံ၏ အကျိုးဖြစ်ကြသော မဟာဝိပါကစိတ်နှင့် အဟိတ် ကုသလဝိပါကစိတ်တို့သာ ဖြစ်ကြရသည်။ ပဉ္စဝိညာဏ် သမ္ပဋိစိုက် သန္တီရဏ တဒါရုံ ဝိပါကစိတ်

တို့ကို ဆိုလိုပေသည်။ ဇောမှာ ယင်း အာရုံအပေါ်၌ ယောနိသောမနသိကာရ ဖြစ်လျှင် ကုသိုလ်ဇော စော၍ အယောနိသော မနသိကာရ ဖြစ်လျှင် အကုသိုလ်ဇော စောနိုင်သည်။

၂။ သဘာဝအတိုင်း အလွန်အလိုရှိအပ် နှစ်သက်မြတ်နိုးအပ်သော ဘုရားအစရှိသော သဘာဝအတိက္ကဋ္ဌာရုံ နှင့် တွေ့ကြုံသောအခါ ရှေးကုသိုလ်ကံကြောင့်သာ တွေ့ကြုံခွင့် ရရှိသဖြင့် မဟာဝိပါက် သောမနဿ တဒါရုံ (၄)မျိုးနှင့် အဟိတ်ကုသလဝိပါက် သောမနဿသန္တီရဏ တဒါရုံ တစ်မျိုးဟူသော (၅)မျိုးသော သောမနဿတဒါရုံတို့သာ ကျနိုင်ခွင့်ရှိသည်။ ဇောမှာ ယောနိသောမနသိကာရ ဖြစ်လျှင် ကုသိုလ်ဇော စော၍ အယောနိသောမနသိကာရ ဖြစ်လျှင် နှလုံးသွင်းမှားလျှင် အကုသိုလ်ဇော စောနိုင်သည်။ ပဉ္စဝိညာဏ် သမ္ပဋိစ္စိုင်း သန္တီရဏတို့သည်လည်း ကုသလဝိပါက်တို့သာ ဖြစ်ကြရ၏။

၃။ သဘာဝအတိုင်း အလိုမရှိအပ်သည့် သဘာဝအနိဋ္ဌာရုံများကို ရှေးအကုသိုလ်ကံကြောင့်သာ တွေ့ကြုံရ သည်ဖြစ်၍ ထိုအနိဋ္ဌာရုံနှင့် တွေ့ကြုံသောအခါ ဇောမှာ ယောနိသော မနသိကာရ ဖြစ်လျှင် ကုသိုလ် ဇော၊ အယောနိသော မနသိကာရ ဖြစ်လျှင် အကုသိုလ်ဇော စော၍ စက္ခုဝိညာဏ် စသည့် ပဉ္စဝိညာဏ်၊ သမ္ပဋိစ္စိုင်း၊ သန္တီရဏ၊ တဒါရုံများသည် အဟိတ် အကုသလဝိပါက်စိတ်ချည်း ဖြစ်ရမည်။ ဤသတ်မှတ်- ချက်အရ အနိဋ္ဌာရုံကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပေါ်လာကြသော ပဉ္စဒွါရိကဇော၊ မနောဒွါရိကဇောတို့ နောင်၌ အကုသိုလ် ကံ၏ အကျိုးဖြစ်သော အကုသလဝိပါက် ဥပေက္ခာသန္တီရဏ တဒါရုံတစ်မျိုးသာ ကျနိုင်သည်ဟု မှတ်ပါ။

ကံနှင့် အကျိုးတရားအပိုင်း

ဤတွင် —

- ၁။ ဇိဟိတံ ဥက္ကဋ္ဌ ကုသိုလ်၊
- ၂။ ဇိဟိတံ ဩမက ကုသိုလ်၊
- ၃။ ဇိဟိတံ ဥက္ကဋ္ဌ ကုသိုလ်၊
- ၄။ ဇိဟိတံ ဩမက ကုသိုလ်၊

ဤကုသိုလ်ကံ (၄)မျိုးတို့နှင့် ယင်း ကုသိုလ်ကံတို့၏ အကျိုးတရားတို့ကိုလည်း သိထားသင့်ပေသည်။ သို့မှ သာလျှင် တဒါရုံကို ရှုရာ၌ ပိုမို၍ နက်ရှိုင်းစွာ သဘောပေါက်နိုင်မည် ဖြစ်သည်။

တတ္ထာပိ ဇိဟေတုကမုက္ကဋ္ဌံ ကုသလံ တိဟေတုကံ ပဋိသန္ဓိံ ဒေတာ ပဝတ္ထေ သောဠသဝိပါကာနိ ဝိပစ္စတိ။

ဇိဟေတုကမောမကံ၊ ဇိဟေတုကမုက္ကဋ္ဌံ ကုသလံ ဇိဟေတုကံ ပဋိသန္ဓိံ ဒေတာ ပဝတ္ထေ တိဟေတုက- ရဟိတာနိ ဒွါဒသ ဝိပါကာနိ ဝိပစ္စတိ။

ဇိဟေတုကမောမကံ ပန ကုသလံ အဟေတုကမေဝ ပဋိသန္ဓိံ ဒေတိ၊ ပဝတ္ထေ စ အဟေတုကဝိပါကာနေဝ ဝိပစ္စတိ။

အသင်္ခါရံ သသင်္ခါရ-ဝိပါကာနိ န ပစ္စတိ။
 သသင်္ခါရမသင်္ခါရ-ဝိပါကာနိတိ ကေစန။
 တေသံ ဒွါဒသ ပါကာနိ၊ ဒသာ၊ဌ စ ယထာက္ကမံ။
 ယထာဝုတ္တာနုသာရေန၊ ယထာသမ္ဘဝမုဒ္ဒိသေ။
 (အဘိဓမ္မတ္ထသင်္ဂဟ - ဝိထိမုတ်ပိုင်း)

ကုသိုလ်နှင့် ဝိပါက် ဇယား

ကုသိုလ်	သမာနဝါဒ ဝိပါက်	ကေစိဝါဒ ဝိပါက်
တိဟိတ် - ဥက္ကဋ္ဌ - အသင်္ခါရိက သသင်္ခါရိက	၁၆	၁၂
တိဟိတ် - သြမက - အသင်္ခါရိက ဒွိဟိတ် - ဥက္ကဋ္ဌ - သသင်္ခါရိက	၁၂	၁၀
ဒွိဟိတ် - သြမက - အသင်္ခါရိက သသင်္ခါရိက	၈	၈

တိဟိတ်-ဥက္ကဋ္ဌ ကုသိုလ်

ကုသိုလ်ပြုစဉ်ဝယ် ကံ-ကံ၏ အကျိုးတရားကို သက်ဝင်ယုံကြည်မှု သဒ္ဓါတရားနှင့် ယှဉ်တွဲလျက်ရှိသော ကံ-ကံ၏ အကျိုးတရားကို တတ်သိနားလည်သော ကမ္မဿကတာ သမ္မာဒိဋ္ဌိဉာဏ် ပြဇာန်းသော ကုသိုလ်မျိုးသည် လည်းကောင်း၊ အကယ်၍ ကောင်းမှုရှင်သည် ရုပ်-နာမ်-ကြောင်း-ကျိုး = သင်္ခါရတရားစုတို့ကို ပရမတ်သို့ ဉာဏ် အမြင် ဆိုက်ပြီးသူ ဖြစ်သဖြင့် ဒါန သီလ ဘာဝနာ ကောင်းမှုကုသိုလ်မျိုးစေတို့ကို ပြုစုပျိုးထောင်ရာဝယ် အလှူပေး ပုဂ္ဂိုလ် အလှူခံပုဂ္ဂိုလ် လှူဖွယ်ဝတ္ထုစသည့် သက်ရှိ သက်မဲ့ ရုပ်နာမ်တရားစုတို့ကို ပရမတ်သို့ဆိုက်အောင် သိမ်းဆည်းလျက် ဉာဏ်ဖြင့် ပိုင်းခြားယူလျက် ယင်းရုပ်နာမ် ပရမတ်တရားတို့ကို လက္ခဏာရေးသုံးတန်သို့ တစ်လှည့်စီ တင်လျက် ဝိပဿနာ ရှုပွားသုံးသပ်နိုင်သဖြင့် အနိစ္စာနုပဿနာဉာဏ် ဒုက္ခာနုပဿနာဉာဏ် အနတ္တာနုပဿနာဉာဏ်စသော ဝိပဿနာဉာဏ်များ ပါဝင် ခြံရံလျက်ရှိသော ဒါန သီလ ဘာဝနာ စသော ကုသိုလ်မျိုးသည် လည်းကောင်း အလောဘ အဒေါသ အမောဟ ဟူသော ကုသိုလ်ဟူသမျှတို့၏ အခြေခံ အကြောင်းရင်း အရင်းအမြစ် ဖြစ်ကြသည့် = ဟိတ်တရား (၃)ပါးနှင့် ယှဉ်တွဲနေသည့်အတွက် တိဟိတ်ကုသိုလ် ဖြစ်၏။ ဉာဏသမ္ပယုတ် မဟာကုသိုလ် ဝိပဿနာဇောတို့ကား တိဟိတ်ကုသိုလ်မျိုး အစစ်သာ ဖြစ်၏။

ထိုကဲ့သို့သော တိဟိတ်ကုသိုလ်မျိုးကို ပြုစုပျိုးထောင်ရာဝယ် ကုသိုလ် မပြုခင်၌သော်လည်းကောင်း၊ ပြုပြီးနောက်သော်လည်းကောင်း လောဘ ဒေါသ မာန်မာန စသော အကုသိုလ်များ မခြံရံဘဲ၊ အလောဘ အဒေါသ အမောဟစသော ကုသိုလ်များသာ ခြံရံနေလျှင် ထိုတိဟိတ်ကုသိုလ်သည် သာလွန်မြင့်မြတ် ဥက္ကဋ္ဌ = ဥက္ကဋ္ဌ အဖြစ်သို့ ရောက်ရှိသွားသော ကုသိုလ် မည်၏။ ထိုကုသိုလ်ကို သတိရတိုင်း ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ ဖြစ်ပြန်ပါမူကား အလွန်အလွန် မြင့်မြတ်သော ဥက္ကဋ္ဌကုသိုလ် ဖြစ်လေတော့၏။ တရားကိုယ်မှာ မဟာကုသိုလ် ဉာဏသမ္ပယုတ် စိတ်တည်း။ သို့မဟုတ် မဟာကုသိုလ် ဉာဏသမ္ပယုတ် စိတ်စေတသိက်တရားစုတည်း။ ပုညာဘိသင်္ခါရ အမည် ရသော နာမ်တရားစုတို့တည်း။ သောမနဿဝေဒနာနှင့် ယှဉ်သော် (၃၄), ဥပေက္ခာဝေဒနာနှင့် ယှဉ်သော် (၃၃)မျိုးသော နာမ်တရားစုတို့တည်း။ ယေဘုယျဟု မှတ်ပါ။

အကျိုးပေးပုံ — ထို တိဟိတ်ဥက္ကဋ္ဌ အမြတ်စား မဟာကုသိုလ်သည် ပဋိသန္ဓေအခါဝယ် မဟာဝိပါက် ဉာဏသမ္ပယုတ်ဟူသော တိဟိတ်ပဋိသန္ဓေအကျိုးကို ပေး၏။ ပဝတ္တိအခါ၌ကား မဟာဝိပါက်နှင့် အဟိတ် ကုသလဝိပါက်ဟူသော (၁၆)ချက်သော အကျိုးတို့ကို ပေး၏။ ပဋိသန္ဓေ၌ သောမနဿဝေဒနာနှင့် ယှဉ်သော် နာမ်တရား (၃၄), ဥပေက္ခာဝေဒနာနှင့် ယှဉ်သော် ဝီတိ မပါသဖြင့် (၃၃)မျိုးသော နာမ်တရားစုတို့တည်း။

ဝိပဿနာစေတနာတို့ကလည်း ပဋိသန္ဓေအကျိုးကို ပေးနိုင်ပုံ

နော စေ ဘိက္ခဝေ စေတေတိ၊ နော စေ ပကပ္ပေတိ၊ အထ စေ အနုသေတိ။ အာရမ္မဏမေတံ ဟောတိ ဝိညာဏဿ ဌိတိယာ၊ အာရမ္မဏေ သတိ ပတိဋ္ဌာ ဝိညာဏဿ ဟောတိ၊ တသ္မိံ ပတိဋ္ဌိတေ ဝိညာဏေ ဝိရူဠေ အာယတိံ ပုနတ္ထဝါဘိနိဗ္ဗတ္တိ ဟောတိ၊ အာယတိံ ပုနတ္ထဝါဘိနိဗ္ဗတ္တိယာ သတိ အာယတိံ ဇာတိ ဇရာမရဏံ သောကပရိဒေဝဒုက္ခဒေါမနသုပါယာသာ သမ္ဘဝန္တိ။ ဧဝမေတဿ ကေဝလဿ ဒုက္ခက္ခန္ဓဿ သမုဒယော ဟောတိ။ (သံ-၁-၂၉၅ - စေတနာသုတ္တန်။)

နော စေ ဘိက္ခဝေ စေတေတိတိ ကုမိနာ တေဘူမကစေတနာယ အပ္ပဝတ္တနက္ခန္ဓာ ဝုတ္တော။ **နော စေ ပကပ္ပေတိ**တိ ကုမိနာ တဏှာဒိဋ္ဌိကပ္ပါနံ အပ္ပဝတ္တနက္ခန္ဓာ။ **အထ စေ အနုသေတိ**တိ ကုမိနာ တေဘူမက-ဝိပါကေသု ပရိတ္တကိရိယာသု ရူပေတိ ဧတ္ထ အပ္ပဟိနကောဋိယာ အနုသယော ဂဟိတော။ **အာရမ္မဏမေတံ ဟောတိ**တိ အနုသယေ သတိ ကမ္မဝိညာဏဿ ဥပ္ပတ္တိယာ အဝါရိတတ္တာ ဧတံ အနုသယဇာတံ ပစ္စယောဝ ဟောတိ။ (သံ-၄-၂-၆၆။)

အနုသေတိတိ တေဘူမကကုသလေ ဥပနိဿယကောဋိယာ၊ စတူသု အကုသလစေတနာသု သဟဇာတ-ကောဋိယာ စေဝ ဥပနိဿယကောဋိယာ စ အနုသယော ဂဟိတော။ (သံ-၄-၂-၆၆။)

ဧတ္ထ စ “နော စေ ဘိက္ခဝေ စေတေတိ၊ နော စေ ပကပ္ပေတိ၊ အထ ခေါ အနုသေတိ”တိ ဧဝံ ဘဂဝတာ ဒုတိယနယေ ပုဗ္ဗဘာဂေ ဘဝနိဗ္ဗတ္တက ကုသလာကုသလာယူဟနံ၊ ပကပ္ပနဉ္စ ဝိနာပိ ဘဝေသု ဒိဋ္ဌာဒိနဝဿ ယောဂိနော အနုသယပစ္စယာ ဝိပဿနာစေတနာပိ ပဋိသန္ဓိဇနကာ ဟောတိတိ ဒဿနတ္ထံ၊ ကုသလာကုသလဿ အပ္ပဝတ္တိ စေဝိ၊ တဒါ ဝိဇ္ဇမာနတေဘူမကဝိပါကာဒိဓမ္မေသု အပ္ပဟိနကောဋိယာ အနုသယိတကိလေသပ္ပစ္စယာ ဘဝဝဇ္ဇဿ ကမ္မဝိညာဏဿ ပတိဋ္ဌိတတာ ဟောတိတိ ဒဿနတ္ထဉ္စ ဝုတ္တော။ (သံ-၄-၂-၈၃။)

ဤအထက်ပါ ပါဠိတော် အဋ္ဌကထာ ဋီကာတို့၏ ဆိုလိုရင်းမှာ ဤသို့ ဖြစ်၏။ — ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ် တစ်ဦးသည် ကာမ-ရူပ-အရူပတည်းဟူသော ဘဝသုံးထပ် ဘုံသုံးရပ်အတွင်း၌ တည်ရှိကြသော တေဘူမကသင်္ခါရ အမည်ရသည့် ရုပ်-နာမ်-ကြောင်း-ကျိုး = သင်္ခါရတရားစုတို့ကို လက္ခဏာရေးသုံးတန်သို့ တင်လျက် တွင်တွင်ကြီး ဝိပဿနာ ရှုပွားသုံးသပ်လျက် ရှိ၏။ ဘုံသုံးပါးတို့၌ အနိစ္စဖြစ်ချက်ကြီး ဒုက္ခဖြစ်ချက်ကြီး အနတ္တဖြစ်ချက်ကြီး ဖောက်ပြန်ပျက်စီးတတ်သည့် ဝိပရိဏာမဖြစ်ချက်ကြီးတို့ကို ဉာဏ်ပညာမျက်စိဖြင့် လင်းလင်းထင်ထင် တွေ့မြင် လျက် ရှိနေ၏။ ထိုသို့ ဝိပဿနာဉာဏ်များသည် ထိုယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်ဝယ် အဆက်မပြတ် အရှိန်ပြင်းစွာ ဆက်တိုက် ဖြစ်ပေါ်နေချိန်ဝယ် ထိုသူတော်ကောင်း၏ သန္တာန်၌ —

- ၁။ သံသရာဝဋ်ကို လည်ပတ်စေတတ်သော ဘဝသစ်ကို ဖြစ်ပေါ်စေတတ်သော ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံများ လည်း ဖြစ်ခွင့် မရှိပေ။
- ၂။ လူတော်လူကောင်း နတ်ကောင်းနတ်မြတ် ဖြစ်ရပါလို၏ စသော တဏှာဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် ပူးတွဲလျက် ကြံစည် စိတ်ကူးမှုလည်း မရှိပေ။
- ၃။ သို့သော် အနုသယဓာတ်ကို အရိယမဂ်တရားဖြင့် အကြွင်းမဲ့ မပယ်ရှားရသေးသဖြင့် ထိုသူတော်ကောင်း၏ ရုပ်နာမ်သန္တာန် အစဉ်ဝယ် အနုသယဓာတ်ကား ကိန်းဝပ်လိုက်ပါလျက်ပင် ရှိနေသေး၏။

ဤသို့လျှင် ဝိပဿနာဉာဏ်အခိုက်ဟူသော ရှေ့အဖို့ဝယ် ဘဝကို ဖြစ်စေတတ်သော ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ် ကံတို့ကို ပြုစုပျိုးထောင်နေသည် မဟုတ်ဘဲ ဘဝ၏ကုန်ဆုံးရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်ကြောင်း မဂ္ဂင်လမ်းကြောင်းပေါ်

သို့သာ ဖြောင့်တန်းစွာ လျှောက်သွားနေခြင်းသာ ဖြစ်သောကြောင့် ဘဝကို ဖြစ်စေတတ်သော ကုသိုလ်ကံ အကုသိုလ်ကံကို ကြိုးစားအားထုတ်မှုနှင့် ကင်းနေသည် ဖြစ်ငြားသော်လည်း၊ လူတော်လူကောင်း နတ်ကောင်း နတ်မြတ်ဖြစ်ရန် စသော တဏှာ-ဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် ပူးတွဲ၍ ကြံစည်စိတ်ကူးမှုနှင့် ကင်းနေသည် မှန်ငြားသော်လည်း ဘဝသုံးပါးတို့၌ အပြစ်အာဒိနဝကို ဉာဏ်မျက်စိဖြင့် ကိုယ်တိုင်မျက်မှောက် ထွင်းဖောက်သိမြင်နေသော ထိုယောဂါ ဝစရပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်ဝယ် အနုသယဓာတ် ကိန်းဝပ်တည်နေခြင်းတည်းဟူသော အကြောင်းကြောင့် ဝိပဿနာဇော တို့နှင့် ယှဉ်တွဲလျက်ရှိသော ဝိပဿနာစေတနာသည်လည်း ပဋိသန္ဓေအကျိုးကို ဖြစ်စေတတ်ရကား ဤအနုသယ ဓာတ်၏ ကိန်းအောင်းခြင်းသည် နောင်တစ်ဖန် ဘဝသစ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော ကမ္မဝိညာဏ်၏ ဖြစ်ပေါ်တည်ရှိ လာဖို့ရန် အကြောင်းတရား ဖြစ်ပေသည်။ အနုသယဓာတ်သည် ထိုယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်၏ ဝိပါက ရုပ်နာမ် စသည့် ရုပ်နာမ်သန္တာန် အစဉ်တို့၌ ကိန်းဝပ်တည်ရှိနေသေးခြင်းကြောင့် ဝိပဿနာဉာဏ်နှင့် ယှဉ်တွဲလျက်ရှိသော ဝိညာဏ် သည်လည်း နောင်တစ်ဖန် ဘဝသစ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော ကမ္မဝိညာဏ်အရာ၌ တည်နေ၏ဟု ဆိုလိုသည်။ ဤရှင်းလင်းချက်များအရ အထက်ပါ စေတနာသုတ္တန်ကောက်နုတ်ချက်ပါဠိတော်၏ မြန်မာပြန်မှာ ဤသို့ဖြစ်၏။

ရဟန်းတို့ . . . အကြင်ဘဝသစ်ကို ဖြစ်ပေါ်စေတတ်သည့် ကုသိုလ်စေတနာ အကုသိုလ်စေတနာကိုလည်း အကယ်၍ စေ့ဆော်အားမထုတ်စေကာမူ၊ လူတော်လူကောင်း နတ်ကောင်းနတ်မြတ်ဖြစ်ရန် စသည်ဖြင့် တဏှာ- ဒိဋ္ဌိတို့ဖြင့် ပူးတွဲလျက် ကြံစည်စိတ်ကူးမှု အကယ်၍ မရှိစေကာမူ၊ ထိုသို့ဖြစ်သော်လည်း အကယ်၍ကား အနုသယ ဓာတ်သည် ကိန်းအောင်းတည်နေသည် ဖြစ်ငြားအံ့၊ ဤအနုသယဓာတ် ကိန်းအောင်းခြင်းသည်ပင်လျှင် နောင် တစ်ဖန် ဘဝသစ်ကို ဖြစ်စေတတ်သော စွမ်းအားရှိသော ကမ္မဝိညာဏ်၏ ဖြစ်ပေါ်တည်ရှိလာဖို့ရန် အကြောင်း တရား ဖြစ်၏။ အနုသယဓာတ်ဟူသော အကြောင်းတရားသည် ထင်ရှားရှိလတ်သော် ဘဝသစ်ကို ဖြစ်ပေါ် စေတတ်သော စွမ်းအားရှိသော ကမ္မဝိညာဏ်၏ တည်ရှိခြင်းသည် ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ထိုကမ္မဝိညာဏ်သည် တည်ရှိသည်ရှိသော် စည်ပင်လာသည်ရှိသော် နောင်အခါ၌ တစ်ဖန် ဘဝအသစ်ဟု ဆိုအပ်သော ဘဝဖြစ်ခြင်းသည် ထင်ရှား ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ နောင်အခါ၌ တစ်ဖန် ဘဝသစ်၏ ဖြစ်ခြင်းသည် ထင်ရှားရှိခဲ့သော် နောင်အခါ၌ -

- ၁။ ပဋိသန္ဓေတည်နေရခြင်း ဇာတိတရား၊
- ၂။ အိုရခြင်း ဇရာတရား၊
- ၃။ သေရခြင်း မရဏတရား၊
- ၄။ စိုးရိမ်ရခြင်း သောကတရား၊
- ၅။ ငိုကြွေး မြည်တမ်းရခြင်း ပရိဒေဝတရား၊
- ၆။ ကိုယ်ဆင်းရဲရခြင်း ဒုက္ခတရား၊
- ၇။ စိတ်ဆင်းရဲရခြင်း ဒေါမနဿတရား၊
- ၈။ ပြင်းစွာ ပူပန်ရခြင်း ဥပါယာသတရားတို့သည်

ထင်ရှား ဖြစ်ပေါ်လာကြကုန်၏။ ဤသို့လျှင် အလုံးစုံသော ဆင်းရဲအစုအပုံသည် ဖြစ်ပေါ်လာ၏။

(သံ-၁-၂၉၅။)

ဤဒေသနာတော်ကား ဝိပဿနာဇော စေတနာတို့ကလည်း အခါအခွင့်သင့်လျှင် အနုသယဓာတ် ကိလေ သာ ကိန်းဝပ်တည်ရှိနေသေးသူ သူတော်မွန်၏သန္တာန်ဝယ် ပဋိသန္ဓေအကျိုး ပဝတ္တိအကျိုးတို့ကို ပေးနိုင်ပုံ ဒေသနာ တော်တစ်ခု ဖြစ်၏။ ဉာဏသမ္ပယုတ် ဝိပဿနာဇော စေတနာတို့က မဟာဝိပါက တိဟိတပဋိသန္ဓေအကျိုးကို ပေး၍ ပဝတ္တိအခါ၌ အထက်တွင် ဖော်ပြထားခဲ့သော (၁၆)ချက်သော အကျိုးဝိပါကတို့ကို ပေးနိုင်၏။ ဉာဏ ဝိပယုတ် ဝိပဿနာဇောစေတနာတို့ကား အောက်တွင် ဒွိဟိတဥက္ကဋ္ဌ ကုသိုလ်ပိုင်း၌ ဖော်ပြထားသော ပဋိသန္ဓေ

ကျိုး ပဝတ္တိကျိုးတို့ကို ဖြစ်စေတတ်ကုန်၏ဟု မှတ်ပါ။ ပဋိသန္ဓေကျိုး ပဝတ္တိကျိုးတို့ကို ပေးတတ်သော ဝိပဿနာဇော စေတနာတို့ကား စရဏမျိုးစေ့တွင် အကျိုးဝင်၍ ယင်းသို့ အကျိုးမပေးသော ဝိပဿနာဇောတို့ကား ဝိဇ္ဇာမျိုးစေ့ တွင် အကျိုးဝင်ကြ၏။

ကထံ ပုထုဇနဿ စ သေက္ခဿ စ သင်္ခါရပေက္ခာယ စိတ္တဿ အဘိနိဟာရော ဧကတ္တံ ဟောတိ။ ပုထုဇ- နဿ သင်္ခါရပေက္ခာ အဘိနန္ဒတော စိတ္တံ ကိလိဿတိ၊ ဘာဝနာယ ပရိပန္နော ဟောတိ၊ ပဋိဝေဓဿ အန္တရာယော ဟောတိ၊ အာယတိံ ပဋိသန္ဓိယာ ပစ္စယော ဟောတိ။ သေက္ခဿပိ သင်္ခါရပေက္ခာ အဘိနန္ဒတော စိတ္တံ ကိလိဿတိ၊ ဘာဝနာယ ပရိပန္နော ဟောတိ၊ ဥတ္တရိပဋိဝေဓဿ အန္တရာယော ဟောတိ၊ အာယတိံ ပဋိသန္ဓိယာ ပစ္စယော ဟောတိ။ ဧဝံ ပုထုဇနဿ စ သေက္ခဿ စ သင်္ခါရပေက္ခာယ စိတ္တဿ အဘိနိဟာရော ဧကတ္တံ ဟောတိ အဘိနန္ဒဌေန။ (ပဋိသံ-၆၀။)

အာယတိံ ပဋိသန္ဓိယာ ပစ္စယော ဟောတိတိ သေက္ခေသု သောတာပန္နသကဒါဂါမိနံ အနဓိဂတဇ္ဈာနာနံ သင်္ခါရပေက္ခာကမ္မေန ဒီယမာနာယ ကာမာဝစရသုဂတိပဋိသန္ဓိယာ အဘိနန္ဒနကိလေသော ပစ္စယော ဟောတိ၊ ဈာနလာဘီနံ ပန အနာဂါမိဿ စ ဗြဟ္မလောကေယေဝ ပဋိသန္ဓာနတော ပစ္စယော န ဟောတိ၊ အနုလောမ- ဂေါတြဘူဟိ စ ဒီယမာနာယ ပဋိသန္ဓိယာ အယမေဝ ကိလေသော ပစ္စယော ဟောတိတိ ဝေဒိတဗျော။ (ပဋိသံ-၄-၁-၂၅၀။)

ပုထုဇန ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း၊ ဈာန်မရသည့် သောတာပန် သကဒါဂါမိဟူသော ကျင့်ဆဲ = သေက္ခ ပုဂ္ဂိုလ်အားလည်းကောင်း သင်္ခါရပေက္ခာ၌ စိတ်ကို ရှေးရှုဆောင်ခြင်းသည် အဘယ်သို့လျှင် တူညီမှုရှိခြင်းသည် ဖြစ်လေသနည်း? . . .

၁။ သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ်ကို နှစ်သက်သော ပုထုဇနပုဂ္ဂိုလ်အား စိတ်ဓာတ်သည် ညစ်နွမ်း၏။ ဝိပဿနာဘာဝ- နာ၏ ဘေးရန်ဖြစ်၏။ ဝိပဿနာဘာဝနာကြောင့် ရသင့် ရထိုက်သော သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်းသိမြင်ခြင်း = သစ္စပဋိဝေဓဉာဏ်ကို ရရှိခြင်း၏ အန္တရာယ်ဖြစ်၏။ နောင်အနာဂတ်၌ ဖြစ်လတ္တံ့သော ကာမသုဂတိပဋိသန္ဓေ၏ အကြောင်းဖြစ်၏။ (ပဋိသံ-၆၀။)

သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ်နှင့် ယှဉ်သော စေတနာကံသည် စွမ်းအင် ကြီးမားသောကြောင့် ထိုကံကပင်လျှင် သုဂတိပဋိသန္ဓေကျိုးကို ပေးလတ်သော် သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ်ကို အလွန်နှစ်သက်မြတ်နိုးခြင်းဟု ဆိုအပ်သော လောဘကိလေသာသည် နောင်အနာဂတ်ဘဝ၌ ကာမာဝစရသုဂတိပဋိသန္ဓေကို အားပေးထောက်ပံ့တတ်သော ဥပတ္တမ္ဘက အကြောင်းတရား ဖြစ်၏။ သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ်ကို နှစ်သက်မြတ်နိုးသော လောဘကိလေသာ အပေါင်း အဖော်ကို ရရှိသော သင်္ခါရပေက္ခာကုသိုလ်ကံသည် အကျိုးဝိပါကဝဋ်ကို ဖြစ်စေနိုင်၏။ ထို့ကြောင့် သင်္ခါရပေက္ခာ ကံကား ပဋိသန္ဓေ စသော အကျိုးဝိပါကံကို တိုက်ရိုက် ဖြစ်စေတတ်သော ဇနက အကြောင်းတရား ဖြစ်၏။ သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ်ကို နှစ်သက်မြတ်နိုးတတ်သော လောဘကိလေသာကား ယင်းဇနကံကို အားပေးထောက် ပံ့တတ်သော ဥပတ္တမ္ဘက အကြောင်းတရား ဖြစ်၏။ (ပဋိသံ-၄-၁-၂၅၀။)

၂။ သင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ်ကို နှစ်သက်သော ဈာန်မရသည့် သောတာပန် သကဒါဂါမိဟူသော ကျင့်ဆဲ = သေက္ခ ပုဂ္ဂိုလ်အား စိတ်ဓာတ်သည် ညစ်နွမ်း၏။ ဝိပဿနာဘာဝနာ၏ ဘေးရန်ဖြစ်၏။ ဝိပဿနာဘာဝနာကြောင့် ရသင့် ရထိုက်သော သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်းသိမြင်တတ်သော အထက်အထက်သော အရိယမဂ်ဉာဏ်တည်းဟူသော သစ္စပဋိဝေဓဉာဏ်ကို ရရှိခြင်း၏ အန္တရာယ်ဖြစ်၏။ နောင်အနာဂတ်၌ ဖြစ်လတ္တံ့သော ကာမသုဂတိပဋိသန္ဓေ၏ အကြောင်းဖြစ်၏။ (ပဋိသံ-၆၀။)

သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့တွင် ဈာန်ကို မရရှိကြကုန်သော သောတာပန် သကဒါဂါမ် ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား သင်္ခါရ-
ပေက္ခာကံက ကာမာဝစရသုဂတိပဋိသန္ဓေကျိုးကို ပေးလတ်သော် ယင်းသင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ်ကို အလွန်နှစ်သက်
မြတ်နိုးသော လောဘကိလေသာသည် ယင်းသင်္ခါရပေက္ခာကံကို အားပေးထောက်ပံ့တတ်သော ဥပတ္တမ္ဘက
အကြောင်းတရား ဖြစ်၏။ သင်္ခါရပေက္ခာကံကား ဇနက အကြောင်းတရား ဖြစ်၏။ ဈာန်ကို ရရှိကြကုန်သော
သောတာပန် သကဒါဂါမ် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်လည်းကောင်း အနာဂါမ်ပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်းကောင်း ဗြဟ္မာ့ပြည်၌သာ
ပဋိသန္ဓေတည်နေရခြင်းသဘော ရှိသောကြောင့် ယင်းသင်္ခါရပေက္ခာဉာဏ်ကို အလွန်နှစ်သက်မြတ်နိုးတတ်သော
လောဘကိလေသာသည် ဗြဟ္မာပဋိသန္ဓေကို တိုက်ရိုက် ဖြစ်စေတတ်သော ဇနကံ ဖြစ်သော မဟဂ္ဂုတ်ဈာန်
ကုသိုလ်ကံအား အားပေးထောက်ပံ့တတ်သော ဥပတ္တမ္ဘက အကြောင်းတရား မဖြစ်နိုင်။ (မဟဂ္ဂုတ်ဈာန်ကိုလည်း
ကောင်း ဗြဟ္မာဘဝကိုလည်းကောင်း တွယ်တာမက်မောတတ်သော တဏှာလောဘကသာလျှင် အားပေးထောက်
ပံ့တတ်သော ဥပတ္တမ္ဘက အကြောင်းတရား ဖြစ်သောကြောင့်တည်း။) အနုလောမဉာဏ် ဂေါတြဘူဉာဏ်တို့က
ကာမသုဂတိပဋိသန္ဓေအကျိုးကို ပေးရာ၌လည်း ယင်းဝိပဿနာဉာဏ်တို့ကို အလွန် နှစ်သက်မြတ်နိုးသော
ယင်းလောဘကိလေသာသည်ပင်လျှင် အားပေးထောက်ပံ့တတ်သော အကြောင်းတရားဖြစ်သည်ဟု သိရှိပါလေ။
(ပဋိသံ-၄-၁-၂၅၀။)

ဤသို့လျှင် ပုထုဇနနှင့် ကျင့်ဆဲ = သေက္ခပုဂ္ဂိုလ်တို့အား သင်္ခါရပေက္ခာ၌ စိတ်ကို ရှေးရှုဆောင်ခြင်းသည်
နှစ်သက်တတ်သော သဘောအားဖြင့် ဤသို့ တူညီမှုရှိခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ (ပဋိသံ-၆၀။)

ဤကဲ့သို့သော ဝိပဿနာကံတို့ကား တိဟိတ် ဥက္ကဋ္ဌ အမြတ်စား ကာမာဝစရကံတို့ပင် ဖြစ်ကြပေသည်။
အဆင့်အမြင့်ဆုံးသော ကာမဘဝကို ဖြစ်စေနိုင်သော စွမ်းအားရှိသော ကံတို့ပင်တည်း။

တိဟိတ် ဩမက ကုသိုလ်

ယင်း တိဟိတ်ကုသိုလ်မျိုးစေ့ကိုပင် ပြုစုပျိုးထောင်ရာဝယ် ကုသိုလ် မပြုခင်၌သော်လည်းကောင်း၊ ပြုအံ့
ဆဲဆဲ အလွန်နီးကပ်သော အချိန်၌သော်လည်းကောင်း၊ ပြုပြီး၌သော်လည်းကောင်း လောဘ၊ ဒေါသ၊ မာန် =
မာန၊ ဣဿာ၊ မစ္ဆရိယ စသော အကုသိုလ်ဆိုးများက ယင်းကုသိုလ်ကို ခြိရံနေလျှင် ယင်းတိဟိတ်ကုသိုလ်
သည်ပင် အညံ့စားအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိသွားလေရကား “တိဟိတ် ဩမက”ဟူသော အမည်ကို ရရှိလေသည်။

ဒွိဟိတ် ဥက္ကဋ္ဌ ကုသိုလ်

ကောင်းမှုကုသိုလ်ကို ပြုစုပျိုးထောင်ရာဝယ် ကလေးသူငယ်များ ပြုလုပ်သကဲ့သို့ ကံနှင့် ကံ၏အကျိုးကို
တတ်သိနားလည်သော ဉာဏ်မပါလျှင် အလောဘ အဒေါသ ဟိတ်နှစ်ပါးနှင့်သာ ယှဉ်၍ အမောဟဟိတ်နှင့်
မယှဉ်သောကြောင့် ယင်းကုသိုလ်မျိုးသည် ဒွိဟိတ်ကုသိုလ် ဖြစ်၏။ ထိုကုသိုလ်၏ ရှေ့နောက်၌ ကုသိုလ်များ
ခြံရံနေလျှင် အမြတ်စား ဒွိဟိတ် ဥက္ကဋ္ဌ ကုသိုလ် ဖြစ်၏။ တရားကိုယ်မှာ မဟာကုသိုလ် ဉာဏဝိပဿနာ တရားစု
တည်း။

အကျိုးပေးပုံ - ဤ တိဟိတ်ဩမကကုသိုလ်နှင့် ဒွိဟိတ်ဥက္ကဋ္ဌကုသိုလ်သည် ပဋိသန္ဓေအခါဝယ် မဟာ
ဝိပါက် ဉာဏဝိပဿနာဟူသော ဒွိဟိတ်ပဋိသန္ဓေအကျိုးကို ပေး၏။ ပဝတ္ထိအခါ၌ကား တိဟိတ် မဟာဝိပါက်
ဉာဏသမ္ပယုတ် အကျိုးကို မပေးနိုင်တော့ဘဲ မဟာဝိပါက် ဉာဏဝိပဿနာ (၄)မျိုး၊ အဟိတ် ကုသလဝိပါက်
(၈)မျိုးဟူသော (၁၂)မျိုးသော အကျိုးကိုသာ ပေးတော့သည်။

ဒွိဟိတ် ဩမက ကုသိုလ်

ယင်း ဒွိဟိတ်ကုသိုလ်မျိုးကို ပြုစုပျိုးထောင်ရာဝယ် ယင်းကုသိုလ်၏ ရှေ့နောက်၌ အကုသိုလ်များ ခြံရံ နေလျှင် ယင်းဒွိဟိတ်ကုသိုလ်သည်ပင် အညံ့စားအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိသွားလေရကား “ဒွိဟိတ် ဩမက”ဟူသော အမည်ကို ရရှိလေသည်။

အကျိုးပေးပုံ - ယင်း ဒွိဟိတ်ဩမကကုသိုလ်ကား ပဋိသန္ဓေအခါဝယ် အဟိတ်ကုသလဝိပါက် ဥပေက္ခာ သန္တီရဏဟူသော အညံ့စား ပဋိသန္ဓေအကျိုးကို ပေး၏။ ယင်း ပဋိသန္ဓေစိတ်၌ ဆန္ဒ၊ ပီတိ၊ ဝီရိယ မပါသော အညသမာန်း စေတသိက် (၁၀)လုံးတို့ ယှဉ်သဖြင့် စိတ်+စေတသိက် = နာမ်တရားစုမှာ (၁၁) ဖြစ်၏။ အမိ ဝမ်းတွင်းဝယ် ကာဏ်းလာသူ ဝမ်းတွင်းကာဏ်းလူသား ဝမ်းတွင်းပါ အင်္ဂါ ခြေလက် ချို့တဲ့သူ လူသားတို့၏ ပဋိသန္ဓေမှာ ယင်း အဟိတ်ကုသလဝိပါက် ဥပေက္ခာသန္တီရဏ ပဋိသန္ဓေပင် ဖြစ်၏။ ဝိနိပါတိကအသုရာတို့၏ ပဋိသန္ဓေမျိုးစေ့မှာလည်း ယင်း အဟိတ်ကုသလဝိပါက် ဥပေက္ခာသန္တီရဏစိတ်ပင် ဖြစ်သည်။ ပဝတ္တိအခါ၌ကား အဟိတ် ကုသလဝိပါက် (၈)မျိုးကိုသာ ဖြစ်စေသည်။ ဤဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော စကားရပ်ကား အများသဘောတူ ဆုံးဖြတ်အပ်သော **သမာနဝါဒ** တည်း။ ကေစိဆရာဟု အရှင်အနုရုဒ္ဓါမထေရ်မြတ်က ခေါ်ဝေါ်သုံးနှုန်းထားသော မောရဝါပီ မည်သော အရပ်၌ သီတင်းသုံးတော်မူသော **မဟာဒတ္တထေရ်** - တို့ကမူ -

၁။ အသင်္ခါရိက ကုသိုလ်ကံသည် သသင်္ခါရိက အကျိုးကို မပေး။

၂။ သသင်္ခါရိက ကုသိုလ်ကံကလည်း အသင်္ခါရိက အကျိုးကို မပေးနိုင်ဟု -

ဤသို့ အယူရှိတော်မူ၏။ ဤအယူအတိုင်း ရေတွက်လျှင် ဤသို့ ဖြစ်၏။

၁။ ဒွါဒေသ - တိဟိတ် ဥက္ကဋ္ဌ ကုသိုလ်သည် အသင်္ခါရိက မဟာကုသိုလ် ဉာဏသမ္ပယုတ် (၂)မျိုးဖြစ်အံ့ -

(က) အဟိတ် ကုသလဝိပါက် - (၈) မျိုး

(ခ) မဟာဝိပါက် အသင်္ခါရိက - (၄) မျိုး

ဤ (၁၂)မျိုးသော အကျိုးကို ပေး၏။

တစ်ဖန် ယင်းတိဟိတ်ဥက္ကဋ္ဌကုသိုလ်သည် သသင်္ခါရိက မဟာကုသိုလ် ဉာဏသမ္ပယုတ် (၂)မျိုးဖြစ်အံ့ -

(က) အဟိတ် ကုသလဝိပါက် - (၈) မျိုး

(ခ) မဟာဝိပါက် သသင်္ခါရိက - (၄) မျိုး

ဤ (၁၂)မျိုးသော အကျိုးကို ဖြစ်စေ၏။

(အဟိတ် ဝိပါက်ကား သသင်္ခါရိက အသင်္ခါရိကဟု မဆိုရ၍ နှစ်ဘက်ရ ဖြစ်သည်။)

၂။ ဒေသ - တိဟိတ်ဩမကနှင့် ဒွိဟိတ်ဥက္ကဋ္ဌ ကုသိုလ်သည်လည်း အသင်္ခါရိက ဖြစ်အံ့ -

(က) အဟိတ် ကုသလဝိပါက် - (၈) မျိုး

(ခ) မဟာဝိပါက် ဉာဏဝိပဿယ အသင်္ခါရိက - (၂) မျိုး

ဤ (၁၀)မျိုးသော အကျိုးတရားကို ဖြစ်စေ၏။

သသင်္ခါရိက ဖြစ်အံ့ -

(က) အဟိတ် ကုသလဝိပါက် - (၈) မျိုး

(ခ) မဟာဝိပါက် ဉာဏဝိပဿယ သသင်္ခါရိက - (၂) မျိုး

ဤ (၁၀)မျိုးသော အကျိုးတရားကို ဖြစ်စေ၏။

၃။ အဋ္ဌ - ဒွိဟိတ်ဩမက ကုသိုလ်ကား အသင်္ခါရိက သသင်္ခါရိက (၂)မျိုးလုံးသည်ပင် အဟိတ်ကုသလဝိပါက် (၈)မျိုးကိုသာ ဖြစ်စေသည်။ (အဘိဓမ္မတ္ထသင်္ဂဟ။)

မှတ်သားစေလိုသော ရည်ရွယ်ချက်

လူသားတို့အတွက် ဦးတည်လျက် အထက်ပါ ကုသိုလ်ကံနှင့် ကံ၏ အကျိုးတရားတို့ကို ဖော်ပြခြင်း၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ ကြောင်း-ကျိုး ဆက်နွယ်မှု ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်ပိုင်းကို ရှုရာဝယ် ကံနှင့် ကံ၏အကျိုးတရားတို့ကို သိစေလိုသည်မှာလည်း အကြောင်းတစ်ရပ်ဖြစ်၏။ ဤနာမ်ကမ္မဋ္ဌာန်းပိုင်းဝယ် ဇောနောင်၌ တဒါရုံကို သိမ်းဆည်းရာ ဝယ် ယင်းတဒါရုံတို့ကို တိတိကျကျ သိမ်းဆည်းတတ်စေလိုသည်မှာလည်း အကြောင်းတစ်ရပ်ဖြစ်၏။ ယင်းကံ၏ အကျိုးတရားပိုင်းတွင် ပါဝင်ကြသော သန္တီရဏစိတ်နှင့် မဟာဝိပါက်စိတ်တို့ကား တဒါရုံကိစ္စကို ရွက်ဆောင်ပေးနိုင်သော စိတ်အမျိုးအစားများပင် ဖြစ်ကြပေသည်။ (အကျယ်ကို - အဘိ-ဋ္ဌ-၁-၃၀၇-၃၂၇ - တို့၌ ကြည့်ပါ။)

အာရုံနှင့် ဝိပါက် သတ်မှတ်ပုံ

သဗ္ဗထာပိ ပနေတ္ထ အနိဋ္ဌေ အာရမ္မဏေ အကုသလဝိပါကာနေဝ ပဉ္စဝိညာဏ-သမ္ပဋိစ္ဆန-သန္တီရဏ-တဒါရမ္မဏာနိ၊ ဣဋ္ဌေ ကုသလဝိပါကာနိ၊ အတိဣဋ္ဌေ ပန သောမနဿသဟဂတာနေဝ သန္တီရဏတဒါရမ္မဏာနိ။ (အဘိဓမ္မတ္ထသင်္ဂဟ။)

စက္ခုဝိညာဏ်စသော ပဉ္စဝိညာဏ်အစ တဒါရုံ အဆုံးရှိသော ဝီထိစိတ်တို့၏ အတွင်း၌ တည်ရှိကြသော ဝိပါက်စိတ်တို့၏ ကုသလဝိပါက် ဖြစ်ခြင်း၊ အကုသလဝိပါက် ဖြစ်ခြင်း၊ သောမနဿနှင့် ယှဉ်ခြင်း၊ ဥပေက္ခာနှင့် ယှဉ်ခြင်းတို့မှာ (၁) ဣဋ္ဌာရုံ (၂) အတိဣဋ္ဌာရုံ (၃) အနိဋ္ဌာရုံများနှင့် ဆက်သွယ်လျက် ရှိ၏။ ထို ဣဋ္ဌ၊ အတိဣဋ္ဌ၊ အနိဋ္ဌ အာရုံတို့ကို အလယ်အလတ်တန်းစား လူများ၏ အလိုအားဖြင့် ခွဲခြားရ၏။ (အကျယ်ကို - အဘိ-ဋ္ဌ-၂-၁၀ - စသည်၌ ကြည့်ပါ။)

အလယ်အလတ်တန်းစားလူတို့၏ အလိုအားဖြင့် ကောင်းသော ရူပ သဒ္ဓ စသည့် အာရုံ (၆)ပါးတို့သည် အလိုရှိအပ်သော ဣဋ္ဌာရုံတို့တည်း။ တွေ့ကြုံခဲလှသော ဘုရားရှင်၏ အဆင်းတော် အသံတော် စသည်နှင့် အလွန် လှပသော ယောက်ျား မိန်းမတို့၏ အဆင်း အသံ စသည်တို့ကား အလွန် အလိုရှိအပ် နှစ်သက်အပ် မြတ်နိုးအပ်သော အတိဣဋ္ဌာရုံတို့တည်း။ ကျင်ကြီး ကျင်ငယ် အလောင်းကောင် စသည်နှင့် မကောင်းဆိုးဝါးသော အဆင်း အသံ အနံ့ အရသာ အတွေ့အထိ စသည့် အာရုံတို့ကား အလိုမရှိအပ် မနှစ်သက်အပ် မမြတ်နိုးအပ်သော အနိဋ္ဌာရုံတို့တည်း။

သဘာဝ အနိဋ္ဌာရုံများကို ရှေးအကုသိုလ်ကံကြောင့်သာ တွေ့ကြုံရသဖြင့် အနိဋ္ဌာရုံကို အာရုံပြုကုန်သော ဝီထိစိတ်တို့၌ အကုသလဝိပါက် ပဉ္စဝိညာဏ် သမ္ပဋိစ္ဆိင်း သန္တီရဏ တဒါရုံတို့သာ ဖြစ်ကြကုန်၏။

ရှေးကုသိုလ်ကံကြောင့်သာ သဘာဝ ဣဋ္ဌာရုံများကို တွေ့ကြုံရသဖြင့် ယင်းဣဋ္ဌာရုံကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ကြကုန်သော ဝီထိစိတ်တို့၌ ကုသလဝိပါက် ပဉ္စဝိညာဏ် သမ္ပဋိစ္ဆိင်း သန္တီရဏ တဒါရုံတို့သာ ဖြစ်ကြကုန်၏။ (တဒါရုံ၌ မဟာဝိပါက်စိတ်တို့လည်း ပါဝင်ကုန်၏။)

ရှေးပါရမီ ကုသိုလ်ကံ အဟုန်အရှိန်က ဆောင်ပို့လိုက်သောကြောင့်သာလျှင် သဘာဝ အတိက္ကဋ္ဌာရုံများနှင့် တွေ့ကြုံရသောကြောင့် သဘာဝ အတိက္ကဋ္ဌာရုံနှင့် တွေ့ကြုံသောအခါ (ကုသလဝိပါက် ပဉ္စဝိညာဏ် သမ္ပဋိစိုက်ပြီး) သောမနဿသန္တိရဏ၊ သောမနဿတဒါရုံတို့သာ ဖြစ်ကြရကုန်၏။ (အဟိတ်ကုသလဝိပါက် သောမနဿ သန္တိရဏ တဒါရုံနှင့် မဟာဝိပါက် သောမနဿတဒါရုံတို့သည် တဒါရုံအဖြစ်နှင့် ကျကုန်၏။)

ဇောနှင့် တဒါရုံ သတ်မှတ်ပုံ

ယံ ပန “ဇေနေ န တဒါရမ္မဏံ နိယမေတဗ္ဗ”န္တိ ဝုတ္တံ။ တံ ကုသလံ သန္ဓာယ ဝုတ္တန္တိ ဝေဒိတဗ္ဗံ။
(အဘိ-ဋ္ဌ-၁-၃၁၇။)

“ဇောဖြင့် တဒါရုံကို သတ်မှတ်ထိုက်၏”ဟူသော ယင်း စကားကို (အဘိ-ဋ္ဌ-၁-၃၀၉။) ဟေတုကိတ္တန ကထာပိုင်းတွင် ဆိုခဲ့၏။ ထိုစကားရပ်ကို ကုသိုလ်ဇောကို ရည်ရွယ်၍ မိန့်ဆိုခဲ့သည်ဟု မှတ်ပါ။

ဒေါမနဿသဟဂတဇောနာဝသာနေ စ ပန တဒါရမ္မဏာနိ စေဝ ဘဝင်္ဂီနိ စ ဥပေက္ခာသဟဂတာနေဝ ဘဝန္တိ၊ တသ္မာ ယဒိ သောမနဿပဋိသန္တိကဿ ဒေါမနဿသဟဂတဇောနာဝသာနေ တဒါရမ္မဏသမ္ဘဝေါ နတ္ထိ၊ တဒါ ယံကိဉ္စိ ပရိစိတပုဗ္ဗံ ပရိတ္တာရမ္မဏမာရဗ္ဗ ဥပေက္ခာသဟဂတသန္တိရဏံ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ တမနန္တရိတွာ ဘဝင်္ဂပါ- တောဝ ဟောတိတိ ဝဒန္တိ အာစရိယာ။ (အဘိဓမ္မတ္ထသင်္ဂဟ။)

= ဒေါမနဿဝေဒနာသည် မသာယာသောအားဖြင့် အာရုံ၏ အရသာကို ခံစား၏။ သောမနဿဝေဒနာကား သာယာသောအားဖြင့် အာရုံ၏ အရသာကို ခံစား၏။ ထို့ကြောင့် ဒေါမနဿဝေဒနာနှင့် သောမနဿဝေဒနာ တို့သည် အချင်းချင်း ရွှေ့သွားနောက်လိုက် နှိုးနှောလို့ မရနိုင် ဖြစ်နေကြ၏။ ဥပေက္ခာဝေဒနာကား အလယ် အလတ် သဘောအားဖြင့် သင့်ရုံတော်ရုံသာလျှင် အာရုံ၏ အရသာကို ခံစားသဖြင့် ဒေါမနဿဝေဒနာ၊ သော- မနဿဝေဒနာ နှစ်ပါးလုံးနှင့်ပင် သင့်တင့်လိုက်လျောနိုင်ပေသည်။ ထို့ကြောင့် ဒေါမနဿသဟဂုတ်ဇောနောင်၌ တဒါရုံဖြစ်စေ၊ ဘဝင်ဖြစ်စေ ဥပေက္ခာသဟဂုတ်တို့သာ ဖြစ်ကြရလေသည်။

အကယ်၍ သောမနဿသဟဂုတ် မဟာဝိပါက်စိတ်ဖြင့် ပဋိသန္ဓေတည်နေခဲ့သူ၏ သန္တာန်ဝယ် ဒေါသ ဇော၏နောင် တစ်စုံတစ်ခုသော အကြောင်းကြောင့် တဒါရုံ၏ ဖြစ်ခွင့်ကို အကယ်၍များ မရရှိခဲ့ပါလျှင် ထိုသို့ တဒါရုံ၏ ဖြစ်ခွင့်ကို မရရှိခဲ့သော် စိတ္တနိယာမ ဓမ္မတာအတိုင်းဆိုရမူ ဒေါသဇော၏ နောင်၌ ဘဝင်ကျရတော့မည် ဖြစ်သည်။ ဘဝင်ကျပြန်လျှင်လည်း - တစ်ဘဝ၌ ပဋိသန္ဓေ ဘဝင် စုတိစိတ်တို့သည် တစ်ထပ်တည်း တူကြရလေ သောကြောင့် ဝေဒနာချင်းလည်း တူညီရမည် ဖြစ်ရကား - မူလက သောမနဿဝေဒနာနှင့် ယှဉ်၍ ပဋိသန္ဓေ တည်နေခဲ့သူ ဖြစ်၍ သောမနဿဘဝင် ကျရပေလိမ့်မည်။ ထိုသောမနဿဘဝင်ကား ဒေါသဇောနှင့် မလိုက် လျောနိုင်ချေ၊ ဤကဲ့သို့ အခက်အခဲ ကြုံတွေ့နေသည့်အခါ ဒေါသဇောနှင့် သောမနဿဘဝင်တို့၏ အကြားဝယ် ဆက်သွယ်ပေးဖို့ရန် ရှေးရှေး လေ့ကျက်ခဲ့ဖူးသော ကျက်စားခဲ့ဖူးသော ကာမ (ရုပ်-နာမ်) အာရုံ တစ်ခုခုကိုပင် အာရုံယူ၍ စိတ်အစဉ် မပြတ်အောင် ဥပေက္ခာသဟဂုတ် သန္တိရဏစိတ်သည် ဖြစ်ပေါ်လာရပေသည်ဟု ဆရာ မြတ်တို့ မိန့်ဆိုတော်မူကြ၏။ (အဘိဓမ္မတ္ထသင်္ဂဟ။)

သောမနဿသဟဂတသ္မိဉ္စိ ဇေန ဇဝိတေ ပဉ္စ တဒါရမ္မဏာနိ ဂဝေသိတဗ္ဗာနိ၊ ဥပေက္ခာသဟဂတသ္မိဉ္စိ ဇေန ဇဝိတေ ဆ ဂဝေသိတဗ္ဗာနိတိ။

အထ ယဒါ သောမနဿပဋိသန္တိကဿ ပဝတ္ထေ ဈာနံ နိဗ္ဗတ္တေတွာ ပမာဒေန ပရိဟိနဇ္ဈာနဿ “ပဏိတဓမ္မော မေ နဌော”တိ ပစ္စဝေက္ခတော ဝိပ္ပဋိသာရဝသေန ဒေါမနဿံ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ တဒါ ကိ” ဥပ္ပဇ္ဇတိ။

သောမနဿာနန္တရဉ္စိ ဒေါမနဿံ ဒေါမနဿာနန္တရဉ္စိ သောမနဿံ ပဋ္ဌာနေ ပဋိသိဒ္ဓိ၊ မဟဂ္ဂတဓမ္မံ အာရပ္ပ ဇဝနေ ဇဝိတေ တဒါရမ္ပဏမ္ပိ တတ္ထေဝ ပဋိသိဒ္ဓန္တိ။ ကုသလဝိပါကာ ဝါ အကုသလဝိပါကာ ဝါ ဥပေက္ခာသဟဂတာ-ဟေတုကမနောဝိညာဏဓာတု ဥပ္ပဇ္ဇတိ။ (အဘိ-ဋ္ဌ-၁-၃၁၇-၃၁၈။)

သောမနဿဝေဒနာနှင့် ယှဉ်သော ဇောသည် စောလတ်ပြီးသော် ယင်းဇော၏ နောင်၌ မဟာဝိပါက သောမနဿတဒါရုံ (၄)မျိုးနှင့် အဟိတ်ကုသလဝိပါက သောမနဿသန္တိရဏတဒါရုံ တစ်မျိုးဟူသော သောမနဿ တဒါရုံ (၅)မျိုးတို့ကို ရှာထိုက်ကုန်၏။ သောမနဿတဒါရုံ (၅)မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးမျိုးသာကျ၏။ ဥပေက္ခာဝေဒနာနှင့် ယှဉ်သော ဇောသည် စောလတ်ပြီးသော် ယင်းဥပေက္ခာဇော၏ နောင်၌ မဟာဝိပါက ဥပေက္ခာတဒါရုံ (၄)မျိုး နှင့် အဟိတ်ကုသလဝိပါက ဥပေက္ခာသန္တိရဏ၊ အဟိတ်အကုသလဝိပါက ဥပေက္ခာသန္တိရဏဟူသော အဟိတ် ဥပေက္ခာတဒါရုံ (၂)မျိုး - ပေါင်းသော် (၆)မျိုးကုန်သော ဥပေက္ခာတဒါရုံတို့ကို ရှာထိုက်ကုန်၏။ ဥပေက္ခာတဒါရုံ (၆)မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးမျိုးသာ ကျ၏။ ဤကား မဟာဓမ္မရက္ခိတ မထေရ်မြတ်ကြီး၏ ဝါဒတည်း။

ထိုသို့ ရှာဖွေရာဝယ် — သူတော်ကောင်းတစ်ဦးသည် သောမနဿဝေဒနာနှင့် ယှဉ်၍ ပဋိသန္ဓေ တည်နေခဲ့၏။ ဈာန်ကိုရအောင် ကြိုးစားအားထုတ်ခဲ့၏။ တစ်ချိန် မေ့လျော့မှု ပမာဒတရား လွှမ်းမိုးခံရသည့်အတွက် ရပြီးဈာန်သည် လျော့ကျသွား၏။ ပျောက်ပျက်သွား၏။ “ငါ၏ မွန်မြတ်သော ဈာန်တရားသည် ပျက်စီးပါပေါ့တကား” ဟု ဆင်ခြင်လတ်သော် ထိုသူတော်ကောင်း၏ သန္တာန်ဝယ် စိတ်နှလုံး မသာယာခြင်း၏အစွမ်းဖြင့် ဒေါသ ဇောသည် ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ထိုအခါ၌ ယင်းဒေါသဇော နောင်၌ အဘယ်တဒါရုံသည် ဖြစ်ပေါ်လာပါသနည်းဟု မေးရန်ရှိ၏။

၁။ သောမနဿ၏ အခြားမဲ့၌ ဒေါမနဿဖြစ်မှုကိုလည်းကောင်း၊

၂။ ဒေါမနဿ၏ အခြားမဲ့၌ သောမနဿဖြစ်မှုကိုလည်းကောင်း —

ပဋ္ဌာန်းဒေသနာတော်မြတ် (ပဋ္ဌာန-၁-၃၁၂) ၌ ဘုရားရှင်သည် ပယ်မြစ်ထားတော်မူခဲ့၏။ မဟဂ္ဂုတ်တရားကို အာရုံပြု၍ ဇောသည် စောလတ်သော် ထို မဟဂ္ဂုတ်တရားကို အာရုံပြုသော ဇော၏ နောင်၌ တဒါရုံကျမှုကိုလည်း ထို ပဋ္ဌာန်းပါဠိတော်၌ပင်လျှင် ဘုရားရှင်သည် ပယ်မြစ်ထားတော်မူခဲ့၏။

ထိုကြောင့် ထိုဒေါသဇော၏ နောင်၌ ကုသလဝိပါကသော်လည်းဖြစ်သော အကုသလဝိပါကသော်လည်း ဖြစ်သော ဥပေက္ခာသဟဂုတ် အဟိတ်မနောဝိညာဏဓာတ်ဟူသော ဥပေက္ခာသန္တိရဏစိတ်သည် ဖြစ်ပေါ်လာ၏ ဟု ဖြေဆိုရာ၏။ (အဘိ-ဋ္ဌ-၁-၃၁၇-၃၁၈။)

ဤအရာဝယ် ရှေးက လေ့ကျက်ခဲ့ဖူးသော ကာမ (ရုပ်+နာမ်) ကို အာရုံပြု၍ အာဂန္တုကဘဝင် ကျသည် ဖြစ်ရာ ယင်းအာရုံမှာ ဣဋ္ဌာရုံ ဖြစ်သော် အဟိတ်ကုသလဝိပါက ဥပေက္ခာသန္တိရဏ၊ အနိဋ္ဌာရုံဖြစ်သော် အဟိတ် အကုသလဝိပါက ဥပေက္ခာသန္တိရဏတဒါရုံ အသီးအသီး ကျသည်ဟု မှတ်ပါ။

တဒါရုံကျခွင့် မရသော ဝါရများ

၁။ သောမနဿပဋိသန္ဓေ တည်နေခဲ့၍ သာသနာပ မိစ္ဆာအယူရှိသူသည် အလွန် အလိုရှိအပ်သော ဘုရား အစရှိသော အတိက္ကဋ္ဌာရုံ၊ စိတ္တက္ခဏ (၁၇)ချက် အပြည့်ရှိသော ဝီထိစိတ်တို့၏ အာရုံဖြစ်သော အတိ မဟန္တာရုံ၊ မနောဒွါရ၌ ထင်ရှားသော ဝိဘူတာရုံ — ဤအာရုံ (၃)မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးမျိုးကို အာရုံပြု၍ ဒေါသဇော စောခဲ့သော်လည်းကောင်း — သို့မဟုတ် သောမနဿပဋိသန္ဓေ တည်နေသူ၏ အတိက္ကဋ္ဌာရုံ ဖြစ်သည့် နတ်သွီးစသော အတိမဟန္တာရုံ၊ ဝိဘူတာရုံများကို အာရုံပြုလျက် ရွံ့ကြောက် ထိတ်လန့်သော

အားဖြင့် ဒေါသဇော စောခဲ့သော်လည်းကောင်း - ယင်းဇောတို့၏ နောင်၌ တဒါရုံကျခွင့် မရနိုင်။ အာရုံမှာ အလွန်အလိုရှိအပ် နှစ်သက်အပ် မြတ်နိုးအပ်သော အတိက္ကဋ္ဌာရုံ ဖြစ်နေသောကြောင့် တဒါရုံကျခဲ့သော် သောမနဿတဒါရုံသာ ကျရလိမ့်မည်။ ထိုသောမနဿတဒါရုံသည် ဒေါသဇော၏နောင်၌ မဖြစ်ထိုက်ပေ။ ဥပေက္ခာတဒါရုံ ကျဖို့ရန်မှာလည်း - **အတိက္ကဋ္ဌေ ပန သောမနဿသဟဂတာနေဝ = အတိက္ကဋ္ဌာရုံ၌ သောမနဿ တဒါရုံ ဝိပါက်တို့သာ ဖြစ်ကြောင်း**ကိုသာ ဖွင့်ဆိုလျက် ရှိသောကြောင့် အတိက္ကဋ္ဌာရုံနှင့် ဥပေက္ခာကား မလျော်ကန်ချေ။

၂။ သောမနဿပဋိသန္ဓေ တည်နေသူ၏သန္တာန်၌ ပဉ္စဒွါရဝယ် မဟန္တာရုံ၊ မနောဒွါရဝယ် အဝိဘူတာရုံဖြစ်အံ့။ ထိုအာရုံ၌ ဒေါသဇောစောလျှင် ယင်းဒေါသဇောနောင်၌ တဒါရုံ မကျထိုက်။ မနောဒွါရဝယ် ဝိဘူတာရုံ ဖြစ်ပါမှ၊ ပဉ္စဒွါရဝယ် အတိမဟန္တာရုံ ဖြစ်ပါမှ တဒါရုံကို အလိုရှိအပ်သောကြောင့်တည်း။

၃။ သောမနဿပဋိသန္ဓေ တည်နေသူ၏ သန္တာန်ဝယ် ဈာန်ကို ရရှိပြီးပါမှ ဈာန်လျှောကျသဖြင့် ထိုလျှောကျ လေပြီးသော မဟဂ္ဂုတ်ဈာန်ကို အာရုံပြုလျက် “ငါ၏ မွန်မြတ်သောတရားသည် ပျက်ပြားခဲ့ချေပေါ့”ဟု ဒေါသဇော ဖြစ်သည့်အခါ တဒါရုံ မကျထိုက်။ ကာမဇော၊ ကာမသတ္တဝါ၊ ကာမအာရုံ ဖြစ်ပါမှ တဒါရုံ ကျခွင့် ရှိရကား ဤ၌ မဟဂ္ဂုတ်အာရုံ ဖြစ်၍ တဒါရုံ မကျထိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

၄။ သောမနဿပဋိသန္ဓေ နေ၍ ပညတ်အာရုံ တစ်ခုခုကို အာရုံပြုလျက် ဒေါသဇော စောပြန်လျှင် ထိုပညတ် ကို အာရုံပြု၍ တဒါရုံ မကျထိုက်ပေ။ တဒါရုံကား ကာမတရား (= ကာမရုပ်နာမ်) ကိုသာ အာရုံပြု၍ ပညတ်ကို အာရုံမပြုသောကြောင့် ဖြစ်၏။

ဤသို့ တဒါရုံကျခွင့် မရသော ဇောဝါရ (၄)မျိုးတို့၌ ဒေါသဇောနောင်ဖြစ်၍ ပဋိသန္ဓေနှင့် အလားတူသော သောမနဿဘဝင်သည်လည်း မကျနိုင်။

ထိုသို့ တဒါရုံလည်း မကျနိုင် ဘဝင်လည်း မကျနိုင်သဖြင့် အခက်အခဲ တွေ့ကြုံနေသည့်အခါ ဒေါသဇော နှင့် (သောမနဿပဋိသန္ဓေ နေသူ၏) သောမနဿဘဝင်တို့၏ အကြားဝယ် ဘဝဝယ် စိတ်အစဉ် မပြတ်စဲအောင် ဆက်သွယ်ပေးဖို့ရန်အတွက် ဥပေက္ခာသဟဂုတ် သန္တိရဏစိတ်သည် **အာဂန္တုကဘဝင်ကိစ္စ**ကို ရွက်ဆောင်လျက် ဖြစ်ပေါ်လာရပေသည်။ ဒေါသဇောနောင်၌ ဤသန္တိရဏစိတ်မှ မဖြစ်လျှင် စိတ်အစဉ်ပြတ်၍ ဘဝအဆုံးသတ် ရတော့မလို ဖြစ်ရကား - ဘဝဿ အင်္ဂီ ဘဝင်္ဂီ - ဟူသော ဝစနတ္ထ-အရ ဘဝမပြတ်ဖို့ရန် ဘဝ၏အကြောင်းတရား အဖြစ်ဖြင့် ဥပေက္ခာသန္တိရဏစိတ်တို့သည် ဘဝင်ကိစ္စတပ်၍ ဖြစ်ကြရလေသည်။

အာဂန္တုကဘဝင် - ပဋိသန္ဓေစိတ်၏ နောက်မှ စ၍ ဘဝတစ်လျှောက် ဝိထိစိတ်တို့၏ အကြားအကြား ဝယ် ဝိထိစိတ်တို့ မဖြစ်ခိုက် ဘဝ၌ စိတ်အစဉ် မပြတ်စဲရေးအတွက် ဖြစ်ခဲ့ကြသော ဘဝင်စိတ်တို့သည် ပဋိသန္ဓေ စိတ်နှင့် တစ်ထပ်တည်း တူကြ၏။ ဥပမာ - ပဋိသန္ဓေက သောမနဿဖြစ်လျှင် ဘဝင်လည်း သောမနဿပင် ဖြစ်ရ၏။ ဥပေက္ခာဖြစ်လျှင် ဥပေက္ခာ၊ သသင်္ခါရိကဖြစ်လျှင် သသင်္ခါရိက၊ အသင်္ခါရိကဖြစ်လျှင် အသင်္ခါရိက၊ ဉာဏသမ္ပယုတ်ဖြစ်လျှင် ဉာဏသမ္ပယုတ် - ဤသို့ စသည်ဖြင့် တစ်ထပ်တည်း တူညီကြရ၏။ ထို့ကြောင့် ခန္ဓာအိမ် ပေါ်စကပင် ခန္ဓာအိမ်၌ တည်ရှိနေကြသော ဘဝင်များတည်း။ သို့ဖြစ်၍ ထိုဘဝင်များကို အာဝါသိကဘဝင် = အိမ်ရှင်ဘဝင်ဟု ခေါ်ဆိုရ၏။ ဤဥပေက္ခာသန္တိရဏကိုကား ယခုကဲ့သို့ အခက်အခဲကြုံတွေ့ရာ တစ်ရံတစ်ခါမှ ဖြစ်ပေါ်လာသောကြောင့် အာဂန္တုက = ဧည့်သည်ဘဝင်ဟု ခေါ်သည်။

ပရမတ္ထဒီပနီ - လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ အယူအဆ

ယဒါ ဟိ ကုသလဇေနာနံ အန္တရန္တရာ အကုသလံ ဇေတိ၊ တဒါ ကုသလာဝသာနေ အာစိဏ္ဏသဒိသမေဝ အကုသလာဝသာနေ သဟေတုကံ တဒါရမ္မဏံ ယုတ္တံ။ ယဒါ နိရန္တရံ အကုသလမေဝ၊ တဒါ အဟေတုကံ။
(အဘိ-ဋ္ဌ-၁-၃၂၆-၃၂၇။)

= အကြင်အခါ၌ ကုသိုလ်ဇောတို့၏ အကြားအကြားဝယ် အကုသိုလ်ဇောသည် စော၏။ ထိုအခါမျိုးဝယ် ကုသိုလ်ဇော၏ အဆုံး၌ ကြိမ်ဖန်များစွာ လေ့ကျက်ထားအပ်သော အလေ့အကျက်နှင့် တူစွာသာလျှင် (ကုသိုလ် ကို ကြိမ်ဖန်များစွာ လေ့ကျက်နေသော ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်ဝယ်) အကုသိုလ်ဇော၏ အဆုံး၌ သဟိတ် မဟာဝိပါက် တဒါရုံသည် ဖြစ်သင့်၏။

အကြင်အခါ၌ကား အမြဲမပြတ် အကုသိုလ်ဇောသာလျှင် စော၏။ ထိုအခါမျိုးဝယ် ထိုအကုသိုလ်ဇော၏ အဆုံး၌ အဟိတ်တဒါရုံသည်သာလျှင် ဖြစ်သင့်ပေသည်။ (အဘိ-ဋ္ဌ-၁-၃၂၆-၃၂၇။)

ဤ အဋ္ဌကထာ စကားရပ်များကို ရည်ညွှန်းလျက် လယ်တီဆရာတော်ဘုရားကြီးက ပရမတ္ထဒီပနီတွင် ဤသို့ မိန့်ဆိုထား၏။

ပင်ကိုယ်ရင်းက မဟာဝိပါက် ဥပေက္ခာသဟဂုတ် အဖြစ်များလျှင် ထိုမဟာဝိပါက် ဥပေက္ခာသဟဂုတ် စိတ်များသည်လည်း အာဂန္တုကဘဝင်ကိစ္စတပ်လျက် မဖြစ်နိုင်ဟု မဆိုသင့်၊ အဋ္ဌကထာ၌လည်း - “ကုသိုလ်ဇော၏ နောင်၌ သဟိတ်တဒါရုံ အဖြစ်များနေလျှင် ကုသိုလ်ဇောဝိထိတို့၏ အကြားအကြား၌ ရံခါ အကုသိုလ်ဇောသည် စောစေကာမူ ထိုအကုသိုလ်ဇော၏ နောင်ဝယ် သဟိတ်ဝိပါက်တဒါရုံပင် ဖြစ်၏”ဟု အဆိုရှိ၏။ ဤအဋ္ဌကထာ အလိုအားဖြင့် - အကုသိုလ်ဇော၏ နောင်ဝယ် သဟိတ်ဝိပါက်တဒါရုံ ဖြစ်နိုင်ပါလျှင် တဒါရုံ၏ကိုယ်စား ကျရ သော အာဂန္တုကဘဝင်သည်လည်း သဟိတ် မဟာဝိပါက်ဘဝင်လည်း ဖြစ်သင့်သည်။ ထို့ကြောင့် အာဂန္တုက ဘဝင်ကိစ္စတပ်လျက် -

ဥပေက္ခာသဟဂုတ် မဟာဝိပါက်စိတ်	—	၄
အဟိတ် ဥပေက္ခာသန္တိရဏ	—	၂
ပေါင်းသော်	—	၆

ဤ (၆)မျိုးကုန်သော စိတ်တို့သည် ဖြစ်ခွင့် ရှိကြသည် - ဟု ပရမတ္ထဒီပနီ၌ မိန့်ဆို၏။

ဣဋ္ဌာရုံ၌ - ဝိစိကိစ္ဆာနှင့် ဥဒ္ဓစ္စ မောဟမူလောနောင် တဒါရုံ

ဣဋ္ဌာရမ္မဏေ ပန ကင်္ခတော၊ ဥဒ္ဓတဿ စ တဒါရမ္မဏံ ကိံ ဟောတီတိ။ ဣဋ္ဌာရမ္မဏသ္မိံ ကင်္ခတု ဝါ မာ ဝါ၊ ဥဒ္ဓတော ဝါ ဟောတု မာ ဝါ။ ကုသလဝိပါကာဟေတုကသောမနဿစိတ္တမေဝ တဒါရမ္မဏံ ဟောတီ။ ဣဋ္ဌမဇ္ဈတ္တာရမ္မဏေ ကုသလဝိပါကာဟေတုကဥပေက္ခာသဟဂတန္တိ။ (အဘိ-ဋ္ဌ-၁-၃၁၇။)

မောဟမူလော နောင်၌ တဒါရုံ ဖြစ်ပုံကား ဤသို့တည်း။

ဣဋ္ဌာရုံ၌ ယုံမှားမှု ဝိစိကိစ္ဆာသဟဂုတ်စိတ် ဖြစ်နေသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌လည်းကောင်း၊ စိတ်ပျံ့လွင့်မှု ဥဒ္ဓစ္စသဟဂုတ်စိတ် ဖြစ်နေသော ပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌ လည်းကောင်း - အဘယ်တဒါရုံသည် ဖြစ်ပါသနည်းဟု မေးရန်ရှိ၏။ ဣဋ္ဌာရုံ၌ ယုံမှားမှုလည်း ယုံမှားပါစေ၊ မယုံမှားမှုလည်း မယုံမှားပါစေ၊ စိတ်ပျံ့လွင့်သည်မှုလည်း ဖြစ်ပါစေ၊ စိတ်မပျံ့လွင့်သည်မှုလည်း ဖြစ်ပါစေ၊ အဟိတ်ကုသလဝိပါက် အဟိတ်သောမနဿစိတ်သည်သာ

တဒါရုံကိစ္စ တပ်လျက် ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ကုဋ္ဌမဇ္ဈတ္တာရုံ၌ကား အဟိတ်ကုသလဝိပါက် ဥပေက္ခာသဟဂုတ်စိတ်သည် တဒါရုံကိစ္စ တပ်လျက် ဖြစ်ပေါ်လာ၏ဟု ဖြေဆိုလေရာ၏။ (အဘိ-ဋ္ဌ-၁-၃၁၇။)

ဤကား မဟာဓမ္မရက္ခိတ မထရ်မြတ်ကြီး၏ ဝါဒတည်း။ ခပ်သိမ်းသော ဆရာမြတ်တို့ အယူတူညီသော သမာနဝါဒအားဖြင့်ကား — အနိဋ္ဌာရုံ၌ အဟိတ် အကုသလဝိပါက် ဥပေက္ခာသန္တိရဏ တဒါရုံ၊ ကုဋ္ဌာရုံ = ကုဋ္ဌမဇ္ဈတ္တာရုံ၌ အဟိတ်ကုသလဝိပါက် တဒါရုံ (၂)ပါးနှင့် မဟာဝိပါက်တဒါရုံ (၈)ပါး၊ အတိကုဋ္ဌာရုံ၌ အဟိတ် ကုသလဝိပါက် သောမနဿသန္တိရဏတဒါရုံနှင့် မဟာဝိပါက် သောမနဿတဒါရုံ (၄)ပါး ထိုက်သလို ကျနိုင် သည်။ (အဘိဓမ္မတ္ထသင်္ဂဟ။)

ကုသိုလ်ဖြစ်ပို့ရန် အကုသိုလ်ဖြစ်ပို့ရန် သတ်မှတ်ပေးသောတရား

ကုဒံ ပန ဇေနံ ကုသလတ္ထာယ ဝါ အကုသလတ္ထာယ ဝါ ကော နိယာမေတီတိ? အာဝဇ္ဇနဉ္စေဝ ဝေါဋ္ဌဗ္ဗနဉ္စ။ အာဝဇ္ဇနေန ဟိ ယောနိသော အာဝဋ္ဋိတေ ဝေါဋ္ဌဗ္ဗနေန ယောနိသော ဝဝတ္ထာပိတေ ဇေနံ အကုသလံ ဘဝိဿတီတိ အဋ္ဌာနမေတံ။ အာဝဇ္ဇနေန အယောနိသော အာဝဋ္ဋိတေ ဝေါဋ္ဌဗ္ဗနေန အယောနိသော ဝဝတ္ထာပိတေ ဇေနံ ကုသလံ ဘဝိဿတီတိပိ အဋ္ဌာနမေတံ။ ဥဘယေန ပန ယောနိသော အာဝဋ္ဋိတေ၊ ဝဝတ္ထာပိတေ စ ဇေနံ ကုသလံ ဟောတိ၊ အယောနိသော အကုသလန္တိ ဝေဒိတဗ္ဗံ။ (အဘိ-ဋ္ဌ-၁-၃၁၇။)

= အာဝဇ္ဇန်းသည် (စီးပွားချမ်းသာကို ရခြင်း၏အကြောင်း ဖြစ်သော အာရုံကို နည်းမှန်လမ်းမှန် နှလုံးသွင်းခြင်း) ယောနိသောမနသိကာရအားဖြင့် ဘဝင်ကို လည်စေအပ်သည်ရှိသော် (ရပ်စေအပ်သည်ရှိသော်), ဝုဋ္ဌောသည် (စီးပွားချမ်းသာကို ရခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော အာရုံကို နည်းမှန်လမ်းမှန် နှလုံးသွင်းခြင်း) ယောနိသော မနသိကာရအားဖြင့် အာရုံကို ပိုင်းခြားမှတ်သားအပ်သည်ရှိသော် ဇောသည် အကုသိုလ်ဖြစ်လတ္တံ့ဟူသော ဤ အကြောင်းသည် သင့်သောအကြောင်း မဟုတ်။

အာဝဇ္ဇန်းသည် အယောနိသောမနသိကာရအားဖြင့် (စီးပွားချမ်းသာကို ရခြင်း၏ အကြောင်းမဟုတ်သော အာရုံကို နည်းမှန်လမ်းမှန် နှလုံးမသွင်းခြင်းအားဖြင့်) ဘဝင်ကို လည်စေအပ်သည်ရှိသော်, ဝုဋ္ဌောသည် အယော နိသောမနသိကာရအားဖြင့် အာရုံကို ပိုင်းခြားမှတ်သားအပ်သည်ရှိသော် ဇောသည် ကုသိုလ်ဖြစ်လတ္တံ့ဟူသော ဤအကြောင်းသည်လည်း သင့်သောအကြောင်း မဟုတ်။

အာဝဇ္ဇန်းနှင့် ဝုဋ္ဌော နှစ်ပါးစုံသည် ယောနိသောမနသိကာရအားဖြင့် ဘဝင်ကို လည်စေအပ်သည်ရှိသော် အာရုံကို ပိုင်းခြား မှတ်သားအပ်သည်ရှိသော် ဇောသည် ကုသိုလ် ဖြစ်၏။

အာဝဇ္ဇန်းနှင့် ဝုဋ္ဌော နှစ်ပါးစုံသည် အယောနိသောမနသိကာရအားဖြင့် ဘဝင်ကို လည်စေအပ်သည် ရှိသော် အာရုံကို ပိုင်းခြားမှတ်သားအပ်သည်ရှိသော် ဇောသည် အကုသိုလ် ဖြစ်၏။ ဤသို့ သိရှိပါလေ။
(အဘိ-ဋ္ဌ-၁-၃၁၇။)

အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တ အသုဘ စစ်စစ် ဧကန်မှန်သော သင်္ခါရတရားတို့ကို အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တ အသုဘဟု လည်းကောင်း, ရုပ်တရား နာမ်တရားဟုလည်းကောင်း, အကြောင်းတရား အကျိုးတရားဟုလည်းကောင်း နှလုံး သွင်းခြင်းသည် မဂ်ဖိုလ် နိဗ္ဗာန်စသော စီးပွားချမ်းသာကို ရခြင်း၏ အကြောင်းအားဖြင့် အာရုံကို နည်းမှန်လမ်းမှန် နှလုံးသွင်းခြင်း ယောနိသောမနသိကာရ မည်၏။ အပြန်အားဖြင့် အယောနိသောမနသိကာရကို သိပါ။

တိဟိတ် - ဒွိဟိတ် - အဟိတ်

တိဟေတုကဇဝနာဝသာနေ ပနေတ္ထ တိဟေတုကံ တဒါရမ္မဏံ ယုတ္တံ၊ ဒုဟေတုကဇဝနာဝသာနေ ဒုဟေတုကံ၊ အဟေတုကဇဝနာဝသာနေ အဟေတုကံ၊ ဘာဇေတွာ ပန န ဝုတ္တံ။ (အဘိ-ဋ္ဌ-၁-၃၂၇။)

ဤအထက်ပါ အဋ္ဌကထာ၏ သတ်မှတ်ထားတော်မူချက်အရ -

- ၁။ တိဟိတ်ဇော၏ နောင်၌ တိဟိတ် တဒါရုံ၊
- ၂။ ဒွိဟိတ်ဇော၏ နောင်၌ ဒွိဟိတ် တဒါရုံ၊
- ၃။ အဟိတ်ဇော (ဟသိတုပ္ပါဒဇော)၏ နောင်၌ အဟိတ် တဒါရုံ - အသီးအသီး ကျနိုင်၏။

ယေဘုယျဟူသာ မှတ်သားပါ

ဤအထက်တွင် ဖော်ပြထားသော တဒါရုံနှင့် ပတ်သက်၍ ဖွင့်ဆိုထားချက်တို့အရ တဒါရုံအကြောင်းကို ခြုံငုံ၍ သုံးသပ်ခဲ့သော် ယေဘုယျအားဖြင့် သန္တီရဏ၊ ဇော၊ တဒါရုံတို့သည် ဝေဒနာချင်း တူညီကြ၏။

- ၁။ ဇော၌ သောမနဿဝေဒနာ ဖြစ်လျှင် သန္တီရဏနှင့် တဒါရုံတို့၌လည်း သောမနဿဝေဒနာပင် အဖြစ်များ၏။
- ၂။ ဇော၌ ဥပေက္ခာဝေဒနာဖြစ်ပါက သန္တီရဏနှင့် တဒါရုံတို့၌လည်း ဥပေက္ခာပင် အဖြစ်များ၏။
- ၃။ ဇောသည် တိဟိတ်ဖြစ်ပါက တဒါရုံသည်လည်း တိဟိတ် အဖြစ်များ၏။
- ၄။ ဇောသည် ဒွိဟိတ်ဖြစ်ပါက တဒါရုံသည်လည်း ဒွိဟိတ်ပင် အဖြစ်များ၏။

သို့အတွက် ဇယားများတွင် ယေဘုယျ စည်းကမ်းသို့ လိုက်၍ ဇောနှင့် တဒါရုံတို့ဝယ် - တိဟိတ် ဒွိဟိတ် သောမနဿဝေဒနာ ဥပေက္ခာဝေဒနာတို့ကို ဦးစားပေး၍ ဖော်ပြထားပါသည်။ အသေးစိတ် အတိအကျကိုမူ ကား အထက်ပါ ဖွင့်ဆိုချက်များ အတိုင်းသာ မှတ်သားပါလေ။

မဟဂ္ဂုတိ လောကုတ္တရာတရားကို အာရုံယူသော ကာမာဝစရတရား နောင်၌ တဒါရုံ မကျခြင်းအကြောင်း

ယသ္မာ စသ “သဗ္ဗေ ကာမာဝစရဝိပါကော၊ ကိရိယမနောဓာတု ကိရိယအဟေတုကမနောဝိညာဏ-ဓာတု သောမနဿသဟဂတာ ဣမေ ဓမ္မာ ပရိတ္တာရမ္မဏာ”တိ ဧဝံ အစ္စန္တပရိတ္တမေဝ အာရမ္မဏံ ဝုတ္တံ။ တသ္မာ ပေတံ မဟဂ္ဂတလောကုတ္တရာရမ္မဏေ ကာမာဝစရဓမ္မေပိ နာနုဗန္ဓတီတိ ဝေဒိတဗျံ။ (အဘိ-ဋ္ဌ-၂-၁၄၇။)

- ၁။ အလုံးစုံသော ကာမာဝစရဝိပါက်မှန်သမျှသည် ပရိတ္တာရမ္မဏ = ကာမတရားသာလျှင် အာရုံရှိ၏။ ကာမတရား အမည်ရသည့် ရုပ်တရား နာမ်တရားကိုသာ အာရုံပြု၏။
- ၂။ ပဉ္စဒွါရာဝဇ္ဇန်းဟူသော စက္ခုဒွါရအစ ကာယဒွါရအဆုံး ရှိသည့် ဒွါရ (၅)ပါး၌ ထိုက်သလို ထင်လာသည့် ရူပါရုံအစ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ အဆုံးရှိသည့် အာရုံ (၅)မျိုးကို ထိုက်သလို ဆင်ခြင်တတ်သော ကိရိယမနောဓာတ်သည်လည်း ပရိတ္တာရမ္မဏ = ကာမတရားသာလျှင် အာရုံ ရှိ၏။ ကာမတရား အမည်ရသည့် ရုပ်တရား နာမ်တရားကိုသာ အာရုံပြု၏။

၃။ ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့၏ သန္တာန်၌သာ ဖြစ်လေ့ရှိသော ပြီးရယ်ခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်သော စိတ်တစ်မျိုး ဖြစ်သည့် ဟသိတုပ္ပါဒ် အမည်ရသော သောမနဿ အဟိတ်ကြိယာ မနောဝိညာဏဓာတ်သည်လည်း ပရိတ္တာရမ္ပဏ = ကာမတရားသာလျှင် အာရုံရှိ၏။ ကာမတရား အမည်ရသည့် ရုပ်တရား နာမ်တရားကိုသာ အာရုံပြု၏။

ဤသို့လျှင် ကာမဝိပါက်မှန်သမျှနှင့် ပဉ္စဒါရာဝဇ္ဇန်း ဟသိတုပ္ပါဒ်စိတ်တို့ကို ကာမတရား အမည်ရသော ရုပ်တရားနှင့် ကာမာဝစရနာမ်တရားတို့ကိုသာ ဧကန်အာရုံပြု၏ဟု ဘုရားရှင် ဟောကြားထားတော်မူအပ်ပေသည်။ သို့အတွက် တဒါရုံသည်လည်း ကာမဝိပါက်စိတ်ပင် ဖြစ်ရကား ဧကန်အားဖြင့် ကာမတရားကိုသာ အာရုံပြုနိုင်သည်။ သို့အတွက် ယင်းတဒါရုံသည် မဟဂ္ဂုတ် လောကုတ္တရာတရားတို့ကို အာရုံပြုသော ကာမာဝစရမ္ပ အမည်ရသော ကာမဇောများ၏ နောင်၌လည်း ယင်းဇောယူသည့် မဟဂ္ဂုတ် လောကုတ္တရာတရားတည်းဟူသော အာရုံသို့ အစဉ်မလိုက်နိုင်ဟု သိပါလေ။ (တဒါရုံ မကျနိုင် ဟူလိုသည်။) (အဘိ-ဋ္ဌ-၂-၁၄၇။)

ဤတွင် တဒါရုံ အကြောင်းသိကောင်းစရာများ ပြီးဆုံးပြီ ဖြစ်သည်။

ရုပ်အတု (၁၀) မျိုး

ရုပ်အတု (၁၀)မျိုးတို့ကား လက္ခဏာယာဉ်သုံးချက်သို့ တင်၍ ဝိပဿနာ မရှုကောင်းသော အသမ္မသန ရုပ်များ ဖြစ်ကြ၏။ ရုပ်အတု တစ်မျိုးကိုပင် ဖြစ်စေ၊ ရုပ်အတု အားလုံးကိုပင် ဖြစ်စေ အနိစ္စဟု ရှုသော်လည်း အနိစ္စဟု သိသော ဝိပဿနာဇောဝီထိ စိတ်အစဉ်များကား ဖြစ်ပေါ်မလာနိုင်ပေ။ အလားတူပင် ဒုက္ခဟု အနတ္တဟု ရှုသော်လည်း ဒုက္ခဟု အနတ္တဟု သိနေသော ဝိပဿနာဇောဝီထိ စိတ်အစဉ်များသည် ဖြစ်ပေါ်မလာနိုင်ပေ။ သို့အတွက် ရုပ်အတုတစ်မျိုး တစ်မျိုး၌ ရုပ်အစစ်များမှာကဲ့သို့ (၆)မျိုး ခွဲ၍ မရှုတော့ဘဲ (၂)မျိုး (၂)မျိုးစီသာ ရှုပါ။ တစ်မျိုး တစ်မျိုး၌ ဉာဏ် ပီတိ လဲလှယ်၍ (၄)ချက်စီပင် ရှုပါ။ အာကာသဓာတ်ကို ပုံစံထုတ်၍ နမူနာ အဖြစ် ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

ရုပ်ကလာပ်တို့၏ အကြားအပေါက် ဖြစ်သော အာကာသဓာတ်ကို အာရုံယူ၍ ဉာဏ်ဖြင့် မြင်အောင်ကြည့်၍

၁။ အာကာသဓာတ်ဟု ရှုပါ။ ။ ထိုနောင် အာကာသဓာတ်ဟု သိနေသော မနောဒွါရိကဇောဝီထိ စိတ် စေတသိက်တို့ကို တစ်ဖန်ပြန်၍ သိမ်းဆည်း ရှုပွားပါ။ ဉာဏ် ပီတိ လဲလှယ်၍ (၄)ချက် ရှုပါ။

၂။ ယင်းအာကာသဓာတ်ကို တစ်ဖန် ရုပ်တရားဟု ရှုပါ။ ။ ထိုနောင် ယင်း အာကာသဓာတ်ကို ရုပ်တရားဟု သိနေသော မနောဒွါရိကဇောဝီထိ စိတ်စေတသိက်တို့ကို ဆက်လက်၍ သိမ်းဆည်းရှုပွားပါ။ ဉာဏ် ပီတိ တို့ကို လဲလှယ်၍ (၄)ချက်ပင် ရှုပါ။

ထိုသို့ သိမ်းဆည်းရှုပွားရာ၌ ဘဝင်မနောအကြည်ဓာတ်ကို ရှေးဦးစွာ သိမ်းဆည်းရမည်ဟူသော ဥပဒေသ ကိုကား မမေ့ပါနှင့်။

ဓမ္မာရုံလိုင်း မနောဒွါရဝီထိ အကောင်းအုပ်စု ရုပ်အတုကို အာရုံယူ၍ ရှုပုံ ဇယား

ဟဒယရှိ မှီရာဝတ္ထုရုပ် = ၅၄	၅၄	၅၄	၅၄
မနောဒွါရဝဇ္ဇန်း	ဇော (၇) ကြိမ်	သဟိတ်တဒါရုံ (၂) ကြိမ် (ဝါ)	အဟိတ်တဒါရုံ (၂) ကြိမ်
၁။ အာကာသဓာတ်ဟု - ၁၂	၃၄	၃၄ (ဝါ)	၁၂/၁၁
၁၂	၃၃	၃၃ ။	၁၁/၁၁
၁၂	၃၃	၃၃ ။	၁၂/၁၁
၁၂	၃၂	၃၂ ။	၁၁/၁၁
၂။ ရုပ်တရားဟု - ၁၂	၃၄	၃၄ ။	၁၂/၁၁
၁၂	၃၃	၃၃ ။	၁၁/၁၁
၁၂	၃၃	၃၃ ။	၁၂/၁၁
၁၂	၃၂	၃၂ ။	၁၁/၁၁

ပုံစံတူ ရှုရန် ရုပ်အတူ (၉) မျိုး

၁။ ကာယဝိညတ်	၄။ မုဒုတာ	၇။ သန္တတိ
၂။ ဝစီဝိညတ်	၅။ ကမ္မညတာ	၈။ ဇရတာ
၃။ လဟုတာ	၆။ ဥပစယ *	၉။ အနိစ္စတာ

မှတ်ချက် - ဥပစယဟူသည် ဘဝတစ်ခု၌ ရုပ်အစစ်တို့၏ ရှေးဦးအစ ဖြစ်ခြင်းသဘော၊ ဣန္ဒြေ ပြည့်စုံ သည်တိုင်အောင် ဘဝတစ်ခု၌ ရထိုက်သမျှ ရုပ်များ ပြည့်စုံသည်တိုင်အောင် ရုပ်အစစ်တို့၏ အထက်အထက်၌ တိုးတက်၍ ဖြစ်ခြင်းသဘော ဖြစ်သဖြင့် ယင်းဥပစယရုပ်ကို အာရုံယူ၍ ဖြစ်ပေါ်လာသော နာမ်တရားတို့ကို ပဋိသန္ဓေ ကလလရေကြည်အခိုက်၌ တည်ရှိသော ရုပ်နာမ်သို့တိုင်အောင်သော ရုပ်နာမ်တို့ကို သိမ်းဆည်း နိုင်သောအခါမှ ယင်းဥပစယရုပ်ကို အာရုံယူ၍ ဖြစ်ပေါ်လာကြကုန်သော နာမ်တရားတို့ကို ထပ်မံ၍ ရှုရမည် ဖြစ်သည်။

သတိပြုရန် အချက်တစ်ရပ်

ဓမ္မာရုံလိုင်း စာရင်းဝင် ရုပ်အစစ် (၁၁)မျိုး၊ ရုပ်အတူ (၁၀)မျိုးတို့ကို အာရုံယူ၍ ဖြစ်ပေါ်လာကြကုန်သော နာမ်တရားတို့ကို သိမ်းဆည်းရှုပွားရာ၌ မိမိတို့ ရှုပွားလိုသည့် ရုပ်တရားတို့သည် ကလာပ်ခေါ်သည့် အုပ်စုအလိုက် သာ ဖြစ်ရိုးဓမ္မတာ ရှိကြသဖြင့် ရှေးဦးစွာ မိမိ ရှုပွားလိုသည့် ရုပ်တရားပါဝင်သည့် ရုပ်ကလာပ်ကို မြင်အောင် ရှုပါ။ ထိုနောင် မိမိ ရှုပွားလိုသည့် ရုပ်တရားနှင့် ရုပ်ကလာပ်တစ်ခု အတွင်း၌ ပြိုင်တူ ဖြစ်ကြသော ကမ္မဇရုပ် သို့မဟုတ် စိတ္တဇရုပ် သို့မဟုတ် ဥတုဇရုပ် သို့မဟုတ် အာဟာရဇရုပ်တို့ကို ပရမတ်သို့ ဉာဏ်အမြင်ဆိုက်သည် တိုင်အောင် ဓာတ်ခွဲရှုပါ။ မိမိ ရှုပွားလိုသော ရုပ်ကလာပ်တစ်ခု အတွင်း၌ ရုပ်အမျိုးအစား (၈)မျိုးရှိက (၈)မျိုး၊ (၉)မျိုးရှိက (၉)မျိုး၊ (၁၀)မျိုးရှိက (၁၀)မျိုး - ဤသို့ စသည်ဖြင့် ပရမတ်ရုပ်တရားတို့ကို အသီးအသီး ဉာဏ်ဖြင့် ခွဲခြားစိတ်ဖြာ၍ ရှုပါ။ ယင်းသို့ ပရမတ်သို့ ဉာဏ်အမြင် ဆိုက်သောအခါမှ မိမိ ရှုပွားလိုသည့် စက္ခုအကြည်ဓာတ် စသော ရုပ်အစစ် တစ်ခုခုကိုလည်းကောင်း၊ ကာယဝိညတ် စသည့် ရုပ်အတူ တစ်ခုခုကိုလည်းကောင်း ရွေးထုတ်၍ ထိုရုပ်တရားက ဘဝင်မနောအကြည်ဓာတ်တွင် ထင်လာသောအခါမှ ထိုရုပ်တရားကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပေါ်လာ ကုန်သော နာမ်တရားတို့ကို ဇယားတွင် ဖော်ပြထားသည့်အတိုင်း ဆက်လက်၍ သိမ်းဆည်းရှုပွားပါ။

ပဉ္စဒွါရဝီထိ နာမ်တရားများကို သိမ်းဆည်းပုံ အပိုင်း

ဓမ္မာရုံလိုင်းတွင် အကျုံးဝင်သော ရုပ်အစစ် ရုပ်အတူတို့ကို အာရုံယူ၍ ဖြစ်ပေါ်လာကြကုန်သော နာမ်တရားတို့ကို သိမ်းဆည်းပြီး ရှုပြီးသောအခါ ရူပါရုံ၊ သဒ္ဓါရုံ၊ ဂန္ဓာရုံ၊ ရသာရုံ၊ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတည်းဟူသော ပဉ္စာရုံ = အာရုံ (၅)မျိုးတို့ကို အာရုံယူ၍ ဖြစ်ပေါ်လာကြကုန်သော နာမ်တရားတို့ကို ဆက်လက်၍ သိမ်းဆည်းရှုပွားပါ။ စက္ခုဒွါရဝီထိ အတွင်း၌ တည်ရှိကြသော - ပဉ္စဒွါရာဝဇ္ဇန်း၊ စက္ခုဝိညာဏ်၊ သမ္ပဋိစ္ဆိုင်း၊ သန္တိရဏ၊ ဝုဋ္ဌော၊ ဇော၊ တဒါရုံ - ဟူသော ဝီထိစိတ်အမျိုးအစား (၇)မျိုး၊ မနောဒွါရဝီထိ အတွင်း၌ တည်ရှိကြသော - မနောဒွါရာဝဇ္ဇန်း၊ ဇော၊ တဒါရုံ - ဟူသော ဝီထိစိတ် အမျိုးအစား (၃)မျိုးတို့ကို ကျေပွန်အောင် အဓိပ္ပါယ် သဘောပေါက်အောင် လေ့ကျင့်ထားပါ။ သို့မှသာလျှင် ရှုကွက်ကို သဘောပေါက်နိုင်မည် ဖြစ်သည်။

မှတ်ချက် — အထက်တွင် ဖော်ပြခဲ့ပြီးသော ဈာနသမာပတ္တိဝီထိများ၏ အတွင်း၌ တည်ရှိသော ဇော နာမ်တရား (၃၄)မျိုးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဓမ္မာရုံလိုင်း စာရင်းဝင် ရုပ်အစစ် ရုပ်အတူတို့ကို အာရုံယူ၍ ဖြစ်ပေါ်လာကြကုန်သော မနောဒွါရဝီထိများ၏ အတွင်း၌ တည်ရှိကြသော ဇောနာမ်တရား (၃၄)မျိုး တဒါရုံနာမ်တရား (၃၄)မျိုးတို့ကိုလည်းကောင်း၊ နောက်တွင် ဆက်လက်ဖော်ပြမည့် ပဉ္စဒွါရဝီထိ မနောဒွါရဝီထိများ၏ အတွင်း၌ ပါဝင်ကြသော ဇောနာမ်တရား (၃၄)မျိုး တဒါရုံနာမ်တရား (၃၄)မျိုးတို့ကိုလည်းကောင်း ခေါ်ဝေါ်လွယ်ကူစေရန် ဤကျမ်း၌ **သဒ္ဓါ-ပညာအုပ်စု နာမ်တရားများ** - ဟု အမည်ပေးထားပါသည်။ အကောင်းအုပ်စု နာမ်တရားစုများ သက်သက်ပင် ဖြစ်ကြသည်။ အဘိဓမ္မာအခြေခံပညာအားနည်းသူများ နားလည်လွယ်ရန် အတွက်သာ ထိုကဲ့သို့ အမည်ပေးထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ရူပါရုံ (= အရောင်) လိုင်း - အကောင်းအုပ်စု ဇယား

စက္ခုဒွါရဗိသိ								မနောဒွါရဗိသိ		
ရုပ် = ဟဒယ = ၅၄	စက္ခု = ၅၄	ဟဒယ = ၅၄	ဟဒယ = ၅၄	ဟဒယ = ၅၄	ဟဒယ = ၅၄	ဟဒယ = ၅၄	ဟဒယ = ၅၄	ဟဒယ = ၅၄	ဟဒယ = ၅၄	ဟဒယ = ၅၄
ပဉ္စဒွါရာဝဇ္ဇန်း	စက္ခုဝိညာဏ်	သမ္ပဋိစ္ဆိင်း	သန္တိရဏ	ဥဋ္ဌော	ဇော (၇)	တဒါရုံ (၂)	ဘဝင်	မနောဒွါရာဝဇ္ဇန်း	ဇော (၇)	တဒါရုံ (၂)
ဆင်ခြင်	မြင်သိ	လက်ခံ	စုံစမ်း	ဆုံးဖြတ်	ဇော (၇)	တဒါရုံ (၂)	ဘဝင်	ဆင်ခြင် ဆုံးဖြတ်	ဇော (၇)	တဒါရုံ (၂)
၁။ ရူပါရုံဟု				ရူပါရုံဟု				ရူပါရုံဟု		
၁၁	၈	၁၁	၁၂	၁၂	၃၄	၃၄/၁၂/၁၁	၃၄	၁၂	၃၄	၃၄/၁၂/၁၁
၁၁	၈	၁၁	၁၁	၁၂	၃၃	၃၃/၁၁/၁၁	၃၄	၁၂	၃၃	၃၃/၁၁/၁၁
၁၁	၈	၁၁	၁၂	၁၂	၃၃	၃၃/၁၂/၁၁	၃၄	၁၂	၃၃	၃၃/၁၂/၁၁
၁၁	၈	၁၁	၁၁	၁၂	၃၂	၃၂/၁၁/၁၁	၃၄	၁၂	၃၂	၃၂/၁၁/၁၁
							၂။	ရုပ်တရားဟု - ၁၂	၃၄ (၃၃-၃၃-၃၂)	၃၄ (၃၃-၃၃-၃၂) ၁၂/၁၁
							၃။	အနိစ္စဟု - ၁၂	။	။
							၄။	ဒုက္ခဟု - ၁၂	။	။
							၅။	အနတ္တဟု - ၁၂	။	။
							၆။	အသုဘဟု - ၁၂	။	။

ရူပါရုံ (= အရောင်) လိုင်း - အကောင်းအုပ်စု စိတ်စေတသိက်ဇယား

ခန္ဓာဒွါရဇိဏိ								မနောဒွါရဇိဏိ		
ပဉ္စဒွါရာဝဇ္ဇန်း	စက္ခုဝိညာဏ်	သမ္ပဋိစိုဏ်း	သန္တိရဏ	ဥဋ္ဌော	ဇော (၇)	တဒါရုံ (၂)	ဘဝင်	မနောဒွါရာဝဇ္ဇန်း	ဇော (၇)	တဒါရုံ (၂)
၁၁	၈	၁၁	၁၂	၁၂	၃၄	၃၄/၁၂/၁၁	၃၄	၁၂	၃၄	၃၄/၁၂/၁၁
အသိစိတ်	အသိစိတ်	အသိစိတ်	အသိစိတ်	အသိစိတ်	သဒ္ဓါ-ပညာ	သဒ္ဓါ-ပညာ	သဒ္ဓါ-ပညာ	အသိစိတ်	သဒ္ဓါ-ပညာ	သဒ္ဓါ-ပညာ
ဖဿ	ဖဿ	ဖဿ	ဖဿ	ဖဿ	အုပ်စု	အုပ်စု	အုပ်စု	ဖဿ	အုပ်စု	အုပ်စု
ဝေဒနာ	ဝေဒနာ	ဝေဒနာ	ဝေဒနာ	ဝေဒနာ	နာမ်တရား	နာမ်တရား	နာမ်တရား	ဝေဒနာ	နာမ်တရား	နာမ်တရား
သညာ	သညာ	သညာ	သညာ	သညာ	(၃၄)	(၃၄)	(၃၄)	သညာ	(၃၄)	(၃၄)
စေတနာ	စေတနာ	စေတနာ	စေတနာ	စေတနာ		(၀၁)		စေတနာ		(၀၁)
ဧကဂ္ဂတာ	ဧကဂ္ဂတာ	ဧကဂ္ဂတာ	ဧကဂ္ဂတာ	ဧကဂ္ဂတာ		အဟိတ်		ဧကဂ္ဂတာ		အဟိတ်
ဇီဝိတ	ဇီဝိတ	ဇီဝိတ	ဇီဝိတ	ဇီဝိတ		တဒါရုံ		ဇီဝိတ		တဒါရုံ
မနသိကာရ		မနသိကာရ	မနသိကာရ	မနသိကာရ		၁၂/၁၁		မနသိကာရ		၁၂/၁၁
ဝိတက်		ဝိတက်	ဝိတက်	ဝိတက်				ဝိတက်		
ဝိစာရ		ဝိစာရ	ဝိစာရ	ဝိစာရ				ဝိစာရ		
အဓိမောက္ခ		အဓိမောက္ခ	အဓိမောက္ခ	အဓိမောက္ခ				အဓိမောက္ခ		
			ပီတိ*	ပီရိယ				ပီရိယ		

မှတ်ချက်။ ။ သန္တိရဏ၌ သောမနဿဝေဒနာနှင့် ယှဉ်သော် ပီတိ ပါဝင်သဖြင့် စိတ်-စေတသိက် (၁၂) ဖြစ်သည်။ ဥပေက္ခာဝေဒနာနှင့် ယှဉ်၍ ပီတိမပါသော် စိတ်-စေတသိက် (၁၁) ဖြစ်သည်။

ရူပါရုံ (= အရောင်) လိုင်း အကောင်းအုပ်စု ရှုပ်

သမာဓိကို အဆင့်ဆင့် ထူထောင်လျက် သိမ်းဆည်းပြီး ရှုပွားပြီး ရုပ်နာမ်တို့ကို တစ်ဖန်ပြန်၍ သိမ်းဆည်းပါ။
ထိုနောင် -

- ၁။ စက္ခုအကြည်ဓာတ်နှင့် ဘဝင်မနောအကြည်ဓာတ်တို့ကို ပြိုင်တူ ဉာဏ်၌ ထင်အောင် ပူးတွဲသိမ်းဆည်းပါ။
- ၂။ ရုပ်ကလာပ် အများစု၏ ရူပါရုံအရောင်ကို လှမ်း၍ အာရုံယူပါ။ ရှုပ်။ သို့မဟုတ် ရုပ်ကလာပ်တစ်ခု၏ ရူပါရုံအရောင်ကို လှမ်း၍ အာရုံယူပါ။ (မနောဒွါရဝိသိတိအတွက် ကွက်၍ ဆိုရမူ ရုပ်ကလာပ်တစ်ခု၏ ရူပါရုံ အရောင်ကိုလည်း အာရုံယူ၍ ရှုနိုင်သည်သာ ဖြစ်သည်။ ဤကျမ်း စာမျက်နှာ-၁၈၂-စသည်ကို ကြည့်ပါ။)
- ၃။ ထိုရူပါရုံ အရောင်က စက္ခုအကြည်ဓာတ်နှင့် ဘဝင်မနောအကြည်ဓာတ်ဟူသော အကြည်ဓာတ်နှစ်ခုကို ပြိုင်တူ ရှေးရှုရိတ်ခတ်သောအခါ၊ သို့မဟုတ် ထိုရူပါရုံ အရောင်သည် စက္ခုအကြည်ဓာတ်နှင့် ဘဝင်မနော အကြည်ဓာတ်ဟူသော ဒွါရနှစ်ခု၌ ပြိုင်တူ ရှေးရှုကျရောက်လာသောအခါ၊ သို့မဟုတ် ထိုရူပါရုံ အရောင် သည် ယင်းဒွါရ နှစ်ခု၌ ပြိုင်တူ ထင်လာသောအခါ -

(က) ရူပါရုံကို အာရုံပြုနေသည့် စက္ခုဒွါရဝိသိတိနှင့်

(ခ) ရူပါရုံကိုပင် ဆက်လက် အာရုံယူနေသည့် မနောဒွါရဝိသိတိများ -

ဤနှစ်မျိုးသော စက္ခုဒွါရဝိသိတိနှင့် မနောဒွါရဝိသိတိအစဉ်တို့သည် ယှဉ်ဖက် စေတသိက် သမ္ပယုတ်တရား တို့နှင့် အတူတကွ ဝိသိတိတစ်ခုနှင့် တစ်ခု၏ အကြားတွင် ဘဝင်များခြားလျက် ဖြစ်ပေါ်လာကြမည် ဖြစ်၏။ ထို စက္ခုဒွါရဝိသိတိ တစ်ဝိသိတိဖြစ်က မနောဒွါရဝိသိတိများမှာ ဘဝင်များခြားလျက် အကြိမ်များစွာ ဖြစ်နေမည် ဖြစ်သည်။

- ၄။ ထိုဝိသိတိအစဉ်တို့တွင် ပါဝင်တည်ရှိကြသော ပဉ္စဒွါရဝဇ္ဇန်း (= အာဝဇ္ဇန်း), ဝုဋ္ဌော, မနောဒွါရဝဇ္ဇန်း တို့က ယင်းရူပါရုံကို ရူပါရုံ (= အရောင်) ဟုသာ ဆင်ခြင်ဆုံးဖြတ်ပါ။ ယောနိသောမနသိကာရ ဖြစ်သဖြင့် ကုသိုလ်ဇောများ စောကြမည် ဖြစ်သည်။ ယင်းကုသိုလ်ဇောနာမ်တရား (၃၄), တဒါရုံနာမ်တရား (၃၄), စသည်တို့မှာ သဒ္ဓါ-ပညာအုပ်စု နာမ်တရားများပင် ဖြစ်ကြသည်။

[မှတ်ချက် - အထက်ပါ ဇယားတွင် အတိမဟန္တာရုံဝိသိတိနှင့် ဝိဘူတာရုံဝိသိတိများကိုသာ ဖော်ပြထားပါသည်။ မဟန္တာရုံဝိသိတိ၊ အဝိဘူတာရုံဝိသိတိ စသည်တို့ကိုကား ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည် သိမ်းဆည်းရင်း ဝိပဿနာ ရှုပွားရင်းဖြင့် တဖြည်းဖြည်း သဘောပေါက်လာနိုင်ပါသည်။ ထိုတွင် ရှေးဦးစွာသော မနောဒွါရဝိသိတိကို တဒနု ဝတ္တက မနောဒွါရဝိသိတိ (= တဒနုဝတ္တိက မနောဒွါရဝိသိတိ = စက္ခုဒွါရဝိသိတိ၏ နောက်သို့ အစဉ်လိုက်သော၊ စက္ခုဒွါရဝိသိတိ၏ အာရုံဖြစ်သော အလားတူ ယင်းရူပါရုံမျိုးကိုပင် ဆက်လက် အာရုံယူနေ သိနေသော မနောဒွါရဝိသိတိ) ဟု ခေါ်ဆို၍ နောက်ထပ် ယင်းရူပါရုံမျိုးကိုပင် ဆက်လက် အာရုံယူနေသော မနောဒွါရဝိသိတိများကို သုဒ္ဓမနောဒွါရဝိသိတိ (= သက်သက်သော မနောဒွါရဝိသိတိ)ဟု ခေါ်ဆိုပေသည်။ သို့သော် တောင်မြို့ မဟာဂန္ဓာရုံ ဆရာတော်ဘုရားကား ပဉ္စဒွါရနှင့် ဆက်သွယ်၍ ဖြစ်သမျှသော မနောဒွါရဝိသိတိများကို တဒနုဝတ္တိကဟုချည်း ဆိုလိုပေသည်။ (ဝိသိနှင့် သုံးချက်စု-၃၄)]

အသင်ယောဂီသူတော်ကောင်းသည် ရူပါရုံကို အာရုံယူနေသည့် ယင်းစက္ခုဒွါရဝိသိတိ၊ မနောဒွါရဝိသိတိ စိတ် အစဉ်များအတွင်း၌ ပါဝင်တည်ရှိသော နာမ်တရားတို့ကို အသိစိတ် (= ဝိညာဏ်)ကို အဦးမူ၍ သိမ်းဆည်းလိုပါက ရှေးဦးစွာ အသိစိတ် (= ဝိညာဏ်) တစ်လုံးတည်းကိုသာလျှင် ဦးစားပေး၍ စိတ္တနိယာမ လမ်းရိုးလမ်းဟောင်း

လမ်းကြောင်းကြီး အတိုင်း ဖြစ်ပေါ်သွားသော ဝိထိစိတ်အစဉ်အတိုင်း စိတ္တက္ခဏတိုင်း စိတ္တက္ခဏတိုင်း၌ မြင်အောင် လေ့ကျင့်ပါ။

ပဉ္စဒွါရာဝဇ္ဇန်း၊ စက္ခုဝိညာဏ်၊ သမ္ပဋိစ္ဆိင်း၊ သန္တိရဏ၊ ဝုဋ္ဌော၊ ဇော (၇)၊ တဒါရုံ (၂) - ထိုနောင် ဘဝင် အကြိမ်များစွာခြားလျက် မနောဒွါရာဝဇ္ဇန်း၊ ဇော (၇)၊ တဒါရုံ (၂) - သို့မဟုတ်

ဆင်ခြင်၊ မြင်သိ၊ လက်ခံ၊ စုံစမ်း၊ ဆုံးဖြတ်၊ ဇော (၇)၊ တဒါရုံ (၂) - ထိုနောင် ဘဝင် အကြိမ်များစွာ ခြားလျက် - ဆင်ခြင်ဆုံးဖြတ်၊ ဇော(၇)၊ တဒါရုံ (၂) -

ဤသို့ စသည်ဖြင့် ဖြစ်ပေါ်နေသော ဝိထိစိတ်အစဉ်အတွင်း၌ ပါဝင်တည်ရှိသော အသိစိတ် = ဝိညာဏ် တိုင်းကို သိအောင် မြင်အောင် စက္ခုအကြည်ဓာတ် ဘဝင် မနောအကြည်ဓာတ်ဟူသော ဒွါရနှစ်ခုနှင့် ရူပါရုံဟူသော အာရုံကို ပူးတွဲ သိမ်းဆည်းလျက် ကြိမ်ဖန်များစွာ လေ့ကျင့်ပါ။ ထိုတွင် စက္ခုဒွါရဝိထိ တစ်ကြိမ်ဖြစ်က ရူပါရုံကို ဆက်လက်အာရုံယူသည့် မနောဒွါရဝိထိများသည် ဝိထိတစ်ခုနှင့် တစ်ခု အကြားတွင် ဘဝင်အကြိမ်များစွာ ခြားလျက် မနောဒွါရဝိထိပေါင်းများစွာ ဖြစ်မှုကို သဘောပေါက်အောင် လေ့ကျင့်ပါ။ ဝိထိစိတ်တိုင်း စိတ်တိုင်းကို အောင်မြင်စွာ သိမ်းဆည်းနိုင် ရှုနိုင်ပါက ဖဿ ဝေဒနာ စသော စေတသိက်တို့ကို တဖြည်းဖြည်း တစ်လုံးစီ တစ်လုံးစီ တိုး၍ - ၂-လုံး၊ ၃-လုံး၊ ၄-လုံး၊ ၅-လုံး၊ ၆-လုံး၊ ၇-လုံး၊ ၈-လုံး - ဤသို့ စသည်ဖြင့် စိတ္တက္ခဏတိုင်း၌ ပြိုင်တူ ဖြစ်မှုကို ရှင်းရှင်းလင်းလင်း မြင်အောင် ရှု၍ ရသောအခါ ဇယားတွင် ဖော်ပြထားသည့်အတိုင်း စိတ် စေတသိက်တို့ကို တစ်စတစ်စ တိုး၍ ကုန်စင်အောင် သိမ်းဆည်းပါ။ ရှုကြည့်ပါ။ တဖြည်းဖြည်း အောင်မြင်မှု ရရှိလာမည် ဖြစ်သည်။ ဖဿက စ၍ နာမ်တရားတို့ကို သိမ်းဆည်းရာ၊ ဝေဒနာက စ၍ နာမ်တရားတို့ကို သိမ်းဆည်းရာတို့၌လည်း နည်းတူပင် မှတ်ပါ။ အကယ်၍ အောင်မြင်မှု မရခဲ့သော် ရုပ်တရားကိုပင် ထပ်ကာ ထပ်ကာ သိမ်းဆည်းပါ။ နာမ်တရားများသည် အလိုလိုပင် ထင်ရှားလာမည်ဖြစ်ကြောင်းကို (ဝိသုဒ္ဓိ-၂-၂၂၅။)၌ ညွှန်ကြားထားပေသည်။

ရုပ်အခဏ် ရုပ်အတူ ရောနှောရှုရန်

ထိုဝိထိစိတ်တို့တွင် စက္ခုဝိညာဏ်သည် စက္ခုအကြည်ဓာတ်ဟူသော စက္ခုဝတ္ထုရုပ်ကိုသာ မှီဖြစ်၍ စက္ခုဒွါရဝိထိနှင့် မနောဒွါရဝိထိ အတွင်း၌ ပါဝင်တည်ရှိကြသော ကျန်နာမ်တရား အားလုံးတို့သည် ဟဒယဝတ္ထုရုပ်ကိုသာ မှီ၍ ဖြစ်ကြရသည်။ သို့အတွက် ရုပ်နာမ်ကို သိမ်းဆည်းရာ ရုပ်နာမ်ကို ပိုင်းခြား မှတ်သားရာ ရုပ်နာမ် ခွဲရာတို့၌ ကျေးဇူးများစိမ့်သောငှာ ဇယားတွင် မှီရာဝတ္ထုရုပ်များကိုပါ ထည့်သွင်း၍ ဖော်ပြထားပါသည်။ စက္ခုဝိညာဏ်နှင့် တကွသော နာမ်တရားတို့သည် စက္ခုဝတ္ထုရုပ်ကိုသာ ဧကန် မှီ၍ဖြစ်ကြသည်ကား မှန်၏။ ပဉ္စဒွါရာဝဇ္ဇန်း၊ သမ္ပဋိစ္ဆိင်း စသော ကျန်ဝိထိစိတ် စေတသိက်တို့သည်လည်း ဟဒယဝတ္ထုရုပ်ကိုသာ ဧကန် မှီ၍ (ပဉ္စဝေါကာရာ၌) ဖြစ်ကြသည်ကား မှန်၏။ သို့အတွက် အဘိဓမ္မာနည်းအရ ဝတ္ထုဟုဆိုလျှင် စက္ခုဝတ္ထု ဟဒယဝတ္ထု စသည့်ဆိုင်ရာ ဝတ္ထုရုပ်သက်သက်ကိုသာ အရကောက်ယူရ၏။ သို့သော် သုတ္တန်နည်းအရကား စက္ခုဝတ္ထု ဟဒယဝတ္ထု စသည့် သက်သက်ကိုသာလျှင် ဝတ္ထုအရ မကောက်ယူရဘဲ ထိုစက္ခုဝတ္ထု ဟဒယဝတ္ထု စသည်တို့နှင့် ရုပ်ကလာပ်တစ်ခု အတွင်း၌ အတူယှဉ်တွဲ၍ ဖြစ်နေကြသည့် ဘူတရုပ် ဥပါဒါရုပ်တို့ကိုပါ ရောနှော၍ ကောက်ယူရ၏။ စက္ခုဝတ္ထု စသည်တို့နှင့် မကင်းစကောင်းသော မျက်လုံးအိမ် စသည်တို့၏ အတွင်း၌ တည်ရှိကြသော ဘူတရုပ် ဥပါဒါရုပ်တို့ကိုလည်း အရကောက်ယူရ၏။ သိမ်းဆည်းရ၏။ ရှုပွားရ၏။ သုတ္တန်နည်းကား အလုပ်လုပ်သောနည်း ဖြစ်၏။ ယန အသီးအသီး ပြုအောင် ရှုပွားရ၏။ ပရမတ်သို့ ဉာဏ်အမြင်ဆိုက်အောင် သိမ်းဆည်းရ၏။ သို့အတွက် အဋ္ဌကထာကြီးများ ဋီကာကြီးများ၌ ဝတ္ထုအရ သုတ္တန်နည်း၌ တရားကိုယ်ကောက်ယူရပုံကို ရှင်းပြထား၏။

(၅၄) မျိုးသော ရုပ်တရား

ဇယားများတွင် (၅၄)မျိုးသော ရုပ်တရားတို့ကို ဖော်ပြထား၏။ စက္ခုဝိညာဏ်သည် စက္ခုဝတ္ထုရုပ်ကို မှီဖြစ်၍ ကျန်ဝိသိစိတ်များနှင့် ရူပါရုံကိုပင် ဆက်လက်၍ အာရုံပြုနေကြသည့် မနောဒွါရဝိသိစိတ်တို့သည် ဟဒယဝတ္ထု ရုပ်ကိုပင် မှီ၍ ဖြစ်ကြရ၏။

တစ်ဖန် စက္ခုအကြည်ဓာတ် စက္ခုဝတ္ထုရုပ်သည်လည်းကောင်း၊ ဟဒယဝတ္ထုရုပ်သည်လည်းကောင်း တစ်ခုချင်း တစ်လုံးချင်း ဖြစ်နိုင်သည့် စွမ်းအားကား မရှိပေ။ ရုပ်တို့မည်သည် ရုပ်ကလာပ်ခေါ်သည့် အုပ်စုအလိုက်သာ ဖြစ်ကြရ၏။ ယင်း ရုပ်ကလာပ်တို့ကို ပရမတ်သို့ ဉာဏ်အမြင်ဆိုင်ရာအောင် ဓာတ်ခွဲနိုင်ပါမှလည်း ယနုပြုမည်။ ယနုပြုမှလည်း ပရမတ်သို့ ဉာဏ်အမြင် ဆိုင်ရာမည်။

ယခုကဲ့သို့ ရုပ်တရားတို့ကို ယနုပြုအောင် ပရမတ်သို့ ဉာဏ်အမြင် ဆိုင်ရာအောင် ရုပ်ကမ္မဋ္ဌာန်းကို သိမ်းဆည်းရှုပွားပြီးပါမှ နာမ်ကမ္မဋ္ဌာန်းကို ဆက်လက် သိမ်းဆည်းပြီးသော ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည် တစ်ဖန်ပြန်၍ ရုပ်တရားတို့ကိုလည်း သိမ်းဆည်းရပြန်၏။ ထိုသို့သိမ်းဆည်းရာ၌ မည်ကဲ့သို့သော ရုပ်တရားတို့ကို သိမ်းဆည်းရမည်ဟူသော အချက်ကို အောက်ပါ အဋ္ဌကထာတို့၌ ညွှန်ကြားထားတော်မူ၏။

ဝတ္ထုအရ တရားကိုယ် ကောက်ယူပုံ

သော “ဣမေ ဖဿပဉ္စမကာ ဓမ္မာ ကိံ နိဿိတာ”တိ ဥပဓာရေန္တော “ဝတ္ထု နိဿိတာ”တိ ပဇာနာတိ။ ဝတ္ထု နာမ ကရဇကာယော၊ ယံ သန္တာယ ဝုတ္တံ “ဣဒဉ္စ ပန မေ ဝိညာဏံ ဧတ္ထ သိတံ ဧတ္ထ ပဋိဗဒ္ဓန္တိ”သော အတ္ထတော ဘူတာနိ စေဝ ဥပါဒါရူပါနိ စ။ (အဘိ-ဋ္ဌ-၂-၂၅၂-၂၅၃။ ဒီ-ဋ္ဌ-၂-၃၁၄-၃၁၅။ မ-ဋ္ဌ-၁-၂၈၁။)

နာမရူပဝတ္ထာနဿ အဓိပ္ပေတတ္တာ နိရဝသေသရူပပရိဂ္ဂဟဿ ဒဿနတ္ထံ “ဝတ္ထု နာမ ကရဇကာယော”တိ အာဟ၊ န စက္ခာဒိနိ ဆ ဝတ္ထုနိတိ။ ကရဇကာယဿ ပန ဝတ္ထုဘာဝသာဓနတ္ထံ “ဣဒဉ္စ ပန မေ ဝိညာဏံ ဧတ္ထ သိတံ၊ ဧတ္ထ ပဋိဗဒ္ဓန္တိ”သုတ္တံ အာဘတံ။ (မူလဋီ-၂-၁၅၇။)

“ဝတ္ထု နာမ ကရဇကာယော”တိ ဝစနေန နိဝတ္တိတံ ဒဿေန္တော “န စက္ခာဒိနိ ဆ ဝတ္ထုနိ”တိ အာဟ။ အညမညပတ္ထမ္ဘေန ဌိတေသု ဒွိသု နဠကလာပေသု ဧကဿ ဣတရပဋိဗဒ္ဓဌိတာ ဝိယ နာမကာယဿ ရူပကာယပဋိဗဒ္ဓဝုတ္တိတာ ဒဿနဉ္စေတံ နိဿယပစ္စယဝိသေသဒဿနန္တိ။ (အနုဋီ-၂-၁၅၇။)

ဤအထက်ပါ အဋ္ဌကထာဋီကာတို့၏ ဆိုလိုရင်းမှာ ဤသို့ ဖြစ်၏။

ရုပ်တရား နာမ်တရားတို့ကို ရုပ်တုံး ရုပ်ခဲ နာမ်တုံး နာမ်ခဲဟူသော ရုပ်ယန နာမ်ယနများကို ဉာဏ်ဖြင့် ဖြိုခွဲဖျက်ဆီးလျက် ပရမတ်သို့ဆိုင်ရာအောင် သိမ်းဆည်းပြီးသော ဉာဏ်ဖြင့် ပိုင်းခြားယူပြီးသော ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည် ဖဿပဉ္စမကတရား ဦးဆောင်သည့် နာမ်တရားစုတို့ကို ဉာဏ်ဖြင့် ပိုင်းခြားယူပြီး သိမ်းဆည်းပြီးသော အခါ -

“ဤဖဿပဉ္စမကတရား ဦးဆောင်သည့် နာမ်တရားစုတို့သည် အဘယ်ကို မှီ၍ ဖြစ်နေကြပါကုန်သနည်း”

ဤသို့ စူးစမ်းဆင်ခြင်လတ်သော် ဖဿပဉ္စမကတရားဦးဆောင်သည့် ဤနာမ်တရားစုတို့သည် ဝတ္ထုရုပ်ကို မှီ၍ ဖြစ်ကုန်၏ဟု ကွဲကွဲပြားပြား သိ၏။ ဝတ္ထုရုပ် မည်သည်ကား ကရဇကာယတည်း။ ယင်းကရဇကာယဟူသော ဝတ္ထုရုပ်ကိုပင် ရည်ရွယ်တော်မူ၍ -

“ငါ၏ ဤဝိညာဏ်သည် ဤကရဇကာယ၌ မှီနေ၏၊ ဤကရဇကာယ၌ ဆက်စပ်၍ ဖြစ်၏” -

ဤသို့လျှင် ဘုရားရှင်သည် သာမညပလသုတ္တန် (ဒီ-၁-၇၂။), မဟာသကုလုဒါယိသုတ္တန် (မ-၂-၂၀၉။) တို့၌ ဟောကြားထားတော်မူခဲ့၏။

ထိုကရုဇကာယဟူသည် ပရမတ်တရားကိုယ် အနက်သဘောအားဖြင့် ဘူတရုပ် = ဓာတ်ကြီး (၄)ပါးတို့နှင့် ယင်း ဓာတ်ကြီး (၄)ပါးတို့ကို မှီ၍ ဖြစ်နေကြကုန်သော (၂၄)မျိုးကုန်သော ဥပါဒါရုပ်တို့တည်း။

(အဘိ-ဋ္ဌ-၂-၂၅၂-၂၅၃။ ဒီ-ဋ္ဌ-၂-၃၁၄-၃၁၅။ မ-ဋ္ဌ-၁-၂၈၁။)

နာမ်ရုပ်တို့ကို အသီးအသီး တစ်လုံးစီ တစ်လုံးစီ ပိုင်းခြား၍ ပရမတ်သို့ဆိုက်အောင် သိကြောင်းဖြစ်သော နာမရူပဝတ္ထာနုညဏ်ကို အလိုရှိအပ်သောကြောင့် အကြွင်းအကျန်မရှိ ကုန်စင်အောင် ရုပ်တရားကို ဉာဏ်ဖြင့် ပိုင်းခြား၍ယူခြင်း သိမ်းဆည်းခြင်းကို ညွှန်ပြတော်မူခြင်းငှာ -

“ဝတ္ထု နာမ ကရုဇကာယော = ဝတ္ထုရုပ်မည်သည်ကား ကရုဇကာယတည်း” -

ဤသို့ အဋ္ဌကထာဆရာတော်သည် မိန့်ဆိုတော်မူခြင်းဖြစ်သည်။ ဝတ္ထုမည်သည် စက္ခုဝတ္ထု သောတဝတ္ထု ဃာနဝတ္ထု ဇိဝှိဝတ္ထု ကာယဝတ္ထု ဟဒယဝတ္ထုဟူသော (၆)မျိုးသော ဝတ္ထုရုပ်တို့တည်းဟူ၍ကား မိန့်ဆိုတော် မမူပေ။ ကရုဇကာယ အမည်ရသော ဘူတရုပ် ဥပါဒါရုပ်အပေါင်း၏ ဝတ္ထုရုပ်ဖြစ်ကြောင်းကို ပြီးစီးစေခြင်းအကျိုးငှာ

“ဣဒဉ္စ ပန မေ ဝိညာဏံ ဧတ္ထ သိတံ၊ ဧတ္ထ ပဋိမန္တံ”

“ငါ၏ ဤဝိညာဏ်သည် ဤကရုဇကာယ၌ မှီနေ၏၊ ဤကရုဇကာယ၌ ဆက်စပ်၍ ဖြစ်၏” -

ဟူသော သာမညပလသုတ္တန် မဟာသကုလုဒါယိသုတ္တန်ကို ဆောင်ယူ၍ ကိုးကားပြတော်မူသည်။

(မူလဋီ-၂-၁၅၇။)

ဝတ္ထုရုပ်မည်သည်ကား ကရုဇကာယတည်းဟူသော စကားတော်ဖြင့် နှစ်စေအပ်သော အနက်ကို (= ဤ၌ အလိုမရှိအပ်သော သဘောကို) ထင်ရှားပြတော်မူလိုသော မူလဋီကာဆရာတော်သည် - စက္ခုဝတ္ထု စသော (၆)မျိုးသော ဝတ္ထုရုပ်တို့သည်သာ ဤအရာဝယ် ဝတ္ထုရုပ်တို့တည်းဟု မိန့်တော်မမူပါဟု ဖွင့်ဆိုတော်မူသည်။ ကျူစည်း နှစ်စည်းတို့ကို အချင်းချင်း မှီ၍ ထောင်ထား၏။ အချင်းချင်း တစ်စည်းက တစ်စည်းကို ထောက်ပံ့ ထားခြင်းဖြင့် တည်နေကုန်သော ကျူစည်း နှစ်စည်းတို့တွင် တစ်ခုသော ကျူစည်း၏ အခြား ကျူစည်းတစ်စည်း နှင့် ဆက်စပ်လျက် တည်နေသကဲ့သို့ အလားတူပင် - “စက္ခုစသော (၆)မျိုးသော ဝတ္ထုရုပ်တို့သည်သာ ဤအရာ ဝယ် ဝတ္ထုရုပ် မမည်ပါ” - ဟူသော ဤစကားရပ်သည် နာမကာယ = နာမ်တရားအပေါင်း၏ ရူပကာယ = ရုပ်တရားအပေါင်းနှင့် ဆက်စပ်လျက် ဖြစ်မှုရှိနေပုံကိုလည်း ညွှန်ပြ၏။ ရူပကာယ = ရုပ်တရားအပေါင်းက နာမ ကာယ = နာမ်တရားအပေါင်းအား မှီရာ နိဿယပစ္စယသတ္တိထူးဖြင့် ကျေးဇူးပြုမှုကိုလည်း ညွှန်ပြတော်မူ၏ဟု မှတ်ပါ။ (အနုဋီ-၂-၁၅၇။)

အဘိဓမ္မနိဒ္ဒေသနည်း (အဘိဓမ္မာ၌ ဟောကြားတော်မူသော အဘိဓမ္မာနည်း) အားဖြင့် -

- ၁။ စက္ခုဝိညာဏ်နှင့် တကွသော ယှဉ်ဖက်သမ္ပယုတ်နာမ်တရားစုသည် စက္ခုဝတ္ထုရုပ်ကိုသာ မှီ၍ ဖြစ်၏။
- ၂။ သောတဝိညာဏ်နှင့် တကွသော ယှဉ်ဖက် သမ္ပယုတ်နာမ်တရားစုသည် သောတဝတ္ထုရုပ်ကိုသာ မှီ၍ ဖြစ်၏။
- ၃။ ဃာနဝိညာဏ်နှင့် တကွသော ယှဉ်ဖက် သမ္ပယုတ်နာမ်တရားစုသည် ဃာနဝတ္ထုရုပ်ကိုသာ မှီ၍ ဖြစ်၏။
- ၄။ ဇိဝှိဝိညာဏ်နှင့် တကွသော ယှဉ်ဖက် သမ္ပယုတ်နာမ်တရားစုသည် ဇိဝှိဝတ္ထုရုပ်ကိုသာ မှီ၍ ဖြစ်၏။
- ၅။ ကာယဝိညာဏ်နှင့် တကွသော ယှဉ်ဖက် သမ္ပယုတ်နာမ်တရားစုသည် ကာယဝတ္ထုရုပ်ကိုသာ မှီ၍ ဖြစ်၏။
- ၆။ မနောဝိညာဏ်နှင့် တကွသော ယှဉ်ဖက် သမ္ပယုတ်နာမ်တရားစုသည် ဟဒယဝတ္ထုရုပ်ကိုသာ မှီ၍ ဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့် အဘိဓမ္မာနည်းအရ ဝတ္ထုရုပ်အရ စက္ခုဝတ္ထုစသော (၆)မျိုးကုန်သော ဝတ္ထုရုပ်တို့ကိုသာလျှင် စက္ခုဝိညာဏ်စသော ဝိညာဏဓာတ် (၆)ပါးနှင့်တကွ ယှဉ်ဖက် စေတသိက် သမ္ပယုတ်တရားစုတို့၏ အသီးအသီး မှီ၍ဖြစ်ရာ ရုပ်ဖြစ်ခြင်းကြောင့် ဝတ္ထုရုပ်ဟု ခေါ်ဆိုအပ်၏။

သို့သော် သုတ္တန္တပရိယာယနည်း (= သုတ္တန်နည်း) အရမူကား ဝတ္ထုအရ စက္ခုဝတ္ထု စသော (၆)မျိုးသော ဝတ္ထုရုပ်တို့ကိုသာလျှင် တရားကိုယ် ကောက်မယူရ၊ ယင်း စက္ခုဝတ္ထုစသော ဆိုင်ရာဆိုင်ရာ ဝတ္ထုရုပ်တို့နှင့် ရုပ် ကလာပ် အလိုက် အတူဖြစ်နေကြသည့် ကရဇကာယ အမည်ရသော ဘူတရုပ် ဥပါဒါရုပ် အားလုံးကိုပင် ကောက် ယူရသည်။ (၅၄-၄၄) စသော ရုပ်အားလုံးကိုပင် ကောက်ယူရသည်။

သုတ္တန်နည်းကား အလုပ်လုပ်သော နည်းဖြစ်၏။ ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည် ရုပ်နာမ်တို့ကို သိမ်းဆည်းရာ၌ ရုပ်တုံးရုပ်ခဲ နာမ်တုံးနာမ်ခဲဟူသော ရုပ်ယန နာမ်ယနတို့ကို ဉာဏ်ဖြင့် ဖြိုခွဲဖျက်ဆီးလျက် ပရမတ်သို့ ဉာဏ်အမြင် ဆိုက်အောင် သိမ်းဆည်းရ၏။ ရူပွားရ၏။ ရုပ်ကလာပ်ဟူသည် ရုပ်ပရမတ်နယ်၌ အသေးဆုံး အဖွဲ့အစည်း ဖြစ်၏။ အသေးဆုံး အတုံးအခဲ ဖြစ်၏။ ယင်းအတုံးအခဲတို့ကို ဉာဏ်ဖြင့် ဖြိုခွဲနိုင်ပါမှ ပရမတ်သို့ ဉာဏ်အမြင်ဆိုက်မည် ဖြစ်၏။ ရုပ်ကလာပ်တိုင်းတွင်လည်း ဘူတရုပ် ဥပါဒါရုပ်တို့ ပါဝင်တည်ရှိနေကြ၏။ ပုံစံအားဖြင့်ဆိုရသော် စက္ခု ဝတ္ထုရုပ်ကို သိမ်းဆည်းလိုသော ယောဂါဝစရပုဂ္ဂိုလ်သည် စက္ခုဒသကကလာပ်အတွင်း၌ ပါဝင်တည်ရှိကြသော (၁၀)မျိုးသော ဘူတရုပ် ဥပါဒါရုပ်တို့ကို ဉာဏ်ဖြင့် ပိုင်းခြားယူနိုင်ပါမှ သိမ်းဆည်းနိုင်ပါမှ စက္ခုပသာဒ (= စက္ခု ဝတ္ထု) ရုပ်ကို သိရှိနိုင်မည် ဖြစ်သည်။ သို့အတွက် သုတ္တန်နည်းအရ (၅၄-၄၄) စသော မှီရာဝတ္ထုရုပ်တို့ကို ဇယား များတွင် ဖော်ပြထားပါသည်။ သို့သော် ရုပ်နာမ်ကို ဉာဏ်ဖြင့် ပိုင်းခြားယူသည့် သိမ်းဆည်းသည့် နာမရူပပရိစ္ဆေဒ ဉာဏ်ပိုင်း၌ကား ရနိုင်သမျှသော ရုပ်အစစ်တွင်သာမက ရုပ်အတုတို့ကိုပါ ရောနှော၍ သိမ်းဆည်းပါ။ ဝိပဿနာ ပိုင်းသို့ ရောက်ရှိလာသောအခါ၌ကား ရုပ်အတုများကို ချန်လှပ်၍ ရုပ်အစစ်များကိုသာ ဝိပဿနာရူပါ။ ဇယားများ တွင် ရုပ်အစစ်တို့ကိုသာ ပဓာနထား၍ ဖော်ပြထားပါသည်။

ဘဝင်ကို သတိပြုပါ

ဤဇယားများတွင် စက္ခုဒွါရဝီထိနှင့် မနောဒွါရဝီထိတို့၏ အကြား၌လည်းကောင်း၊ မနောဒွါရဝီထိတို့၏လည်း ဝီထိတစ်ခုနှင့် တစ်ခု အကြားတွင်လည်းကောင်း ဘဝင်များ အကြိမ်များစွာခြားလျက် ရှိကြောင်းကို ဖော်ပြထား၏။ ဘဝင်တွင် သောမနဿဝေဒနာဖြင့် ပဋိသန္ဓေတည်နေခဲ့သော တိဟိတ်ပုဂ္ဂိုလ်အတွက် ရည်ရွယ်၍ နာမ်တရား (၃၄)ဟု ဖော်ပြထားပါသည်။ ဥပေက္ခာဝေဒနာနှင့် ယှဉ်လျက် ပဋိသန္ဓေ တည်နေခဲ့သော တိဟိတ်ပုဂ္ဂိုလ် ဖြစ်ပါမှ ယင်းဘဝင်နာမ်တရားမှာ (၃၃) ဖြစ်သည်။ ဝီတိ မယှဉ်ပေ။ ဒွိဟိတ်ပုဂ္ဂိုလ် စသည်တို့၌လည်း ယင်း ဘဝင်နာမ် တရားများမှာ (၃၃-၃၂) စသည်ဖြင့် ထိုက်သလို ရှိနေမည်သာ ဖြစ်သည်။ ယင်းဘဝင်စိတ်သည် လွန်ခဲ့သော အတိတ်ဘဝ သေခါနီး မရဏာသန္ဓေအခါ၌ ထင်ခဲ့သော မရဏာသန္ဓေ၏ အာရုံဖြစ်သည့် ကံ၊ ကမ္မနိမိတ်၊ ဂတိနိမိတ်ဟူသော အာရုံ (၃) မျိုးတို့တွင် တစ်မျိုးမျိုးကိုသာ အာရုံပြု၏။ ယေဘုယျအားဖြင့် ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ် ပိုင်းသို့ တက်လှမ်းသောအခါကျမှ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ် အများစုမှာ အတိတ်မရဏာသန္ဓေ၏ အာရုံကို ပုံစံမှန် ရှုနိုင် ကြ၏။ ယင်း အတိတ်မရဏာသန္ဓေ၏ အာရုံမှန်ကို ပုံစံမှန် ရှုမြင်နိုင်သောအခါမှ ဘဝင်၏ အာရုံမှန်ကိုလည်း ပုံစံမှန် ရှုနိုင်မည် သိရှိနိုင်မည် ဖြစ်သည်။ ဘဝင်၏ အာရုံမှန်ကို ရှုနိုင်သောအခါ သိနိုင်သောအခါမှ ဘဝင်စိတ်နှင့် ယှဉ်တွဲဖြစ်ပေါ် နေသော ဘဝင်နာမ်တရားစုတို့ကိုလည်း ပုံစံမှန် ရှုပွားနိုင်မည် ဖြစ်သည်။ ထိုသို့ ရှုနိုင်သောအခါမှ ဝီထိစိတ်အစဉ်တို့၏ အကြားအကြား၌ ဖြစ်လေ့ရှိသော ဘဝင်နာမ်တရားတို့ကိုပါ ရောနှော၍ သိမ်းဆည်းရန် ရူပွားရန် ဖြစ်သည်။ ယခု နာမ်တရားတို့ကို သိမ်းဆည်းနေဆဲဖြစ်သော သိမ်းဆည်းစအခါ၌ကား ယင်း ဘဝင်

နာမ်တရားစုတို့၏ အာရုံမှန်ကို မရှုတတ်သေး မရှုနိုင်သေးလျှင် ဘဝင်နာမ်တရားတို့ကို မသိမ်းဆည်းသေးဘဲ မရှုသေးဘဲ ခေတ္တ ချန်လှပ်ထားနိုင်သည်။ သို့အတွက် ဤနာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်နှင့် ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ် နှစ်ပါးကို တစ်ကြိမ်တစ်ခါ ရှုရုံမျှဖြင့် လိုရင်းကိစ္စ မပြီး၊ ကြိမ်ဖန်များစွာ ထပ်ကာ ထပ်ကာ ရှုပွားပါမှ လိုရင်းကိစ္စ ပြီးစီးနိုင် သောကြောင့် **အနုဇောဉာဏ်**ဟု ခေါ်ဆိုခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ (ဒီ-ဇီ-၂-၈၉-၉၀ - ကြည့်။)

ယောနိသောမနသိကာရ

- ၁။ ရူပါရုံ (= အရောင်)ကို ရူပါရုံ (= အရောင်)ဟု ရှုခဲ့သော် ရူပါရုံ (= အရောင်)ဟု သိသော စက္ခုဒွါရဝီရိယိနှင့် နောက်လိုက်မနောဒွါရဝီရိယိ၊ သုဒ္ဓမနောဒွါရဝီရိယိဟူသော ရူပါရုံကိုပင် ဆက်လက်အာရုံယူနေသော သိနေ သော မနောဒွါရဝီရိယိစိတ်အစဉ်များ ဖြစ်ပေါ်လာကြမည် ဖြစ်၏။ (ရှုပုံကို ဖော်ပြခဲ့ပြီးပြီ။) တစ်ဖန် -
- ၂။ ထိုရူပါရုံကို ရုပ်တရားဟု ရှုခဲ့သော် ရုပ်တရားဟု သိနေသော မနောဒွါရဝီရိယိ စိတ်အစဉ်များသည်လည်း- ကောင်း၊
- ၃။ ထိုရူပါရုံ၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်းသဘောကို အာရုံပြု၍ ဉာဏ်ဖြင့် မြင်အောင်ကြည့်၍ အနိစ္စဟု ရှုခဲ့သော် အနိစ္စဟု သိနေသော မနောဒွါရဝီရိယိစိတ်များသည်လည်းကောင်း၊
- ၄။ ထိုရူပါရုံ၏ ဖြစ်ခြင်း ပျက်ခြင်း ဒဏ်ချက်ဖြင့် အမြဲမပြတ် ညှဉ်းပန်းနှိပ်စက်ခံနေရသည့်သဘောကို အာရုံ ယူ၍ ဉာဏ်ဖြင့် မြင်အောင်ကြည့်၍ ဒုက္ခဟု ရှုခဲ့သော် ဒုက္ခဟု သိနေသော မနောဒွါရဝီရိယိစိတ်များသည် လည်းကောင်း၊
- ၅။ ထိုရူပါရုံ၏ ခိုင်မာသည့် မပျက်စီးဘဲ အကျိတ်အခဲ အခိုင်အမာ အနှစ်သာရအားဖြင့် တည်နေသည့် အတ္တမဟုတ်သည့် သဘောကို အာရုံယူ၍ ဉာဏ်ဖြင့် မြင်အောင်ကြည့်၍ အနတ္တဟု ရှုခဲ့သော် အနတ္တဟု သိနေသော မနောဒွါရဝီရိယိစိတ်များသည်လည်းကောင်း၊
- ၆။ ထိုရူပါရုံ၏ ရွံရှာစက်ဆုပ်ဖွယ် အသုဘသဘောကို အာရုံယူ၍ ဉာဏ်ဖြင့် မြင်အောင် ကြည့်၍ အသုဘဟု ရှုခဲ့သော် အသုဘဟု သိနေသော မနောဒွါရဝီရိယိစိတ်များသည်လည်းကောင်း -

အသီးအသီး ဖြစ်ပေါ်လာကြမည် ဖြစ်၏။ ယင်း အသီးအသီးသော မနောဒွါရဝီရိယိစိတ်အစဉ်များကိုလည်း သမ္ပယုတ်တရားတို့နှင့် အတူတကွ နာမ်တုံးနာမ်ခဲဟူသော နာမ်ယန အသီးအသီးကို ဉာဏ်ဖြင့် ဖြိုခွဲဖျက်ဆီး လျက် အသီးအသီး မြင်အောင် ရှုပါ။ ဆက်လက်၍ သိမ်းဆည်းပါ။

[မှတ်ချက် - ထို ရူပါရုံ, ထို ရူပါရုံ - ဟု ဤ၌ ဖော်ပြခြင်းမှာ ဧကတ္တနည်းအရ ရူပါရုံချင်း တူညီ၍ ပြောဆိုခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။ ကလာပ်တစ်ခု အတွင်း၌ တည်ရှိသော ရူပါရုံတစ်ခုတည်းကို စိတ္တက္ခဏ (၁၇)ချက် သက်တမ်းမကုန်ဆုံးမီ ထိုကဲ့သို့ (၆)ကြိမ်တိုင်တိုင် ရှုပွားရမည်ဟု ဆိုလိုသည်ကား မဟုတ်ပါ။ အလားတူ ရူပါရုံမျိုးကို အာရုံယူ၍ ထပ်ကာထပ်ကာ သိမ်းဆည်းရှုပွားရန်သာ ဆိုလိုရင်း ဖြစ်သည်ဟု မှတ်ပါ။]

(၆) ကြိမ်မျှ ရှုရခြင်း၏ အကြောင်းရင်း

ဝိဘင်းပါဠိတော် (အဘိ-၂-၃၂၃) နှင့် အဋ္ဌကထာ (အဘိ-ဋ္ဌ-၂-၃၈၈) တို့၏ ဖွင့်ဆိုချက်များအတိုင်း စက္ခုဒွါရဝီရိယိစိတ်များဖြင့် ရူပါရုံ အရောင်ကို ရူပါရုံ အရောင်ဟုသာ သိနိုင်၏။ ယင်းစက္ခုဒွါရဝီရိယိစိတ်များက ယင်းရူပါရုံ အရောင်ကို -

- ၁။ ရုပ်တရားဟုလည်းကောင်း
- ၂။ အနိစ္စတရားဟုလည်းကောင်း
- ၃။ ဒုက္ခတရားဟုလည်းကောင်း
- ၄။ အနတ္တတရားဟုလည်းကောင်း
- ၅။ အသုဘတရားဟုလည်းကောင်း မသိနိုင်ပေ။

အလားတူပင် သောတဒွါရဝိထိစိတ်များက သဒ္ဓါရုံကို သဒ္ဓါရုံဟုသာ၊ ဃာနဒွါရဝိထိစိတ်များက ဂန္ဓာရုံကို ဂန္ဓာရုံဟုသာ၊ ဇိဝှါဒွါရဝိထိစိတ်များက ရသာရုံကို ရသာရုံဟုသာ၊ ကာယဒွါရဝိထိစိတ်များကလည်း ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံဟုသာ သိနိုင်၏။ ယင်းအသီးအသီးသော ဝိထိစိတ်များက အသီးအသီးသော အာရုံကို —

- ၁။ ရုပ်တရားဟုလည်းကောင်း၊
- ၂။ အနိစ္စတရားဟုလည်းကောင်း၊
- ၃။ ဒုက္ခတရားဟုလည်းကောင်း၊
- ၄။ အနတ္တတရားဟုလည်းကောင်း၊
- ၅။ အသုဘတရားဟုလည်းကောင်း — မသိနိုင်ပေ။

ရူပါရုံကို ဆက်လက် အာရုံယူနေကြသည့် မနောဒွါရဝိထိစိတ်တို့သည်ကား ယင်းရူပါရုံ အရောင်ကို —

- ၁။ ရူပါရုံ = အရောင်ဟုလည်းကောင်း၊
- ၂။ ရုပ်တရားဟုလည်းကောင်း၊
- ၃။ အနိစ္စတရားဟုလည်းကောင်း၊
- ၄။ ဒုက္ခတရားဟုလည်းကောင်း၊
- ၅။ အနတ္တတရားဟုလည်းကောင်း၊
- ၆။ အသုဘတရားဟုလည်းကောင်း —

အသီးအသီး သိရှိနိုင်ပေသည်။ သဒ္ဓါရုံ ဂန္ဓာရုံ ရသာရုံ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံတို့ကို ဆက်လက် အာရုံယူနေကြသော မနောဒွါရဝိထိစိတ်တို့ကလည်း ဆိုင်ရာ ဆိုင်ရာအာရုံတို့ကို အလားတူပင် သိရှိနိုင်ကြပေသည်။

ထိုသို့ ရူပါရုံစသည့် ရုပ်တရား အသီးအသီးတို့ကို အာရုံယူ၍ ဖြစ်ပေါ်လာကြသော နာမ်တရားတို့ကို ထိုကဲ့သို့ ရုပ်ဓာတ် တစ်လုံး တစ်လုံး၌ (၆)ကြိမ်မျှ ရှုနေခြင်းမှာ ယောနိသောမနသိကာရဖြစ်က နှလုံးသွင်းမှန်ပါက ကုသိုလ်ဇောများ စောပုံကို သဘောပေါက်စေလိုသည်မှာ ပထမအကြောင်းတစ်ရပ် ဖြစ်၏။

တစ်ဖန် ဝိပဿနာပိုင်းသို့ ရောက်ရှိသောအခါ အရူပသတ္တကရှုနည်း (ဝိသုဒ္ဓိ-၂-၂၆၁-၂၆၅။)တို့၌ ဝိပဿနာ ရှုနေသော ရှေ့စိတ်ကို နောက်စိတ်ဖြင့် = ရှေးဝိပဿနာ မနောဒွါရိကဇောဝိထိကို နောက်ဝိပဿနာ မနောဒွါရိကဇောဝိထိဖြင့် တစ်ဖန်ပြန်၍ ဝိပဿနာရှုရန် ညွှန်ကြားထားတော်မူ၏။ နောက်ပိုင်း ဘင်္ဂဉာဏ်ပိုင်းသို့ ရောက်ရှိ သွားသောအခါ၌လည်း —

ဉာတဉ္စ ဉာဏဉ္စ ဥဘောပိ ဝိပဿတိ။ (ဝိသုဒ္ဓိ-၂-၂၇၈။)

= ဉာတအမည်ရသည့် ဝိပဿနာဉာဏ်ဖြင့် သိရှိအပ်သည့် ဒုက္ခသစ္စာတရား သမုဒယသစ္စာတရားဟူသော သင်္ခါရတရားတို့ကိုလည်းကောင်း၊ ဉာဏ အမည်ရသည့် ရှုနေသော ဝိပဿနာဉာဏ်ပါဝင်သည့် မနောဒွါရိက ဝိပဿနာဇောဝိထိ စိတ်စေတသိက်များကိုလည်းကောင်း - ဤ ဉာတ ဉာဏ နှစ်မျိုးလုံးကိုပင် ဝိပဿနာရှုပါဟု ရှေးရှေး အဋ္ဌကထာဆရာတော်တို့က သတ်မှတ် ညွှန်ကြားထားတော်မူ၏။

ယင်းရှေးထုံးဟောင်း ဥပဒေသကြီးအရ ဉာဏအမည်ရသည့် ဝိပဿနာဉာဏ် ပါဝင်သည့် မနောဒွါရိက ဝိပဿနာဇောဝီထိ စိတ်စေတသိက်တို့ကိုလည်း ဝိပဿနာ တစ်ဖန်ပြန်၍ ရှုရမည် ဖြစ်သဖြင့် ရှုနေသည့် ဝိပဿနာ ဉာဏ်ကို တစ်ဖန်ပြန်၍ ဝိပဿနာရှုတတ်ရန် ကြိုတင်၍ ပြင်ဆင်ခြင်း ဖြစ်သည်မှာ ဒုတိယအကြောင်းတစ်ရပ် ပင် ဖြစ်ပေသည်။

ဤအကြောင်းနှစ်ရပ်ကြောင့် ရုပ်ဓာတ်တစ်လုံး တစ်လုံးကို အာရုံယူ၍ ဖြစ်ပေါ်လာသော နာမ်တရားတို့ကို ထိုသို့ (၆)ကြိမ်မျှ သိမ်းဆည်းခြင်း ဖြစ်သည်ဟု မှတ်ပါ။ အားလုံးပေါင်းသော် - $၆ \times ၄ = ၂၄$ -ကြိမ် ဖြစ်သည်။ ဤ၌လည်း ရုပ်ဓာတ်တစ်လုံး တစ်လုံး၏ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တအခြင်းအရာကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပေါ်လာသော နာမ်တရားတို့ကိုသာ သိမ်းဆည်းနေသည့် နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်ပိုင်းမျှသာ ဖြစ်သေးသဖြင့် ရုပ်ဓာတ်တို့၏ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တ အခြင်းအရာကို သိနေသော မဟာကုသိုလ် မနောဒွါရိကဇောများနောင်၌ တဒါရုံကို ချထားပေသည်။ သို့သော် အာရုံ၏ ဝိဘူတ အဝိဘူတ (= ထင်ရှားမှု မထင်ရှားမှု) အပေါ် မူတည်၍ တဒါရုံသည် ကျသော်လည်း ရှိရာ၏၊ မကျသော်လည်း ရှိလေရာ၏။

ထပ်မံ ရှင်းလင်းချက်များ

ပဉ္စဒွါရာဝဇ္ဇန်း -

ပဉ္စဒွါရာဝဇ္ဇန်း (= ဆင်ခြင်) ၌ စိတ်စေတသိက် (၁၁)လုံး ပုံသေ ဖြစ်၏။ ဥပေက္ခာဝေဒနာနှင့် အမြဲယှဉ်၏။

စက္ခုဝိညာဏ် -

စက္ခုဝိညာဏ် (= မြင်သိ) ၌ စိတ်စေတသိက် (၈)လုံး ပုံသေ ဖြစ်၏။ ဥပေက္ခာဝေဒနာနှင့် အမြဲယှဉ်၏။

သမ္ပဋိန္ဒြိယ -

သမ္ပဋိန္ဒြိယ (= လက်ခံ) ၌ စိတ်စေတသိက် (၁၁)လုံး ပုံသေ ဖြစ်၏။ ဥပေက္ခာဝေဒနာနှင့် အမြဲယှဉ်၏။

သန္တီရဏ -

သန္တီရဏ (= စုံစမ်း) ၌ သောမနဿဝေဒနာနှင့် ယှဉ်သော် ပီတိပါ၍ စိတ်စေတသိက် (၁၂)လုံး ဖြစ်၏။ ဒုတိယ တန်း စတုတ္ထတန်းတို့၌ ဥပေက္ခာဝေဒနာနှင့် ယှဉ်သဖြင့် ပီတိ မပါရကား စိတ်စေတသိက် (၁၁)လုံး ဖြစ်၏။

ဝုဋ္ဌော -

ဝုဋ္ဌော (= ဆုံးဖြတ်) ၌ စိတ်စေတသိက် (၁၂)လုံး ပုံသေ ဖြစ်၏။ ဥပေက္ခာ ဝေဒနာနှင့် အမြဲယှဉ်၏။

ဇော -

ဇော၌ စိတ်-စေတသိက် (၃၄) ဟူသည် သဒ္ဓါ-ပညာအုပ်စု (၃၄)ပင် ဖြစ်၏။

၁။ ဉာဏ်ယှဉ် ပီတိ ယှဉ်သော် (၃၄) ဖြစ်၏။ သောမနဿဝေဒနာနှင့် ယှဉ်၏။

၂။ ဉာဏ်ယှဉ် ပီတိ မယှဉ်သော် (၃၃) ဖြစ်၏။ ဥပေက္ခာဝေဒနာနှင့် ယှဉ်၏။

၃။ ဉာဏ်မယှဉ် ပီတိယှဉ်သော် (၃၃) ဖြစ်၏။ သောမနဿဝေဒနာနှင့် ယှဉ်၏။

၄။ ဉာဏ်မယှဉ် ပီတိမယှဉ်သော် (၃၂) ဖြစ်၏။ ဥပေက္ခာဝေဒနာနှင့် ယှဉ်၏။

တဒါရုံ -

တဒါရုံ၌ ဇောနှင့် နည်းတူ (၄)ချက်ပင် မှတ်ပါ။

မနောဒွါရာဝဇ္ဇန်း -

မနောဒွါရာဝဇ္ဇန်း (= ဆင်ခြင်ဆုံးဖြတ်) ကား ဝုဋ္ဌောနှင့် တူ၏။ ဥပေက္ခာဝေဒနာ မြဲ၏။

မဟာကုသိုလ်ဇော စောရခြင်း၏ အကြောင်းများ

ရူပါရုံကို အာရုံယူ၍ မဟာကုသိုလ်ဇောများ စောရခြင်း၏ အကြောင်းရင်းများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အဋ္ဌသာ-
လိနီအဋ္ဌကထာ (အဘိ-ဋ္ဌ-၁-၁၁၇။) စသည်တို့၌ ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် ဖွင့်ဆိုထားပေသည်။ ဤ၌ ဆိုလိုရင်းကို
ကောက်နုတ်၍ ဖော်ပြအပ်ပါသည်။

ထိုအာရုံ (၆)မျိုးတို့တွင် ရှေးဦးစွာ ရူပါရုံကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပေါ်လာသော ဤ မဟာကုသိုလ်ဇောစိတ်သည်
ညိုသော အဆင်း၊ ရွှေသော အဆင်း၊ နီသော အဆင်း၊ ဖြူသော အဆင်း ရှိကုန်သော ပန်း၊ အဝတ်၊ ဝေ့နီ၊
ဆေးဒန်း၊ မျက်စဉ်းညိုကျောက် အစရှိကုန်သော ဓာတ်တို့တွင် အမှတ်မထား တစ်ပါးပါးသော တင့်တယ်ကောင်း
မြတ်သည့် သုဘဟုယူခြင်း၏ အကြောင်းဟု ဆိုအပ်သော ဝမ်းမြောက်ရွှင်လန်းခြင်း သောမနဿဖြစ်လောက်
သော သုဘနိမိတ်ဖြစ်သော အလိုရှိအပ် နှစ်သက်အပ် မြတ်နိုးအပ်သော စိတ်နှလုံးကို တိုးပွားစေတတ်သော
နှစ်သက်ခြင်း၏ တည်ရာဖြစ်သော ရူပါရုံ အရောင်အဆင်းကို အာရုံပြု၍ ဖြစ်ပေါ်လာရ၏။

ဤ၌ မေးမြန်းဖွယ်ရှိ၏။ အလိုရှိအပ် နှစ်သက်မြတ်နိုးအပ်သော ဤ ကုသိုလ်အာရုံသည် တင့်တယ်ကောင်းမြတ်
သော သုဘနိမိတ် ဖြစ်ခြင်းကြောင့် နှစ်သက်မြတ်နိုးခြင်း၏ တည်ရာအာရုံ ဖြစ်သောကြောင့် လောဘ၏ တည်ရာ
ဝတ္ထုဖြစ်သည် မဟုတ်ပါလော၊ အဘယ်ကြောင့် ဤကုသိုလ်အာရုံကို အာရုံပြုသော စိတ်သည် ကုသိုလ်ဖြစ်ရပါသနည်း
ဟု မေးမြန်းဖွယ် ရှိ၏။ အဖြေကား ဤသို့တည်း။

- ၁။ **နိယမိတဝသေန** — ကုသိုလ်ပြုခြင်း၌ အမြဲတမ်း သတ်မှတ်ထားအပ်သော စိတ်ဓာတ်၏ စွမ်းအင်သတ္တိ
ကြောင့်လည်းကောင်း၊
- ၂။ **ပရိကာမိတဝသေန** — ကုသိုလ်ပြုခြင်း၌ ညွတ်စေအပ်သော ညွတ်ကိုင်ရှိုင်းထားသော စိတ်ဓာတ်၏
စွမ်းအင်သတ္တိကြောင့်လည်းကောင်း၊
- ၃။ **သမုဒါစာရဝသေန** — ကုသိုလ်ရေး၌ ကောင်းစွာ အထက်အထက်၌ လေ့ကျက်အပ်ပြီးသော ကျင့်သား
ရနေသော စိတ်ဓာတ်၏ စွမ်းအင်သတ္တိကြောင့်လည်းကောင်း၊
- ၄။ **အာဘုဒိတဝသေန** — ကုသိုလ်ဖြစ်အောင် နှလုံးသွင်းခြင်း၏ စွမ်းအင်သတ္တိကြောင့်လည်းကောင်း —

ဤ (၄)မျိုးကုန်သော အကြောင်းတရားတို့ကြောင့် ဤကုသိုလ်အာရုံကို အာရုံပြုသော စိတ်သည် ကုသိုလ် ဖြစ်ရ
ပေသည်။

- ၁။ **နိယမိတ** — အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌ - “ငါသည် ကုသိုလ်စိတ်ကိုသာ ပြုလုပ်ထိုက်၏။ မည်သည့်အာရုံ
နှင့် တွေ့ကြသည်ဖြစ်စေ ငါ၏သန္တာန်၌ ကုသိုလ်စိတ်သာ ဖြစ်စေရမည်”ဟု အမြဲသတ်မှတ် ဆုံးဖြတ်ထား၏။
ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်၌ ကုသိုလ်စိတ်သာ ဖြစ်တတ်၏။
- ၂။ **ပရိကာမိတ** — မိမိ၏ စိတ်ဓာတ်ကို အကုသိုလ်ဖြစ်ခြင်းမှ ဆုတ်နစ်စေ၍ ကုသိုလ်ကို ပြုလုပ်ခြင်း၌
သာလျှင် စိတ်ဓာတ်ကို ညွတ်စေ၏။ အကုသိုလ် မဖြစ်အောင် မိမိ၏ စိတ်ဓာတ်ကို စောင့်စည်း၍ ကုသိုလ်
ဖြစ်ဖို့ရန် စိတ်ညွတ်ကိုင်ရှိုင်းထားသူ၏ သန္တာန်၌လည်း ကုသိုလ်စိတ်သာ ဖြစ်တတ်၏။
- ၃။ **သမုဒါစာရ** — အမြဲမပြတ် ကုသိုလ်စိတ် ဖြစ်အောင် ပြုကျင့်ခြင်းဟူသော အလေ့အကျက် ရနေသော
ကုသိုလ်၏ ကောင်းစွာ ရှေးရှေး အထက်အထက်က ဖြစ်ခြင်းဖြင့်သာလျှင် စိတ်ကို ကုသိုလ်စိတ်ဖြစ်အောင်
ကောင်းစွာ ရှေးရှေးကပင် လေ့ကျက်ထား၏။ ရှေးရှေးကပင် ကုသိုလ်စိတ်၌ အလေ့အကျက် ရနေသူ၏
သန္တာန်၌လည်း ကုသိုလ်စိတ်သာ ဖြစ်တတ်၏။ ကုသိုလ်စိတ်သာ အဖြစ်များတတ်၏။

၄။ အာဘူဇိတ -

- (က) ပတိရူပဒေသဝါသ = ကုသိုလ်ဖြစ်ခွင့် ရရှိနိုင်သည့် ရတနာသုံးပါး ထွန်းကားရာ သူတော်သူမြတ်တို့ရှိရာ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌ နေထိုင်ရခြင်း၊
- (ခ) သပ္ပရိသုပနိဿယ = သူတော်သူမြတ်တို့ကို မှီဝဲ ဆည်းကပ်ခွင့် ရရှိခြင်း၊
- (ဂ) သဒ္ဓမ္မဿဝန = သူတော်ကောင်းတရားကို နာကြားရခြင်း၊
- (ဃ) ပုဗ္ဗေ ကတပုညတာ = ရှေးရှေးဘဝ၌ ပြုအပ်ခဲ့သော ကောင်းမှုရှိသူ ဖြစ်ခြင်း -

အစရှိကုန်သော အားကြီးကုန်သော မှီရာ ဥပနိဿယ အကြောင်းတရားတို့ကြောင့် ကုသိုလ် ဖြစ်အောင် နည်းမှန်လမ်းမှန် နှလုံးသွင်းတတ်သည့် အာဘူဇိတ = ယောနိသောမနသိကာရ ရှိသူ၏ သန္တာန်၌လည်း ကုသိုလ် စိတ်သာ ဖြစ်တတ်၏။ ဤအကြောင်း (၄)ပါးကြောင့် သုဘနိမိတ် ဣဋ္ဌာရုံနှင့် တွေ့ကြရသော်လည်း လောဘ စိတ် မဖြစ်ဘဲ ကုသိုလ်စိတ်သာ ဖြစ်ရပေသည်။ (အဘိ-ဋ္ဌ-၁-၁၁၇။)

ဤအထက်ပါ အဋ္ဌကထာ၏ ဖွင့်ဆိုချက်ကား မဖြစ်လာသေးသော ကုသိုလ်တရားများကို ဖြစ်ပေါ်လာ အောင် ဖြစ်ပေါ်လာပြီးသော ကုသိုလ်တရားများကို တိုးပွားအောင် ကြိုးစားလျက် ရှိသော အသင်ယောဂီသူတော် ကောင်းအဖို့ မဏိဇောတ ပြည်တန်မြထက် သာလွန်၍ အဖိုးမဖြတ်နိုင်သော လက်ဆောင်ကောင်းကြီး တစ်ခုပင် ဖြစ်ပေသည်။

ပုဗ္ဗေ ၁ ကတပုညတာ စက်၏ ခွမ်းအင်

- ၁။ ပတိရူပဒေသဝါသ = ကုသိုလ်ဖြစ်ခွင့် ရရှိနိုင်သည့် ရတနာသုံးပါး ထွန်းကားရာ သူတော်သူမြတ်တို့ ရှိရာ သင့်တင့်လျောက်ပတ် ကောင်းမြတ်သော အရပ်ဒေသ၌ နေထိုင်ခွင့် ရရှိခြင်း၊
- ၂။ သပ္ပရိသုပနိဿယ = ဘုရားအစ ရှိသော သူတော်သူမြတ်တို့ကို မှီခို ဆည်းကပ်ခွင့် ရရှိခြင်း၊
- ၃။ သဒ္ဓမ္မဿဝန = သူတော်ကောင်းတရားကို နာကြားခွင့် ရရှိခြင်း၊
- ၄။ ပုဗ္ဗေ ကတပုညတာ = ရှေးရှေး ဘဝတို့၌ ပြုစုပျိုးထောင်အပ်ခဲ့ဖူးသော ပါရမီ ပုည သမ္ဘာရ ဟူသော ကုသိုလ်ကောင်းမှု အဆောက်အဦ အထူအထည်ရှိသူ ဖြစ်ခြင်း -

ဤသို့စသော အားကြီးသော မှီရာဥပနိဿယ အကြောင်းတရားတို့ကြောင့် ယောနိသောမနသိကာရ ဖြစ် ရကြောင်းကို အထက်တွင် ရှင်းလင်းတင်ပြခဲ့၏။ ဤတွင် ပုဗ္ဗေ ကတပုညတာစက်၏ အလွန်အရေးပါပုံကို အနည်းငယ် ဆက်လက်၍ ရှင်းလင်း တင်ပြအပ်ပါသည်။

ပုဗ္ဗေကတ ပုညတာစက် - ဟူသည် အတိတ်ဘဝ ထိုထိုက -

- ၁။ သမ္မာသမ္မောဓိဉာဏ်၊
- ၂။ ပစ္စေကဗောဓိဉာဏ်၊
- ၃။ အဂ္ဂသာဝကဗောဓိဉာဏ်၊
- ၄။ မဟာသာဝကဗောဓိဉာဏ်၊
- ၅။ ပကတိသာဝကဗောဓိဉာဏ် -

ဟူသော ဗောဓိဉာဏ် အသီးအသီးတို့၏ အာရုံဖြစ်သော အငြိမ်းဓာတ် နိဗ္ဗာန်တရားတော်မြတ်ကြီးကို ရည်မြော်မှန်း၍ ပြုစုပျိုးထောင်ခဲ့သော ဝိဇ္ဇာမျိုးစေ့ကောင်း စရဏမျိုးစေ့ကောင်းများပင် ဖြစ်သည်။

ဝိဇ္ဇာ သုံးပါး

- ၁။ ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏ် = ရှေး၌ နေခဲ့ဖူးသော ရုပ်နာမ် (= ခန္ဓာ)အစဉ်ကို ဉာဏ်ဖြင့် အစဉ်လျှောက်၍ အောက်မေ့နိုင် သိနိုင်သော အဘိညာဏ်၊
- ၂။ ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ် = နတ်မျက်စိကဲ့သို့ အဝေးအနီး ရှိသမျှ အလုံးစုံကို အကုန်သိမြင်နိုင်သော အဘိညာဏ်၊
- ၃။ အာသဝက္ခယဉာဏ် = အာသဝေါတရား (၄)ပါးတို့၏ ကုန်ရာ ဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို သိမြင်နေသော အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် -

ဤဉာဏ် (၃)ပါးကို ဝိဇ္ဇာ (၃)ပါးဟု **ဘယဘေရဝသုတ်** (မ-၁-၂၆။)၌ ဘုရားရှင် ဟောကြားထားတော်မူ၏။

ဝိဇ္ဇာ ရှစ်ပါး

တစ်ဖန် **အဗ္ဗန္ဓသုတ်** (ဒီ-၁-၉၄။)၌ - ဝိဇ္ဇာ (၈)ပါး ဟောကြားထားတော်မူ၏။

- ၁။ **ဣဒ္ဓိဗိဇ္ဇဉာဏ်** = မြေလျှိုး မိုးပျံခြင်း စသော တန်ခိုးအမျိုးမျိုးကို ဖန်ဆင်းနိုင်သော အဘိညာဏ်၊
- ၂။ **ဒိဗ္ဗသောတဉာဏ်** = နတ်နားကဲ့သို့ အဝေးအနီး၌ တည်ရှိသမျှသော လူ၌ဖြစ်သော အသံ၊ နတ်၌ဖြစ်သော အသံတို့ကို ကြားသိနိုင်သော အဘိညာဏ်၊
- ၃။ **ဓမ္မောပရိယဉာဏ်** = မိမိ၏ စိတ်ဖြင့် သူတစ်ပါး၏ စိတ်ကို သိနိုင်သော အဘိညာဏ်၊
- ၄။ **ပုဗ္ဗေနိဝါသာနုဿတိဉာဏ်** = ရှေး၌ နေခဲ့ဖူးသော ရုပ်နာမ် (= ခန္ဓာ)အစဉ်ကို ဉာဏ်ဖြင့် အစဉ်လျှောက်၍ အောက်မေ့နိုင် သိနိုင်သော အဘိညာဏ်၊
- ၅။ **ဒိဗ္ဗစက္ခုဉာဏ်** = နတ်မျက်စိကဲ့သို့ အဝေး အနီး ရှိသမျှ အလုံးစုံကို အကုန် သိမြင်နိုင်သော အဘိညာဏ်၊
- ၆။ **အာသဝက္ခယဉာဏ်** = အာသဝေါတရား (၄)ပါးတို့၏ ကုန်ရာဖြစ်သော နိဗ္ဗာန်ကို သိမြင်နေသော အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၊
- ၇။ **ဝိပဿနာဉာဏ်** = ဒုက္ခသစ္စာ သမုဒယသစ္စာ အမည်ရသော သင်္ခါရတရားတို့၏ အနိစ္စအခြင်းအရာ ဒုက္ခအခြင်းအရာ အနတ္တအခြင်းအရာ၌ ကောင်းစွာတည်နေသော ဓမ္မဋ္ဌိတိ အမည်ရသော ဝိပဿနာဉာဏ်၊
- ၈။ **မနောမယိဒ္ဓိဉာဏ်** = စိတ်ဖြင့် ပြီးသော မနောမယ ခန္ဓာကိုယ်များစွာကို ဖန်ဆင်းနိုင်သော အဘိညာဏ်-

ဤ (၈)ပါးတို့ကား ဝိဇ္ဇာ (၈)ပါးတို့ ဖြစ်ကြ၏။ ထိုထိုသုတ္တန်ကို နာယူနေသော သတ္တဝါတို့၏ အလိုအကြိုက် အဇ္ဈာသယဓာတ်ခံသို့ လိုက်၍ ထိုသို့ ခွဲ၍ ဟောကြားထားတော်မူခြင်း ဖြစ်၏။

စရဏတရား (၁၅) ပါး

- ၁။ **သီလသံဝရ** = ကိုယ်ကျင့်သီလကို ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ခြင်း၊
- ၂။ **ဣန္ဒြိယေသု ဂုတ္တဒွါရတာ** = သမထကမ္မဋ္ဌာန်း ဝိပဿနာကမ္မဋ္ဌာန်းဟူသော ကမ္မဋ္ဌာန်း အာရုံတစ်ခုခု၌ မိမိ၏ စိတ်ကို အမြဲ သွတ်သွင်းလျက် = (ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားကို အမြဲ နှလုံးသွင်းလျက်) မျက်စိ၊ နား၊ နှာ၊ လျှာ၊ ကိုယ်၊ စိတ်ဟူသော ဒွါရ (၆)ပါး = တံခါးကြီး (၆)ပေါက်မှ လောဘ ဒေါသ မောဟ စသည့် ကိလေသာအညစ်အကြေးတို့ ဝင်ရောက်၍ မလာအောင် စောင့်စည်းခြင်း၊
- ၃။ **ဘောဇနေမတ္တညုတာ** = အစာအာဟာရ၌ အတိုင်းအရှည်ပမာဏကို သိခြင်း၊

နာမ်ကမ္မဋ္ဌာန်းပိုင်း - အရူပပရိဂ္ဂဟအခန်း

၄။ ဇာကရိယာနုယောဂ = နိုးနိုးကြားကြား ရှိခြင်း = နိုးကြားမှု၌ ထကြွလုံ့လ ဝီရိယ ရှိခြင်း
(ညဉ့်သုံးယာမ် တစ်ယာမ်မျှသာ အများဆုံး အိပ်စက်ခြင်း),

၅-၁၁။ သတ္တ သဒ္ဓမ္မ = သဒ္ဓါ ဟိရီ ဩတ္တပ္ပ ဗာဟုသစ္စ ဝီရိယ သတိ ပညာ - ဟူသော သူတော်ကောင်းတရား
(၇)ပါး၊

၁၂-၁၅။ ပထမဈာန်, ဒုတိယဈာန်, တတိယဈာန်, စတုတ္ထဈာန် ဟူသော စတုတ္ထနည်းအရ ရူပါဝစရဈာန် (၄)ပါး-
အားလုံးပေါင်းသော် စရဏတရား (၁၅)ပါး ဖြစ်သည်။

သတ္တ သဒ္ဓမ္မ = သူတော်ကောင်းတရား (၇) ပါး

၁။ သဒ္ဓါ = ရတနာသုံးတန် ကံ-ကံ၏ အကျိုးတရား စသည့် ယုံကြည်ထိုက်သော သဒ္ဓေယျဝတ္ထုတို့၌ သက်ဝင်
ယုံကြည်ခြင်း၊

၂။ ဟိရီ = မကောင်းမှု အကုသိုလ်တရား ဒုစရိုက်တရားတို့မှ ရှုက်ခြင်း၊

၃။ ဩတ္တပ္ပ = မကောင်းမှု အကုသိုလ်တရား ဒုစရိုက်တရားတို့မှ ကြောက်ခြင်း၊

၄။ ဗာဟုသစ္စ = ဗဟုသုတ = ဘုရားရှင် ဟောကြားပြသ ဆိုဆုံးမထားတော်မူအပ်သော ပိဋကသုံးပုံ၏ အဆီ
အနှစ် အချုပ်ဖြစ်သော ဗောဓိပက္ခိယတရား (၃၇)ပါးတို့၌ အကျုံးဝင်သော ခန္ဓာ အာယတန ဓာတ် သစ္စာ
ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ်သဘောတရားတို့ကို အာဂမသုတ - ဟူသော သင်သိ, အဓိဂမသုတ - ဟူသော ကျင့်သိ
ဤအသိ နှစ်မျိုးဖြင့် အကြားအမြင် ဗဟုသုတ ရှိခြင်း၊

[ဆရာသွားထံမှ သင်ယူ၍ ရရှိသော အသိကို အာဂမသုတ (= သင်သိ)ဟုလည်းကောင်း, နားဖြင့် ကြားနာ
၍ ရရှိသော အသိဖြစ်ခြင်းကြောင့် အကြား သုတဟုလည်းကောင်း ခေါ်ဆို၏။ ယင်း ခန္ဓာ အာယတန ဓာတ်
သစ္စာ ပဋိစ္စသမုပ္ပါဒ် သဘောတရားတို့ကို မိမိကိုယ်တိုင် ဆရာသမားထံမှ ကြားနာခဲ့ရ သင်ယူခဲ့ရသည့်အတိုင်း
ကျင့်သဖြင့် ထိုးထွင်းသိလာသော အသိကိုကား အဓိဂမသုတ (= ကျင့်သိ)ဟုလည်းကောင်း, ဉာဏ်ဖြင့် ကိုယ်တိုင်
မျက်မှောက်ထွင်းဖောက် သိမြင်သော အသိဖြစ်၍ အမြင် သုတဟုလည်းကောင်း ခေါ်ဆို၏။ သို့အတွက် ဗာဟု
သစ္စာ = ဗဟုသုတကို အကြားအမြင်ဟု ရှေးဆရာမြတ်တို့ ဘာသာပြန်ဆိုတော်မူကြသည်။ ဉာဏ်စဉ်နည်းအရ
နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်နှင့် ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်ပင်တည်း။ အောက်ပါ ပါဠိတော်နှင့် အဋ္ဌကထာအဖွင့်များကို
ကြည့်ပါ။]

ဗဟုသုတ

ဣဒေ ဘိက္ခဝေ အရိယသာဝကော ဗဟုသုတော ဟောတိ သုတဓရော သုတသန္နိစယော။ ယေ တေ
ဓမ္မာ အာဒိကလျာဏာ မဇ္ဈေကလျာဏာ ပရိယောသာနကလျာဏာ သာတ္ထံ သဗျဉ္ဇနံ ကေဝလပရိပုဏ္ဏံ ပရိသုဒ္ဓိ
ဗြဟ္မစရိယံ အဘိဝဒန္တိ။ တထာရူပါဿ ဓမ္မာ ဗဟုသုတာ ဟောန္တိ ဓာတာ ဝစသာ ပရိစိတာ မနသာနုပေက္ခိတာ
ဒိဋ္ဌိယာ သုပ္ပဋိဝိဒ္ဓါ။ ဣဒံ ဝုစ္စတိ ဘိက္ခဝေ သုတဓနံ။ (အံ-၂-၃၉၉။)

ဒိဋ္ဌိယာ သုပ္ပဋိဝိဒ္ဓါတိ အတ္ထတော စ ကာရဏတော စ ပညာယ သုဠ ပဋိဝိဒ္ဓါ ပစ္စက္ခံ ကတာ။
(အံ-၄-၂-၃၆၄။)

ရဟန်းတို့ . . . ဤသာသနာတော်၌ အရိယသာဝကသည် (တစ်နည်း - အရိယာဖြစ်တော်မူသော
ငါဘုရားရှင်၏ တပည့်သာဝကသည် အကြားအမြင် = ဗဟုသုတ များပြား၏။ အကြားအမြင် = ဗဟုသုတကို
ဆောင်ထား၏။ အကြားအမြင် = ဗဟုသုတကို ဆည်းပူး၏။ အစ အလယ် အဆုံး သုံးပါးအစုံ ကောင်းခြင်း

ဂုဏ်နှင့် ပြည့်စုံသော အနက်သဒ္ဓါနှင့် ပြည့်စုံသော နှုတ်ပယ်စရာ ဖြည့်စွက်စရာ မရှိသဖြင့် အလုံးစုံ ပြည့်စုံသော ထက်ဝန်းကျင် စင်ကြယ်သော ဖြူစင်မြင့်မြတ်သော အကျင့်ကို ဖော်ပြတတ်သော တရားတို့ကို ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် များစွာ ကြားနာဖူး၏။ ဆောင်ထား၏။ နှုတ်ဖြင့် လေ့ကျက်ထား၏။ စိတ်ဖြင့် အဖန်ဖန် အထပ်ထပ် စေ့စေ့ငုငု ကြည့်ရှုဆင်ခြင် ရှုပွားသုံးသပ်ထား၏။ သမ္မာဒိဋ္ဌိဉာဏ်ပညာဖြင့် ကိုယ်တိုင်မျက်မှောက် ထွင်းဖောက်သိမြင်၏။ ရဟန်းတို့ . . . ဤသည်ကို အကြားအမြင် = သုတဓန = သုတဥစ္စာဟူ၍ ဆိုအပ်၏။ (အံ-၂-၃၉၉။)

ဒိဋ္ဌိယာ သုပ္ပဒိဋ္ဌိ - (၁) အတ္တ = တရားကိုယ် အနက်သဘောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊
(၂) ကာရဏ = အကြောင်းတရားအားဖြင့်လည်းကောင်း -

ဤနှစ်မျိုးသော အခြင်းအရာအားဖြင့် ဘုရားရှင်၏ တရားတော်ကို သမ္မာဒိဋ္ဌိဉာဏ်ပညာဖြင့် ကိုယ်တိုင် မျက်မှောက် ထွင်းဖောက်သိမြင်ခြင်းကို ဆိုလိုကြောင်း အဋ္ဌကထာက ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုထား၏။

အတ္တ = စိတ်+စေတသိက်+ရုပ်+နိဗ္ဗာန်ဟု ပရမတ္ထတရား (၄)ပါးရှိရာ ဤ၌ ဝိပဿနာဉာဏ်၏ အရှုခံ အာရုံ ဖြစ်ကြသည့် စိတ်+စေတသိက်+ရုပ်တို့ကို အတ္တဟု ဆိုလို၏။ သစ္စာဒေသနာတော်နည်းအရ၊ ယင်းစိတ် စေတသိက် ရုပ်တို့ဟူသည် အတိတ် အနာဂတ် ပစ္စုပ္ပန် အဇ္ဈတ္တ ဗဟိဒ္ဓ စသည့် (၁၁)မျိုးသော အခြင်းအရာအား ဖြင့် တည်ရှိကြသည့် ဥပါဒါနက္ခန္ဓာငါးပါး ဒုက္ခသစ္စာတရားစုတို့သာ ဖြစ်ကြ၏။

ကာရဏ = သမုဒယသစ္စာ အမည်ရသည့် ဒုက္ခသစ္စာတရားစု၏ အကြောင်းတရားစုတို့သည် ကာရဏ မည်၏။

ထိုတွင် ဒုက္ခသစ္စာကို ထိုးထွင်းသိတတ်သော ဉာဏ်ကား နာမရူပပရိစ္ဆေဒဉာဏ်တည်း။ သမုဒယသစ္စာကို ထိုးထွင်းသိတတ်သောဉာဏ်ကား ပစ္စယပရိဂ္ဂဟဉာဏ်ပင်တည်း။ ယင်းဉာဏ်နှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသူကို ဗဟုသုတ ရှိသူ = အကြားအမြင်များသူဟု ဆိုရ၏။ (အံ-၂-၃၉၉။ အံ-ဋ-၂-၃၆၄။)

၅။ ဝိရိယ - သမ္မပ္ပဓာန်လုံ့လဝိရိယ -

- (က) မဖြစ်ပေါ်သေးသော အကုသိုလ်တရားတို့ကို မဖြစ်ပေါ်အောင်၊
- (ခ) ဖြစ်ပေါ်ပြီးသော အကုသိုလ်တရားတို့ကို ပယ်နိုင်အောင်၊
- (ဂ) မဖြစ်ပေါ်သေးသော ကုသိုလ်တရားတို့ကို ဖြစ်ပေါ်အောင်၊
- (ဃ) ဖြစ်ပေါ်ပြီးသော ကုသိုလ်တရားတို့ကို တိုးပွားအောင် -

- ၁။ အရိုး ကြွင်းစေ၊
- ၂။ အရေ ကြွင်းစေ၊
- ၃။ အကြော ကြွင်းစေ၊
- ၄။ အသားအသွေးတွေ အကုန်ခန်းခြောက်ပါစေ -

ယောက်ျားတို့၏ ဇွဲလုံ့လဝိရိယဖြင့် ရနိုင်သည့်အရာ မှန်ပါက နောက်သို့ မဆုတ်ပေအံ့။ ဝိရိယ၏ ရပ်တန့် ထားခြင်း မည်သည် မဖြစ်စေအံ့ - ဟု အင်္ဂါ (၄)ပါး ခြံရံလျက် အပြင်းအထန် ကြိုးစားအားထုတ်မှု သမ္မပ္ပဓာန် လုံ့လဝိရိယပေတည်း။

၆။ သတိ - ကာယ ဝေဒနာ စိတ္တ ဓမ္မ အမည်ရသော သတိ၏ တည်ရာအာရုံ (၄)မျိုးတို့ကို အဖန်ဖန် အထပ်ထပ် ရှုပွားသုံးသပ်တတ်သော ယင်းတရားတို့ကို မမေ့ပျောက်ခြင်းသဘော၊

၇။ ပညာ - လောဘထု ဒေါသထု မောဟထုတည်းဟူသော ကိလေသာထု အစိုင်အခဲကို ဖြိုခွဲဖျက်ဆီးခြင်း ဖောက်ထွင်းခြင်းငှာ စွမ်းနိုင်သော သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲ ဒုက္ခ၏ ကုန်ဆုံးရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေနိုင်သော စွမ်းအင် အပြည့်အဝရှိသော ကာယ ဝေဒနာ စိတ္တ ဓမ္မ အမည်ရသော ရုပ်-နာမ်-ကြောင်း-ကျိုး = သင်္ခါရ တရားတို့၏ အနိစ္စအခြင်းအရာ ဒုက္ခအခြင်းအရာ အနတ္တအခြင်းအရာကို ထွင်းဖောက်သိမြင်နေသော ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်ပညာနှင့် တကွသော ဝိပဿနာပညာ - ဤ (၇)မျိုးတို့ကား သူတော်ကောင်းတရား (၇)ပါးတို့ ဖြစ်ကြသည်။ ဤဝိဇ္ဇာ (၈)ပါး၊ စရဏတရား (၁၅)ပါးတို့၌ ဝိပဿနာဉာဏ်ကား ဝိဇ္ဇာ စရဏ အမည်နှစ်မျိုး ရရှိသော တရားတစ်ခုပင် ဖြစ်သည်။ ဝိဇ္ဇာ (၈)ပါး၌လည်း ပါဝင်၏။ စရဏတရား (၁၅)ပါး ၌လည်း ပါဝင်၏။ ပဋိသန္ဓေကျိုးကို ပေးတတ်သော ဝိပဿနာကံတို့ကား စရဏမျိုးစေ့၌ အကျိုးဝင်၍ ပဋိသန္ဓေကျိုးကို မပေးသော ဝိပဿနာဉာဏ်တို့ကား ဝိဇ္ဇာမျိုးစေ့၌ အကျိုးဝင်ကုန်၏။ စရဏမျိုးစေ့ကား လက်ခြေနှင့် တူ၏။ ဝိဇ္ဇာမျိုးစေ့ကား မျက်စိနှင့် တူ၏။ နိဗ္ဗာန်သို့ သွားရာ၌ လက်ခြေနှင့် တူသော စရဏမျိုးစေ့လည်း ရှိပါမှ မျက်စိနှင့် တူသော ဝိဇ္ဇာမျိုးစေ့လည်း ရှိပါမှ ရောက်နိုင်သည်။

ယင်း ဝိဇ္ဇာမျိုးစေ့ကောင်း စရဏမျိုးစေ့ကောင်းတို့ကား ပုဗ္ဗေ ကတပုညတာ စက်ပင် ဖြစ်၏။ ယင်း ပုဗ္ဗေ ကတပုညတာစက်က ကျေးဇူးပြုပေးပါမှ ပတိရူပဒေသဝါသ၊ သပ္ပုရိသုပနိဿယ၊ သဒ္ဓမ္မသဝနဟူသော စက်များ လည်း ပေါ်ပေါက်လာမည် ဖြစ်၏။ ယင်း စက် (၄)ပါးတို့က အားကြီးသော မှီရာ နိဿယ အကြောင်းတရား အဖြစ် ရပ်တည်၍ ကျေးဇူးပြုပေးပါမှသာလျှင် မည်သည့် အာရုံနှင့် တွေ့ကြုံရသည်ပင် ဖြစ်စေ ယောနိသော မနသိကာရသာ အဖြစ်များ၍ ကုသိုလ်စိတ်သာ အဖြစ်များနေမည် ဖြစ်ပေသည်။ သို့အတွက် ဒါန သီလ သမထ ဝိပဿနာ ဘာဝနာဟူသော ဝိဇ္ဇာမျိုးစေ့ကောင်း စရဏမျိုးစေ့ကောင်းများကို သံသရာဝဋ်ဆင်းရဲ ဒုက္ခကြီးမှ လှလှကြီး ကျွတ်လွတ်လိုသူတိုင်း ဝဝကြီး ထွက်မြောက်လိုသူတိုင်းသည် နေ့ညမစဲ လုံ့လသည်းလျက် အပြင်း အထန် ကြိုးပမ်း ထူထောင်ကြရမည်သာ ဖြစ်ပေသည်။ (အဘိ-ဋ္ဌ-၁-၁၁၇။ မူလဋီ-၁-၇၀။ စသည်၌ ကြည့်။)

သောမနဿဖြစ်ရခြင်း၏ အကြောင်း

ဤမဟာကုသိုလ်စိတ်၌ သောမနဿဝေဒနာနှင့် ယှဉ်သော မဟာကုသိုလ်စိတ် (၄)မျိုး၊ ဥပေက္ခာဝေဒနာ နှင့် ယှဉ်သော မဟာကုသိုလ်စိတ် (၄)မျိုးဟု သောမနဿနှင့် ဥပေက္ခာ (၄)မျိုးစီ ရှိ၏။ အာရုံ၏ စွမ်းအင်ကြောင့် ဤမဟာကုသိုလ်စိတ်၏ သောမနဿဝေဒနာနှင့် ယှဉ်တွဲ၍ ဖြစ်ရမှုကို သိရှိပါလေ။ မှန်ပေသည် - နှစ်သက် မြတ်နိုးအပ်သော ဣဋ္ဌာရုံကို အာရုံယူ၍ ဤမဟာကုသိုလ်စိတ်သည် ဖြစ်ပေါ်လာလတ်သော် ဣဋ္ဌာရုံကို အာရုံ ယူ၍ ဖြစ်ပေါ်လာသည့် အတွက်ကြောင့် ဤ မဟာကုသိုလ် (ပထမ)စိတ်သည် သောမနဿ ဝေဒနာနှင့် အတူ ယှဉ်တွဲ၍ ဖြစ်ပေါ်လာရ၏။

ဤမဟာကုသိုလ်စိတ်၌ သောမနဿဝေဒနာနှင့် အတူယှဉ်တွဲ၍ဖြစ်မှု၌ များစွာသော သဒ္ဓါတရား ထင်ရှား ရှိသူ ဖြစ်ခြင်း စသည်တို့သည်လည်း အကြောင်းတရားတို့ပင် ဖြစ်ကြပေသည်။ ထင်ရှားစေအံ့ - ယုံကြည်သင့် ယုံကြည်ထိုက်သော သဒ္ဓေယျဝတ္ထု၌ ယုံကြည်မှု သဒ္ဓါတရား မရှိသူတို့၏ သန္တာန်၌လည်းကောင်း၊ မှားယွင်းသော အယူဝါဒရှိသူ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတို့၏ သန္တာန်၌လည်းကောင်း တကယ်စင်စစ် အလိုရှိအပ် နှစ်သက်မြတ်နိုးအပ်သော ဧကန် ဣဋ္ဌာရုံ (= အတိဣဋ္ဌာရုံ) ဖြစ်သည့် တထာဂတ အမည်ရတော်မူသော သုံးလောကထွဋ်ထား ရှင်တော်မြတ် ဘုရား၏ အဆင်း ရူပကာယတော်ကိုသော်မှလည်း မြင်တွေ့ရ၍ နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်မှု သောမနဿဝေဒနာ သည် ဖြစ်ပေါ်၍ မလာနိုင်ပေ။ ဤမျှသာမကသေး - အကြင်သူတို့သည်ကား ကုသိုလ်ဖြစ်ခြင်း၌ အကျိုး အာနိသံသကို ဉာဏ်ဖြင့် မသိ မမြင်ကြကုန်၊ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် သူတစ်ပါးတို့က တိုက်တွန်းအပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍

ကောင်းမှုကုသိုလ်ကို ပြုကြရပါကုန်သော်လည်း ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ သန္တာန်ဝယ် နှစ်သက်ဝမ်းမြောက်ခြင်း သောမ-
နဿတရားသည် ထင်ရှား ဖြစ်ပေါ်မလာပေ။ ထို့ကြောင့် -

- ၁။ အလွန် အလိုရှိအပ် နှစ်သက်မြတ်နိုးအပ်သော အတိက္ကဋ္ဌာရုံ ဖြစ်ခြင်း၊
- ၂။ ထူပြောများပြားသော အားကောင်းသော သဒ္ဓါတရား ရှိသူ ဖြစ်ခြင်း၊
- ၃။ စင်ကြယ်သော သမ္မာဒိဋ္ဌိ အယူဝါဒ ရှိသူ ဖြစ်ခြင်း၊
- ၄။ ကုသိုလ်၏ အကျိုးအာနိသင်ကို ဉာဏ်ဖြင့် သိမြင်လေ့ရှိသူ ဖြစ်ခြင်း -

ဤအကြောင်းတရားတို့ကြောင့် ဤမဟာကုသိုလ်စိတ်ဖြစ်ပေါ်လာရာ၌ သောမနဿဝေဒနာနှင့် အတူ
ယှဉ်တွဲ၍ ဖြစ်ပေါ်လာမှုကို သိရှိပါလေ။ တစ်နည်းအားဖြင့်ဆိုရသော် ရှေးဗောဇ္ဈင်္ဂ ကောသလ္လပိုင်း၌ ဖော်ပြ
ခဲ့သည့်အတိုင်း ပီတိသမ္မောဇ္ဈင် ဖြစ်ကြောင်းတရားတို့သည် ဤမဟာကုသိုလ်စိတ်၏ သောမနဿဝေဒနာနှင့်
အတူယှဉ်တွဲ၍ ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်းတရားတို့ပင် ဖြစ်ကြပေသည်။ (အဘိ-ဋ္ဌ-၁-၁၁၇။)

ဉာဏသမ္ပယုတ် ဖြစ်ရခြင်း

- ၁။ ကမ္မတော - ဉာဏ်၏ အဆောက်အဦ ဖြစ်သော ကံကို အားကြီးသော မှီရာ ရရှိခြင်း၊
- ၂။ ဥပပတ္တိတော - ဗြဟ္မာပြည်၌ ပဋိသန္ဓေတည်နေရခြင်း၊
- ၃။ ဣန္ဒြိယပရိပါကတော - ပညိန္ဒြေ၏ ရင့်ကျက်ခြင်း၊
- ၄။ ကိလေသခုရိဘာဝတော - ကိလေသာတို့၏ ဝေးကွာကုန်သည်၏ ဖြစ်မှု ရှိခြင်း -

ဤသို့လျှင် ဤအကြောင်းတရားတို့ကြောင့် ဤမဟာကုသိုလ်စိတ် ဖြစ်ပေါ်လာရာ၌ ဉာဏ်နှင့် ယှဉ်တွဲ၍
ဉာဏသမ္ပယုတ် ဖြစ်ရမှုကို သိရှိပါလေ။

- ၁။ ကမ္မတော - အကြင်သူသည် ရှေးယခင်အခါက သူတစ်ပါးတို့အား တရားဓမ္မကို ဟောကြားပြသ
ပေးခဲ့ဖူး၏။ အသက်မွေးဝမ်းကြောင်း ပညာ ဖြစ်သော ဆင်စီးအတတ် မြင်းစီးအတတ် စသော သိပ္ပါ-
ယတန၊ အသက်မွေးဝမ်းကြောင်းပညာ ဖြစ်သော လယ်ထွန်ခြင်းလုပ်ငန်း ကုန်သွယ်ခြင်းလုပ်ငန်း နွား
ကျောင်းခြင်းလုပ်ငန်း စသော ကမ္မာယတန၊ အသက်မွေးဝမ်းကြောင်းပညာ ဖြစ်သော အသက်အပိုင်း
အခြားကို သိတတ်သော သက်ကြည့်ဗေဒင်အတတ် စသော ဝိဇ္ဇာဋ္ဌာန - ဤ သိပ္ပါယတန၊ ကမ္မာယတန၊
ဝိဇ္ဇာဋ္ဌာန အတတ်တို့ကို သူတစ်ပါးအား သင်ပေးခဲ့၏။ ဓမ္မကထိက ပုဂ္ဂိုလ်ကို ကောင်းစွာ ပြုအပ်သော
ပူဇော်မှုကို ပြုလုပ်ပူဇော်၍ တရားဓမ္မကို ဟောကြားပြသစေခဲ့ဖူး၏။ “နောင်အခါ၌ ဉာဏ်ပညာရှိသူ
ဉာဏ်ပညာ ကြီးမားသူ ဖြစ်ရပါလို၏”ဟု ဆုတောင်းမှုကို ဖြစ်စေ၍ အထူးထူးသော ဒါနမျိုးစုံကို ပေးလှူ
ခဲ့၏။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ ဤသို့ ပြုစု ပျိုးထောင်ခဲ့သော ကံကို မှီ၍ ကုသိုလ်သည် ဖြစ်ပေါ်လာလတ်သော်
ဉာဏ်နှင့် ယှဉ်သော ဉာဏသမ္ပယုတ် ကုသိုလ်စိတ်သာ ဖြစ်ပေါ်လာတတ်၏။

- ၂။ ဥပပတ္တိတော - ဒေါသ (ဒေါမနဿ) ဗျာပါဒ မရှိသော ဒေါသ ဗျာပါဒကင်းသော ရူပါဝစရဗြဟ္မ
ပြည်ဟူသော လောက၌ ပဋိသန္ဓေတည်လျက် သွားရောက် ဖြစ်ပေါ်ရသော ပုဂ္ဂိုလ်၏သန္တာန်၌လည်း -

တဿ တတ္ထ သုခိနော ဓမ္မပဒါ ပ္ပဝန္တိ၊ ဒန္တော ဘိက္ခဝေ သတုပ္ပါဒေါ၊ အထ သော သတ္တော ခိပ္ပယေဝ
ဝိသေသဂါမိ ဟောတိ။ (အံ-၁-၅၀၅။)

“ထိုဗြဟ္မာပြည်လောက၌ ချမ်းသာခြင်း သုခရှိသော ထိုပုဂ္ဂိုလ်၏ သန္တာန်ဝယ် သင်္ခါရတရားပုဒ်အစုတို့သည်
ပေါလောပေါ်သကဲ့သို့ ပေါ်လွင်ထင်ရှားလာကုန်၏။ ရဟန်းတို့ . . . တရားတော်ကို အစဉ်လျှောက်၍ ရှုပွား

သုံးသပ်တတ်သော သတိ၏ ဖြစ်ပေါ်လာခြင်းသည် နှံ့နှေးလှသေး၏။ လေးဆေးသေး၏။ အကယ်စင်စစ်မှာမူ တရားတော်ကို အစဉ်လျှောက်၍ ရှုပွားသုံးသပ်တတ်သော သတိ၏ ဖြစ်ပေါ်လာရာ ထိုအခါ၌ (ဤလူ့ပြည် လောက ရဟန်းဘဝတုန်းက ဝိပဿနာဉာဏ်၏ အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်အောင် အလွန်အမင်း ကြိုးစား အားထုတ်ခြင်း ရှိခဲ့သော) ထိုသတ္တဝါသည် လျင်မြန်စွာသာလျှင် (မဂ်-ဖိုလ်) နိဗ္ဗာန်ဟူသော တရားထူး တရား မြတ်ကို ရခြင်း အဖို့ဘာဂ ရှိ၏” (အံ-၁-၅၀၅။)

ဤသို့ **သောတာနုဂတသုတ္တန်** ၌ ဘုရားရှင် ဟောကြားထားတော်မူအပ်သော ဤနည်းဖြင့် ပဋိသန္ဓေ တည်နေရခြင်းကို မှီ၍လည်း ဖြစ်ပေါ်လာရသော ကုသိုလ်သည် (မဂ်ဉာဏ် ဖိုလ်ဉာဏ် ရသည်တိုင်အောင် ပို့ဆောင်ပေးနိုင်သော ဝိပဿနာဉာဏ်နှင့် ယှဉ်တွဲနေသည့် ကုသိုလ်ဖြစ်ခြင်းကြောင့်) ဉာဏသမ္ပယုတ် ဖြစ်ရ ပေသည်။

[မှတ်ချက် - တဿ။ ပ ။ ဝိသေသဂါမိ ဟောတိ - ဟူသော ဤသောတာနုဂတသုတ္တန် ပါဠိတော်ကား အင်္ဂါ (၉)တန်နှင့် ပြည့်စုံသော ဘုရားရှင်၏ ပရိယတ်တရားတော်တို့ကို သင်ယူ၍ ရုပ်-နာမ်-ကြောင်း-ကျိုး = သင်္ခါရတရားတို့ကို သင်သိ ကျင့်သိ ဤနှစ်သိဖြင့် ကိုယ်တိုင်မျက်မှောက် ထွင်းဖောက် သိမြင်ပြီးသောအခါ ဝိပဿနာဉာဏ်များ ရင့်ကျက်အောင် ကြိုးပမ်းလျက်ရှိသော ရဟန်းတော်သည် မဂ်ဖိုလ် နိဗ္ဗာန်သို့ မဆိုင်မီ စပ်ကြားကာလတွင် ပျံလွန်၍ သွားလေရာ နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ပုံ၊ တရားထူး ရပုံတို့ကိုပြသော ပါဠိတော် ဖြစ်၏။ အဗျာပဇ္ဇလောက အမည်ရသည့် ဗြဟ္မာပြည်သို့ ရောက်ရှိပုံကို တိုက်ရိုက်ဖော်ပြသော သာဓကပါဠိတော်ကား မဟုတ်ပေ။ ထို့ကြောင့် ထိုပါဠိတော်ကို ဝိသေသဂါမိဟူသော တရားထူး တရားမြတ်ကို ရခြင်း အဖို့ဘာဂရှိသူ ဖြစ်ရာ၌ နည်းပြ အနေအားဖြင့် ယူထားကြောင်းကို သိရှိစေလို၍ - ဣမိနာ နယေန = သောတာနုဂတ သုတ္တန်၌ ဟောကြားထားတော်မူအပ်သော ဤနည်းဖြင့်ဟု အဋ္ဌကထာဆရာတော်သည် ဖွင့်ဆိုတော်မူခြင်း ဖြစ်၏။ နတ်ပြည်၌ ဖြစ်ရသူကဲ့သို့ပင် ထိုဗြဟ္မာပြည်၌ ဖြစ်ရသူမှာလည်း ရှေးယခင် လူဖြစ်စဉ် ရဟန်းဘဝက အားထုတ်အပ်ခဲ့သော တရားကို ပြန်၍ သတိ ဖြစ်သည့် အောက်မေ့နေရသည့် အချိန်ကပင် နှေးကွေး လေးဆေးစရာ ရှိသေး၏။ သတိဖြစ်သည်နှင့် အောက်မေ့မိသည်နှင့် တစ်ဆက်တည်း တရားထူး တရားမြတ် ရဖို့ရန်မှာ အလွန်လျင်မြန်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် ရူပဗြဟ္မာပြည်၌ ပဋိသန္ဓေတည်နေရခြင်းကို မှီ၍လည်း ဖြစ် ပေါ်လာရသော ကုသိုလ်သည် ဉာဏသမ္ပယုတ်သာ ဖြစ်ရပေသည်ဟု ဆိုလိုပေသည်။]

၃။ **ဣန္ဒြိယပရိပါကတော** - ပညိန္ဒြေ၏ ရင့်ကျက်ခြင်းသို့ ကပ်ရောက်ကုန်သော ပညာဒသက (= ပညာ ဉာဏ် အားကောင်းသည့် အခိုက်အတန့်) ဟူသော အသက် (၄၀)ကျော်မှ အသက် (၅၀)တွင်းသို့ ရောက် ရှိကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ သန္တာန်၌ ပညိန္ဒြေ၏ ရင့်ကျက်ခြင်းကို အမှီပြု၍လည်း ကုသိုလ်သည် ဖြစ်ပေါ် လာလတ်သော် ဉာဏသမ္ပယုတ်ကုသိုလ် ဖြစ်ပေါ်လာတတ်ပေသည်။

၄။ **ကိလေသဒူရိဘာဝတော** - အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား ကိလေသာ အညစ်အကြေးတို့ကို သမထ၊ ဝိပ- သနာ ဘာဝနာစွမ်းအင် လက်နက်ကောင်းကြီးများဖြင့် အချက်ကျကျ တဒင်္ဂ၊ ဝိက္ခမ္ဘနအားဖြင့် အခိုက် အတန့်ဖြစ်စေ ခပ်ကြာကြာဖြစ်စေ ခွာထားအပ်ကုန်ပြီ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ သန္တာန်၌ ကိလေသာတို့၏ ဝေးကွာ သည်၏ အဖြစ်ကို အမှီပြု၍လည်း ကုသိုလ်သည် ဖြစ်ပေါ်လာလတ်သော် ဉာဏသမ္ပယုတ် ကုသိုလ်မျိုး ပင် ဖြစ်ရတတ်ပေသည်။

ယောဂါ ဝေ ဇာယတီ ဘူရိ၊ အယောဂါ ဘူရိ သင်္ခယော။ (ခု-၁-၅၃။ အဘိ-ဋ္ဌ-၁-၁၁၈။)

ယောဂါတိ ဘာဝနာဘိယောဂါ သမာဓိတော။ (မူလဋီ-၁-၇၀။)

= ဘာဝနာကို လွန်စွာ ကြိုးကုတ် အားထုတ်ကြောင်းဖြစ်သော သမာဓိကြောင့် စင်စစ်အားဖြင့် မဟာပထဝီ မြေကြီးသဖွယ် ထုထည်ကြီးမားသော ပညာသည် ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ဘာဝနာကို လွန်စွာ ကြိုးကုတ် အားမထုတ် ခြင်းကြောင့် မဟာပထဝီမြေကြီးသဖွယ် ထုထည်ကြီးမားသော ပညာ၏ ကုန်ခန်းခြင်းသည် ဖြစ်ပေါ်လာ၏။
(ခု-၁-၅၃။)

ဤသည်တို့ကား ဉာဏသမ္ပယုတ် ဖြစ်ရခြင်း၏ အကြောင်း (၄)မျိုးတို့ ဖြစ်ကြသည်။ တစ်နည်းဆိုရသော် မဓ္စဝိစယသမ္မောဇ္ဈင် ဖြစ်ကြောင်းတရား (၇)ပါးတို့သည်လည်း ဉာဏသမ္ပယုတ်ကုသိုလ် ဖြစ်ခြင်း၏ အကြောင်း တရားတို့ပင် ဖြစ်ကြသည်။ [ယင်း (၇)ပါးတို့ကို ရှေး ဗောဇ္ဈင်္ဂ ကောသလ္လပိုင်း၌ ရှင်းပြခဲ့ပြီ။]
(အဘိ-ဋ္ဌ-၁-၁၁၇-၁၁၈။)

ရူပါရုံကို သိသုံများ

စက္ခုဒွါရဝီထိ နာမ်တရားစုတို့နှင့် မနောဒွါရဝီထိ နာမ်တရားစုတို့သည် ရူပါရုံကို အာရုံပြုကြောင်းကို ဇယားများဖြင့် ဖော်ပြလျက် အထက်တွင် အကြိမ်ကြိမ် ရှင်းလင်းတင်ပြခဲ့၏။ ယင်းဝီထိတို့က ရူပါရုံကို သိရှိပုံ အမျိုးမျိုးကို ဆရာအစဉ်အဆက်တို့သည် ဤသို့ သတ်မှတ်လျက် ဖော်ပြတော်မူကြ၏။

ဝဏ္ဏံ ပထမစိတ္တေန၊ တီတံ ဒုတိယစေတသာ။
နာမံ တတိယစိတ္တေန၊ အတ္ထံ စတုတ္ထစေတသာ။
သဒ္ဓံ ပထမစိတ္တေန၊ တီတံ ဒုတိယစေတသာ။
နာမံ တတိယစိတ္တေန၊ အတ္ထံ စတုတ္ထစေတသာ။

ဤသို့လျှင် မဏိမဇ္ဈသာ ဒီကာကျမ်း စသည်တို့၌ ရှေးရှေး ဆရာမြတ်တို့ မိန့်မှာတော်မူအပ်သည်နှင့် အညီ -

၁။ ပစ္စုပ္ပန်ရူပါရုံကို အာရုံပြု၍ စက္ခုဒွါရဝီထိ တစ်ဝီထိ ဖြစ်၏။

ထိုနောင် ဘဝင်များ ခြားလျက် -

၂။ စက္ခုဒွါရဝီထိဖြင့် မြင်ပြီးသော အတိတ်ရူပါရုံကိုပင် အာရုံပြုရုံမျှ ပြု၍ တဒနုဝတ္တက (တဒနုဝတ္တိက) နောက်လိုက် မနောဒွါရဝီထိ တစ်ဝီထိ ကျ၏။ ထိုနောင် ဘဝင်များ ခြားလျက် -

၃။ ယင်းမြင်ပြီးသော အတိတ်ရူပါရုံ၏ အဖြူ အဝါ စသော အမျိုးအမည် နာမပညတ်ကို ဆင်ခြင်တွေးတော အာရုံပြု၍ သုဒ္ဓမနောဒွါရဝီထိ (= သုဒ္ဓမနောဒွါရိကဝီထိ) တစ်ဝီထိ ကျပြန်၏။ ထိုနောင် ဘဝင်များ ခြားလျက် -

၄။ ထို မြင်ပြီးသော အတိတ် ရူပါရုံ၏ အနက်ဒြပ် အတ္ထပညတ်ကို အာရုံပြု၍ သုဒ္ဓမနောဒွါရဝီထိ တစ်ဝီထိ ကျပြန်၏။

ဤသို့လျှင် ရူပါရုံ အရောင်က စက္ခုအကြည်ဓာတ်နှင့် ဘဝင်မနောအကြည်ဓာတ်တို့ကို တစ်နည်းဆိုရသော် စက္ခုဒွါရနှင့် မနောဒွါရတို့ကို ပြိုင်တူ ရိုက်ခတ်သောအခါ -

စက္ခုဒွါရဝီထိ - ၁-ဝီထိ
မနောဒွါရဝီထိ - ၃-ဝီထိ -

ပေါင်းသော် (၄)ဝီထိ စေ့ပါမှ အဖြူ အဝါ၊ မည်သူ မည်ဝါ စသောအားဖြင့် အာရုံအားလျော်စွာ အထူးထူး အပြားပြား ခွဲခြားမှတ်သား သိရှိနိုင်ကြကုန်သည်ဟု မှတ်ပါ။ စက္ခုဒွါရဝီထိကား ရူပါရုံ (= အရောင်) မျှကိုသာ အာရုံပြုသည်။ ယောနိသောမနသိကာရ၊ အယောနိသောမနသိကာရအားလျော်စွာ ကုသိုလ်ဇောနှင့် အကုသိုလ် ဇောများ ထိုက်သလို စောနိုင်ကြပေသည်။

ပဉ္စဒွါရိကဝိညာဏ်များ၏ ခွမ်းအင်နှင့် မနောဒွါရိကဝိညာဏ်များ၏ ခွမ်းအင်များ

ပဉ္စဝိညာဏာ အနာဘောဂါ။ ပဉ္စဟိ ဝိညာဏေဟိ န ကဉ္စိ ဓမ္မံ ပဋိဝိဇာနာတိ။ အညတြ အဘိနိပါတ- မတ္တာ။ (အဘိ-၂-၃၂၃။)

န ကဉ္စိ ဓမ္မံ ပဋိဝိဇာနာတိတိ “မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာ ဓမ္မာ”တိ ဧဝံ ဝုတ္တံ ဧကမ္ပိ ကုသလံ ဝါ အကုသလံ ဝါ န ပဋိဝိဇာနာတိ။

အညတြ အဘိနိပါတမတ္တာတိ ဌပေတွာ ရူပါဒီနံ အဘိနိပါတမတ္တံ။ ဣဒံ ဝုတ္တံ ဟောတိ - သုပဏ္ဍိတောပိ ပုရိသော ဌပေတွာ အာပါထဂတာနိ (အာပါထဂတာနိ) ရူပါဒီနံ အညံ ကုသလာကုသလေသု ဧကမ္ပမ္ပိ ပဉ္စဟိ ဝိညာဏေဟိ န ပဋိဝိဇာနာတိ။ စက္ခုဝိညာဏံ ပနေတ္ထ ဒဿနမတ္တမေဝ ဟောတိ။ သောတဝိညာဏာဒီနိ သဝန- ယာယန-သာယန-ဖုသနမတ္တာနေဝ။ ဒဿနာဒိမတ္တတော ပန မုတ္တာ အညာ ဧတေသံ ကုသလာဒိ ပဋိဝိညတ္တိ နာမ နတ္ထိ။ (အဘိ-ဌ-၂-၃၈၇-၃၈၈။)

ပဉ္စဝိညာဏာ အနာဘောဂါတိ ပဉ္စန္ဒံ ဝိညာဏာနံ နတ္ထိ အာဝဇ္ဇနာ ဝါ အာဘောဂေါ ဝါ သမန္နာဟာရော ဝါ မနသိကာရော ဝါ။ (အဘိ-၂-၃၃၃။)

အာဝဇ္ဇနာ ဝါတိအာဒီနိ စတ္တာရိပိ အာဝဇ္ဇနသေဝ နာမာနိ။ (အဘိ-ဌ-၂-၃၈၇။)

ဤ ပါဠိတော် အဋ္ဌကထာတို့၏ ဆိုလိုရင်းမှာ ဤသို့ ဖြစ်၏။

စက္ခုဝိညာဏ် သောတဝိညာဏ် ယာနဝိညာဏ် ဇိဝှိဝိညာဏ် ကာယဝိညာဏ်ဟူသော ပဉ္စဝိညာဏ် တို့သည်ကား ဆိုင်ရာ ဆိုင်ရာ အာရုံကို နှလုံးသွင်းတတ်သော အာဝဇ္ဇန်း မရှိကုန်။ ဆိုလိုသည်မှာ ပဉ္စဝိညာဏ် တို့သည် -

- ၁။ အာဝဇ္ဇန = ဘဝင်အစဉ်ကို လည်စေခြင်းသည်လည်းကောင်း၊
- ၂။ အာဘောဂ = ဘဝင်အစဉ်ကို ဝဲလှည့်သကဲ့သို့ ပြန်လည်စေခြင်းသည်လည်းကောင်း၊
- ၃။ သမန္နာဟာရ = ရူပါရုံစသည့် ဆိုင်ရာ အာရုံတို့ကို ကောင်းစွာ ဆောင်ခြင်းသည်လည်းကောင်း၊
- ၄။ မနသိကာရ = ရူပါရုံစသည့် ဆိုင်ရာ အာရုံကို နှလုံးသွင်းခြင်းသည်လည်းကောင်း မရှိပေ။

ဤအာဝဇ္ဇန - စသော (၄)မျိုးတို့ကား ပဉ္စဒွါရာဝဇ္ဇန်း အမည်ရသော အာဝဇ္ဇန်း၏ လုပ်ငန်းကိစ္စရပ်တို့ သည်သာ ဖြစ်ကုန်၏။ အာဝဇ္ဇန အာဘောဂ သမန္နာဟာရ မနသိကာရ - ဤအမည် (၄)မျိုးတို့ကား အာဝဇ္ဇန်း၏ အမည်တို့သာတည်း။

- ၁။ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ရူပါရုံ၌ (ရူပါရုံသို့)
- ၂။ သောတဝိညာဏ်သည် သဒ္ဓါရုံ၌ (သဒ္ဓါရုံသို့)
- ၃။ ယာနဝိညာဏ်သည် ဂန္ဓာရုံ၌ (ဂန္ဓာရုံသို့)
- ၄။ ဇိဝှိဝိညာဏ်သည် ရသာရုံ၌ (ရသာရုံသို့)
- ၅။ ကာယဝိညာဏ်သည် ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ၌ (ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံသို့)

ရှေးရှုကျရောက်ရုံမျှသာ ကျရောက်၏။ ဆိုလိုသည်မှာ —

- ၁။ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ရူပါရုံ (= အရောင်) မျှကိုသာ သိ၏။
- ၂။ သောတဝိညာဏ်သည် သဒ္ဓါရုံ (= အသံ) မျှကိုသာ သိ၏။
- ၃။ ယာနဝိညာဏ်သည် ဂန္ဓာရုံ (= အနံ့) မျှကိုသာ သိ၏။
- ၄။ ဇိဝှါ ဝိညာဏ်သည် ရသာရုံ (= အရသာ) မျှကိုသာ သိ၏။
- ၅။ ကာယဝိညာဏ်သည် ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ (= အတွေ့အထိမျှကိုသာ = ပထဝီ တေဇော ဝါယော) မျှကိုသာ သိ၏။

ဤသို့ သိမှုမျှကိုပင် အဘိနိပါတမတ္တ = ပဉ္စဝိညာဏ်တို့၏ ဆိုင်ရာ အာရုံတို့သို့ ရှေးရှု ကျရောက်ခြင်းမျှဟု ဆိုလိုသည်။

ဤသို့လျှင် ပဉ္စဝိညာဏ်တို့၏ ရူပါရုံစသည့် ဆိုင်ရာအာရုံတို့သို့ ရှေးရှုကျရောက်ခြင်းမျှကို ထား၍ (= ပဉ္စဝိညာဏ်တို့နှင့် ရူပါရုံစသည့် ဆိုင်ရာအာရုံတို့၏ ပေါင်းဆုံခြင်းမျှကို ထား၍) ပဉ္စဝိညာဏ်တို့သည် တစ်စုံတစ်ခုသော တရားကိုမျှ မသိနိုင်ပေ။

ဆိုလိုရင်းသဘောမှာ ဤသို့ ဖြစ်၏။ အလွန်ပညာရှိသော ယောက်ျားသော်မှလည်း ရှေးရှုကျခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သော ရူပါရုံစသည်တို့ကို ထား၍ အခြားသော ကုသိုလ်တရား အကုသိုလ်တရားတို့တွင် တစ်ပါးပါးသော တရားကိုမျှလည်း ပဉ္စဝိညာဏ်တို့ဖြင့် မသိနိုင်ပေ။ ထို့ပြင် ဤပဉ္စဝိညာဏ်တို့တွင် —

- ၁။ စက္ခုဝိညာဏ်သည် ရူပါရုံကို မြင်ခြင်းဟူသော အတိုင်းအရှည်သာ ရှိ၏။ ရူပါရုံကို မြင်ကာမတ္တ မြင်ရုံမျှသာ ဖြစ်၏။
- ၂။ သောတဝိညာဏ်သည် သဒ္ဓါရုံကို ကြားခြင်းဟူသော အတိုင်းအရှည်သာ ရှိ၏။ သဒ္ဓါရုံကို ကြားကာမတ္တ ကြားရုံမျှသာ ဖြစ်၏။
- ၃။ ယာနဝိညာဏ်သည် ဂန္ဓာရုံကို နံခြင်းဟူသော အတိုင်းအရှည်သာ ရှိ၏။ ဂန္ဓာရုံကို နံကာမတ္တ နံရုံမျှသာ ဖြစ်၏။
- ၄။ ဇိဝှါဝိညာဏ်သည် ရသာရုံကို လျက်သိခြင်းဟူသော အတိုင်းအရှည်သာ ရှိ၏။ ရသာရုံကို လျက်သိကာ မတ္တ လျက်သိရုံမျှသာ ဖြစ်၏။
- ၅။ ကာယဝိညာဏ်သည် ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို ထိသိခြင်းဟူသော အတိုင်းအရှည်သာ ရှိ၏။ ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံကို ထိသိကာမတ္တ ထိသိရုံမျှသာ ဖြစ်၏။

အပြန်အားဖြင့် ဆိုရမူ မြင်ခြင်းအစရှိသော အတိုင်းအရှည်မှ လွတ်သော အခြားတစ်ပါးသော ဤပဉ္စဝိညာဏ်တို့၏ ကုသိုလ်စသည်ကို သိခြင်းမည်သည် မရှိပေ။

ပဉ္စန္ဒ ဝိညာဏာနံ သမနန္တရာပိ န ကဗ္ဗိ ဓမ္မံ ပဋိဝိဇာနာတိတိ ပဉ္စန္ဒ ဝိညာဏာနံ သမနန္တရာ မနောဓာတုယာပိ န ကဗ္ဗိ ဓမ္မံ ပဋိဝိဇာနာတိ။ (အဘိ-၂-၃၃၃။)

မနောဓာတုယာပိတိ သမ္ပဋိစ္ဆနမနောဓာတုယာပိ။ သမ္ပိဏ္ဏနတ္ထော စေတ္တ ပိ-ကာရော။ တသ္မာ မနောဓာတုယာပိ တတော ပရာဟိ မနောဝိညာဏဓာတုဟိပိတိ သဗ္ဗေဟိပိ ပဉ္စဒွါရိကဝိညာဏေဟိ န ကဗ္ဗိ ကုသလာကုသလံ ဓမ္မံ ပဋိဝိဇာနာတိတိ ဧဝမေတ္ထ အတ္ထော ဒဋ္ဌဗ္ဗော။ (အဘိ-၄-၂-၃၈၈။)

ပဉ္စဝိညာဏ်တို့သာ မဟုတ်သေး၊ ပဉ္စဝိညာဏ်တို့၏ နောက်၌ ဆက်လက် ဖြစ်ပေါ်လာသော သမ္ပဋိစ္ဆိင်း (= လက်ခံ) ဟူသော မနောဓာတ်ဖြင့်လည်း ဆိုင်ရာ ပဉ္စာရုံမှ တစ်ပါး အခြား တစ်စုံတစ်ခုသော တရားကိုမျှ မသိပေ။